

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

NEW YORK TIMES BESTSELLER

LINDA HOWARD

AUTHOR OF *TO DIE FOR* AND *KILLING TIME*

KISS ME WHILE I SLEEP

A Novel

Öp Beni Ben Uyuyorum

LINDA
HOWARD

 BALLANTINE BOOKS NEW YORK

Tablo İçindekiler

[Başlık Sayfası](#)

[Bölüm 1](#)

[Bölüm 2](#)

[Bölüm 3](#)

[Bölüm 4](#)

[Bölüm 5](#)

[Bölüm 6](#)

[Bölüm 7](#)

[Bölüm 8](#)

[Bölüm 9](#)

[Bölüm 10](#)

[Bölüm 11](#)

[Bölüm 12](#)

[Bölüm 13](#)

[Bölüm 14](#)

[Bölüm 15](#)

[Bölüm 16](#)

[Bölüm 17](#)

[Bölüm 18](#)

[Bölüm 19](#)

[Bölüm 20](#)

[Bölüm 21](#)

[Bölüm 22](#)

[Bölüm 23](#)

[Bölüm 24](#)

[Bölüm 25](#)

[Bölüm 26](#)

[Bölüm 27](#)

[Bölüm 28](#)

[Bölüm 29](#)

[Bölüm 30](#)

[Bölüm 31](#)

[Bölüm 32](#)

[Sonsöz](#)

[Ayrıca Linda Howard](#)

[Telif Hakkı Sayfası](#)

1

Paris

Şef garson sessizce ve zarafetle onu restorandaki en iyi masaya oturturken Lily başını eğdi ve arkadaşı Salvatore Nervi'ye gülümsedi; gülümsemesi en azından gerçektir, gerçi neredeyse başka hiçbir şeyi gerçek değildi. Gözlerinin soluk kutup mavisi, renkli kontakt lensler sayesinde ela kahverengisine dönüşmüştü; sarı saçları zengin bir vizon kahverengisine kadar koyulaştırılmış, ardından daha açık tonlarla ince bir şekilde taranmıştı. Birkaç günde bir saç diplerine rötuş yapıyordu, böylece sarışınlığı belli olmuyordu. Salvatore Nervi'ye göre o Denise Morel'di, Fransa'da çok sayıda Morel olması için yeterince yaygın bir soyadıydı ama bu isim bilinçaltında alarm verecek kadar yaygın değildi. Salvatore Nervi doğası gereği şüpheliydi, bu gerçek hayatını o kadar çok kurtarmıştı ki muhtemelen hepsini hatırlamıyordu. Ama eğer bu gece her şey yolunda giderse, sonunda aletine yakalanacaktı. Ne kadar ironik.

Ürettiği geçmişi sadece birkaç katman derinliğindeydi; daha fazlasını hazırlayacak zamanı olmamıştı. Langley'nin adamlarına bundan daha derine indirmeyeceğine, ona karşı bir hamle yapmadan önce cevapları beklemek için gereken sabrın tkeneceğine dair kumar oynamıştı. Normalde bir özgeçmiş gerekiyorsa Langley bunu onun için hazırlardı ama bu sefer tek başınaydı. Elindeki süre içinde yapabileceğinin en iyisini yapmıştı. Muhtemelen Salvatore'nin en büyük oğlu ve Nervi rgtnn iki numarası Rodrigo hâlâ araştırıyordu; bu Denise Morel'in sadece birkaç ay önce birdenbire ortaya çıktığını öğrenmeden önce zamanı kısıtlıydı.

□Ah!□ Salvatore memnun bir i çekişle sandalyesine yerleşti ve onun gülümsemesine karşılık verdi. Ellili yaşlarının başında yakışıklı bir adamdı; parlak siyah saçları, akıcı siyah gözleri ve duyulara hitap eden ağzıyla klasik bir İtalyan görünümüne sahipti. Kendini formda tutmaya zen gösteriyordu ve saçları henüz beyazlamamıştı □ya da rötuş konusunda onun kadar yetenekliydi. Bu gece özellikle çok hoş görünüyorsun; bunu sana daha önce söylemiş miydim?

Ayrıca klasik İtalyan cazibesine sahipti. Soğukkanlı bir katil olması çok kötü. O da yleydi. Birebir eşleşmediklerini umsa da birbirlerine çok yakışıyorlardı. Küçük de olsa bir üstünlüğe ihtiyaı vardı.

Öyle, □ dedi ama bakışları sıcaaktı. Aksanı Paris aksanıydı; bu aksanı edinmek için uzun ve sıkı bir eğitim almıştı. Tekrar teşekkür ederim.

Restoran müdürü M. Durand masaya yaklaştı ve saygılı bir selam verdi. Sizi tekrar görmek çok güzel, mösyö. İyi haberlerim var: bir şişe Château Maximilien seksen iki temin ettik. Daha dn geldi ve adınızı görünce sizin için bir kenara koydum.□

Salvatore gülümseyerek □Mükemmel! □ dedi. □82 Bordeaux olağanüstü bir bağbozumuydu ve çok az şişe kalmıştı. Kalanlar da yüksek fiyatlara satılıyordu. Salvatore bir şarap uzmanıydı ve nadir bulunan bir şarabı elde etmek için her türlü bedeli ödemeye hazırdı. Bundan da öte, şarabı severdi. Şişeleri sadece sahip olmak için edinmezdi; şarabı içer, tadını çıkarır, farklı tatlar ve aromalar hakkında şiirsel sözler söylerdi. O ısıltılı gülümsemesini Lily'ye çevirdi. Bu şarap ambrosia; göreceksin.

Bu şüpheli,□ diye sakince cevap verdi. Şaraptan hiç hoşlanmam." Başından beri bunu açıkça belirtmişti, şarabın tadından hoşlanmayan, doğal olmayan bir Fransız kadınıydı. Damak zevki acınacak derecede avamdı. Aslında Lily de bir kadeh şaraptan hoşlanırdı ama Salvatore'la birlikteyken o Lily değildi; Denise Morel'di ve Denise sadece kahve ya da şişe suyu içerdi.

Salvatore kıkırdadı ve, □Göreceğiz, □ dedi ama yine de ona kahve ısmarladı.

Bu Salvatore'la üçüncü buluşmasıydı; en başından beri Salvatore'un istediğinden daha soğukkanlı davranmış, ona çıkma teklif ettiği ilk iki seferde reddetmişti. Bu hesaplanmış bir riskti, Salvatore'un endişelerini yatıştırmak için tasarlanmıştı. Salvatore insanların onun ilgisini, iyiliğini istemesine alışkındı; reddedilmeye ise hiç alışık değildi. Onunla ilgilenmiyor gibi görünmesi kendi ilgisini çekmişti, çünkü güçlü insanların özelliği buydu: başkalarının kendilerine ilgi göstermesini beklerlerdi. Ayrıca, şarap konusunda olduğu gibi, onun zevklerine hitap etmeyi de reddetmişti. Daha önceki iki randevularında adam onu şarabını tatması için kandırmaya çalışmış, ama kadın inatla reddetmişti. Daha önce otomatik olarak onu memnun etmeye çalışmayan bir kadınla birlikte olmamıştı ve kadının soğukluğu ilgisini çekmişti.

Onunla birlikte olmaktan, ona gülümsemekten, onunla sohbet etmekten, onun en sıradan dokunuşuna bile katlanmaktan nefret ediyordu. Çünkü

Çoğunlukla kederini kontrol etmeyi başarmış, kendini hareket tarzına konsantre olmaya zorlamıştı ama bazen öfke ve acıdan öylesine hasta oluyordu ki ona çıplak elleriyle saldırmamak için elinden gelen tek şey buydu.

Elinden gelse onu vururdu ama adamın koruması mükemmeldi. Ona yaklaşmasına izin verilmeden önce rutin olarak aranırdı; ilk iki buluşmaları bile tüm konukların önceden arandığı sosyal etkinliklerde olmuştu. Salvatore asla açıkta bir arabaya binmezdi; şoförü her zaman onun girmesi için korumalı bir portikonun altına çekerti ve asla araçtan korumasız bir çıkış yapmasını gerektirecek bir yere gitmezdi. Eğer böyle bir çıkış mümkün değilse, o zaman gitmezdi. Lily, Paris'teki evinden kimsenin haberi olmadan hareket edebilmesi için güvenli, gizli bir çıkışı olması gerektiğini düşündü, ama varsa bile henüz fark etmemişti.

Bu restoran onun favorisiydi, çünkü müşterilerin çoğunun kullandığı özel, kapalı bir girişı vardı. Burası aynı zamanda ayrıcalıklı bir yerdi; bekleme listesi uzundu ve çoğunlukla görmezden geliniyordu. Burada yemek yiyenler tanıdık ve güvenli bir yer için iyi para ödüyorlardı ve müdür de bu güvenliği sağlamak için elinden geleni yapıyordu. Ön pencerelerin yanında masa yoktu; bunun yerine çiçeklerle dolu banklar vardı. Yemek katı boyunca uzanan tuğla sütunlar mekânı bölüyor ve pencerelerden doğrudan görüş alanını engelliyordu. Bu etki hem rahat hem de pahalıydı. Siyah takım elbiseli garsonlardan oluşan bir ordu masaların arasında gidip geliyor, kadehleri dolduruyor, küllükleri boşaltıyor, kırıntıları kazıyor ve genel olarak her dileği daha çoğu dile getirilmeden yerine getiriyordu. Dışarıda, cadde güçlendirilmiş çelik kapıları, kurşun geçirmez camları ve zırhlı tabanları olan arabalarla kaplıydı. Arabaların içinde, sokağı ve komşu binaların pencerelerini gerçek ya da başka türlü herhangi bir tehdit için gayretle izleyen silahlı korumalar vardı.

Bu restorani ve tüm kötü şöhretli müşterilerini ortadan kaldırmanın en kolay yolu güdümlü bir füze olurdu. Bunun dışındaki her şey şansa bağlıydı ve en iyi ihtimalle öngörülemezdi. Ne yazık ki güdümlü bir füzesi yoktu.

Zehir birazdan servis edilecek Bordeaux şarabının içindeydi ve o kadar etkiliydi ki yarım kadehi bile ölümcül olabilirdi. Müdür bu şarabı Salvatore'a temin etmek için olağanüstü çaba sarf etmişti ama Lily de şarabı önce kendi eline geçirmek ve M. Durand'ın dikkatine sunulmasını sağlamak için olağanüstü çaba harcamıştı. Salvatore'la akşam yemeği için buraya geleceklerini öğrendiğinde, şişenin teslim edilmesine izin vermişti.

Salvatore onu şarabı kendisiyle paylaşması için ikna etmeye çalışacaktı ama bunu yapmasını beklemiyordu.

Muhtemelen bu gece yatağını paylaşmasını bekleyecekti ama bir kez daha hayal kırıklığına uğrayacaktı. Nefreti o kadar güçlüydü ki, kendisini öpmesine izin vermek ve dokunuşunu biraz sıcaklıkla kabul etmek için kendini zorlayabilmişti. Bundan daha fazlasını yapmasına izin vermesine imkân yoktu. Ayrıca, zehir etkisini göstermeye başladığında onunla birlikte olmak istemiyordu; eğer Dr. Speer tahmininde haklıysa, zehri içtikten sonra dört ila sekiz saat arasında bir süre geçmesi gerekiyordu; bu süre zarfında ülkeden çıkmakla meşgul olacaktı.

Salvatore bir şeylerin ters gittiğini anladığında artık çok geç olacaktı; zehir çoktan zararının çoğunu vermiş, böbreklerini, karaciğerini kapatmış, kalbini etkilemiş olacaktı. Ağır, çoklu sistem yetmezliğine girecekti. Bundan sonra birkaç saat yaşayabilirdi, belki de vücudu nihayet kapanana kadar tam bir gün bile. Rodrigo, Denise Morel'i bulmak için Fransa'nın altını üstüne getirecekti ama o en azından bir süreliğine ortadan kaybolmuş olacaktı. Ortadan kaybolmaya hiç niyeti yoktu.

Normalde seçeceği silah zehir değildi; Salvatore'un kendi güvenlik takıntısı onu bu hale getirmişti. Tercih ettiği yöntem bir tabancaydı ve kendisinin oracıkta vurulacağını bilse bile bunu kullanırdı ama Salvatore'un yakınına bir silah sokmak için herhangi bir yöntem geliştirememişti. Eğer yalnız çalışmıyor olsaydı, belki ... ama belki de çalışmıyordu. Salvatore birçok suikast girişiminden kurtulmuş ve her birinden ders almıştı. Bir keskin nişancı bile ona net bir atış yapamazdı. Salvatore Nervi'yi öldürmek için ya zehir ya da yakındakileri de öldürecek büyük bir silah kullanmak gerekiyordu. Lily, Rodrigo'yu ya da Salvatore'un organizasyonundaki herhangi birini öldürmeyi umursamazdı ama Salvatore her zaman yakınında masumların olmasını sağlayacak kadar zekiydi. Lily bu kadar gelişigüzel ve ayırım gözetmeden öldüremezdi; bu açıdan Salvatore'dan farklıydı. Belki de tek farkı buydu ama kendi akıl sağlığı için bunu koruması gerekiyordu.

Otuz yedi yaşındaydı. On sekiz yaşından beri bu işi yapıyordu, yani hayatının yarısından fazlasında bir suikastçıydı ve çok da iyi bir suikastçıydı, dolayısıyla bu işte uzun ömürlüydü. İlk başlarda yaşı bir avantajdı: o kadar genç ve taze yüzlüydü ki neredeyse hiç kimse onu bir tehdit olarak görmemişti. Artık böyle bir avantajı yoktu ama deneyim ona başka avantajlar sağlamıştı. Yine de aynı deneyim onu yıpratmıştı, öyle ki bazen kendini kırık bir yumurta kabuğu kadar kırılgan hissediyordu: bir darbe daha onu paramparça edebilirdi.

Belki de çoktan paramparça olmuştu ve henüz bunu fark etmemişti. Hiçbir şeyi kalmamış gibi hissettiğini, hayatının ıssız bir çorak arazi olduğunu biliyordu. Sadece önündeki hedefi görebiliyordu: Salvatore Nervi ve örgütünün geri kalanı yok olacaktı. Ama o ilkti, en önemlisiydi, çünkü o

en çok sevdiği insanları öldürme emrini vermişti. Bu tek amacın ötesinde hiçbir şey göremiyordu, ne umut, ne kahkaha, ne de güneş ışığı. Kendisi için belirlediği görevden muhtemelen sağ çıkamayacak olması onun için neredeyse hiçbir şey ifade etmiyordu.

Bu hiçbir şekilde pes edeceği anlamına gelmiyordu. İntihara meyilli değildi; sadece işi yapmakla kalmayıp temiz bir şekilde kurtulmak mesleki gururunun bir gereği idi. Ve hala kalbinde, eğer dayanabilirse, bir gün bu kasvetli acının azalacağına ve yeniden neşeyi bulacağına dair çok insani bir umut vardı. Bu umut küçük bir alevdi ama parlaktı. Bu umudun, ezici bir umutsuzluk karşısında bile çoğu insanı ayakta tutan şey olduğunu, neden nispeten az sayıda insanın gerçekten pes ettiğini tahmin ediyordu.

Bununla birlikte, yapmak istediği şeyin zorluğu ya da hem iş sırasında hem de sonrasında şansı konusunda hiçbir yanılması yoktu. İş bitirdikten sonra, hâlâ hayatta olduğunu varsayarsak, tamamen ortadan kaybolması gerekecekti. Washington'daki takım elbiseliler Nervi'yi öldürdüğü için ondan memnun olmayacaklardı. Sadece Rodrigo değil, kendi adamları da onu arıyor olacaktı ve her ikisi de onu yakalarsa sonucun pek farklı olacağını düşünmüyordu. Tabiri caizse sınırların dışına çıkmıştı, bu da sadece harcanabilir olduğu anlamına gelmiyordu □ her zaman öyleydi □ ama ölümü arzu edilirdi. Sonuç olarak, bu iyi bir durum değildi.

Eve gidemezdi, artık gerçekten bir evi olduğundan değil. Annesini ve kız kardeşini tehlikeye atamazdı, kız kardeşinin ailesinden bahsetmeye bile gerek yoktu. Zaten ikisiyle de birkaç yıldır konuşmamıştı ... hayır, annesini en son aradığından beri dört yıl geçmişti. Ya da beş. İyi olduklarını biliyordu, çünkü onları takip ediyordu, ama acı gerçek şu ki, artık ne kendisi onların dünyasına aitti ne de onlar kendisinininkini anlayabilirdi. Ailesini neredeyse on yıldır görmemişti. Onlar Before'un bir parçasıydı ve

geri dönölmez bir şekilde After'daydı. İşteki arkadaşları onun ailesi olmuştu □ve onlar katledilmişti.

Sokakta arkadaşlarının ölümünün arkasında Salvatore Nervi'nin olduğu söylentisi yayıldığı andan itibaren tek bir şeye odaklanmıştı: Salvatore'ye onu öldürecek kadar yaklaşmak. Onları öldürttüğu gerçeğini saklamaya bile çalışmamıştı; bu eylemi, ona karşı gelmenin iyi bir fikir olmadığı dersini vermek için kullanmıştı. Polisten korkmuyordu; bağlantıları sayesinde o cephede dokunulmazdı. Salvatore sadece Fransa'da değil, tüm Avrupa'da yüksek mevkilerde o kadar çok insana sahipti ki, istediği gibi hareket edebilirdi ve etti de.

Salvatore'un kendisiyle konuştuğunu fark etti ve dikkatini vermediği çok belli olduğu için kızgın görünüyordu. Özür dilerim, diye özür diledi. Annem için endişeleniyorum. Bugün aradı ve bana evinin merdivenlerinden düştüğünü söyledi. Yaralanmadığını söyledi ama sanırım yarın oraya gidip kendim görmeliyim. Yetmişli yaşlarında ve yaşlı insanlar kemiklerini çok kolay kırarlar, öyle değil mi?

Bu çevik bir yalandı ve sadece gerçek annesini düşündüğu için değildi. Salvatore iliklerine kadar İtalyan'dı; kendi annesine tapmıştı ve aile bağlılığını anlıyordu. Yüz ifadesi hemen endişeli bir hal aldı. □Evet, elbette yapmalısın. Nerede yaşıyor?

□Toulouse,□ diye cevap verdi, Paris'ten en fazla ne kadar uzakta olursanız olun yine de Fransa'da kalabileceğiniz bir şehrin adını vererek. Rodrigo'ya Toulouse'dan söz ederse, Rodrigo güneyi ararken bu ona birkaç saat kazandırabilirdi. Elbette Rodrigo da onun Toulouse'dan dikkat dağıtmak için söz ettiğini düşünebilirdi; bu taktiğin işe yarayıp yaramayacağı tam bir saçmalıktı. İkinci tahmincilerin ikinci tahminleri konusunda endişelenemezdi. Planını uygulayacak ve işe yaramasını umacaktı.

Ne zaman döneceksin?

Her şey yolundaysa yarından sonraki gün. Değilse □□ Omuz silkti.

O halde bu geceyi en iyi şekilde değerlendirmeliyiz.□
Adamın koyu renk gözlerindeki sıcaklık ona tam olarak ne düşündüğünü söylüyordu.

Hiç istifini bozmadı. Onun yerine hafifçe geri çekildi ve kaşlarını kaldırdı. Belki, □ dedi soğukkanlılıkla. Ses tonundan onunla yatmak için sabırsızlanmadığı anlaşılıyordu.

Aksine, onun geri çekilmesi ilgisini keskinleştirdi, gözlerindeki sıcaklığı derinleştirdi. Belki de onun bu isteksizliğinin, çocuklarının annesi olan rahmetli karısına kur yaptığı salata günlerini hatırlattığını düşündü. Onun kuşağından genç İtalyan kızları namuslarını çok sıkı korumuşlardı, belki de hâlâ koruyorlardı. Herhangi bir ülkeden genç kızlarla fazla teması olmamıştı.

İki garson yaklaştı, biri paha biçilmez bir hazineymiş gibi şarap şişesini taşıırken, diğeri kahvesini getirdi. Kahve önüne konduğunda gülümseyerek teşekkür etti, ardından demliğe zengin krema eklemekle meşgul oldu ve garson şişenin mantarını açıp koklaması için sunarken Salvatore'a görünürde hiç dikkat etmedi. Aslında, dikkati keskin bir şekilde şişeye ve gerçekleştirilen ritüele odaklanmıştı. Şarap uzmanları bu ritüeller konusunda o kadar ciddiydiler ki, kendisi de bunu anlamıyordu. Onun için şarapla ilgili tek ritüel onu kadehe doldurmak ve içmektir. Mantar kokusu almak istemiyordu.

Salvatore memnuniyetle başını sallayıp kabul ettikten sonra, garson büyük bir ciddiyetle ve dinleyicilerinin farkında olarak kırmızı şarabı Salvatore'un kadehine doldurdu. Salvatore şarabı karıştırıp kokusunu alırken Lily nefesini tuttu,

sonra takdir edici bir tat aldı. □Ah!□ dedi, zevkle gözlerini kapatarak. Harikulade.□

Garson, sanki şarabın harikuladeliğinden bizzat sorumluymuş gibi eğildi, sonra şişeyi masaya bıraktı ve çekip gitti.

Salvatore Lily'ye bunun tadına bakmalısın, dedi.

Ziyan olur, □ dedi kahvesini yudumlarken. Benim için bu hoş bir tat, □ dedi kahveyi göstererek. Şarap . . . bah!□

Bu şarap fikrini değiştirecek, söz veriyorum.

Daha önce başkaları da bana söz vermişti. Yanıldılar.□

Sadece bir yudum, en ufak bir tat,□ diye kandırdı ve kadın ilk kez onun gözlerindeki öfke parıltısını gördü. O Salvatore Nervi'ydi ve kimsenin ona kötü söz söylemesine alışık değildi, özellikle de ilgisiyle onurlandırdığı bir kadının.

Şaraptan hoşlanmıyorum □□

Bu şarabı denemedin, □dedi, şişeyi aldı ve başka bir kadehe bir ölçü doldurdu, sonra kadehi ona uzattı. Eğer bunun cennet olduğunu düşünmüyorsan, senden bir daha asla başka bir şarap tatmanı istemeyeceğim. Sana söz veriyorum.

Bu yeterince doğrudu, çünkü o ölmüş olacaktı. Ve eğer o şarabı içerse o da ölecekti.

Kadın başını sallayınca öfkesi alevlendi ve bardağı sert bir tıkırtıyla masaya bıraktı. Senden istediğim hiçbir şeyi yapmayacaksın,□ dedi ona ters ters bakarak. Neden acaba?

buradasınız bile. Belki de size eşlik etmekten vazgeçmeli ve bu geceye bir son vermeliyim, ha?

Keşke biraz daha şarap içseydi, bundan daha iyi bir şey olamazdı. Bir yudumun işi bitirecek kadar zehir vereceğini sanmıyordu. Zehirin süper zehirli olması gerekiyordu ve mantarın içinden şişeye onun boyunda birkaç adamı devirecek kadar zehir enjekte etmişti. Öfkeyle oradan ayrılırsa, mantarı açılmamış şarap şişesine ne olacaktı? Yanında mı götürcekti, yoksa hışımla çıkıp masanın üzerinde mi bırakacaktı? Bu şarap ne kadar pahalı olursa olsun, dökülmeyeceğini biliyordu. Hayır, ya başka bir müşteri içecekti ya da personel paylaşıacaktı.

Çok iyi, □ dedi ve kadehi aldı. Tereddüt etmeden kadehi ağzına götürdü ve eğerek şarabın kapalı dudaklarına değmesine izin verdi, ama hiç yutmadı. Zehir deri yoluyla emilebilir miydi? Olabileceğinden neredeyse emindi; Dr. Speer ona zehirle uğraşırken lateks eldiven giymesini söylemişti. Gecenin planlamadığı bir şekilde çok ilginç geçmesinden korkuyordu ama yapabileceği başka bir şey yoktu. Şişeyi yere bile vuramazdı, çünkü garsonlar temizlik yaparken kaçınılmaz olarak şarapla temas edeceklerdi.

Bu düşünceyle içini kaplayan ürpertiye bastırma zahmetine girmede ve bardağı aceleyle yere bırakıp peçeteye dudaklarını sıvazladı, ardından peçeteyi dikkatlice katlayarak nemli noktaya dokunmadı.

Salvatore titremeyi görmüş olmasına rağmen sabırsızlıkla sordu.

Çürük üzümler, □ dedi ve tekrar ürperdi.

Şok olmuş gibiydi. Onun harika şarabını beğenmediğine inanamıyordu.

Evet. Ne yazık ki çürük üzüm olan öncüllerini tadıyorum. Tatmin oldunuz mu? ☐ Gözlerindeki öfkenin belli olmasına izin verdi. Zorbalıktan hoşlanmıyorum.

Yapmadım ☐☐☐

Yaptın. Beni bir daha görmemekle tehdit ederek.

Cevap vermeden önce zaman kazanmak için şarabından bir yudum daha aldı. Özür dilerim, ☐ dedi dikkatle. Alışkın değilim ☐☐

Kahvesini yudumlarken onu taklit ederek sordu: ☐ Hayır mı? Kafein zehri hızlandırır mıydı? Kahvenin içindeki krema yavaşlatır mıydı?

Adamın kafasına iyi yerleştirilmiş tek bir atış yapmak için kendini feda etmeye hazırды; bunun ne farkı vardı? Riski elinden geldiğince en aza indirmişti ama yine de bir riskti ve zehir ölmek için kötü bir yoldu.

İri omuzlarını silkti ve ona alaycı bir bakış attı. "Kesinlikle" ☐ dedi, ona efsanevi cazibesinin bir kısmını göstererek. İstedığı zaman çok çekici bir adam olabiliyordu. Averill'in ne olduğunu bilmeseydi, ona kanabilirdi; iki yakın arkadaşı ve evlat edindikleri kızlarının bulunduğu üç mezarın yanında durmasaydı, felsefi olarak bu işte ölümün oldukça normal bir sonuç olduğuna karar verebilirdi. Averill ve Tina da kendisi gibi bu oyuna girdiklerinde risklerin farkındaydılar; ancak on üç yaşındaki Zia masumdu. Lily Zia'yı unutamıyor ya da affedemiyordu. Felsefe yapamazdı.

Üç saat sonra, yemek yenmiş, bir şişe şarabın tamamı Salvatore'nin midesinde çalkalanmaya başlamıştı.

ayrılmak için ayağa kalktı. Saat gece yarısını biraz geçiyordu ve Kasım gecesi gökyüzünden, ıslak sokaklarla temas eder etmez eriyen kar taneleri püskürüyordu. Lily'nin midesi bulanıyordu ama bunun nedeni zehirden ziyade, etkilerinin hissedilmeye başlanmasının üç saatten daha uzun sürmesi gereken amansız gerginlik olabilirdi.

Sanırım yediğim bir şey bana iyi gelmiyor,□ dedi arabadayken.

Salvatore iç çekti. Benimle eve gelmemek için hasta numarası yapmak zorunda değilsin.

Rol yapmıyorum, □ dedi sertçe. Başını çevirdi ve yanından geçen Paris ışıklarına baktı. Şarabın hepsini içmiş olması iyi bir şeydi, çünkü her halükarda onu ümitsiz bir vaka olarak göreceğinden emindi.

Başını yastığa yasladı ve gözlerini kapattı. Hayır, bu gerginlik değildi. Mide bulantısı her geçen an artıyordu. Boğazının arkasındaki basıncın arttığını hissetti ve □Durdur arabayı, midem bulanacak!

Şoför frene bastı □bu özel tehdidin içgüdüsel olarak eğitimine karşı gelmesine neden olması □ve tekerlekler durmadan önce arabanın kapısını açtı, sonra dışarı eğildi ve oluğa kustu. Salvatore'nin bir elini sırtında, diğerini de kolunda hissetti, onu tutuyordu ama kendini ateş hattına maruz bırakacak kadar eğilmemeye dikkat ediyordu.

Kasılmalar midesini boşalttıktan sonra arabaya geri yığıldı ve Salvatore'un sessizce uzattığı mendille ağzını sildi. Yalvarırım

Pardon, □ o dedi, duruşma ile Şok nasıl zayıf ve sesi titriyordu.

"Sana yalvarması gereken benim,"□ dedi. Gerçekten hasta olduğunuzu düşünmemiştim. Seni doktora götüreyim mi? Kendi doktorumu çağırabilirim.

Hayır, şimdi biraz daha iyi hissediyorum,□ diye yalan söyledi. Lütfen beni eve götürün.

Salvatore'ye bir sürü soru sordu ve sabah ilk iş olarak onu arayacağına söz verdi. Şoför sonunda dairesini kiraladığı binanın önünde durduğunda Salvatore'nin elini okşadı ve şöyle dedi: □Evet, lütfen beni yarın ara ama sakın öpme, virüs kapmış olabilirim.□ Bu kullanışlı bahaneyle paltosunu üzerine geçirdi ve yoğunlaşan kar yağışı altında kapısına doğru koştu, araba uzaklaşırken arkasına bile bakmadı.

Dairesine ulaştığında en yakın koltuğa yığılıp kaldı. Başlangıçta planladığı gibi ihtiyaçlarını alıp havaalanına gitmesine imkân yoktu. Belki de en iyisi buydu. Kendini tehlikeye atmak en iyi kılıftı. Eğer o da zehirlenerek hastalanırsa, Rodrigo ondan şüphelenmeyecek, iyileştiğinde ona ne olduğunu umursamayacaktı.

Hayatta kaldığını varsayarsak tabii.

Her ne olacaksa olmasını beklerken kendini çok sakın hissediyordu.

Ertesi sabah saat dokuzdan kısa bir süre sonra kapısı büyük bir gürültüyle tekmelenerek açıldı. İçeri üç adam girdi, hepsi de silahlarını çekmişlerdi. Lily başını kaldırmaya çalıştı ama kısık bir iniltiyle başını cilalı koyu renkli ahşap zemini kaplayan kilimin üzerine bıraktı.

Biri yanına diz çöküp yüzünü kabaca kendisine doğru çevirdiğinde üç adamın yüzleri gözünün önünden geçti. Gözlerini kırıştırdı ve odaklanmaya çalıştı. Rodrigo. Yutkundu ve bir eliyle ona uzandı, yardım için sessiz bir yalvarış.

Numara yapmıyordu. Gece uzun ve zor geçmişti. Birkaç kez kusmuş, sıcak ve soğuk dalgaları arasında gidip gelmişti. Keskin ağrılar midesine saplanmış, onu cenin şeklinde kıvrılmış, sıkıntıyla inler halde bırakmıştı. Bir süre için aldığı dozun ölümcül olduğunu düşünmüştü ama şimdi ağrıları azalıyor gibiydi. Hâlâ yerden kanepeye tırmanamayacak, hatta yardım çağırmak için telefon edemeyecek kadar zayıf ve hastaydı. Bir kez

Dün gece telefona ulaşmaya çalışmıştı ama çabası çok geç kalmış ve telefona ulaşamamıştı.

Rodrigo İtalyanca hafifçe küfretti, sonra silahını kılıfına soktu ve adamlarından birine bir emir verdi.

Lily gücünü topladı ve fısıldamayı başardı: □Bu kadar yaklaşma. Bulaşıcı olabilirim.

Hayır, □ dedi mükemmel Fransızcasıyla. Birkaç dakika sonra yumuşak bir battaniye onun üzerine örtüldü ve Rodrigo onu kollarının arasına almadan ve kolay bir güçle ayağa kalkmadan önce battaniyeyi hızlıca üzerine sardı.

Daireden çıkıp arka merdivenlerden indi ve arabasının motoru rölantide beklediği yere gitti. Şoför Rodrigo'yu görünce dışarı fırladı ve arka kapıyı açtı.

Lily kabaca arabaya bindirildi, bir yanında Rodrigo, diğer yanında da diğer adamlardan biri vardı. Başı arabanın koltuğunun arkasına yaslandı ve gözlerini kapadı, keskin bir acı bir kez daha midesine saplanırken boğazından inledi. Dik duracak gücü yoktu ve yavaşça devrilmeye başladığını hissetti. Rodrigo bıkkın bir ses çıkardı ama ona yaslanabilmesi için yana kaydı.

Bilincinin büyük bir kısmını yaşadığı fiziksel sefalet kaplamıştı ama beyninin net ve soğuk bir bölümü ayrı ve uyanık kalmıştı. Henüz ne zehirden ne de Rodrigo'dan kurtulabilmişti. Şimdilik yargılamaktan kaçınıyordu ama hepsi bu kadardı. En azından onu tıbbi tedavi için bir yere götürüyordu □umuyordu. Muhtemelen onu öldürüp cesedini atmak için bir yere götürmüyordu, çünkü onu apartmanda öldürüp uzaklaşmak çok daha kolay olurdu. Onu dışarı çıkarırken gören olup olmadığını bilmiyordu ama arka kapıdan çıkarmış olsa bile birinin görmüş olma ihtimali yüksekti.

şekilde. Birinin onu görmesi umurunda değildi, en azından pek değil. Salvatore'nin ya öldüğünü ya da ölmek üzere olduğunu ve Rodrigo'nun artık Nervi örgütünün başı olduğunu varsayıyordu; bu nedenle, hem mali hem de siyasi birçok gücü miras olarak almıştı. Salvatore'un cebinde bir sürü insan vardı.

Gözlerini açık tutmak, şoförün izlediği rotaya dikkat etmek için mücadele etti ama göz kapakları sürekli kapanıyordu. Sonunda canı cehenneme diye düşündü ve çabalamaktan vazgeçti. Rodrigo onu nereye götürüyor olursa olsun, bu konuda yapabileceği hiçbir şey yoktu.

Arabadaki adamlar sessizdi, boş yorumlar bile yapmıyorlardı. Ortam keder, endişe ve hatta öfkeyle dolu, ağır ve gergin görünüyordu. Hangisi olduğunu anlayamıyordu ve konuşmadıkları için kulak misafiri de olamıyordu. Dışarıdaki trafik gürültüsü bile kaybolmuş gibiydi, sonunda hiçbir şey kalmamıştı.

Araba yaklaşırken yerleşkenin kapısı kayarak açıldı ve şoför Tadeo beyaz Mercedes'i her iki yanında sadece birkaç santim boşluk kalacak şekilde aralıktan geçirdi. Rodrigo revağın altında durmalarını ve Tadeo'nun yolcu kapısını açmak için dışarı fırlamasını bekledikten sonra Denise Morel'i çevirdi. Başı arkaya düştü ve baygın olduğunu fark etti. Yüzü soluk sarımsı beyazdı, gözleri başının içine çökmüştü ve üzerine bir koku sinmişti □babasında fark ettiği kokunun aynısı.

Rodrigo kederini bastırmak için mücadele ederken □midesi sıkıştı. Hâlâ tam olarak inanamıyordu □Salvatore ölmüştü. O kadar hızlı gitmişti ki. Haber henüz yayılmamıştı ama bu sadece an meselesiydi. Rodrigo'nun yas tutma lüksü yoktu; hızlı hareket etmek zorundaydı,

Rakipleri bir çakal sürüsü gibi harekete geçmeden önce pozisyonunu sağlamlaştırdı ve dizginleri eline aldı.

Aile doktoru Salvatore'nin hastalığının mantar zehirlenmesine benzediğini söylediğinde Rodrigo hemen harekete geçmişti. M. Durand'ı lokantadan alıp eve getirmeleri için üç adam göndermiş, kendisi de Tadeo'nun şoförlüğünde Lamberto ve Cesare'yi Denise Morel'i bulmaya götürmüştü. Denise, babasının hastalanmadan önce birlikte olduğu son kişiydi ve zehir bir kadın silahıydı, dolaylı ve belirsizdi, tahminlere ve tesadüflere bağlıydı. Yine de bu vakada silah etkili olmuştu.

Ama eğer babası onun elinden ölmüşse, o zaman ülkeden kaçmak yerine kendini de zehirlenmişti. Salvatore onun hasta annesini ziyaret etmek için Toulouse'a gideceğini söylediğinden, Rodrigo bunu kullanışlı bir bahane olarak kabul etmişti. Görünüşe göre yanılmıştı ya da en azından yanılma olasılığı o kadar güçlüydü ki kadını görür görmez vurmamıştı.

Arabadan indi ve ellerini kızın kollarının altına soktu, sonra da onu arkasından sürükledi. Rodrigo kolunu dizlerinin altından geçirip onu göğsüne doğru kaldırına kadar Tadeo ona destek oldu. Kızın boyu normaldi, yaklaşık bir buçuk metreydi ama sırık gibiydi; ağır olmasına rağmen Rodrigo onu içeriye taşıırken kolayca tuttu.

Dr. Giordano hâlâ burada mı? □ diye sordu ve olumlu bir yanıt aldı. Ona ihtiyacım olduğunu söyleyin lütfen.□ Onu üst kattaki misafir yatak odalarından birine götürdü. Hastanede olsa daha iyi olurdu, ama Rodrigo sorulara cevap verecek durumda değildi. Yetkililer can sıkıcı derecede resmi olabiliyorlardı. Ve eğer ölürse, ölmüştü; elinden gelen tüm çabayı göstermişti. Vincenzo Giordano gerçek bir tıp doktoru değildi, artık bir muayenehanesi olmasa bile.

Bunun yerine tüm zamanını Salvatore'nin finanse ettiği Paris'in kenar mahallelerindeki laboratuarda geçiriyordu □ama belki de Salvatore daha önce yardım çağırıp bir hastaneye götürülmesini isteseydi, hâlâ hayatta olacaktı. Yine de Rodrigo babasının Dr. Giordano'yu getirme kararını sorgulamamış, hatta anlayışla karşılamıştı. Savunmasızlık söz konusu olduğunda ihtiyat her şey demektir.

Denise'i yatağa yatırdı ve babasının ona neden bu kadar aşık olduğunu merak ederek ona baktı. Salvatore'un kadınlardan her zaman hoşlanmadığı söylenemezdi ama bu seferki sıra dışı bir şey değildi. Bugün berbat görünüyordu, saçları dağınık ve taranmamıştı, rengi sanki çoktan ölmüş gibi berbattı ama en iyi halinde bile güzel değildi. Yüzü biraz fazla ince, fazla sade ve hafifçe fazla ısıklıydı. Ancak üst dudağının alt dudağından daha dolgun görünmesini sağlıyordu ve sadece bu bile yüz hatlarına başka türlü sahip olamayacağı bir canlılık veriyordu.

Paris, Denise Morel'den daha yakışıklı ve daha iyi bir stil anlayışına sahip kadınlarla doluydu, ama Salvatore bu kadını o kadar çok istiyordu ki, ona yaklaşımadan önce geçmişini tamamen araştırmak için çok sabırsızlanıyordu. Şaşırtıcı bir şekilde, kız onun ilk iki davetini reddetmiş ve Salvatore'un sabırsızlığı saplantıya dönüşmüştü. Onunla meşgul olması gardını düşürmesine mi neden olmuştu? Ölümünden dolayı olarak bu kadın mı sorumluydu?

Rodrigo'nun acısı ve öfkesi o kadar büyüktü ki, sırf bu ihtimal yüzünden onu boğabilirdi ama bu duyguların altında, onu zehirleyene götürecek bir şey söyleyebileceğini söyleyen soğuk bir ses vardı.

Bunu kimin yaptığını bulmalı ve onu ya da onu ortadan kaldırmalıydı. Nervi organizasyonu

Yoksa itibarı zedelenenecekti. Salvatore'nin yerine yeni geçtiği için, yeteneği ya da kararlılığı konusunda en ufak bir şüpheyi yer veremezdi. Düşmanını bulmak zorundaydı. Ne yazık ki olasılıklar sonsuzdu. Ölüm ve parayla uğraşan biri için tüm dünya işin içindeydi. Denise de zehirlendiği için, failin babasının kıskanç bir eski sevgilisi ya da Denise'in eski sevgililerinden biri olup olamayacağını bile düşünmek zorundaydı.

Dr. Vincenzo Giordano açık kapının çerçevesine kibarca vurduktan sonra içeri girdi. Rodrigo ona baktı; adam bitkin görünüyordu, her zamanki gibi düzgün olan tuzlu ve biberli bukleleri sanki onları çekiştiriyormuş gibi dağınıktı. Doktor, çocukluğundan beri babasının arkadaşıydı ve Salvatore iki saat önce öldüğünde utanmadan ağlamıştı.

Rodrigo yataktaki kadını göstererek, "Neden o da ölmedi?" diye sordu.

Vincenzo Denise'in nabzını tuttu ve kalbini dinledi. Hâlâ ölebilir, □ dedi elini yorgun yüzüne sürerek. Kalp atışları çok hızlı, çok zayıf. Ama belki de baban kadar zehir yutmamıştır.

Hala mantar olduğunu mu düşünüyorsun?

Çoğunlukla mantar zehirlenmesine benzediğini söyledim. Ama bazı farklılıklar var. Birincisi, etki etme hızı. Salvatore iri yarı, sağlam bir adamdı; dün gece saat neredeyse birde eve döndüğünde kendini hasta hissetmiyordu. Sadece altı saat sonra öldü. Mantarlar daha yavaş etki eder; en ölümcül olanının bile öldürmesi neredeyse iki gün sürer. Belirtiler çok benzerdi ama hız farklıydı.

Siyanür ya da striknin değil miydi?

Striknin değil. Belirtiler aynı değildi. Siyanür dakikalar içinde öldürür ve kasılmalara neden olur. Salvatore kasılmıyordu. Arsenik zehirlenmesinin belirtileri biraz benzer, ama onu da elemek için yeterince farklı.□

Ne kullanıldığını kesin olarak söylemenin bir yolu var mı?

Vincenzo iç çekti. Bunun bir zehir olduğundan emin değilim. Virölans olabilir, bu durumda hepimiz maruz kalmış oluruz.□

O zaman babamın şoförü neden hastalanmadı? Eğer bu saatler içinde etki eden bir virüse, o zaman onun da şimdiye kadar hastalanmış olması gerekirdi.□

Olabileceğini söyledim, olduğunu değil. İzninizle Salvatore'nin karaciğerini ve böbreklerini incelemek için testler yapabilirim. Kan tahlillerini ... ile karşılaştırabilirim. Adı neydi?

Denise Morel.□

Evet, hatırlıyorum. Ondan bahsetmişti.□ Vincenzo'nun kara gözleri hüznünlüydü. Sanırım aşıktı.

□Bah. Eninde sonunda ona olan ilgisini kaybedecekti. Her zaman olduğu gibi.□ Rodrigo zihnini temizlercesine başını salladı.

Bu kadar yeter. Onu kurtarabilir misin?

Hayır. Ya yaşayacak ya da yaşamayacak. Yapabileceğim bir şey yok.

Rodrigo Vincenzo'yu testleriyle baş başa bıraktı ve adamlarının M. Durand'ı tuttuğu bodrum odasına gitti. Fransız çoktan yıpranmıştı, burnundan ince kan damlaları akıyordu, ama çoğunlukla

Rodrigo'nun adamları daha çok can yakan ve kolaylıkla görülemeyen vücut yumruklarına odaklanmıştı.

□Mösyö Nervi!□ diye mırıldandı restoran müdürü Rodrigo'yu görünce ve rahatlayarak ağlamaya başladı. □Lütfen, her ne olduysa, bu konuda hiçbir şey bilmiyorum. Size yemin ederim!

Rodrigo bir sandalye çekip M. Durand'ın önüne oturdu, arkasına yaslanıp uzun bacak bacak üstüne attı. "Babam dün gece restoranınızda bir şey yedi ve bu onu rahatsız etti,"□ dedi büyük bir yetersizlikle.

Fransız'ın yüzünde tam bir şaşkınlık ve hayret ifadesi belirdi. Rodrigo onun düşüncelerini okuyabiliyordu: Salvatore Nervi hazımsızlık çektiği için mi dayak yiyordu? Ama, ama, diye mırıldandı M. Durand. Parasını iade edeceğim elbette, sadece istemesi yeterliydi.□ Sonra, □Buna gerek yoktu, □ deme cesaretini gösterdi.

Rodrigo, "Mantar yedi mi?" diye sordu.

Başka bir şaşkınlık bakışı. Öyle olmadığını biliyor. Şarap soslu tavuk ve kuşkonmaz istemişti, Matmazel Morel de pisi balığı almıştı. Hayır, mantar yoktu.

Odadaki adamlardan biri Salvatore'nin daimi şoförü Fronte'ydi; eğildi ve Rodrigo'nun kulağına fısıldadı. Rodrigo başıyla onayladı.

□Fronte, Matmazel Morel'in restoranınızdan ayrıldıktan hemen sonra hastalandığını söylüyor.□ Demek önce o hastalanmış, diye düşündü Rodrigo. Yuttukları zehri ilk alan o muydu? Yoksa vücut ağırlığı daha az olduğu için zehir onda daha mı hızlı etki etmişti?

O benim yemeğim değildi, mösyö.□ Durand büyük bir hakarete uğramıştı. Diğer müşterilerden hiçbiri hastalanmadı ya da herhangi bir şikâyetle bulunmadı. Pisi balığı bozulmamıştı ve bozulsa bile Mösyö Nervi yememişti.□

Hangi yiyecekleri paylaşıyorlardı?

M. Durand hemen cevap verdi. Belki ekmek hariç, ama Matmazel Morel'in ekmek yediğini görmedim. Mösyö şarap içti, olağanüstü bir Bordeaux şarabı, Château Maximilien'in seksen iki mahsulü, Matmazel de her zamanki gibi kahve içti. Mösyö onu şarabın tadına bakması için ikna etti, ama şarap onun hoşuna gitmedi.

Böylece şarabı paylaştılar.

Sadece küçük bir yudum. Dediğim gibi, pek hoşuna gitmedi. Matmazel şarap içmez." Durand'ın Galya usulü omuz silkmesi bu tuhaflığı anlamadığını gösteriyordu, ama öyleydi işte.

Ama dün gece küçük bir yudum da olsa şarap içmişti. Zehir, tek bir yudumla hayatını tehdit edecek kadar güçlü müydü?

Hiç şarap kaldı mı?

Hayır. Mösyö Nervi hepsini içti.

Bu alışılmadık bir şey değildi. Salvatore'nin kafası oldukça sertti, bunun sonucu olarak da çoğu İtalyan'dan daha fazla içiyordu.

Şişe. Şişe hala sende mi?

Çöp kutusunda olacak, eminim. Restoranın arkasında.

Rodrigo iki adama gidip çözü karıştırmalarını ve boş Bordeaux şişesini bulmalarını emretti, sonra M. Durand'a döndü. Pekâlâ. Bu şişe ve tortuları analiz edilene kadar misafirim olarak kalacaksınız □□mizahsız bir gülümseme takındı □□

Ama bu olabilir □□

Günler sürer, evet. Anladığınızdan eminim.□ Belki Vincenzo kendi laboratuvarında bundan daha hızlı cevaplar alabilirdi, ama bunu zaman gösterecekti.

M. Durand tereddüt etti. Babanız... çok mu hasta?

Rodrigo ayağa kalkarak, □Hayır,□ dedi. O öldü.□ Ve kelimeler bir kez daha kalbine doğru ok gibi saplandı.

Ertesi gün Lily yaşayacağını biliyordu; Dr. Giordano'nun aynı açıklamayı yapması iki gün daha sürdü. Yataktan kalkıp çok ihtiyaç duyduğu banyoyu yapabilecek kadar kendini iyi hissetmesi için tam üç gün geçmesi gerekti. Bacakları o kadar titriyordu ki banyoya gitmek için mobilyalara tutunmak zorunda kalıyordu, başı dönüyordu ve görüşü hala biraz bulanıktı ama en kötüsünün geride kaldığını biliyordu.

Bilinci yerine gelsin diye umutsuzca mücadele etmiş, Dr. Giordano'nun acısını dindirmek ve uyumasını sağlamak için vermeye çalıştığı ilaçları reddetmişti. Nervi yerleşkesi olduğu belli olan yere götürülürken bayılmış olsa da, uyuşturulmamıştı. Fransızcasının mükemmelliğine rağmen, bu onun ana dili değildi; eğer sakinleştirilirse, anadili olan Amerikan İngilizcesi ağzından kaçabilirdi. Uykusunda öleceğinden korkuyormuş gibi davranmış, uyanık kaldığı sürece zehirle savaşabileceğini düşünmüştü ve Dr. Giordano bunun tıbbi açıdan saçma olduğunu bilse de yine de onun isteklerine boyun eğmişti. Bazen şöyle derdi,

hastanın ruhsal durumu iyileşme açısından fiziksel durumundan daha önemliydi.

Yavaşça ve zahmetle mermer banyodan çıktığında Rodrigo yatağın yanındaki sandalyede oturmuş onu bekliyordu. Tamamen siyah giyinmişti, balıkçı yaka ve pantolon, beyaz ve krem rengi yatak odasında karanlık bir alametti.

Anında tüm içgüdüleri daha yüksek bir uyanıklık aşamasına geçti. Rodrigo'yla Salvatore'la oynadığı gibi oynayamazdı. Bir kere, Salvatore ne kadar kurnaz olursa olsun, oğlu daha zeki, daha sert ve daha kurnazdı ve bu da bir şey ifade ediyordu. Başka bir şey daha vardı: Salvatore onu çekici buluyordu, Rodrigo ise bulmuyordu. Babası için o daha genç bir kadındı, bir fetihtti, ama Rodrigo'dan üç yaş büyüktü ve onun da kendi fetihleri vardı.

Dün evinden getirdiği kendi pijamalarını giyiyordu ama banyoda bir kancada asılı bulduğu kalın Türk bornozunun ekstra örtüsünden memnundu. Rodrigo, kadınların kendisini fark etmesine neden olan açık cinsel erkeklerden biriydi ve onun hakkında tiksintiyle soğumasına neden olacak kadar çok şey bilmesine rağmen, kişiliğinin bu yönüne karşı başışıklığı yoktu. Salvatore'nin günahlarının çoğunda masum değildi, yine de onu intikam almaya iten cinayetlerde masumdu; şans eseri Rodrigo o sırada Güney Amerika'daydı.

Yatağa doğru debelendi ve destek için ayakucundaki direklerden birine tutunarak üzerine oturdu. Yutkundu ve şöyle dedi,
Sen benim hayatımı kurtardın. Sesi ince ve zayıftı. Zayıf ve güçsüzdü, kendini koruyacak durumda değildi.

Omuz silkti. Olduğu gibi, hayır. Vincenzo Dr. Giordano yardım etmek için yapabileceği bir şey olmadığını söyledi. Sen

Kendi başına iyileştin, ama biraz hasar almadan değil. Sanırım kalp kapakçığı demişti.

Bunu zaten biliyordu, çünkü Dr. Giordano da o sabah ona aynı şeyi söylemişti. Risk aldığı anda olasılıkları biliyordu.

Yine de karaciğeriniz iyileşecek. Renginiz şimdiden çok daha iyi.□

Kimse bana sorunun ne olduğunu söylemedi. Hasta olduğumu nereden bildin? Salvatore da hastalandı mı?

Evet, dedi. İyileşemedi.

Ondan □Oh, iyi,□ dışında bir tepki bekleniyordu, bu yüzden Lily bilinçli olarak Averill ve Tina'yı, ergen çeteciliğiyle, parlak, neşeli yüzüyle ve durmadan gevezelik eden Zia'yı düşündü. Tanrım, Zia'yı çok özlemişti; göğsünün ortasında bir ağrı vardı. Gözleri yaşlarla doldu ve yanaklarından aşağı süzölmelerine izin verdi.

Zehirdi, □ dedi Rodrigo, hem ifadesi hem de ses tonu sanki hava durumu hakkında yorum yapıyormuş gibi sakindi. Kadın aldanmamıştı; adam öfke içinde olmalıydı. İçtiği şarap şişesinde. Sentetik, özel tasarım bir zehir gibi görünüyor, çok etkili; belirtiler ortaya çıktığında iş işten geçmiş oluyor. Restorandaki Mösyö Durand şarabı tattığınızı söyledi.

Evet, bir yudum. □ Yüzündeki yaşları sildi. Şaraptan hoşlanmam ama Salvatore ısrar ediyordu ve tatmak istemediğim için bana kızıyordu, ben de tattım.
. sadece çok küçük bir yudum, onu memnun etmek için. İğrençti.

Şanslısınız. Vincenzo'ya göre zehir o kadar etkiliymiş ki, eğer bundan daha fazlasını içmiş olsaydın, eğer yudum çok küçük olmasaydı, ölmüş olurdun.□

Acıyı ve kusmayı hatırlayarak ürperdi; şarabı hiç yutmadan, sadece dudaklarına değmesine izin vererek o kadar hasta olmuştu. Bunu kim yaptı? O şarabı herkes içebilirdi; kimi öldürdüğünü umursamayan bir terörist miydi?

Sanırım hedef babamdı; şaraba olan sevgisi iyi bilinirdi. Seksen iki Château Maximilien çok nadir bulunur, ancak bir şişe gizemli bir şekilde babamın restoranında rezervasyon yaptırmıştı bir gün önce Mösyö Durand'ın eline geçti.□

Ama şarabı herhangi birine de ikram edebilirdi.

Babamın bunu duyması ve bu nadir şarabın kendisine ikram edilmemesine kızması riskini göze alarak mı? Sanmıyorum. Bu bana zehirleyicinin Mösyö Durand'ı, restoranını ve müşterilerini çok iyi tanıdığını gösteriyor.

Nasıl yapıldı? Şişe önümüzde açıldı.
Şarap nasıl zehirlendi?

Zehri mantarın içinden enjekte etmek için çok ince bir hipodermik iğne kullanıldığını düşünüyorum. Fark edilmezdi. Ya da uygun ekipman varsa şişenin mantarı açılıp sonra tekrar kapatılabilirdi. Mösyö Durand'ı son derece rahatlatmak şekilde, ne kendisinin ne de size servis yapan garsonun suçlu olduğuna inanmıyorum.

Lily yataktan kalkalı o kadar uzun zaman olmuştu ki halsizlikten titriyordu. Rodrigo onun tüm vücudunu sarsan titremeleri fark etti. Tamamen iyileşene kadar burada kalabilirsin, □ dedi kibarca, ayağa kalkarak. Bir şeye ihtiyacınız olursa, istemeniz yeterli.

Teşekkür ederim, □ dedi ve sonra hayatının en büyük yalanını söyledi: □Rodrigo, Salvatore için çok üzgünüm. O... o... o... katil bir orospu çocuğuydu, ama şimdi

O, ölü katili bir orospu çocuğuydu. Zia'nın küçük yüzünü düşünerek bir damla daha gözyaşı dökmeyi başardı.

Bağsağlığı dilekleriniz için teşekkür ederim, □ dedi yüzünü buruşturmadan ve odadan çıktı.

Zafer dansı yapmadı; çok güçsüzdü ve odada gizli kameralar olduğunu biliyordu. Bunun yerine yatağa geri tırmandı ve güç veren uykuya sığınmaya çalıştı, ancak uyuklamaktan fazlasını yapamayacak kadar zafer kazanmış hissediyordu.

Görevinin bir kısmı tamamlanmıştı. Şimdi tek yapması gereken Rodrigo Denise Morel'in var olmadığını öğrenmeden ortadan kaybolmaktı.

3

İki gün sonra Rodrigo ve küçük kardeşi Damone, İtalya'daki çocukluk evlerinde anne ve babalarının □ mezarlarının yanında durdular. Anne ve babaları hayattayken olduğu gibi ölümde de bir kez daha yan yanaydılar. Salvatore'nin mezarı çiçeklerle kaplıydı ama Rodrigo ve Damone çiçeklerin bir kısmını alıp annelerinin mezarına da koymuşlardı.

Hava serin ama güneşliydi ve hafif bir meltem esiyordu. Damone ellerini ceplerine soktu ve mavi gökyüzüne baktı, yakışıklı yüzü kederle çizilmişti. "Şimdi ne yapacaksın?" □ diye sordu.

Rodrigo tereddüt etmeden □Bunu yapanı bulun ve öldürün, □ dedi. Birlikte döndüler ve mezarlıktan uzaklaşmaya başladılar. Babamın ölümüyle ilgili bir basın açıklaması da yapacağım; bu daha fazla gizli tutulamaz. Bu haber bazı insanları tedirgin edecek ve artık benim sorumlu olduğum çeşitli anlaşmaların durumunu merak edecekler ve ben de bununla ilgilenmek zorunda kalacağım. Biraz gelir kaybedebiliriz ama

üstesinden gelemeyeceğimiz bir şey değil. Ve kayıplar kısa vadeli olacak. Aşıdan elde edilecek gelirler aradaki farkı ve daha fazlasını kapatacaktır. Çok daha fazlasını.□

Damone, □Vincenzo kaybettiği zamanı telafi etti, □Rodrigo'dan daha iyi bir iş adamıydı ve İsviçre'deki kendi merkezinden finans işlerinin çoğunu o yürütüyordu.

Umduğumuz kadar değil ama çalışmalar ilerliyor. Önümüzdeki yaza kadar bitireceğine dair bana güvence verdi.

Vincenzo'nun laboratuvarında meydana gelen bir olay, mevcut projesinin büyük bir kısmını yok etmişti.

O ve adamları çok uzun saatler çalışıyorlar ve Rodrigo programın gerisinde kaldıklarını görseydi daha da uzun saatler çalışacaklardı. Aşı, Vincenzo'nun teslim tarihini kaçırmasına izin vermeyecek kadar önemliydi.

Beni durumdan haberdar edin, □ dedi Damone. Anlaşmaya göre, güvenlik sorunları nedeniyle, zehirleyici tespit edilip yakalanana kadar bir daha bir araya gelmeyeceklerdi. Dönüp yeni mezara baktı, kara gözleri Rodrigo'nun hissettiği aynı acı ve öfkeyle doluydu. Buna inanmak hâlâ çok zor, □ dedi neredeyse duyulmaz bir sesle.

Biliyorum.□ İki kardeş duygularından utanmadan birbirlerine sarıldılar, sonra da ayrı ayrı arabalara binerek özel uçaklarıyla evlerine dönmek üzere özel havaalanına doğru yola çıktılar. Rodrigo küçük kardeşinin varlığıyla, yakın ailesinden geriye kalanların yanında olmasıyla rahatlamıştı. Birlikte olma amaçlarının hüznüne rağmen, bir arkadaşlık kolaylığı da vardı. Şimdi her ikisi de birbirine bağlı ama ayrı imparatorluklarına dönmüşlerdi; Damone paraya göz kulak olmak, Rodrigo ise babalarının katilini bulup intikam almak için.

Hangi adımı atarsa atsın, Damone'un onu destekleyeceğini biliyordu.

Ama gerçek şu ki, Salvatore'yi kimin öldürdüğünü bulma konusunda hiçbir ilerleme kaydedememişti. Vincenzo hâlâ zehri analiz ediyordu, bu onlara zehrin kaynağı hakkında bir fikir verebilirdi ve Rodrigo rakiplerini Salvatore'nin öldüğüne dair herhangi bir ipucu, her zamanki iş yapış şekillerinde herhangi bir sapma olup olmadığına dair yakından izliyordu. Daha az meşru ortaklarının en olası şüpheliler olarak görüleceği düşünülebilirdi ama Rodrigo kimseyi şüpheden uzak tutmuyordu. Kendi örgütlerinden biri ya da hükümetten biri bile olabilirdi. Salvatore'un birçok pastada parmağı vardı ve belli ki birileri pastanın tamamının kendisine kalmasını isteyecek kadar açgözlüydü. Rodrigo sadece hangisinin olduğunu bulmak zorundaydı.

Rodrigo, Matmazel Morel bir hafta orada kaldıktan sonra Tadeo'ya onu eve götürmesini söyledi. Artık ayakları üzerinde durabiliyordu ve yatak odasından nadiren çıksa da, çatısı altında bir yabancının olmasından rahatsızdı. Hâlâ konumunu sağlamlaştırmakla meşguldü □ne yazık ki, birkaç kişi onun babası gibi bir adam olmadığını düşünmüş ve otoritesine meydan okumaya itilmişti, bu da onu onları öldürtmeye itmişti □ve bir yabancının kazara görmemesi veya duymaması gereken bazı şeyler vardı. Ev yeniden tam bir sığınak haline geldiğinde kendini daha rahat hissedecekti.

Arabanın gelmesi ve kadınla az sayıdaki eşyasının arabaya yüklenmesi sadece birkaç dakika sürdü. Tadeo Fransız kadınla birlikte ayrıldıktan sonra Rodrigo, Salvatore'nin çalışma odasına girdi □artık onun çalışma odasıydı□ve Salvatore'nin çok sevdiği büyük oymalı masanın arkasına oturdu. Vincenzo'nun □restoranın çöpünden çıkan şarap şişesindeki tortuları analiz ederek hazırladığı zehir raporu masanın önünde duruyordu.

onu. Raporu ilk aldığında göz gezdirmişti ama şimdi tekrar eline aldı ve her ayrıntıyı gözden geçirerek iyice inceledi.

Vincenzo'ya göre zehir kimyasal olarak üretilmişti. Ölümcül galerina mantarındaki zehir olan orellanın'in bazı özelliklerini içeriyordu, bu yüzden ilk önce mantardan şüphelenmişti. Orellanın, başta karaciğer, böbrekler, kalp ve sinir sistemi olmak üzere birçok iç organa saldırıyordu ama orellanın aynı zamanda çok yavaş etki gösteriyordu. Belirtiler on saat ya da daha uzun bir süre ortaya çıkmıyor, daha sonra kurban iyileşmiş gibi görünüyor, ancak birkaç ay sonra ölüyordu. Orellanın için bilinen bir tedavi ya da panzehir yoktu. Zehir ayrıca bradikardi, kalp yetmezliği, hipotansiyon ve depresif solunum etkileriyle minoksidil ile de bir miktar ilişki göstermişti □ ki bu da kurbanın orellanın benzerinden kurtulamamasına yardımcı olacaktı. Minoxidil hızlı, orellanine ise yavaş çalışıyordu; her nasılsa iki özellik öyle bir şekilde bir araya getirilmişti ki, sadece birkaç saatlik bir gecikme söz konusuydu.

Ayrıca Vincenzo'ya göre, dünyada bu işi yapabilecek sadece birkaç kimyager vardı ve bunların hiçbirisi saygın ilaç şirketlerinde çalışmıyordu. Yaptıkları işin doğası gereği, hem işe alınmaları pahalı hem de iletişim kurmaları zordu. Bir onsundan azı yüz elli kiloluk bir adamı □veya kadını □öldürebilecek güçte olan bu özel zehirin üretimi küçük bir servete mal olacaktı.

Rodrigo parmaklarını dikleştirdi ve düşünceli bir şekilde dudaklarına dokundurdu. Mantık ona aradığı katilin kesinlikle bir iş rakibi ya da geçmişteki bir kininin intikamını almak isteyen biri olduğunu söylüyordu ama içgüdüleri Denise Morel'e bakmasını sağlıyordu. Onda onu rahatsız eden bir şey vardı. İçindeki baygınlığın kaynağını tespit edemiyordu.

Rahatsızlık; şu ana kadar yaptığı araştırmalar onun tam da iddia ettiği gibi biri olduğunu gösteriyordu. Dahası, o da zehirlenmiş ve neredeyse ölüyordu, ki mantıklı her insan onun kötü adam olmadığını kanıtladığını söylerdi. Ve ona Salvatore'nin ölümünü söylediğinde ağlamıştı.

Hiçbir şey onu işaret etmiyordu. şarabı servis eden garson çok daha olası bir şüpheliydi, ama hem M. Durand'ın hem de garsonun ayrıntılı sorgulanması, M. Durand'ın şişeyi garsonun eline bizzat kendisinin verdiği ve onu hiç dolaştırmadan Nervi'nin masasına götürmesini izlediği bilgisinden başka bir sonuç vermemişti. Hayır, aradığı kişi, şarap şişesinin mevcudiyetini M. Durand'ın dikkatine sunan kişiydi ve şu ana kadar bu kişiye dair hiçbir kayıt yoktu. şişe, var olmayan bir şirketten satın alınmıştı.

Dolayısıyla katil, hem zehiri hem de şarabı temin edebilecek kadar bu işi iyi biliyordu. Rodrigo'ya kolaylık olsun diye katili

Hem kurbanını hem de kurbanının alışkanlıklarını araştırmıştı; Salvatore'nin o restorana sık sık gittiğini biliyordu, ne zaman rezervasyon yaptırdığını biliyordu ve M. Durand'ın bu özel şişeyi çok önemli müşterisi için saklayacağını kesin olarak biliyordu. Katil ayrıca meşru bir şirketin inandırıcı bir taklidini sunma becerisine de sahipti. Tüm bunlar, pratikte □rekabetçi □ diye bağıran bir profesyonellik düzeyine işaret ediyordu.

Yine de Denise'i görmezden gelemiyordu.

Pek olası değildi ama yine de bu bir tutku cinayeti olabilirdi. Babasını kimin öldürdüğünü kesin olarak öğrenene kadar hiç kimse şüphenin ötesinde değildi. Babası Denise'de her ne gördüyse, belki başka bir adam da aynı şeyi görmüş ve aynı şekilde takıntı haline getirmişti.

Salvatore'nin eski sevgililerine gelince... Rodrigo onları zihninden geçirdi ve kategorik olarak tartışmadan çıkardı. Bir kere Salvatore bal arısı gibiydi, hiçbir zaman bir sevgiliyle gerçek bir bağ kuracak kadar uzun süre kalmamıştı. Karısının ölümünden bu yana, yaklaşık yirmi yıl önce, romantizm konusunda inanılmaz derecede aktif olmuştu ama hiçbir kadın onun gözünde karısına yaklaşamamıştı.

Dahası, Rodrigo babasıyla vakit geçiren her kadını araştırmıştı. Hiçbiri saplantılı davranışlar sergilememişti, ne böyle egzotik bir zehir hakkında bilgi sahibiydiler, ne de onu elde etmek için gerekli araçlara sahiptiler. Emin olmak için onları tekrar araştıracaktı ama hepsinin temiz çıkacağını düşünüyordu. Peki ya Denise'in geçmişindeki insanlar?

Onu bu konuda sorgulamıştı, ama o herhangi bir isim vermemiş, sadece □Hayır, kimse yok, □ demişti.

Bu onun hayatı boyunca erdemli ve rahibe gibi yaşadığı anlamına mı geliyordu? Hiç sanmıyordu, ama Salvatore'nin tekliflerini reddettiğini de biliyordu. Yoksa bu, sevgilileri olduğu ama böyle bir şeyi yapabileceğini düşündüğü biri olmadığı anlamına mı geliyordu? Onun ne düşündüğü umurunda değildi; kendi sonuçlarını çıkarmak istiyordu.

Ah, işte oradaydı. Neden ona geçmişindeki herhangi birinden bahsetmiyordu? Neden bu kadar ketumdu? Onu rahatsız eden de buydu; ergenlikten beri birlikte olduğu herkesin adını ona vermemesi için hiçbir neden yoktu. Birini mi koruyordu? Şaraptan hoşlanmadığını bildiği ve bir kısmını içebileceğini asla hayal etmediği halde, o şişeye zehri kimin koymuş olabileceğine dair bir fikri var mıydı?

Onu istediği kadar derinlemesine araştırmamıştı; önce Salvatore bekleyemeyecek kadar sabırsız davranmış, sonra da buluşmaları sonuncusuna kadar o kadar olaysız geçmişti ki Rodrigo konuyu bir kenara bırakmıştı. Ancak şimdi Denise Morel hakkında bilinmesi gereken her şeyi öğrenecekti; eğer biriyle yatmayı aklından bile geçirmişse, bunu öğrenecekti. Eğer ona aşık olan biri varsa, o adamı bulacaktı.

Telefonu aldı ve bir numara çevirdi. Matmazel Morel'in her an izlenmesini istiyorum. Kapısının dışında bir santim bile kıpırdarsa, bunu bilmek istiyorum. Biri onu ararsa ya da o telefon ederse, aramanın izlenmesini istiyorum. Anlaşıldı mı? Güzel.

Lily misafir yatak odasının banyosunun mahremiyetinde gücünü yeniden kazanmak için çok çalışmıştı. Odada yapılan kapsamlı aramada ne kamera ne de mikrofon bulunmuştu, bu yüzden orada güvende olduğunu biliyordu. Başlangıçta sadece esneme egzersizleri yapabiliyordu ama kendini çok zorladı, dengesini korumak için mermer makyaj masasına tutunmak zorunda kaldığında bile yerinde koştu, şınav, mekik ve karın kası egzersizleri yaptı. Kendini olabildiğince çok yemeye zorladı ve iyileşmesini hızlandırdı. Kalp kapakçığı hasarlı olduğu için kendini zorlamanın tehlikeli olabileceğini biliyordu ama hayatındaki neredeyse her şey gibi bu da hesaplanmış bir riskti.

Dairesine döndüğünde yaptığı ilk şey, banyoda yaptığı kapsamlı aramanın aynısını burada da yapmak oldu. Rahatlamıştı, hiçbir şey bulamamıştı. Rodrigo ondan şüphelenmemiş olmalıydı, yoksa o etkisiz durumdayken Pazar gününden itibaren her yeri dinlemeye alırdı. Hayır, sadece şüphe üzerine onu öldürürdü.

Bu onun güvende olduğu anlamına gelmiyordu. Adam eski sevgililerini sorduğunda, kaçmak için sadece birkaç günü olduğunu biliyordu, çünkü adam Denise'in geçmişini daha derinlemesine araştırarak ve geçmişini olmadığını öğrenecekti.

Eğer dairesi arandıysa □ve arandığını varsaymak zorundaydı □arayanlar çok titiz davranmışlardı. Ama kaçış eşyalarını sakladığı zulaı bulamamışlardı, yoksa şu anda burada duruyor olmazdı.

Eski bina bir zamanlar şöminelerle ısıtılıyormuş, ancak İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bu şöminelerin yerini radyatörler almış. Dairesindeki şöminenin üzeri tuğlayla örölmüş ve önüne bir sandık konmuştu. Sandığın altına ucuz bir kilim koymuştu, zeminin yaralanmasını önlemek için değil, kilimi çekerek sandığı sessizce hareket ettirebilmek için. Şimdi halıyı duvardan çekti ve tuğlaları incelemek için karnının üzerine çöktü. Yaptığı onarım işi fark edilmiyordu; harcı kirletmişti, böylece etrafındaki harç gibi eskimiş görünüyordu. Yerde de herhangi birinin tuğlalara dokunduğunu gösterecek bir harç tozu yoktu.

Bir çekiç ve keski aldı, tekrar karnının üzerine uzandı ve tuğlalardan birinin etrafındaki harca hafifçe vurmaya başladı. Tuğla gevşediğinde onu, sonra bir diğerini, sonra bir diğerini çıkardı. Elini eski şöminenin boşluğuna uzatarak bir dizi kutu ve torba çıkardı, her bir eşya temiz kalması için güvenli bir şekilde plastiğe sarılmıştı.

Küçük bir kutuda alternatif kimlikleri vardı: pasaportlar, kredi kartları, ehliyetler, kimlik kartları, hangi milliyeti seçtiğine bağılı olarak. Bir çantada üç peruk vardı. Çok akılda kalıcı oldukları için saklı tutulan farklı kıyafetler vardı. Ayakkabılar farklı bir konuydu; ihtiyacı olan ayakkabıları dolabına koyar, diğer ayakkabılarıyla birlikte bir yığının içine atardı. Kaç erkek bu ayakkabılara

bir ayakkabı karmaşasına hiç dikkat eder miydi? Ayrıca avro, sterlin ve Amerikan doları cinsinden bir miktar nakit parası da vardı.

Son kutuda güvenli bir cep telefonu vardı. Telefonu açtı ve bataryasını kontrol etti: zayıftı. Şarj aletini çıkarıp prize taktı ve telefonu yuvasına yerleştirdi.

Bitkin düşmüştü, alnında boncuk boncuk ter vardı. Yarın gidemeyeceğini düşündü; hâlâ çok güçsüzdü. Ama yarından sonraki gün harekete geçmesi ve hızlı hareket etmesi gerekcekti.

Şimdiye kadar şanslıydı. Rodrigo, Salvatore'nin ölüm haberini birkaç gün sessiz tutmuş, bu da ona biraz zaman kazandırmıştı ama geçen her dakika, Langley'den birinin Denise Morel'in bir fotoğrafını görüp bilgisayara taratması ve bilgisayarın da Denise Morel'in saç ve göz rengi bir yana, yüz hatlarının ABD Merkezi İstihbarat Teşkilatı'nın sözleşmeli ajanı Liliane Mansfield'e benzediğini rapor etmesi tehlikesini artırıyordu. O zaman CIA onun peşine düşerdi ve Teşkilat'ın Rodrigo Nervi'nin ancak hayal edebileceği kaynakları vardı. Pratik nedenlerden ötürü, Salvatore Teşkilat'ın onayıyla yerinde bırakılmıştı; onu ortadan kaldırdığı için kimse ona iyi gözle bakmayacaktı.

Peşine ilk kimin düşeceği belli değildi, Rodrigo mu yoksa CIA tarafından gönderilen biri mi? Rodrigo'ya karşı şansı daha yüksekti, çünkü muhtemelen Rodrigo onu hafife alacaktı. Teşkilat böyle bir hata yapmazdı.

Bunu yapmazsa tuhaf görüneceği için ve ayrıca gözetim altında olup olmadığını görmek istediği için soğuğa karşı sıkı sıkıya sarındı ve semt pazarına doğru yürüdü. Binadan çıkar çıkmaz bir güvenlik görevlisi fark etti; adam sokağın ortasına park etmiş, sıradan gri bir arabada oturuyordu ve kadın dışarı çıkar çıkmaz yüzünü örtmek için bir gazeteyi kaldırdı. Amatörce. Ama eğer

Önde bir tane olduğuna göre, arkada da bir tane olduğunu varsayabilirdi. İyi haber, binanın içinde bir bekçi olmamasıydı, bu da işleri biraz daha şüpheli hale getirebilirdi. Ne kadar zayıf olursa olsun, üçüncü kat penceresinden atlamak zorunda kalmak istemiyordu.

Elinde, içine biraz sebze ve meyve koyduğu bez bir alışveriş çantası vardı. İtalyan görünümlü bir adam □ özellikle onu aramadığınız sürece pek göze çarpmıyordu □ kadının peşinde dolaşıyor, onu her zaman göz önünde tutuyordu. Tamam, bu üç etti. Üç kişi yetkin bir iş yapmak için yeterliydi ama onlarla baş edemeyeceği kadar çok da değillerdi.

Seçtiklerinin parasını ödedikten sonra, yürüyüşünü oldukça yavaş ve zahmetli tutmaya dikkat ederek dairesine doğru yürüdü. Başı öne eğik, kederli bir görüntü çizerek yürüyordu ve en ufak bir tetikte olan birinin yürüyeceği şekilde değildi. Onu izleyenler kendilerinden tamamen habersiz olduğunu, dahası sağlığının hâlâ çok kötü olduğunu ve zorlukla yürüyebildiğini düşünebilirlerdi. Gözetleme konusunda olağanüstü yetenekli olmadıklarından, bu, farkına varmadan gardlarını biraz gevşetecekleri anlamına geliyordu, çünkü o çok zayıf bir meydan okumaydı.

Cep telefonu tamamen şarj olduğunda, onu banyoya götürdü ve parabolik bir mikrofonun dairesini hedef alması ihtimaline karşı sesi maskelemek için musluk suyunu açtı. Bu ihtimal kuşkusuz çok düşüktü ama onun işinde paranoya hayat kurtarıyordu. Londra'ya birinci sınıf tek yön bilet aldı, bağlantıyı kesti, sonra tekrar aradı ve başka bir kimlikle Londra'dan, varışından yarım saat sonra kalkacak ve kimsenin gitmesini beklemeyeceği Paris'e geri dönecek bir uçuş rezervasyonu yaptı. Ondan sonrasını görecekti ama bu küçük manevra ona biraz daha zaman kazandıracaktı.

Langley, Virginia

Ertesi sabah erkenden, Susie Pollard adındaki kıdemsiz analist, bilgisayarın yüz tanıma programının az önce kendisine söyledikleri karşısında gözlerini kırptırdı. Raporun çıktısını aldı, sonra bir labirentin içinden geçerek kafasını başka bir kabine soktu. Bu ilginç görünüyor, dedi ve raporu kıdemli bir analist olan Wilona Jackson'a uzattı.

Wilona gözlüklerini yerine taktı ve hızlıca belgeyi gözden geçirdi. Haklısın, dedi. İyi yakaladın Susie. Bunu üst kata atacağım. Ayağa kalktı, sade yüz hatları ve kocası ve beş gürültücü oğlu üzerinde mükemmel bir şekilde bilenmiş saçma olmayan bir tavrı olan altı fit uzunluğunda siyah bir kadın. Evde destek için başka bir kadın olmadığından, işlerin başında kalması gerektiğini söyledi. Bu, saçmalıklara tahammül edemediği işine de yansımış. Yukarıya tekmelediği her şey uygun bir şekilde değerlendirilirdi, aksi takdirde.

Öğleye doğru, operasyon müdürü Franklin Vinay raporu okuyordu. Nervi organizasyonunun başı Salvatore Nervi şirketler için içinde olsa da ona şirket diyemezdi açıklanmayan bir hastalıktan ölmüştü. Ölüm tarihi tam olarak bilinmiyordu, ancak Nervi'nin oğulları haberi açıklamadan önce onu İtalya'daki evlerine defnetmişlerdi. En son Paris'te bir restoranda görülmüş ve ölüm haberiyle arasında dört gün geçmişti. Görünüşe göre sağlığı gayet yerindeydi, dolayısıyla bilinmeyen rahatsızlığı aniden ortaya çıkmıştı. Elbette böyle şeyler oluyordu; kalp krizi ya da felç, görünüşte sağlıklı olan insanları her gün vuruyordu.

Alarm zillerinin çalmasına neden olan şey, Nervi'nin en yeni bayan arkadaşının hiç şüphesiz CIA'in kılık değiştirmiş en iyi sözleşmeli ajanlarından birinden başkası olmadığını söyleyen yüz tanıma programıydı. Liliane Mansfield buğday sarısı saçlarını koyulaştırmış ve kendine özgü soluk mavi gözlerini gizlemek için koyu renk lensler takmıştı ama şüphesiz oydu.

Daha da endişe verici olan, birkaç ay önce en yakın iki arkadaşının ve evlatlık kızlarının Nervi'nin ellerinde ölmüş olmasıydı. Tüm göstergeler Lily'nin kontrolden çıktığını ve meseleyi kendi ellerine aldığını gösteriyordu.

CIA'in bu cinayete izin vermeyeceğini biliyordu. Salvatore Nervi öldürülmeyi hak eden iğrenç bir insanlık örneğiydi, ama iki ucu da ortaya karşı oynayacak kadar zekiydi ve tam da bu tür şeylere karşı bir sigorta olarak kendini işe yarar hale getirmişti. Son derece faydalı bilgiler aktarmış ve bunu yıllarca yapmıştı. Bu bilgi hattı artık kaybolmuştu, belki de geri dönülmez bir şekilde; veliahtla aynı ilişkiyi geliştirmeleri yıllar alacaktı. Rodrigo Nervi'nin şüpheli olduğu ve hiçbir ortaklığa yanaşmadığı biliniyordu. Frank'in bu yöndeki tek umudu, Rodrigo'nun da babası kadar pragmatik olduğunu kanıtlamasıydı.

Frank Nervis'le çalışmaktan nefret ediyordu. Evet, bazı meşru ticari kaygıları vardı ama Janus gibiydiler: yaptıkları her şeyin iki yüzü, bir iyi bir de kötü tarafı vardı. Araştırmacıları bir kanser aşısı üzerinde çalışırken, aynı binadaki başka bir grup biyolojik bir silah geliştirmek için çalışıyordu. Pek çok iyi iş yapan hayır kurumlarına büyük miktarlarda para veriyorlardı ama aynı zamanda ayırım gözetmeksizin öldüren terörist grupları da finanse ediyorlardı.

Dünya siyasetinin havuzunda oynamak kanalizasyonda oynamak gibiydi. Oynamak için kirlenmek zorundaydınız. Özel olarak Frank, Salvatore Nervi'nin sonunun iyi olduğunu düşünüyordu. Yine de işiyle ilgili olarak, eğer Liliane Mansfield sorumluysa, bu konuda bir şeyler yapmalıydı.

Güvenlik kodlu dosyasını çıkardı ve okudu. Psikolojik profiline göre birkaç yıldır biraz baskı altında çalışıyordu. Tecrübelerine göre iki tür sözleşmeli ajan vardı: işlerini iyi yapanlar

Bir sineği ezmek için har­cayacakları duygudan daha fazlasını harcamadan çalışanlar ve yaptıkları iyiliğe ikna olmuş ama yine de ruhları sürekli saldırı altında yıpranmış olanlar. Lily ikinci gruptaydı. Çok iyiydi, en iyilerden biriydi ama her darbe onda iz bırakmıştı.

Yıllar önce ailesiyle görüşmeyi bırakmıştı ve bu iyi bir şey değildi. Kendini soyutlanmış, korumak için çalıştığı dünyadan kopmuş hissedecekti. Bu koşullar altında, işteki arkadaşları arkadaştan daha fazlası olmuştu; onlar onun vekil ailesi haline gelmişti. Onlar vurulduğunda, parçalanmış ruhu belki de çok fazla darbe almıştı.

Frank bazı meslektaşlarının ruhlar üzerinden düşündüğü için kendisine güleceğini biliyordu ama o uzun zamandır bu işin içindeydi ve ne gördüğünü bilmekle kalmıyor, anlıyordu da.

Zavallı Lily. Belki de psikolojik gerginlik belirtileri göstermeye başladığında onu sahadan ekmeliydi ama artık çok geçti. Var olan durumla başa çıkmak zorundaydı.

Telefonu eline aldı ve asistanına Lucas Swain'in yerini buldurdu. Kararsız kader Frank'in yüzüne gülmeye karar vermiş olmalıydı.

Yaklaşık kırk beş dakika sonra asistanı onu aradı.
Bay Swain burada.

Onu içeri gönderin.

Kapı açıldı ve Swain içeri girdi. Aslında, her yerde dolaşıyordu. Gidecek hiçbir yeri olmayan ve oraya varmak için acelesi olmayan bir kovboy gibi yürüyordu. Kadınlar onun bu yönünü seviyor gibiydi.

Swain de sürekli iyi huylu görünen yakışıklı insanlardan biriydi. Selam verip Frank'in gösterdiği sandalyeye otururken yüzünde aptalca bir gülümseme vardı. Nedense gülümsemesi de yürüyüşü gibi işe yarıyordu: insanlar onu seviyordu. İnsanların radarına girmediği için yıkıcı derecede etkili bir saha memuruydu. Mutlu bir adam olabilirdi, tembelliğin tanımı gibi görünen bir yürüyüşü olabilirdi, ama işi hallediyordu. On yıldan uzun bir süredir Güney Amerika'da bu işi yapıyordu, bu da derin bronzluğunu ve taş gibi zayıflığını açıklıyordu.

Frank yaşını göstermeye başladığını düşündü, ama zaten herkes öyle değil miydi? Swain'in şakaklarında ve saç çizgisi boyunca aklar vardı; öndeki asi saçları yüzünden kısa kesilmişti. Gözlerini çevreleyen ve alnında çizgiler, yanaklarında kırışıklıklar vardı ama şansı yaver giderse, kadınlar muhtemelen bunun da yürüyüşü kadar sevimli olduğunu düşünüyorlardı. Sevimli. Frank, en iyi erkek saha memurlarından birini zihninde sevimli olarak tanımladığında, cehennemde üzücü bir gün olduğunu düşündü.

Swain rahatlarken uzun bacaklarını uzatarak sordu, omurgası kıvrıldı ve sandalyesine çöktü. Resmîyet Swain'in tarzı değildi.

Avrupa'da hassas bir durum var. Sözleşmeli ajanlarımızdan biri kontrolden çıktı ve değerli bir varlığımızı öldürdü. Onu durdurmamız gerekiyor.

O mu?

Frank raporu masaya uzattı. Swain raporu aldı ve hızla okuduktan sonra geri verdi. İş bitti. Durduracak ne var?

□Salvatore Nervi, Lily'nin arkadaşlarının ölümüyle sonuçlanan olayda yalnız değildi. Eğer Lily'nin arkadaşlarını

H e p s i n i yok ederse, tüm ağımızı mahvedebilir. Nervi'yi ortadan kaldırarak zaten büyük bir zarar verdi.

Swain yüzünü buruşturdu ve iki eliyle yüzünü ovuşturdu. Bayan Mansfield'in yerini tespit etmek ve ölümcül yöntemlerini durdurmak için onu mümkün olan tek seçenek haline getiren özel bir yeteneğe sahip, bir bulutun altında zorla emekli edilmiş, azılı bir haydut ajanınız yok mu?

Frank gülümsemesini kontrol etmek için yanağının içini ısırđı. Bu sana bir film prodüksiyonu gibi mi görünüyor?

Bir insan umut edebilir.

Umutlarınızın kırıldığını düşünün.

Peki, o zaman John Medina'ya ne dersin? Swain'in mavi gözleri kahkahalarla doluydu.

John Orta Doğu'da meşgul, □ dedi Frank sakince.

Verdiği cevap Swain'i koltuğunda dikleştirdi, tembelliğın tüm izleri kayboldu. □Bir dakika. Gerçekten bir Medine olduğunu mu söylüyorsun?

Gerçekten bir Medine var.

Swain söze başladı, sonra kendini tuttu, sırtıttı ve "Tüh" dedi.

Yani kontrol ettiniz.

Bu sektördeki herkes kontrol etti.

Bu yüzden bilgisayar sisteminde dosya yok. Onun korunması için. Şimdi, dediğim gibi, John Orta Doğu'da gizli görevde ve her halükarda onu bir geri alma işlemi için kullanmazdım.□

Yani o benden çok daha önemli.□ Swain yine o şapşal sırtışını takındı, yani alınmamıştı.

Ya da farklı yetenekleri olduğunu. İstedğim adam sensin ve bu gece Paris'e giden bir uçakta olacaksın. İşte senden yapmanı istediğim şey.

Bütün bir günü yemek yiyerek, dinlenerek ve dayanıklılığını artırmak için hafif egzersizler yaparak geçirdikten sonra Lily yola çıkacağı sabah kendini çok daha iyi hissederek kalktı. El çantasını ve alışveriş çantasını dikkatle hazırladı ve geride önemli hiçbir şey bırakmadığından emin oldu. Kıyafetlerinin çoğu dolapta asılı kaldı; kendisine bir arka plan görüntüsü vermek için ucuz çerçevelere koyduğu ve dairenin etrafına yerleştirdiği tamamen yabancıların tuhaf fotoğrafları yerinde bırakıldı.

Yatak çarşaflarını çıkarmadı ya da kahvaltıda kullandığı tek kase ve kaşığı yıkamadı, ancak parmak izlerini yok etmek için her yeri yağda eriyen dezenfektanla iyice silerek önlem aldı. Bu on dokuz yıldır yaptığı bir şeydi ve alışkanlığı iyice yerleşmişti. Hatta Nervi yerleşkesinden ayrılmadan önce etrafını da silmişti, ancak dezenfektan kullanması mümkün olmamıştı. Ayrıca yemek kaplarını ve içki bardaklarını toplamadan önce her zaman bir peçeteyle silmiş ve

saç fırçası her Sabah, Yıkama ve başıboş
kıllar kıllarda toplanan.

Dr. Giordano'nun analiz için aldığı kanla ilgili hiçbir şey yapamayacağını farkındaydı ama DNA, parmak izleri gibi kimlik tespiti için kullanılmıyordu; kapsamlı bir veri tabanı yoktu. Parmak izleri Langley'de kayıtlıydı ama başka hiçbir yerde yoktu; ara sıra gerçekleşen suikastlar dışında örnek bir vatandaş olmuştu. Parmak izleri bile, onları eşleştirecek ve bir isim bulacak bir dosya olmadığı sürece işe yaramazdı. Bir hata hiçbir şey ifade etmezdi. İki tanesi kimlik tespiti için bir araç sağlıyordu. Elinden geldiğince, bir başlangıç noktası bile vermemeye çalıştı.

Muhtemelen Dr. Giordano, onu arayıp kalan kanın geri verilmesini istemesini son derece tuhaf bulacaktır. Şu anda Kaliforniya'da olsaydı, garip bir dini tarikatın üyesi olduğunu ve kana ihtiyacı olduğunu, hatta bir vampir olduğunu iddia edebilir ve muhtemelen kalıntıları geri alabilirdi.

Bu hortlakça düşünce ağzının solgun bir gülümsemeye kıvrılmasına neden oldu ve bu düşünceyi zengin bir absürtlük duygusuna sahip olan Zia ile paylaşabilmeyi diledi. Averill ve Tina'nın, özellikle de Zia'nın yanında rahatlayabiliyor, ara sıra normal bir insan gibi aptalca davranabiliyordu. Onun iş kolundaki biri için rahatlamak bir lükstü ve sadece kendi türünden olanlarla yapıldı.

Belli belirsiz gülümsemesi soldu. Onların yokluğu hayatında öyle büyük bir boşluk bırakmıştı ki, bu boşluğu doldurabileceğini hiç sanmıyordu. Yıllar geçtikçe sevgisi gittikçe daralan bir çevreye yayılmıştı, sonunda bu çevrede sadece beş kişi kalmıştı: annesi ve kız kardeşi □ve artık işinin tehlikesini kapılarına kadar getirmekten korktuğu için onları ziyaret etmeye cesaret edemiyordu □ve üç arkadaşı.

Averill bir zamanlar onun sevgilisiydi; çok kısa bir süre için yalnızlıktan birlikte kurtulmuşlardı. Sonra ayrı düşmüşlerdi ve iki ajan gerektiren bir iş sırasında Tina ile tanışmıştı. Daha önce hiç kimseyle Tina ile olduğu gibi anında bağ kurmamıştı, sanki ilk kez karşılaşan ikizler gibiydiler. Aynı zamanlarda aynı şeyleri düşündüklerini anlamak için birbirlerine bakmaları yeterliydi. Aynı mizah anlayışına sahiptiler, bir gün artık bu işte olmadıklarında evlenip kendi işlerinin sahibi olacaklarına dair aynı aptalca hayalleri vardı □bu sırayla olması gerekmiyordu □ve belki bir iki çocukları bile olabilirdi.

Kapalı bir odada uçuşan helyum balonları gibi Averill de sonunda Tina'nın karşısına çıktığında Tina için bir gün gelmişti. Lily ve Tina'nın pek çok ortak noktası olabilirdi ama kimyaları farklıydı; Averill ince yapılı, esmer Tina'ya bir kez baktı ve aşık oldu, bu duygu karşılıklıydı. Bir süre, işleri arasında, birlikte serserilik yapmışlar ve genellikle eğlenmişlerdi. Genç, sağlıklı ve işlerinde iyidiler; kuşkusuz suikastçı olmak onlara kendilerini sert ve yenilmez hissettiriyordu. Çalım atmayacak kadar profesyonel, ama heyecan duyacak kadar da gençtiler.

Sonra Tina vuruldu ve gerçeklik üzerlerine çöktü. İş ölümcüldü. Acele artık yoktu. Kendi ölümlülükleri gözlerinin önündeydi.

Averill ve Tina bu duruma, Tina evlenecek kadar iyileşir iyileşmez evlenerek tepki verdiler. Önce Paris'te bir apartman dairesinde birlikte yaşamaya başladılar, sonra da şehir dışında küçük bir ev satın aldılar. Gittikçe daha az işe girmeye başladılar.

Lily genellikle fırsat buldukça ziyarete gelirdi ve bir gün Zia'yı da yanında getirdi. Bebeği Hırvatistan'da terk edilmiş ve açlıktan ölmek üzereyken bulmuştu.

Hırvatistan, Yugoslavya'dan bağımsızlığını ilan etmişti, Sırp ordusu acı savaşın başlangıcında yeni ülkenin bazı bölgelerini yok etmeye başlamıştı bile. Lily'nin sorduğu hiç kimse bebeğin annesi hakkında bilgi sahibi değil gibiydi, ya da bunu kabul etmiyorlardı ve daha da az ilgilidiler. Ya bebeği yanına alacaktı ya da onu sefil bir ölüme terk edeceğini bilecekti.

İki gün içinde bebeği sanki kendisi doğurmuş gibi şiddetle sevdi. Hırvatistan'dan çıkmak hiç de kolay olmamıştı, özellikle de yanında bir bebek olduğu için. Süt, çocuk bezi ve battaniye bulması gerekmişti. O noktada giysiler hakkında endişelenmemişti, sadece bebeği beslemek, kuru ve sıcak tutmak için bir araç, herhangi bir araç. Sırf ismi hoşuna gittiği için adını Zia koymuştu.

Bir de Zia için evrak işi, yeterince iyi bir kalpazan bulma ve onu İtalya'ya sokma sorunu vardı. Hırvatistan'dan çıktıktan sonra ona bakmak daha az zordu, Lily'nin ihtiyaç duyduğu malzemeler daha kolay temin edilebiliyordu. Yine de ona bakma görevi hiç kolay değildi. Lily ona her dokunduğunda bebek sarsılıyor, kaskatı kesiliyor ve çoğu zaman neredeyse yuttuğu kadar süt tükürüyordu. Lily, kısacık hayatında bu kadar az değişmezi varken bebeği daha fazla seyahate maruz bırakmaktansa, bir süre İtalya'da kalmaya karar verdi.

Onu bulduğunda Zia'nın sadece birkaç haftalık olduğunu düşünüyordu, ancak yiyecek ve bakım eksikliğinin onu ortalamadan daha küçük yapmış olması mümkündü. Ama İtalya'da üç ay kaldıktan sonra Zia tumbul elleri ve bacaklarında gamzeler oluşacak kadar kilo almış, dişleri çıkmaya başladığında durmaksızın salya akıtmaya başlamış ve Lily'ye sadece çok küçük yaştakilerin başarabileceği ve tam bir aptala benzemeyen, ağzı açık, geniş gözlü bir sevinç ifadesiyle bakmıştı.

Sonunda Zia'yı Averill Amca ve Tina Teyze ile tanışması için Fransa'ya götürdü.

Velayetin el değıştirmesi çok yavaş oldu. Lily'nin ne zaman bir işi olsa, Zia'yı onlara bırakıyordu; bebeği seviyorlardı ve Zia da onlardan memnundu, yine de onu her bırakmak zorunda kaldığında Lily'nin kalbi kırılıyordu ve geri döndüğünde Zia'nın onu ilk kez gördüğü an için yaşıyordu. O küçük yüz aydınlanır ve sevinçle ciyaklardı ve Lily hiç bu kadar güzel bir ses duymadığını düşünürdü.

Ama sonra kaçınılmaz olan oldu: Zia büyüyordu. Okula gitmesi gerekiyordu. Lily bazen haftalarca evde olmuyordu. Zia'nın Averill ve Tina ile giderek daha fazla zaman geçirmesi mantıklıydı, ta ki sonunda bu çifti Zia'nın ebeveynleri olarak gösteren birkaç belge daha düzenletmeleri gerektiğini fark edene kadar. Zia dört yaşına geldiğinde, Averill ve Tina onun için baba ve anne, Lily ise Lil Teyze olmuştu.

Zia on üç yıl boyunca Lily'nin hayatının duygusal merkezi olmuştu ve şimdi o yoktu.

Averill ve Tina'nın çoktan bıraktıkları bir oyuna geri dönmelerine ne sebep olmuştu? Paraya mı ihtiyaçları vardı? Tek yapmaları gerekenin Lily'den istemek olduğunu, onun da elindeki her avro ve doları onlara vereceğini elbette biliyorlardı □ve on dokuz yıl boyunca çok kazançlı bir iş yaptıktan sonra, bir İsviçre bankasında yüklü bir bakiyesi vardı. Ama bir şey onları emeklilikten vazgeçirmiş ve bunu hayatlarıyla ödemişlerdi. Zia da öyle.

Şimdi Lily o zehri almak ve durumu ayarlamak için birikiminin çoğunu harcamıştı. İyi kağıtlar paraya mal oluyordu ve ne kadar iyi olurlarsa o kadar pahalıya mal oluyorlardı. Daireyi kiralaması, gerçek bir iş bulması □çünkü bir işi olmaması şüphe uyandırabilirdi□sonra da kendini Salvatore Nervi'nin yoluna atıp onun yemi yutmasını umması gerekiyordu. Bu

hiçbir şekilde kesin bir bahis değildi. Kendini çok çekici gösterebilirdi ama güzel olmadığını biliyordu. Eğer bu işe yaramasaydı, başka bir şey düşünürdü; her zaman düşünürdü. Ama Salvatore'un şarabını tatması için ısrar ettiği ana kadar çok güzel bir şekilde işe yaramıştı.

Artık daha önce sahip olduğu paranın onda birine sahipti, Dr. Giordano'nun açıkladığı gibi eninde sonunda değiştirilmesi gereken hasarlı bir kalp kapakçığı vardı, dayanıklılığı gülünçtü ve zamanı tükeniyordu.

Mantıklı bir bakış açısıyla, şansının iyi olmadığını biliyordu. Bu kez arkasında Langley'nin kaynakları olmadığı gibi, Teşkilat da ona karşı çalışacaktı. Bilinen güvenli sığınaklarından hiçbirini kullanamayacaktı, destek ya da kurtarma çağıramayacaktı ve herkese karşı tetikte olması gerekecekti. Langley'nin peşinden kimi göndereceği hakkında hiçbir fikri yoktu; yerini tespit edip keskin nişancılardan birine onu öldürtebilirler, bu durumda endişelenmesine gerek yoktu çünkü göremediği bir şeyden kendini korumasının hiçbir yolu yoktu. Çelikle güçlendirilmiş arabalardan oluşan bir filosu ve korunaklı girişleri olan Salvatore Nervi değildi. Tek umudu, yerini tespit etmelerine izin vermemekti.

İyi tarafından bakarsak . . . İyi tarafı yoktu.

Bu, açık alana çıkıp kendini kolay bir hedef haline getireceği anlamına gelmiyordu. Onu alaşağı edebilirlerdi ama o bunu onlar için mümkün olduğunca zorlaştıracaktı. Mesleki gururu tehlikedeydi. Zia ve diğerleri öldüğüne göre, elinde kalan tek şey gururuydu.

Havaalanına taksi çağırmak için cep telefonunu kullanmadan önce cesaret edebildiği kadar bekledi. Rodrigo'nun insanları yerleştirmek için harcayacağı zamanı kısıtlamak için mümkün olduğunca kısa kesmek zorundaydı. İlk başta onu takip eden adamlar

Nereye gittiğini bilmiyorlardı ama havaalanına gittiğini anlar anlamaz talimatlar için Rodrigo'yu arayacaklardı. Rodrigo'nun havaalanında zaten maaşlı bir ya da birkaç adamı olma ihtimali en az yarı yarıyaydı ama de Gaulle büyük bir havaalanıydı ve tam olarak hangi havayoluna bindiğini ya da nereye gittiğini bilmeden onu yönlendirmek zor olacaktı. Tek yapabilecekleri takip etmektir, ama güvenlik onları durdurmadan önce bir yere kadar.

Rodrigo yolcu listesini kontrol ettirirse, iş işten geçmiş olacaktı, çünkü Denise Morel adıyla, hatta kendi adıyla uçmuyordu. Rodrigo'nun kontrol edeceğinden hiç şüphesi yoktu; tek sorun bunu ne kadar çabuk yapacağıydı. İlk başta, onu takip ettirmekten fazlasını yapacak kadar şüphelenmeyebilirdi bile.

Bu kadar açık bir şekilde ayrılıp, bu kadar az eşya alarak, adamın meraklanacağını ama şüphelenmeyeceğini umuyordu, en azından ortadan kaybolması için geçecek kısa süre boyunca.

Eğer tanrılar ona gülümsüyorsa, adamları Heathrow'un kalabalığında izini kaybettiklerinde bile şüphelenmezdi. Neden feribot ya da tünel yerine uçakla gittiğini merak edebilirdi, ama pek çok insan zamanları kısıtlıysa Paris'ten Londra'ya ya da tam tersi kısa mesafeyi uçarak giderdi.

Olası en iyi senaryoda, eve dönmeyene kadar, en azından birkaç gün boyunca onun seyahati hakkında hiçbir şey düşünmeyecekti. Olası en kötü senaryo ise, adamlarının onu De Gaulle havaalanında, tanıklara ve olası tepkilere aldırmadan yakalaması olurdu. Rodrigo bunların hiçbiri için endişelenmezdi. Rodrigo'nun o kadar ileri gitmeyeceğine bahse girmişti; şimdiye kadar Rodrigo onun söylediği kişi olmadığını anlamamıştı, çünkü adamlarına dairesine baskın yaptırmamıştı. Bu bilginin yokluğunda, halkı rahatsız etmesi için bir neden yoktu.

Lily taksiyi beklemek için aşığı indi, caddeyi görebileceğı ama gözcülerinin onu göremeyeceğı bir yerde durdu. Birkaç blok ötedeki taksi durağına kadar yürüyüp sırada beklemeyi düşünmüştü ama bu hem Rodrigo'ya istemediğı kadar zaman kazandıracak hem de onu yoracaktı. Bir keresinde □sadece bir haftadan biraz fazla bir süre önce □bu mesafeyi koşarak gidebilir ve hiç yorulmazdı bile.

Belki de kalbi Dr. Giordano'nun üfürümü tespit etmesine yetecek kadar küçük bir hasar görmüştü ve bu sinsi zayıflık sonunda geçecekti. Üç günden fazla bir süredir çok hastaydı, hiçbir şey yemiyor, sırt üstü yatıyordu. İnsan vücudu güç kazanmaktan çok daha hızlı güç kaybediyordu. Ona bir ay süre verdi; eğer bu süre içinde normale dönmezse, kalbi üzerinde bazı testler yaptıracaktı. Parasını nereden ve nasıl ödeyeceğini bilmiyordu ama idare edecekti.

Tabii bu, bir ay sonra hâlâ hayatta olacağını varsayarak söylenmişti. Rodrigo'dan kaçtıktan sonra bile eski işvereninden kurtulması gerekecekti. Bu olasılıkları henüz hesaplamamıştı; cesaretini kırmak istemiyordu.

Siyah bir taksi dışarıda durdu. El çantasını alan Lily, □Gösteri zamanı,□ diye mırıldandı ve sakince dışarı çıktı. Acele etmedi, hiçbir şekilde gergin görünmedi. Yerine oturduğunda çantasından aynalı bir pudra çıkardı ve onu izleyenleri izleyebileceğı şekilde eğdi.

Taksi uzaklaşırken gümüş renkli bir Mercedes de uzaklaştı. Taksi yavaşladı, bir adam yanaştı ve neredeyse yolcu koltuğına atladı, sonra Mercedes taksinin hemen arkasına gelene kadar hızlandı. Lily aynadan yolcunun cep telefonuyla konuştuğunu görebiliyordu.

Havaalanı şehrin yaklaşık otuz kilometre dışındaydı; Mercedes yol boyunca taksinin arkasında kaldı. Lily aşığılanması gerekip gerekmediğini bilmiyordu; Rodrigo onun

fark edemeyecek kadar aptal olduğunu ya da fark etse bile umursamayacağını mı düşünüyordu? Öte yandan, normal insanlar takip edilip edilmediklerini kontrol etmezlerdi, bu yüzden onu izleyenlerin bu kadar bariz olması, Rodrigo'nun onu izlemesine ve takip etmesine rağmen hâlâ ondan gerçekten şüphelenmediği anlamına gelebilirdi. Onun hakkında bildiklerine bakılırsa, babasını kimin öldürdüğünü öğrenene kadar bunu yapacağını düşünüyordu. Rodrigo yarım kalmış bir işin çözülmesine izin verecek biri değildi.

Havaalanına vardıklarında, check-in yaptırmak için British Airways masasına doğru sakince yürüdü. Pasaportunda adının Alexandra Wesley, İngiliz vatandaşı olduğu yazıyordu ve pasaport fotoğrafı şu anki rengiyle eşleşiyordu. Birinci sınıfta uçuyordu, bagajı yoktu ve pasaportunda yılda birkaç kez Fransa'yı ziyaret ettiğini gösteren çok sayıda damga bulunan bu kimliği birkaç yıl boyunca dikkatlice oluşturmuştu. Bu tür acil durumlar için Langley'deki bağlantılarından bile gizli tuttuğu birkaç kimliği vardı.

Tüm güvenlik kontrollerinden geçip belirlenen kapıya ulaştığında uçağın kalkış saati çoktan gelmişti. Etrafına bakmadı, bunun yerine çevresel görüşüyle çevresini dikkatle inceledi. Evet, oradaki adam; onu izliyordu ve elinde bir cep telefonu tutuyordu.

Ona doğru herhangi bir hareket yapmadı, sadece bir telefon etti. Şansı yaver gidiyordu.

Sonra güvenli bir şekilde uçağa bindi ve artık İngiliz hükümetinin elindeydi. Kendisine ayrılan koltuk pencere kenarındaydı; koridordaki koltukta ise yirmili yaşlarının sonunda ya da otuzlu yaşlarının başında olduğu anlaşılan şık giyimli bir kadın oturuyordu. Lily kadının yanından geçip pencere kenarındaki koltuğa doğru kayarken bir özür mırıldandı.

Yarım saat içinde bir saatlik Londra uçuşu için havalanmışlardı. Lily ve koltuk arkadaşı birbirlerine hoşbeş ettiler, Lily'nin kullandığı devlet okulu aksanı kadını rahatlatmış görünüyordu. İngiliz aksanını sürdürmek Paris aksanını sürdürmekten daha kolaydı ve beyni rahatlamış gibi görüldüğünde neredeyse rahat bir nefes alacaktı. Kısa bir süre uyukladı, havaalanında yürümekten yorulmuştu.

Londra'dan on beş dakika uzaklaştıklarında eğildi ve koltuğun altından el çantasını çıkardı. Rahatsız ettiğim için özür dilerim, □ dedi yanındaki kadına tereddütle, □ ama biraz sorunum var.□

Kadın kibarca □Evet? □ dedi.

Benim adım Alexandra Wesley, belki Wesley Mühendislik'i duymuşsunuzdur? O benim kocam, Gerald. Mesele şu ki □□ Lily utanmış gibi yere baktı. Mesele şu ki, onu terk ediyorum ve o bunu hiç de iyi karşılamıyor. Beni takip etmeleri için adamlar ayarladı ve korkarım beni yakalatacak. Biraz küfürbaz, kendi bildiğini okumaya kararlı ve ... ve ben gerçekten geri dönemem.□

Kadın hem rahatsız hem de meraklı görünüyordu, sanki bir yabancından bu kadar mahrem detaylar duymaktan hoşlanmıyordu ama yine de büyülenmişti. Zavalıcık. Tabii ki geri dönemezsin. Ama nasıl yardımcı olabilirim?

Uçaktan indiğimizde, bu çantayı benim için alıp en yakın umumi tuvalete gider misin? Ben seni takip eder ve geri alırım. İçinde kılık değiştirme malzemesi var,□ dedi hemen, kadının yüzünde terörizm çağında bir yabancının çantasını almasının istenmesinin yarattığı endişe belirince. Bak, içine bak. □ Çantanın fermuarını hızla açtı. Giysiler, ayakkabılar, peruklar. Başka bir şey yok. Mesele şu ki, bunu □kılık değiştirdiğimi, yani □ve tuvalete yanımda götürdüğüm çantalara dikkat ettiğimi düşünebilirler. Bir takipçiden nasıl kaçılacağına dair bir kitap okumuştum ve bundan bahsediyordu. Heathrow'da beni bekleyen adamları olacak.

Benim için, bunu biliyorum; ulaşım için dışarı adımımı atar atmaz beni alacaklar.□ Ellerini sıktı, uygun şekilde sıkıntılı görüldüğünü umuyordu. Yüzünün hala hastalıktan dolayı ince ve çizgili olması ve normalde de sırık gibi olması onu olduğundan daha zayıf gösteriyordu.

Kadın çantayı Lily'den aldı ve her bir parçayı dikkatle gözden geçirdi. Peruklardan birini incelediğinde yüzünde bir gülümseme belirdi. Göz önünde saklanıyorsun, öyle mi?

Lily de gülümsedi. Umarım işe yarar.

Bakarız. Olmazsa taksiyi paylaşıyoruz. Birlikten kuvvet doğar, falan filan...□ Kadın artık işin havasına girmeye başlamıştı.

Koltuk arkadaşı bir kadın olmasaydı Lily doğaçlama yapar, şansını denerdi ama bu kumar şansını biraz daha artırıyordu ve bu noktada en ufak bir avantajı bile değerlendirmeye hazırdı. Rodrigo'nun fedailerinin yanı sıra ajanlar da onu bekliyor olabilirdi ve onları kandırmak o kadar kolay olmayacaktı.

Nasıl oynamak istediklerine bağlı olarak, uçaktan iner inmez onu tutuklayabilirlerdi, bu durumda yapabileceği hiçbir şey yoktu. Yine de genellikle bundan çok daha yakın oynarlardı. Eğer İngiliz hükümetini kendileri için esasen bir temizlik işine dahil etmekten kaçınabilirlerse, bunu yaparlardı.

Uçak indi ve en az telaşla kapıya gitti. Lily derin bir nefes aldı ve yardımcısı onun elini okşadı. Merak etme, dedi neşeyle. Bu işe yarayacak, göreceksin. Seni fark ettiklerini nasıl anlayacağım?

Size adamların nerede durduğunu söyleyeceğim. Tuvalete gittiğimde onları ararım. Sonra senden önce giderim.

Dışarı çıktığınızda, eğer hala oradalarsa, o zaman işe yaradığını anlayacaksınız.□

Bu çok heyecan verici!

Lily gerçekten de

öyle olmamasını

umuyordu.

Kadın el çantasını aldı ve Lily'nin iki kişi önünde uçaktan indi. Hızlı adımlarla yürüyor, tabelalara bakıyor ama kapıda bekleyen insanlara gözlerini dikmiyordu. İyi kız, diye düşündü Lily gülümsemesini gizleyerek. Doğuştan yetenekliydi.

Onu bekleyen iki kişi vardı ve yine ilgilerini gizlemek için özel bir çaba sarf etmediler. İçinde bir neşe yükseldi. Rodrigo hâlâ gerçekten olağandışı bir şeyden şüphelenmiyor, takip edildiğini fark edeceğini düşünmüyordu. Bu gerçekten işe yarayabilirdi.

İki adam onun peşinden gitti, yaklaşık yirmi ya da otuz adım geride kaldılar. İleride, yoldaşı ilk umumi tuvalete girdi. Lily hemen dışarıda bir su çeşmesinin yanında durdu ve takipçilerine yerlerini seçmeleri için zaman tanıdıktan sonra içeri girdi.

Kadın hemen içeride bekliyordu ve çantayı uzattı. "Orada kimse var mı?" diye sordu.

Lily başını salladı. İki kişiler. Biri yaklaşık bir metre boyunda, iri yarı ve açık gri bir takım elbise giyiyor. Kapının tam karşısında, duvara yaslanmış duruyor. Diğeri daha kısa boylu, kısa siyah saçlı, kruvaze mavi takım elbiseli ve yaklaşık on beş adım ileride duruyor.□

Acele et ve üstünü değiştir. Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Lily bir kabine girdi ve hızla kimlik değiştirmeye başladı. Koyu renk takım elbisesi ve alçak topuklu ayakkabıları çıktı;

onların yerine parlak pembe bir atlet, boyalı turkuaz

taytlar, ince topuklu diz üstü çizmeler, püsküllü turkuaz bir ceket ve kısa, dikenli kırmızı bir peruk. Çıkardığı kıyafetleri el çantasına attı ve kabinden dışarı çıktı.

Kadının yüzünde kocaman bir gülümseme belirdi ve ellerini çırpı. Harika!

Lily sırtıtmaktan kendini alamadı. Hızla solgun yanaklarına allık, kalın bir pembe ruj ve sarkan tüylü küpeler ekledi. Gözlerine bir çift pembe gözlük takarak, □Ne düşünüyorsun? □ dedi.

□Canım, seni tanıyamazdım ve ne hakkında olduğunu biliyordum. Bu arada ben Rebecca. Rebecca Scott.□

El sıkıştılar, her biri farklı nedenlerden dolayı mutluydu. Lily derin bir nefes aldı. İşte gidiyorum,□ diye mırıldandı ve cesur adımlarla tuvaletten çıktı.

Her iki takipçisi de istemsizce ona baktı; herkes baktı. Hemen önünde duran siyah saçlı adamın ötesine bakan Lily coşkuyla el salladı. "Buradayım!"□ diye bağırdı özellikle kimseye, gerçi bu kalabalıkta bunu anlamak zor olabilirdi. Bu kez kendine özgü Amerikan aksanını kullandı ve sanki birine katılıyormuş gibi kendisini izleyenlerin yanından hızla geçti.

Esmer adamın yanından geçerken, sanki bir anlık dikkatsizliğinin avının kaçmasına izin vermesinden korkmuş gibi bakışlarını tuvaletin girişine doğru çevirdiğini gördü.

Lily kalabalığın içinde kendini kaybederek olabildiğince hızlı yürüdü. Beş santimlik topuklular boyunu bir metreye yaklaştırıyordu ama onları gereğinden fazla giymeye hiç niyeti yoktu. Kalkış kapısına yaklaştığında bir başka umumi tuvalete girdi ve göz alıcı kılık değiştirdi. Tuvaletten çıktığında

Uzun siyah saçları vardı ve siyah kot pantolon, kalın siyah boğazlı kazak ve uçakta giydiği alçak topuklu ayakkabıları giymişti. Pembe rujunu silmiş, yerine kırmızı parlatıcı sürmüş ve pembe gözlüklerini gri olanlarla değiştirmişti. Alexandra Wesley'e ait evraklar çantasına yerleştirilmişti ve elindeki bilet ve pasaportta Mariel St. Clair olduğu yazıyordu.

Kısa süre sonra Manş Denizi'ni geçerek Paris'e giden bir uçaktaydı, bu kez ekonomi sınıfındaydı. Başını koltuğa yasladı ve gözlerini kapattı.

Şimdiye kadar çok iyi.

5

Rodrigo çok sinirlenmişti. Dikkatle sordu: □Onu tam olarak nasıl kaybetmeyi başardın?

Uçaktan indiği andan itibaren takip edildi,□ diye yanıtladı telefondaki İngiliz ses. Kamu tesislerine girdi ve bir daha çıkmadı.

Onu araması için birini gönderdiniz mi?

Bir süre sonra, evet.

Tam olarak ne kadar süre?

Adamlarım alarma geçmeden önce belki yirmi dakika geçti efendim. Daha sonra tesislere girmek ve arama yapmak için bölgeye bir kadın getirilinceye kadar beklemek zorunda kaldım.□

Rodrigo öfkesini dizginlemeye çalışırken gözlerini kapattı. Serseriler! Denise'i takip eden adamların dikkati dağılmış ve onun tesislerden ayrıldığını fark etmemiş olmalıydılar. Orada

başka hiçbir çıkış, pencere, çöp kanalı ya da başka bir şey yoktu. Sadece girdiği yoldan çıkmış olabilirdi, ancak bu aptallar bir şekilde onu tamamen gözden kaçırmışlardı.

Konu çok önemli değildi ama verimsizlik onu rahatsız ediyordu. Denise'in geçmişi hakkında istediği cevapları alana kadar, onun tam olarak nerede olduğunu ve ne yaptığını bilmek istiyordu. Aslında bu cevapları bir gün önce almayı umuyordu ama bürokrasi her zamanki gibi verimsiz davranıyordu.

Kafamı karıştıran bir şey var efendim.

Ve bu?

Adamlarım onu kaybettiğinde, hemen gümrüğü kontrol ettim, ama onunla ilgili hiçbir kayıt yok.

Rodrigo dik oturdu, kaşları aniden çatıldı. Bu ne anlama geliyor?

Yani ortadan kayboldu. Gelen uçağın yolcu listesini kontrol ettiğimde Denise Morel diye biri yoktu. Uçaktan inmiş ama sonra bir şekilde ortadan kaybolmuş. Akla yatkın tek açıklama başka bir uçağa binmiş olması, ama bunu yaptığina dair elimde bir kayıt yok.□

Rodrigo'nun kafasında alarm zilleri neredeyse kulakları sağır edecek kadar yüksek sesle çaldı. Ani ve korkunç bir kuşkuyla donup kaldı. Kayıtları tekrar kontrol edin Bay Murray. Yapmış olmalı.

İki kez kontrol ettim efendim. Londra'ya girip çıktığına dair hiçbir kayıt yok. Araştırmamda çok titiz davrandım.

Rodrigo, □Teşekkür ederim,□ dedi ve telefonu kapattı. O kadar öfkeliydi ki duygularının şiddetinden başı dönüyordu. Kaltak onu aptal yerine koymuştu!

Emin olmak için Bakanlıktaki bağlantısını aradı. Bu bilgiye hemen ihtiyacım var,□ diye bağırdı, ne kendisini ne de söz konusu bilgiyi tanımlamadan. Buna ihtiyacı yoktu.

□Evet, elbette, ama bir sorun var.

Bu Denise Morel'in nerede olduğunu bulamıyor musun?" diye sordu Rodrigo alaycı bir tavırla.

Nereden biliyorsun? Yapabileceğime eminim.

Zahmet etme. Onu bulamayacaksın.□ Şüpheleri doğrulanan Rodrigo telefonu tekrar kapattı ve masanın arkasına oturarak içinde patlayan sülfürik öfkeyi kontrol altına almaya çalıştı. Sağlıklı düşünmesi gerekiyordu ve şu anda bu onu aşırıyordu.

Zehirleyen oydu. Kendini de zehirlemesi ne kadar akıllıcaydı ama o kadar küçük bir dozla ki bir süre hasta olacak ama hayatta kalacaktı. Belki de şarabı yudumlamaya hiç niyeti yoktu, ama babası ısrar etmişti ve o da yanlışlıkla niyetlendiğinden daha büyük bir yudum almıştı. Bu kısım önemli değildi; önemli olan, sonuçta babasını öldürmeyi başarmış olmasıydı.

Onu nasıl kandırdığına, hepsini nasıl kandırdığına inanamıyordu. Yaptığı evrak işi olabildiğince mükemmeldi. Artık çok geç olduğu için, nasıl işe yaradığını tüm açıklığıyla görüyordu. Salvatore, kızın onun girişimlerine kayıtsız kalması yüzünden dikkatsizliğe kapılmıştı ve Rodrigo da Salvatore'nin onunla ilk birkaç görüşmesi çok sıradan geçtikten sonra kendini rahat bırakmıştı. Eğer kız babasının arkadaşlığına hevesli görünseydi, Rodrigo çok daha gayretli olurdu.

inde talep ediyor Cevaplar, ama o
vardı oynadı onlarhepsi mükemmel.

Belli ki bir profesyoneldi ve hiç Ő phesiz rakiplerinden biri tarafından para  denmiŐ ti. Bir profesyonel olarak, daha sonra ortadan kaybolduğ unda kullanabileceğ i baŐ ka kimlikleri vardı ya da Denise Morel bir takma ad olduğ u için belki de sadece kendi gerçek adını kullanıyordu. Londra'ya giden o uçakta kesinlikle vardı  adamları onu orada g rm Ő t   bu nedenle listedeki yolculardan biri oydu. Sadece hangisinin o olduğ unu bulması ve oradan yola çıkarak izini s rmesi gerekiyordu. Ő imdi  n ndeki g rev  daha doğ rusu, asıl iŐ i yapacak olan adamlarının  n ndeki g rev   g z korkutucuydu, ama bir baŐ langı noktası vardı. O uçaktaki herkesi araŐ tırmalarını sağ layacak ve onu bulacaktı.

Ne kadar uzun s rerse s rs n, onu bulacaktı. Ve sonra ona zavallı babasının ektiğ inden çok daha fazla acı ektirecekti. Onunla iŐ i bitmeden  nce, kendisini kimin tuttuğ u hakkında bildiğ i her Ő eyi ona anlatmakla kalmayacak, onu doğ urduğ u için kendi annesine lanet ederek  lecekti. Buna babasının anısı  zerine yemin etti.

Lucas Swain, Liliane Mansfield'ın, nam-ı diğ er Denise Morel'in terk ettiğ i dairede sessizce dolaŐ ıyordu.

Kıyafetleri h l  buradaydı, en azından oğ u. Yemek h l  dolapta, lavaboda bir kase ve kaŐ ık vardı. Sanki iŐ e gitmiŐ  ya da alıŐ veriŐ e ıkmıŐ  gibi g r n yordu ama o daha iyi biliyordu. Profesyonel bir iŐ i g rd Ğ  nde tanırıdı. Ortalıkta tek bir parmak izi bile yoktu, lavaboda kalan kaŐ ıkta bile. Silme iŐ lemi m kemmeldi.

Onun hakkında okuduğ u dosyaya bakılırsa, geride bıraktığ ı giysiler zaten onun tipi değ ildi. Kıyafetler Denise Morel'e aitti ve Ő imdi Denise ona hizmet ettiğ ine g re

Lily onu derisini dökten bir yılan gibi atmıştı. Salvatore Nervi ölmüştü; Denise'in artık var olması için hiçbir neden yoktu.

Onu asıl şaşırtan, kadının neden bu kadar uzun süre ortalıkta dolaştığıydı. Belli ki Nervi öleli bir hafta ya da daha fazla olmuştu, ama ev sahibi Madam Morel'in bu sabah bir taksiye bindiğini söyledi. Hayır, nereye gittiğini bilmiyordu ama küçük bir çanta taşıyordu. Belki de bir hafta sonu gezisi.

Saatler. Onu sadece birkaç saatle kaçırmıştı.

Elbette ev sahibi onu daireye almamıştı; Swain'in gizlice içeri girmesi, sonra da Lily'nin dairesinin kilidini sessizce açması gerekiyordu. Ev sahibi ona hangi daire olduğunu söyleyerek Swain'i gece gizlice girip kayıtlara bakmaktan kurtarmıştı, bu da zaman kaybına yol açacaktı.

Zaten bu boşa harcanmış bir zamandı. O burada değildi ve geri gelmeyecekti.

Masanın üzerinde bir kase meyve vardı. Bir elma seçti, gömleğine sürüp parlattı ve ısırdı. Kahretsin, acıkmıştı ve eğer kız elmayı isteseydi, yanında götürürdü. Merakla, başka ne yiyeceği olduğunu görmek için buzluğu açtı ve hayal kırıklığıyla kapıyı tekrar kapattı. Cıvciv yiyeceği: meyve, biraz taze ürün ve çok eski süzme peynir ya da yoğurt. Neden yalnız yaşayan kadınların etrafında hiç gerçek yiyecek olmazdı ki? Sucuklu bir pizza için adam öldürebilirdi. Ya da ızgara biftek, yanında tereyağı ve ekşi krema damlayan kocaman bir fırında patates. İşte yemek buydu.

Avını bulmak için bir sonraki adımının ne olması gerektiğini düşünürken bir elma daha yedi.

Dosyasına göre Lily Fransa'da çok rahattı ve dili bir yerli gibi konuşuyordu. Sözüm ona bir

aksanlar konusunda da yetenekliydi. İtalya'da biraz zaman geçirmiş ve medeni dünyanın her yerini gezmişti ama dinlenmek için bir yere yerleştiğinde kendini en çok evinde hissettiği yer ya Fransa ya da İngiltere oluyordu. Mantık, Dodge'dan defolup gittiğini, yani artık Fransa'da olmadığını söylüyordu. Bu durumda Büyük Britanya aramaya başlamak için en olası yer olarak kalıyordu.

Elbette, işinde çok iyi olduğu için, aynı mantığı düşünebilir ve Japonya gibi tamamen başka bir yere gidebilirdi. Yüzünü buruşturdu. Kendinden daha iyi düşündüğü zaman bundan nefret ederdi. En iyisi sayılarla oynayıp en olası yerden başlamak; kör bir domuz bile bazen bir meşe palamudu bulurdu.

Manş Denizi'ni geçmenin üç yaygın yolu vardı: feribot, tren ve uçak. En hızlısı olduğu için havayolunu seçmişti ve Nervi organizasyonu ile arasına biraz mesafe koymak isteyecekti. Londra seçebileceği tek G.B. varış noktası değildi elbette, ama en yakın olanıydı ve takipçilerine bir durdurma organize etmek için mümkün olan en kısa süreyi vermek isteyecekti. Bilgi anında iletilebilirdi ama insanları hareket ettirmek hâlâ zaman alıyordu. Bu da Londra'yı mantıklı bir hedef haline getiriyordu, bu da ona iki büyük havaalanı bırakıyordu: Heathrow ve Gatwick. Önce Heathrow'u seçti, çünkü en yoğun ve en kalabalık olan orasıydı.

Küçük, rahat salonda bir koltuğa oturdu □koltuk yok, lanet olsun □ve güvenilir, güvenli cep telefonunu çıkardı. Uzun bir dizi numara girdikten sonra gönder düğmesine bastı ve bağlanmayı bekledi. Canlı bir İngiliz sesi şöyle dedi, Ben Murray.

□Swain. Biraz bilgiye ihtiyacım var. Denise Morel adında bir kadın.

Bu kesinlikle bir tesadüf.

Adrenalin Swain'in içine doldu, aradığı izi aniden bulan bir avcının hissettiği gibi.
Başka biri onu sordu mu?

Rodrigo Nervi'nin ta kendisi. Uçaktan indiğinde onu takip etmemiz soylendi. İki adam gevlendirdim; onu ilk kamu tesisine kadar takip ettiler. İçeri girdi ve bir daha çıkmadı. Gümrükten geçmedi ve başka bir uçağa bindiğine dair hiçbir kayıt yok. Çok becerikli bir kadın.

Swain, "Bildiğinden daha fazla," dedi. Bunların hepsini Nervi'ye mi anlattın?

Evet. Onunla bir noktaya kadar işbirliği yapmak benim için bir emirdir. Onun öldürülmesini istemedi, sadece takip etti.

Ama kadının bu denli ortadan kaybolması Nervi'yi onun yetenekleri konusunda uyaracak ve bu da onu tamamen yeni bir işığa kavuşturacaktı. Nervi şimdiye kadar Denise Morel diye birinin olmadığını keşfetmiş ve babasını öldüren kişinin neredeyse kesinlikle o olduğunu anlamış olacaktı. Lily'nin üzerindeki baskı birkaç bin derece daha artmıştı.

Heathrow'da nasıl kaçmıştı? Güvenli bir giriş kapısından mı? nce tuvaletten fark edilmeden çıkması gerekirdi ve bu da kılık değiştirmesi anlamına gelirdi. Lily gibi zeki bir kadın bunu nasıl yapacağını bulurdu, buna hazırlıklı olurdu. Ve kullanabileceği alternatif bir kimliği de olurdu.

Bir kılık değiştirme, □ dedi.

Bay Nervi'ye söylememiş olsam da ben de aynı şeyi düşünmüştüm. O zeki bir adam, havaalanı güvenliği onun alanı olmasa da eninde sonunda bunu düşünecektir. O zaman bütün filmlere bakmamı isteyecektir.

Eğer cevap evet değilse, o zaman Murray eskisi kadar zeki değildi.

Adamlarım onu tesisten ayrılırken fark edemedikten hemen sonra. Yine de onları suçlayamam çünkü filmi iki kez gözden geçirdim ve ben de henüz onu göremedim.

Bir sonraki uçakla orada olacağım.

Havaalanına seyahat süresi, koltukların uygunluğu ve benzeri nedenlerden dolayı bu süre yaklaşık altı saat sonraydı. Swain biraz kestirerek zaman geçirdi ama geçen her dakikanın Lily'nin yararına olduğunu farkındaydı. Nasıl çalıştıklarını, kaynaklarının neler olduğunu biliyordu; kendine küçük, derli toplu bir saklanma deliği inşa ediyor, kamuflajına her geçen gün daha fazla katman ekliyordu. Gecikme aynı zamanda ona, sahip olduğunu varsaydığı bilinmeyen bir banka hesabından para temin etmesi için zaman kazandırıyor. Eğer onun işinde çalışıyor olsaydı, kesinlikle birkaç numaralı hesabı olurdu. İşin aslı, kendisinin de offshore'a yatırılmış küçük bir likit güvencesi vardı. Böyle bir şeyin ne zaman işe yarayacağını asla bilemezsiniz. Ve eğer hiç kullanılmasına gerek kalmazsa, emekliliğini biraz daha rahat geçirmesini sağlardı. Rahat bir emeklilik için her şeyi yapardı.

Söz verildiği gibi, Swain nihayet Heathrow'a vardığında Charles Murray kapıda bekliyordu. Murray orta boylu, düzgün yapılı, kısa demir grisi saçlı ve ela gözlüydü. Duruşundan eski bir asker olduğu anlaşıyordu; tavırları her zaman sakin ve becerikliydi. Yedi yıldır gayri resmi olarak Nervi'nin maaş bordrosundaydı ve bundan çok daha uzun bir süredir de hükümetin. Yıllar boyunca Swain ara sıra Murray ile görüşmüştü, öyle ki birbirlerine karşı oldukça gayri resmi davranıyorlardı. Yani, Swain gayri resmi biriydi; Murray ise bir İngiliz.

Murray kısa bir el sıkışmadan sonra □Bu taraftan,□ dedi.

Swain, İngilizlerin ardından ilerleyen Murray'nin arkasından konuşarak, "Karın ve çocuklar nasıl?" diye sordu.

Victoria her zamanki gibi çok güzel. Çocuklar genç.

Bu kadar yeter.

Oldukça. Ya sen?

□Chrissy şu anda üniversitede üçüncü sınıfta; Sam ise birinci sınıfta. İkisi de harika. Teknik olarak Sam hâlâ ergenlik çağında ama en kötü dönemini atlattı.□ Aslında, anne babalarının bir düzine yıldır boşanmış olduğunu ve babalarının sık sık ülke dışına çıktığını düşünürsek, ikisi de oldukça iyi yetişmişlerdi. Bunun en büyük nedeni, annelerinin, sağ olsun, ayrılıklarında babalarını kötü adam olarak göstermeyi kararlılıkla reddetmesiydi. O ve Amy çocukları oturtup onlara boşanmanın çok genç yaşta evlenmek gibi pek çok nedeni olduğunu söylemişlerdi. Bunların hepsi tamamen doğruydı. Yine de işin özü, Amy'nin çoğunlukla başka bir yerde olan bir kocaya sahip olmaktan bıkmış olması ve başka birini aramak için özgür olmak istemesiydi. İronik bir şekilde, birkaç kişiyle çıkmasına rağmen yeniden evlenmemiştir. Çocukların hayatı Amy'yle evli oldukları dönemden bu yana pek değişmemiştir: aynı evde yaşıyor, aynı okula gidiyor ve babalarını eskisi kadar sık görüyorlardı.

Amy ile evlendiklerinde daha yaşlı ve bilge olsalardı, işinin evliliklerini nasıl etkileyeceğini bildikleri için asla birlikte çocuk sahibi olmazlardı, ama ne yazık ki yaş ve bilgelik aynı oranda artıyor gibi görünüyor ve daha iyi bilecek yaşa geldiklerinde artık çok geçti. Yine de çocuk sahibi olduğu için pişmanlık duymuyordu. Onları yılda sadece birkaç kez görebilse bile vücudundaki her hücreyle seviyordu ve hayatlarında anneleri kadar önemli olmadığını kabul ediyordu.

Murray kısa bir koridoru dönerken, "İnsan elinden gelenin en iyisini yapar ve iblis tohumlarının sonunda insana dönüşmesi için dua eder," diye gözlemledi. İşte buradayız.□ Bir tuş takımının önünü kesti ve bir kod girdikten sonra düz bir çelik kapıyı açtı. İçeride çok sayıda monitör ve devasa havaalanının içindeki insanların gelgitlerini izleyen keskin gözlü personel vardı.

Oradan daha küçük bir odaya geçtiler; bu odada da birkaç monitörün yanı sıra çok sayıda kameranın çektiği görüntüleri incelemek için ekipman vardı. Murray tekerlekli mavi bir sandalyeye oturdu ve Swain'i tıpkı onun gibi bir tane daha çekmeye davet etti. Klavyeden bir komut yazdı ve tam önlerindeki monitör parlayarak canlandı. Üzerinde Lily Mansfield'in o sabah Paris'ten gelen uçaktan inişini gösteren bir kare donmuştu.

Swain her ayrıntıyı inceledi ve kızın hiç takı takmadığını, kol saati bile takmadığını fark etti. Akıllı kız. Bazen insanlar kol saatleri dışında her şeylerini değiştirirlerdi ve bu tek ayrıntı onları yanıltırdı. Sade, koyu renk bir takım elbise giymiş ve alçak topuklu siyah ayakkabılar giymişti. Kızın zayıf ve solgun görüldüğünü düşündü, sanki hastaymış gibi.

Sağına soluna bakmadı, uçaktan inen diğer kalabalıkla birlikte yürüdü ve önüne çıkan ilk tuvalete girdi. Tuvaletten sürekli bir kadın geçidi çıkıyordu ama hiçbiri Lily'ye benzemiyordu.

"Lanetleneneğim," dedi. Tekrar çalıştır. Ağır çekimde.

Murray mecburen videoyu başa aldı. Swain onun uçaktan inişini orta büyüklükte siyah bir çantayla izledi, milyonlarca kadın her gün taşıdığı için göze çarpmayan türden bir çantaydı bu. Çantaya odaklandı, onu tanımlayacak herhangi bir şey aradı: bir toka, kayışların oturuş şekli, herhangi bir şey. Lily gözden kaybolduktan sonra

Tuvaletten çıkarken o çantayı aradı. Her boy ve şekilde bir sürü siyah çanta gördü ama sadece bir tanesi o çantaymış gibi görünüyordu. Çantayı, giysileri, saçı, makyajıyla □Bana bakın! □ diye bağırarak bir metre boyunda bir kadın taşıyordu ama sadece o çantayı değil, bir de el çantası taşıyordu ve Lily'nin böyle bir çantası yoktu.

Huh.

Tekrar çalıştır, □ dedi. Baştan. O uçaktan inen herkesi görmek istiyorum.

Murray mecbur kaldı. Swain her yüzü inceledi ve özellikle hangi çantaları taşıdıklarını not etti.

Sonra onu gördü. İşte! □ dedi, ekrana yaklaşılarak.

Murray görüntüyü dondurdu. Ne? Henüz görünmedi.

Hayır, ama şu kadına bakın. Swain parmağını ekrana doğru uzattı. El çantasına bak. Tamam, ne yaptığına da dikkat edelim.

Şık giyimli kadın Lily'nin birkaç yolcu önündeydi. Doğruca tuvalete yürüdü, ki bu alışılmadık bir şey değildi. O uçaktaki pek çok kadın da aynı şeyi yapmıştı. Swain, kadın çantasını almadan tuvaletten çıkana kadar videoyu izledi.

Bingo, □ dedi. Çantayı içeri aldı; kılık değiştirmek için gerekli giysiler içindeydi. Biraz geri al. İşte. İşte bizim kız. Çanta şimdi onda.

Murray monitördeki fantastik yaratığa gözlerini kırptırdı. Söz veriyorum, dedi. Emin misin?

Bu kadını tuvalete girerken gördünüz mü?

Hayır, ama onu aramıyordum. Murray durakladı. Onu kaçırmış olmam mümkün değil, değil mi?

Bu kıyafetle değil. Tüylü küpeler bile ikinci bir bakışı çekerdi. Kısa kızıl dikenli saçlarından ince topuklu çizmelerine kadar bu kadın dikkat çekiciydi. Murray onu tuvalete girerken görmediyse, görmediği içindir. Ama Murray'nin adamlarının kılık değiştirdiğini görmemiş olmalarına şaşmamalı; gerçek benliğini gizlemeye çalışan kaç kişi böyle bir incelemeyi davet ederdi?

Burnuna ve ağzına bak. Bu o.□ Lily'nin burnu tam olarak çengelli değildi, ama yine de kadınsı olmaya en yakın olanıydı. İnce ama güçlüydü ve üst dudağı dolgun ağızla birleştğinde tuhaf bir şekilde çekici oluyordu.

Murray öyle dedi ve başını salladı. Bunu daha önce görmediğim için oyundan düştüm.

Bu iyi bir kılık değiştirme. Akıllıca. Pekala, bakalım bizim Technicolor kovboy kızımız nereye gidiyor.

Murray klavyede çalışarak Lily'nin havaalanındaki ilerleyişini takip etmek için gerekli videoyu çekti. Bir süre yürüdü, sonra başka bir tuvalete girdi. Ve geri çıkmadı.

Swain gözlerini ovuşturdu. İşte yine başlıyoruz. Sadece o çantaları bulmaya konsantre ol.□

Zaman zaman kameranin görüşünü engelleyen yaya trafiği nedeniyle, olasılıklar listesini üç kadına indirgemek için kaseti birkaç kez izlemek ve daha iyi bir görüş elde edene kadar onları takip etmek zorunda kaldılar. Sonunda onu buldular. Artık uzun siyah saçları vardı,

Siyah pantolon ve siyah balıkçı yaka giyiyordu. Daha kısaydı, ince topuklu botları yoktu. Güneş gözlükleri de farklıydı ve tüylü küpelerin yerini altın halkalar almıştı. Yine de o iki özel çantayı hâlâ taşıyordu.

Kameralar onu başka bir kapıya kadar izledi ve orada başka bir uçağa bindi. Murray hemen o saatte hangi uçağın kapıdan ayrıldığını kontrol etti. Paris, dedi.

Orospu çocuğu,□ dedi Swain şaşkınlıkla. Geri dönmüştü. Yolcu listesini benim için bulabilir misin? Bu retorik bir soruydu; elbette Murray bulabilirdi. Birkaç dakika sonra elindeydi. İsimleri gözden geçirdi, ne Denise Morel'in ne de Lily Mansfield'in listede olmadığını fark etti, yani başka bir kimliği daha vardı.

Şimdi işin eğlenceli kısmı, Paris'e geri dönmek ve de Gaulle havaalanındaki yetkililerle aynı süreci yaşamaktı. Huysuz Fransızlar Murray kadar uzlaşmacı olmayabilirdi ama Swain'in elinde birkaç kaynak vardı.

Bana bir iyilik yap, dedi Murray'e. Bu bilgiyi Rodrigo Nervi'ye iletme.□ O çetenin yoluna çıkmasını istemiyordu, ayrıca böyle insanlara yardım etmekten doğal olarak hoşlanmıyordu. Koşullar Birleşik Devletler hükümetini zaman zaman Nervi örgütünün kirli yanlarını görmezden gelmeye zorlayabilirdi ama onlara yardım etmek zorunda değildi.

Murray kayıtsızca, □Neden bahsettiğinizi bilmiyorum, □ dedi. Ne bilgisi?

Elbette Kanal'ı geçip geri dönmek de Londra'ya gitmek kadar zahmetli olacaktı. Onun yaptığı gibi bir uçaktan inip hemen diğerine binemezdi; hayır, bu asla o kadar basit değildi. O yapmıştı

Önceden planlanmıştı; onun arkasında boş bir koltuk bulmaya çalışıyordu. Elbette kendisini takip edenlerin kafasını karıştıracak ve onları geciktirecek şeyleri çok iyi biliyordu.

Yine de, boş koltuğu olan bir sonraki uçuştan önce uzun bir süre daha bekleyeceğini öğrenmek cesaret kırıcıydı.

Murray onu omzundan alkışladı. Seni oraya bundan çok daha hızlı götürebilecek birini tanıyorum.

Tanrıya şükür, □ dedi Swain. Getir onu.

Arka koltukta uçmanın sakıncası yok, değil mi? O bir NATO pilotu.

Kutsal bok, □ Swain ağzından kaçırdı. Sen koyarak Ben içinde a Savaşçı mı?

Çok daha hızlı dedim, değil mi?

Lily birkaç ay önce, Denise Morel kimliğine bürünmeden önce kiraladığı Montmartre'daki kiralık daireye girdi. Daire küçüktü, gerçek bir daireden çok bir stüdyoydu ama kendine ait küçük bir banyosu vardı. Burada kendi kıyafetleri vardı, ayrıca mahremiyeti ve görece güvenliği de vardı. Kiracı Denise'in ortaya çıkışından önce olduğu için, hiçbir bilgisayar araştırması onu herhangi bir listeye koyacak kadar geriye gidemezdi, ayrıca başka bir kimlik daha uydurmuştu: Claudia Weber, Alman vatandaşı.

Claudia sarışın olduğu için Lily bir kuaföre uğramış ve saçındaki yapay boyayı çıkarttırmıştı. Ürünleri satın alıp kendisi de yapabilirdi ama boyayı çıkarmak, eklemekten çok daha karmaşıktı ve saçına her türlü zararı verebileceğinden korkuyordu. Ağartma işleminden sonra kuru uçlardan kurtulmak için bir santim kesilmesi gerekmişti.

Ama aynaya baktığında, sonunda kendini yeniden gördü. Renkli kontakt lensler gitmişti ve kendi soluk mavi gözleri ona bakıyordu. Düz saçları bir kez daha buğday sarısıydı ve omuzlarına kadar uzanıyordu. Rodrigo Nervi'nin yanından geçip gidebilirdi ve muhtemelen onu tanımayacaktı □umuyordu, çünkü tam olarak bunu yapıyor olabilirdi.

Yorgun bir şekilde çantalarını özenle yapılmış katlanabilir yatağın üzerine koydu, sonra da yanlarına yığıldı. Dairenin dinlenmediğinden emin olmak için kontrol etmesi gerektiğini biliyordu ama bütün gün kendini durmaksızın zorlamıştı ve yorgunluktan titriyordu. Sadece bir saat uyuyabilse, dünyalar kadar fark yaratacaktı.

Yine de bugün dayanma gücünün gösterdiği performanstan memnundu. Yorulmuştu, evet ama Dr. Giordano'nun kalp kapakçığı ciddi şekilde hasar görürse olacağı konusunda uyardığı gibi nefes nefese kalmamıştı. Tabii ki kendini aşırı derecede zorlamamıştı; koşmamıştı. Yani kalp konusunda jüri hâlâ kararını vermemişti.

Gözlerini kapadı ve sessizlikte kalp atışlarına odaklandı; ona normal geliyordu. Güm güm, güm güm. Dr. Giordano stetoskopuyla bir üfürüm duyabiliyordu ama onun stetoskopu yoktu ve söyleyebildiği kadarıyla ritim tamamen normaldi. Yani belki de hasar çok azdı, sadece hafif bir üfürüm duymasına yetecek kadar. Endişelenmesi gereken başka şeyler vardı.

Vücudunun rahatladığı yarı uykuya daldı ve zihni durumun etrafında dönmeye başladı, bildiği gerçekleri araştırdı ve yeniden düzenledi, bilinmeyen faktörlere cevap bulmaya çalıştı.

Averill ve Tina'nın neye rastladıklarını ya da onlara ne söylendiğini bilmiyordu, ama bu onları tekrar bir araya getirecek kadar güçlü hissettikleri bir şeydi.

terk ettikleri iş. Onları kimin tuttuğunu bile bilmiyordu. CIA olmadığından neredeyse emindi. Muhtemelen MI-6 da değildi. Her ne kadar birbirlerinin ceplerinde yaşamasalar da, iki hükümet ve ajans arasında güçlü bir işbirliği vardı ve her halükarda, ellerinde çok sayıda aktif ajan vardı, bu yüzden iki aktif olmayan ajana getirmeye gerek yoktu.

Aslında, onları herhangi bir hükümetin kiraladığını düşünmüyordu; bunun yerine, özel bir kiralama gibi görünüyordu. Yol boyunca bir yerlerde □hatta yol boyunca her yerde □Salvatore Nervi ayak parmaklarına basmış, zorbalık etmiş, gaddarlık etmiş ve öldürmüştü. Düşmanlarını bulmak zor olmayacaktı; onları ayıklamak bir yıl ya da daha uzun sürebilirdi. Ama kim karşılık vermek için emekli de olsa iki profesyonel tutma zahmetine girmişti? Dahası, arkadaşlarının geçmişlerini kim biliyordu? Averill ve Tina sıradan hayatlar yaşamış, Zia'ya böyle bir hayat sağlamak için ellerinden geleni yapmışlardı; geçmişlerinin reklamını yapmamışlardı.

Ama birileri onları tanıyor, yeteneklerini biliyordu. Bu da birilerinin bu işin içinde olduğunu ya da en azından isimleri bilecek bir konumda olduğunu düşündürüyordu. Bu kişi her kimse, aktif bir sözleşmeli ajana yaklaşmaması, dikkatleri bu şekilde üzerine çekmemesi gerektiğini de biliyordu. Bunun yerine bilinmeyen biri Averill ve Tina'yı seçmişti çünkü ... neden? Neden onları? Ve Zia'yı da hesaba katarsak, neden kabul etmişlerdi?

Arkadaşları fiziksel olarak hâlâ iyi durumda olacak kadar gençti □bu, seçilmelerinin akla gelen olası nedenlerinden biriydi. Ayrıca yaptıkları işte yetenekli, soğukkanlı ve deneyimliydiler. Neden dinlendiklerini anlayabiliyordu ama onları bu işe karışmaya iten neydi? Para mı? Durumları iyiydi, zengin değillerdi ama paraya da ihtiyaçları yoktu. Gerçekten astronomik bir miktar

onları etkileyebilirdi, ama yıllar geçtikçe para konusunda onunkiyle aynı rahat tavrı geliştirmişlerdi. Kariyerine başladığı andan itibaren para her zaman yanında olmuştu. Bu konuda endişelenmiyordu, Averill ve Tina da endişelenmiyordu. İki ajanın hayatlarının geri kalanında rahatça yaşamalarına yetecek kadar para biriktirdiklerini, ayrıca Averill'in bir bilgisayar tamirhanesi açarak kendi geçimini sağladığını biliyordu.

İçlerinden birinin telefonu açıp kendisini aramasını ve ne düşündüklerini söylemesini diledi. Motivasyonları güçlü olmalıydı ve bunun ne olduğunu bilmek istiyordu, çünkü o zaman nasıl saldıracağını bilecekti. Salvatore öldü diye intikamı tamamlanmış sayılmazdı; o sadece ilk perdeydi. Arkadaşlarını bu işe bulaştıracak kadar kötü bir şey öğrenene kadar tatmin olmayacaktı; öyle bir şey ki tüm dünya Nervi örgütüne sırtını dönecek ve Salvatore'un cebinde olan iktidar sahipleri bile aralarına mesafe koymak için acele edecekti. Bütün o çürümüş kart destesini devirmek istiyordu.

Eğer Tina ona girdikleri iğten bahsetseydi, eğer bu onları emeklilikten kurtaracak kadar önemli bir iğ olsaydı, onlara katılabileceğini düşünürdü. Başarı ile başarısızlık arasındaki farkı yaratabilirdi □ya da kendisi de onlarla birlikte ölmüş olabilirdi.

Ama cinayetlerden bir hafta önce onlarla akşam yemeği yemiş olmasına rağmen hiçbir şeyden bahsetmemişlerdi. Birkaç gün ya da biraz daha uzun sürecek bir iş için şehir dışına çıkıyordu, evet, ama onlara ne zaman döneceğini söylemişti. O zaman zaten biliyorlar mıydı, yoksa bu iş teklifi aniden mi gelmişti ve hemen yapılması mı gerekiyordu? Averill ve Tina bu şekilde çalışmazlardı. O da öyle. Nervi organizasyonunu ilgilendiren her şey

gerekli çalışma ve
ve katmanlar

Hazırlık, Çünkü
çok yoğundu.

Bunların hiçbirisi, öldürüldüklerinden beri uykusuz geçen birçok gece boyunca zihninde tekrar tekrar gözden geçirmediği şeyler değildi. Bazen, Zia'nın neşeli küçük yüzü zihninde belirdiğinde, onu korkutan bir şiddetle ağlıyordu. Kederinden hemen karşılık vermek, yılanın başını kesmek istiyordu. Üç ay boyunca başka hiçbir şeye odaklanmadan bunu yapmıştı ve şimdi de geri kalanına odaklanacaktı.

Önce Averill ve Tina'yı kimin kiraladığını bulması gerekiyordu. Özel bir kiralama, parası olan biri anlamına geliyordu ... ya da belki de değildi. Belki de ihtiyaç motive edici bir faktördü. Belki de bu kişi onlara Salvatore'un karıştığı özellikle kötü bir şeyin kanıtıyla gelmişti. Salvatore söz konusu olduğunda bu her şey olabilirdi; Salvatore'un bundan kaçınacağı kadar aşağılık ve kirli bir şey düşünemiyordu. Tek şartı para kazanmasıydı.

Ama Averill ve Tina'nın her ikisi de idealist bir öze sahipti ve eski mesleklerinde onları şok etmenin zor olduğu çok şey görmüş olsalar bile, harekete geçecek kadar bir şeylerden endişe duyduklarını görebiliyordu. Bu ne olabilirdi?

Zia. Zia'yı tehdit eden bir şey. Onu korumak için kaplanlarla çıplak elle dövüleceklerdi. Onunla ilgili herhangi bir şey hem aciliyetlerini hem de motivasyonlarını açıklardı.

Lily gözlerini kırptırarak doğruldu. Tabii ya. Bunu neden daha önce görmemişti? Eğer onları tekrar bir araya getiren şey para değilse, onlar için önemli olan başka ne vardı? Evlilikleri, birbirlerine duydukları aşk, Lily'nin kendisi... ama en çok da Zia.

Kanıtı yoktu. Buna ihtiyacı da yoktu. Arkadaşlarını tanıyordu, kızlarını ne kadar sevdiklerini biliyordu, hayatlarında neyin önemli olduğunu biliyordu. Bu sonuç sezgisel bir sıçramaydı ama doğru hissettiriyordu. Başka hiçbir şey doğru gelmiyordu.

Bu ona bir yön verdi. Nervi holdingleri arasında her türlü tıbbi, kimyasal ve biyolojik araştırma yapan birkaç laboratuvar vardı. Averill ve Tina bunun bir an önce halledilmesi gereken bir şey olduğunu düşündükleri için, her ne ise çok yakındı. Ama başarısız olmalarına rağmen, o zamandan beri olağandışı hiçbir şey olmamıştı; yerel olarak hiçbir felaket yaşanmamıştı. Hiçbir nedene ihtiyaç duymayan olağan terörist bombalamaları dışında bir şey düşünemiyordu.

Ama belki de başarısız olmamışlardı. Belki de görevlerinde başarılı olmuşlardı ama Salvatore kim olduklarını öğrenmiş ve diğerlerine Nervis'e müdahale etmemeyi öğretmek için onları öldürmüştü.

Hedef laboratuvarlardan biri olmayabilirdi, ancak en olası hedefler onlar gibi görünüyordu. Salvatore'nin Avrupa'nın dört bir yanına dağılmış pek çok mülkü vardı. Bazı gazetelerin eski sayılarına bakması gerekiyordu, arkadaşlarını en son canlı gördüğü zaman ile ölümleri arasındaki bir hafta boyunca Nervi mülkleriyle ilgili herhangi bir olayın rapor edilip edilmediğini görmek için. Salvatore medyanın ilgisini minimumda tutacak, hatta gerek görürse tamamen karartacak kadar güçlüydü ama yine de bir şeylerden ufak da olsa bahsedilmiş olabilirdi.

Arkadaşları ölümlerinden hemen önce herhangi bir seyahate çıkmamışlardı. Komşularıyla konuşmuştu; Averill ve Tina evde, Zia ise okuldaydı. Yani her ne olduysa yereldi ya da en azından yakındı.

Yarın bir internet kafeye gidecek ve arama yapacaktı. Bunu şimdi de yapabilirdi, ama sağduyusu ona

Bu kadar uzun bir günün ardından dinlenmek. Burada nispeten güvendedi, hatta Teşkilat'a karşı bile. Claudia Weber'i kimse bilmiyordu ve dikkat çekecek hiçbir şey yapmıyordu. Kuaförle uzun bir seans yapacağını bildiği için havaalanında yiyecek bir şeyler almayı akıl etmişti, ayrıca bu gece için birkaç atıştırmalık ve yarın için de yeterince kahve almıştı. Şu an için hazırды. Yarın yiyecek alışverişı yapması gerekecekti, bu da en iyi seçenekler tükenmeden sabah erkenden yapılması gereken bir şeydi. Ondan sonra da bir internet kafeye gidip işe koyulacaktı.

Rodrigo internetin harika bir şey olduğunu düşünüyordu. Eğer insan doğru kişileri tanıyorsa □ve o tanıyordu □neredeyse hiçbir şey incelemeden muaf değildi.

Önce adamları, böylesine ölümcül bir zehir yaratma becerisine sahip kiralık kimyagerlerin bir listesini çıkarmıştı. Bu son gereklilik listeyi birkaç yüz kişiden dokuza indirmişti ki bu çok daha yönetilebilir bir sayıydı.

Bundan sonrası sadece mali durumu araştırmaya kalmıştı. Birisi yakın zamanda büyük miktarda para almış olmalıydı. Belki söz konusu kişi parayı numaralı bir hesaba yatıracak kadar zeki olabilirdi ama belki de değildi. Öyle olsa bile, nakit para akışına dair kanıtlar olurdu.

Bu kanıtı Amsterdam'da yaşayan Alman vatandaşı Dr. Walter Speer'de buldu. Dr. Speer önce Berlin'deki saygın bir şirketten, ardından da Hamburg'daki başka bir şirketten kovulmuştu. Daha sonra Amsterdam'a taşınmış ve burada geçinmeye çalışmış ancak bir servet kazanamamıştı. Ancak Dr. Speer kısa süre önce gümüş rengi bir Porsche satın almış ve parasının tamamını ödemişti. Dr. Speer'in nerede banka hesabı açtığını bulmak çocuk oyuncağıydı.

Rodrigo'nun ekibindeki uzmanlar bankanın bilgisayar sistemine girdiler. Bir aydan biraz daha uzun bir süre önce Dr. Speer bir milyon Amerikan doları yatırmıştı. Dönüşüm oranı onu çok mutlu etmişti.

Amerikalı. Rodrigo şaşkına dönmüştü. Amerikalılar babasının öldürülmesi için para mı ödemişlerdi? Bu hiç mantıklı değildi. Yaptıkları anlaşma Amerikalılar için müdahale edemeyecekleri kadar değerliydi; Salvatore bunu görmüştü. Rodrigo, Amerikalılarla yaptıkları anlaşmalar konusunda babasıyla aynı fikirde değildi ama bu anlaşma birkaç yıl boyunca işlemiş ve statükoyu bozacak hiçbir şey olmamıştı.

Denise □ya da her kimse□ bugün fiilen ortadan kaybolmuştu, ama şimdi onunla, gerçekte kim olduğunu ve kimin için çalıştığını öğrenmek için başka bir bağlantısı vardı.

Rodrigo boşa zaman harcayan bir adam değildi; o gece özel jetiyle Amsterdam'a uçtu. Dr. Speer'ın dairesini bulmak çocuk oyuncağıydı, kapının kilidini zorlamak da öyle. Dr. Walter Speer nihayet eve geldiğinde karanlıkta bekliyordu.

Kapı açıldığı andan itibaren Rodrigo güçlü bir alkol kokusu aldı ve Dr. Speer lambayı yakmak için döndüğünde biraz tökezledi.

Rodrigo bir saniye sonra ona arkadan vurdu, onu sersemletmek için duvara çarptı, sonra yere fırlattı ve üzerine çıktı, yumrukları doktorun yüzüne güçlü bir-iki yumruk indirdi. Patlayıcı şiddet deneyimsiz kişileri sersemletir, onları çaresiz bırakacak bir şaşkınlık ve şok durumuna sokar. Dr. Speer sadece deneyimsiz değil, aynı zamanda sarhoştur. Kendini savunmak için hiçbir şey yapamazdı, zaten yapsa da bir işe yaramazdı. Rodrigo daha büyük, daha genç, daha hızlı ve yaptığı işte daha yetenekliydi.

Rodrigo onu oturur pozisyona çekip duvara yasladı ve başının bir kez daha sertçe çarpmasını sağladı. Sonra doktorun ceketini kavradı ve iyice bakması için onu daha yakına çekti. Gördükleri hoşuna gitmişti.

Doktorun yüzünde kocaman kırmızı şişlikler oluşmaya başlamıştı ve hem burnundan hem de ağzından kan damlıyordu. Gözlükleri kırılmıştı ve bir kulağından sarkıyordu. Gözlerindeki ifade tamamen anlaşılmazdı.

Bunun dışında, Dr. Speer kırklı yaşlarının başında görünüyordu. Kalın kahverengi saçları vardı ve tıknaz yapısı onu biraz ayıya benzetiyordu. Rodrigo'nun onlar üzerindeki sanat çalışmalarından önce, yüz hatları muhtemelen sıradandı.

Rodrigo aksanlı bir Almanca ile □Kendimi tanıtmama izin verin,□ dedi. Bu dili iyi konuşamıyordu ama anlaşılmasını sağlayabiliyordu. Ben Rodrigo Nervi.□ Doktorun tam olarak kiminle muhatap olduğunu bilmesini istiyordu. Doktorun gözlerinin panikle açıldığını gördü; o kadar da sarhoş değildi, akli başında değildi.

Bir ay önce, bir milyon Amerikan doları tutarında bir ödeme aldınız. Size kim ve neden ödeme yaptı?

BEN □BEN . . . Ne? □ Dr. Speer kekeledi.

Para. Sana kim verdi?

Bir kadın. Adını bilmiyorum.

Rodrigo onu öyle sert salladı ki, başı boynunun üzerinde sallandı ve kırık gözlükleri uçtu. Bundan emin misin?

Bana hiç söylemedi, □ Speer nefesini tuttu.

Neye benziyordu?

Speer düşüncelerine odaklanmaya çalışırken gözlerini kırptırdı. Kahverengi saçlı. Kahverengi gözler, sanırım. Nasıl görüldüğü umurumda değildi, anlıyor musun?

Yaşlı mı? Genç?

Speer yine gözlerini kırptırdı, birkaç kez. Otuzlu yıllar mı? □ dedi, sanki hafızasından emin değilmiş gibi bunu bir soru haline getirerek.

Yani, ona milyon doları veren kesinlikle Denise'di. Speer ona parayı kimin verdiğini bilmiyordu □bu da takip edilmesi gereken başka bir izdi □ama bu her şeyi doğruluyordu. Rodrigo, kız ortadan kaybolduğu andan itibaren içgüdüsel olarak katilin o olduğunu biliyordu ama yanlış ipuçlarını kovalayarak zaman kaybetmediğini bilmek güzeldi.

Onun için bir zehir yaptın.

Speer sarsılarak yutkundu ama bulanık bakışlarında mesleki gururun kıvılcımı parladı. Bunu inkâr bile etmedi. Bana kalırsa bir başyapıt. Birkaç ölümcül toksinin özelliklerini aldım ve onları birleştirdim. Yarım gramı bile alınsa yüzde yüz öldürücüdür. Gecikmiş semptomlar ortaya çıktığında, hasar o kadar ağırdır ki etkili bir tedavisi yoktur. Sanırım çoklu organ nakli denenebilir, tabii aynı anda o kadar çok organın mevcut olduğunu ve hepsinin uyumlu olduğunu varsayarsak, ancak sistemde kalan herhangi bir toksin varsa bu organlara da saldıracaktır. Hayır, bunun işe yarayacağını sanmıyorum.

Rodrigo gülümsedi, soğuk bir gülümsemeydi bu, eğer doktor biraz daha ayık olsaydı onu çok korkutabilirdi. Onun yerine o da gülümsedi.

Rica ederim, □ dedi. Rodrigo boynunu kırıp onu bir bez bebek gibi yere bıraktığında sözler hâlâ havada asılı duruyordu.

Swain ertesi sabah oteldeki yatağında uzanmış tavana bakıyor ve noktaları mantıksal olarak birleştirmeye çalışıyordu. Dışarıda soğuk bir Kasım yağmuru camlara vuruyordu; Güney Amerika'nın çok daha sıcak iklimine henüz alışamamıştı, bu yüzden yatakta rahat olmasına rağmen kesinlikle bir üşüme hissediyordu. Yağmur ve jet lag arasında, dinlenmeyi hak ettiğini düşündü. Ayrıca, tamamen kaytarıyor gibi değildi; düşünüyordu.

Lily'yi tanıımıyordu, bu yüzden onun ne yapacağını anlama çabası engelleniyordu. Şimdiye kadar yaratıcı, cesur ve soğukkanlı olduğunu kanıtlamıştı; onu alt etmek için oyununun zirvesinde olması gerekiyordu. Ama meydan okumayı severdi, bu yüzden Paris'te onun bir fotoğrafını göstererek dolaşmak ve sokaktaki yabancılara bu kadını görüp görmediklerini sormak yerine □evet, sanki bu işe yarayacakmış gibi □bir sonraki adımda ne yapacağını tahmin etmeye çalıştı, böylece ihtiyacı olan yarım adım önüne geçebilecekti.

Zihninde şu ana kadar bildiklerini sıraladı, ki bu çok fazla bir şey değildi.

A noktası: Salvatore Nervi onun arkadaşlarını öldürmüştü. B noktası: O da Salvatore Nervi'yi öldürdü.

Mantıken, bu iş bitmiş olmalı. Rodrigo Nervi'den canlı kurtulma gibi küçük bir ayrıntı dışında görev tamamlanmıştı. Ama bunu başarmıştı; Londra'ya kaçmış, o kurnaz kılık değiştirme numarasını yapmış ve sonra geri dönmüştü. Muhtemelen burada, Paris'te, sonsuz gibi görünen alternatif kimliklerinden birini daha kullanarak yere inmiş olabilirdi. Havaalanından ayrılmış, görünüşünü bir kez daha değiştirmiş, sonra geri dönmüş ve başka bir uçağa binmiş olması da mümkündü. Havaalanında tuvaletler dışında her yolcunun yaptığı her şeyin bir yerlerde kameralara yakalandığını biliyor olmalıydı, bu yüzden onu arayan birinin eninde sonunda yaptığı değişiklikleri tespit edeceğini ve buradan yolcu listesini inceleyip kullandığı kimlikleri çıkarabileceğini umuyordu. Rodrigo Nervi'yi atlatmak ve biraz zaman kazanmak için hızlı değişiklikler yapmak zorunda kalmıştı, her ne kadar bu üç takma adı yaktığı ve yakalanmasına neden olacak her türlü kırmızı bayrağı kaldırmadan bunları bir daha kullanamayacağı anlamına gelse de.

Ancak bu süre zarfında havaalanından ayrılabilir ve havaalanı kameralarına yakalanmamış başka bir isim ve görünüşe bürünebilirdi. Evrak işleri iyiydi; bazı yetenekli insanlar tanıyordu. Güvenlik kontrol noktalarından ve gümrükten sorunsuzca geçebilirdi. Şimdiye kadar her yerde olabilirdi. Londra'ya dönmüş, Amerika'ya giden kırmızı gözlü bir uçakta uyukluyor, hatta onunkinin yanındaki odada uyuyor olabilirdi.

Paris'e geri dönmüştü. Bunun bir anlamı olmalıydı. Lojistik olarak mantıklıydı; uçuş kısaydı, ona iniş yapmak ve daha önce uzaklaşmak için zaman veriyordu.

Güvenlik titizlikle videoyu tekrar tekrar izleyerek bunu nasıl yaptığını anlatabilir, sonra da eleme yöntemiyle yolcu isimlerinin listesini kullandığı isme kadar daraltabilirdi. Paris'e geri dönerek başka bir hükümet ve bürokrasiyi de işin içine katmış ve süreci daha da yavaşlatmış oldu. Oysa aynı şeyi başka bir Avrupa ülkesine uçarak da yapabilirdi. Londra-Paris uçuşu sadece bir saat olsa da Brüksel daha da yakındı. Amsterdam ve Lahey de öyle.

Swain ellerini başının arkasında kenetledi ve kaşlarını çatarak tavana baktı. Bu mantıkta kocaman bir boşluk vardı. Londra'da gümrükten geçebilir ve birinin güvenlik kasetlerini izleyip hangi kılığa girdiğini anlaması ihtimali olmadan çok önce havaalanından çıkabilirdi. Eğer Londra'da kalmak istemeseydi, kılık değiştirip birkaç saat sonra başka bir uçağa binmek için geri dönebilirdi ve kesinlikle kimse bu bağlantıyı kuramazdı. Evinde özgür olurdu. Aslında bu, tüm o güvenlik kameralarının olduğu havaalanında kalmaktan çok daha akıllıca bir hareket olurdu. Peki bunu neden yapmamıştı? Ya kimsenin kimlik değiştirdiğini fark edemeyeceğini düşünmüştü ya da o saatte Paris'e dönmek için geçerli bir nedeni vardı.

Kabul etmek gerekir ki, o casusluk eğitimi almış bir saha görevlisi değildi; sözleşmeli ajanlar her bir iş için işe alınır, belirli bir görevi yerine getirmek üzere gönderilirdi. Dosyasında kılık değiştirme ya da kaçma teknikleri konusunda eğitim aldığına dair hiçbir bilgi yoktu. Nervi anlaşmasını bozduğu için Teşkilat'ın peşine düşeceğini biliyor olmalıydı ama büyük havaalanlarındaki gözetimin boyutunu bilmiyor olması da mümkündü.

Çiftlik üzerine bahse girmezdi.

Çok zekiydi, her şeyin çok üstündeydi. Kameraların her hareketini izlediğini biliyordu.

Onları bir süre oyalamaya yetecek kadar falsolu top atmıştı. Ve Heathrow'dan ayrılıp daha sonra dönerek onlara daha fazla zaman tanımanın bir şeyler yapma şansı vereceğine karar vermiş olabilirdi. Ne yapacağını bilmiyordu. Yüz tanıma veri bankasına yüzünü taramak gibi bir şey belki? Ajans'ın veri bankasıındaydı ama başka hiçbir yerde yoktu. Bununla birlikte, eğer birisi onun yüz yapısını Interpol'ün veritabanına taramış olsaydı, havaalanı girişlerindeki kameralar o daha kapısına varmadan bir eşleşme bulabilirdi. Evet, bu olabilir. Rodrigo Nervi'nin kendisini Interpol'ün veri tabanına kaydettirmeye çalışacağından korkmuş olabilir.

Bu tehlikeden nasıl kaçınabilirdi? Bir kere estetik ameliyat yaptırarak. Yine, kaçmakta olan bir kadının yapacağı en akıllıca şey bu olurdu. Ama o bunu tercih etmemişti; onun yerine Paris'e geri dönmüştü. Belki de saklanmak ve kozmetik değişiklikler yaptırana kadar ortaya çıkmamak çok uzun sürerdi. Belki de başarmak istediği bir şey için bir tür zaman sınırı vardı.

Ne gibi? Disneyland Paris'i görmek? Louvre Müzesi'ni gezmek?

Belki de Salvatore Nervi'yi öldürmek kendi başına bir amaç değil, sadece bir başlangıçtı. Belki de Teşkilat'ın en iyilerin en iyisinin yani kendisinin, onu Adam'ın ev kedisinden tanıdığından değil iş üstünde olduğunu biliyordu ve yakalanması an meselesiydi. Yeteneklerine olan bu tür bir inanç içini ısıtıyordu. Her neyse, diyelim ki düşüncesi doğru yoldaydı: yapmak istediği bir şey vardı, o kadar acil bir şeydi ki saatler sayılıyordu ve bunu yapmak için zamanı olmayacağından korkuyordu.

Swain inledi ve ellerini yüzüne sürerek doğruldu. Bu mantıkta da bir kusur vardı. Yere yatıp estetik ameliyat geçirseydi, her neyse onu başarma şansı daha yüksek olurdu. O tuttu

buna geri dönmek. Yaptıklarını mantıklı kılan tek şey, bir yerlerde mecazi anlamda bir saatli bomba olmasıydı, birkaç ay beklemeyecek ve hemen ya da en azından kısa bir süre içinde gerçekleştirilmesi gereken bir şey. Ama eğer gerçekten böyle bir şey varsa, dünya için tehlike arz eden bir şey, tek yapması gereken bir telefon açıp ihbarda bulunmaktı.

Motivasyon olarak □dünya tehlikesini□ bir kenara bırakın.

Kişisel bir şey o zaman. Kendi yapmak istediği ve bir an önce bitirmek için zorlayıcı bir dürtü hissettiği bir şey.

Onun dosyasının içeriğini düşündü. Salvatore Nervi'yi öldürmek için motivasyonu, birkaç ay önce birkaç arkadaşının ve evlatlık kızlarının ölümüydü. Akıllıca olanı yapmış ve bunun için zemin hazırlamış, acele etmemiş, işi yapmak için Nervi'ye yeterince yaklaşmıştı. Peki neden şimdi akıllıca olanı yapmıyordu? Zeki ve profesyonel bir ajan neden sonunda yakalanmasına neden olacak kadar aptalca bir şey yapıyordu?

Motivasyonu unut, diye düşündü birden. O bir erkekti; bir kadının aklından neler geçtiğini anlamaya çalışırken çıldırabilirdi. En olası senaryoyu seçmesi gerekse, Nervi ailesiyle işinin bitmediğini söylerdi. Onlara sert bir darbe indirmişti ama şimdi öldürücü darbeyi vurmak için geri dönüyordu. Onu çok kızdırmışlardı ve bunu onlara ödetecekti.

Memnuniyetle iç geçirdi. İşte oldu. Bu doğru hissettirdi. Ve lanet olsun ki motivasyon da sağlamadı. Sevdiği insanları kaybetmişti ve bedeli ne olursa olsun karşılık veriyordu. Bunu anlayabiliyordu. Mantık

basit ve temizdi, neden bunu yapmalıyım ya da yapmamalıyım diye düşündürmüyordu.

Birkaç saat sonra, gün doğumu D.C.'ye vurduğunda Frank Vinay'e danışacaktı ama içgüdüleri ona doğru yolda olduğunu söylüyordu ve Vinay'le konuşmadan önce etrafı araştırmaya başlayacaktı. Sadece bir başlangıç noktasına karar vermesi gerekiyordu.

Her şey arkadaşlarına geri dönüyordu. Nervi'nin kötü tarafına geçen her ne yapıyorlarsa, aynı şey bir tür şiirsel adalet olarak onun hedefi olacaktı.

Vinay'in ofisinde okuduğu dosyayı düşündü. Yanında hiçbir evrak getirmemişti, çünkü güvenliği tehlikeye atabilirdi; izin verilmeyen gözler orada olmayan şeyleri okuyamazdı. Bunun yerine, emekli sözleşmeli ajanlar olan Averill ve Christina Joubran'ın isimlerini veren mükemmel hafızasına güveniyordu. Averill Kanadalı, Christina ise ABD'liydi ama on iki yılı aşkın bir süredir Fransa'da yaşıyorlardı ve tamamen emekliydiler. Salvatore Nervi'yi onları öldürmeye ne teşvik etmiş olabilirdi?

Tamam, önce nerede yaşadıklarını, nasıl öldüklerini, Lily Mansfield dışındaki arkadaşlarının kim olduğunu ve olağandışı bir şey olup olmadığı hakkında birileriyle konuşup konuşmadıklarını öğrenmesi gerekiyordu. Belki de Nervi biyolojik silahlar üretiyor ve bunları Kuzey Korelilere satıyordu, ama yine de Lily'nin arkadaşları böyle bir şeye rastlamış olsalardı, neden eski patronlarını arayıp bunu bildirmesinlerdi ki? Aptallar işleri kendi başlarına halletmeye çalışabilirdi, ama başarılı sözleşmeli ajanlar aptal değildi, çünkü öyle olsalardı ölmüş olurlardı.

Bu iyi bir düşünce değildi, çünkü Joubranlar Öldü. Uh-oh.

Swain yine kendi etrafında dönmeye başlamadan önce yataktan kalkıp duş aldı ve oda servisini arayıp

Kahvaltı. Champs-Elysées bölgesindeki Bristol'de kalmayı tercih etmişti çünkü otelin park yeri ve yirmi dört saat oda servisi vardı. Pahalıydı ama dün gece kiraladığı araba için park yerine ve oda servisine ihtiyacı vardı çünkü çok tuhaf saatler geçirebilirdi. Ayrıca mermer banyolar çok güzeldi.

Kruvasanını ve reçelini yerken aklına bariz bir şey geldi: Joubran'lar hiçbir şeye rastlamamışlardı. Bir iş için tutulmuşlardı ve ya iş kötü gitmişti ya da başarılı olmuşlardı ve Nervi karşılık verince öldürülmüşlerdi.

Lily o şeyin ne olduğunu zaten biliyor olabilirdi, bu durumda hâlâ arayı kapatmaya çalışıyordu. Ama eğer bilmiyorsa □ve o da bunun muhtemel olduğunu düşünüyordu, çünkü cinayetler işlendiğinde bir iş için uzaktaydı □o zaman arkadaşlarını kimin ve neden işe aldığını bulmaya çalışacaktı. Aslında Swain'in sorgulamak istediği aynı kişilere aynı soruları soracaktı. Yollarının bir noktada kesişme ihtimali neydi?

Bu olasılıklar daha önce hoşuna gitmemiştir ama her geçen dakika daha da iyi görünüyordular. Joubran'ların ölümünden önceki hafta Nervi'lere ait herhangi bir tesiste ne olup bittiğini öğrenmek iyi bir başlangıç noktası olabilirdi. Lily, Nervi'lerle ilgili bir sorundan söz eden ya da etmeyen gazete haberlerini kontrol edecekti; doğrudan Fransız polisine gidebilecek durumdaydı ama kim olduğunu ya da nerede kaldığını bilmemelerini tercih ederdi. Frank Vinay bu olayın mümkün olduğunca gizli kalmasını istiyordu; Fransızların, bir CIA ajanının Salvatore Nervi gibi politik bağlantıları olan, Fransız vatandaşı olmayan ama Paris'te yaşayan ve hükümette birçok dostu olan birine suikast düzenlediğini bilmeleri diplomatik ilişkiler açısından iyi olmazdı.

Telefon rehberinde Joubrans'ın adresini aradı ama hiçbir şey bulamadı. Buna şaşırmadı.

Swain'in şansı, dünyanın dört bir yanından en ufak haber kırıntılarını toplayan, sonra da her şeyi kataloglayıp analiz eden bir ajansta çalışıyor olmasıydı. Bir başka şansı da bu ajanstaki bilgi otoyolunun günün yirmi dört saati açık olmasıydı.

Langley'i aramak için güvenli cep telefonunu kullandı, her zamanki kimlik belirleme ve doğrulama sürecinden geçti, ancak bir dakika içinde Patrick Washington adında bilgili biriyle konuşuyordu. Swain ona kim olduğunu ve neye ihtiyacı olduğunu söyleyince Patrick, □Bekle,□ dedi ve Swain bekledi. Ve bekledi.

On dakika sonra Patrick hatta geri döndü. Bu kadar uzun sürdüğü için üzgünüm, bir şeyi iki kez kontrol etmem gerekti.□ Yani Swain'i kontrol etmişti. Evet, yirmi beş Ağustos'ta bir laboratuarda bir olay olmuş, patlama ve yangın meydana gelmiş. Raporlara göre hasar çok azmış.

Joubranlar 28 Ağustos'ta öldürülmüştü. Laboratuar olayı tetikleyici olmalı.

Laboratuvarda bir adresiniz var mı?

Geliyor.□

Swain bilgisayar tuşlarının tıkırdadığını duydu; sonra Patrick konuştu, Yedi Numara Rue des Capucines, Paris'in hemen dışında.□

Bu çok geniş bir alanı kapsıyor. Kuzey mi, doğu mu, güney mi, batı mı?

Bir sokak bulucu açayım.
Doğu.□

Laboratuvarın adı nedir?

Süslü bir şey değil. Nervi Laboratories.□

Evet, doğru. Swain zihinsel olarak ismi Fransızcaya çevirdi.

Başka bir şeye ihtiyacınız var mı?

Evet. Averill ve Christina Joubran'ın sokak adresi. Emekli sözleşmeli ajanlardı. Ara sıra onları kullanırdık.

Ne kadar zaman önce?

Doksanların başında.

Bir dakika. Tuşlara basmaya devam et. Patrick, □İşte burada,□ dedi ve adresi okudu. Başka bir şey var mı?

Hayır, bu kadar. Siz iyi bir adamsınız, Bay Washington.

Teşekkür ederim, efendim.

□sir□ Patrick'in Swain'in kimliğini ve yetkilerini iki kez kontrol ettiğini doğruladı. Patrick'in adını zihnindeki başvurulacak kişiler dosyasına ekledi, çünkü adamın hiçbir şeyi hafife almayacak kadar temkinli olmasını seviyordu.

Swain pencereden dışarı baktı: hâlâ yağmur yağıyordu. Bundan nefret ederdi. Aniden bastıran bir sağanak onu sıırıslıklam ettikten sonra tropik sıcaklığın altında saatler geçirmiş ve bu deneyim ona giysilerinin ıslanmasından hiç hoşlanmama hissi vermişti. Üşüyüp ıslanmayalı uzun zaman olmuştu ama hatırladığı kadarıyla bu, sıcak ve ıslak olmaktan bile daha berbat bir durumdu. Yanında yağmurluk da getirmemişti. Bir yağmurluğu olduğundan bile emin değildi ve alışverişe gidecek zamanı da yoktu.

Saatini kontrol etti. Sekizi on geçiyordu; zaten dükkânlar henüz açılmamıştı. Bu sorunu resepsiyonu arayıp kendi bedeninde bir yağmurluğun odasına teslim edilmesini ve ücretinin hesabından çekilmesini sağlayarak çözdü. Bu sabah ıslanmasını engellemeyecekti, çünkü yağmurluğun gelmesini bekleyemezdi. En azından sadece kiralık arabasına gidip gelirken yağmur altında olacaktı, kilometrelerce ormanda koşturmayacaktı.

Bir Jaguar kiralamıştı çünkü her zaman bir Jaguar kullanmak istemişti ve ayrıca Murray'nin NATO'daki arkadaşı sayesinde Manş Denizi'ni normalden çok daha hızlı geçmiş olmasına rağmen, dün gece kiralama ofisine gittiğinde sadece daha pahalı arabalar mevcuttu. Her zamanki kira tutarını masraflara yazacağını ve geri kalanını kendisinin yiyeceğini düşündü. Uсталıkla uygulamaktan hoşlanmadığı bir kural görmemişti ama harcamaları konusunda son derece dürüsttü. Para yüzünden kışına tekmeyi yemesinin başka herhangi bir nedenden daha muhtemel olduğunu düşündü. Kışına düşkün olduğundan, onu gereksiz stresten uzak tutmaya çalışıyordu.

Bristol'u Jaguar'ın direksiyonuna bıraktı ve döşemenin zengin deri kokusunu derin derin içine çekti. Eğer kadınlar erkeklere gerçekten güzel kokmak isteselerdi, diye düşündü, yeni bir araba gibi kokan bir parfüm kullanırlardı.

Aklında bu mutlu fikirle Paris trafiğine daldı. Yıllardır Paris'e gitmemişti ama en cesur ve en gözü kara olanın geçiş hakkını kazandığını hatırlıyordu. Kural sağdan gelen trafiğe yol vermektir, ama kuralı boş ver. Şoförü frene basıp Galya küfürleri savuran bir taksinin önünü ustalıkla kesti ama Swain hızlanıp boşluktan geçti. Kahretsin, bu çok eğlenceliydi! Islak sokaklar öngörülemezlik faktörünü artırıyor, adrenalin seviyesini yükseltiyordu.

Montparnasse bölgesinin güneyine, Joubran'ların yaşadığı yere doğru ilerlerken ara sıra şehir haritasına bakıyordu. Günün ilerleyen saatlerinde Nervi laboratuvarını kontrol edecek, yerleşim planına ve daha belirgin güvenlik önlemlerine göz atacaktı ama şu anda Lily Mansfield'in olma ihtimalinin en yüksek olduğunu düşündüğü yere gitmek istiyordu.

Bu gösteriyi yola koymanın zamanı gelmişti. Bir gün önce onu sürüklediği neşeli kovalamacadan sonra, onunla tekrar zekâlarını yarıştırmak için sabırsızlanıyordu. Eninde sonunda kazanacağından hiç şüphesi yoktu ama bütün eğlence kaçıştaydı.

Rodrigo telefonu kapattı, sonra dirseklerini masaya dayadı ve yüzünü ellerinin arasına gömdü. Birini boğma dürtüsü çok güçlüydü. Murray ve neşeli aptallar çetesi, bir kadının hepsini bu kadar aptal yerine koymasına izin verecek kadar hem kör hem de aptal olmuşlardı. Murray, uzmanlara havaalanı görüntülerini izlettiğine yemin ediyordu ve hiçbir Denise Morel'in nereye gittiğini söyleyemiyordu. Gerçi Murray onun bir kılık değiştirmiş olması gerektiğini kabul edecek kadar nazikti ama o kadar akıllıca ve profesyonelce bir kılık değiştirmişti ki izini sürebilecekleri hiçbir benzerlik yoktu.

Babasını öldürmesinin yanına kâr kalmasına izin verilemezdi. Sadece itibarı zarar görmeyecekti, aynı zamanda içindeki her şey intikam istiyordu. Keder ve yaralı gururu birlikte kaynaşıyor, ona huzur vermiyordu. O ve babası her zaman çok dikkatli, çok titiz davranmışlardı ama bu kadın bir şekilde savunmalarının altından sıyrılmış ve Salvatore'ye kötü, acı dolu bir ölüm yaşatmıştı. Ona bir şey bile vermemişti.

ama korkakların silahı olan zehri seçmişti.

Murray onu kaybetmiş olabilirdi ama o, Rodrigo, pes etmemiştir. Vazgeçmeyi reddetti.

Düşün! diye emretti kendine. Onu bulmak için önce kimliğini tespit etmeliydi. Kimdi, nerede yaşıyordu, ailesi nerede yaşıyordu?

Olağan kimlik belirleme yöntemleri neydi? Parmak izleri, tabii ki. Diş kayıtları. Sonuncusu bir seçenek değildi, çünkü sadece kim olduğunu değil, dişçisinin kim olduğunu da bilmesi gerekirdi ve zaten bu yöntem daha çok ölmüş birini teşhis etmek için kullanılırdı. Yaşayan birini bulmak için... bunu nasıl yapacaktı?

Parmak izleri. Burada kaldığı süre boyunca uyuduğu oda, dairesine döndüğü gün çalışanları tarafından iyice temizlenmiş, herhangi bir parmak izi kalmamıştı; kullandığı bardak ya da çatal bıçak takımlarından da parmak izi almayı düşünmemişti. Yine de dairesi bir olasılıktı. Kendini biraz rahatlamış hissederek Paris polis departmanından bir arkadaşıyla temasa geçti, o da soru sormadı, sadece bu konuyla hemen kendisinin ilgileneceğini söyledi.

Arkadaşı bir saat içinde aradı. Dairenin her santimini gözden geçirmemiştir ama en belirgin yerleri kontrol etmişti ve hiçbir parmak izi yoktu, hatta lekeli bile değildi. Daire baştan aşağı silinmişti.

Rodrigo bu kadın tarafından tamamen engellendiği için öfkesini yuttu. Birinin kimliğini bulmanın başka ne yolu var?

Hiçbiri garanti değil, dostum. Parmak izleri ancak kişi daha önce tutuklanmışsa ve parmak izleri veri tabanında bulunuyorsa işe yarar. Bu her yöntem için aynıdır.

DNA, ne kadar doğru olursa olsun, ancak karşılaştırılabileceği başka bir DNA örneği varsa işe yarar, böylece evet, bu iki örnek aynı kişiden geldi ya da gelmedi diyebilirsiniz. Yüz tanıma programları sadece halihazırda veri tabanında bulunan ve çoğunlukla teröristleri hedef alan kişileri tanımlayacaktır. Ses tanıma, retina desenleri, her şey için aynı şey geçerlidir. Eşleştirmelerin yapılabileceği bir veri tabanı olmalıdır.□

Anlıyorum.□ Rodrigo alnını ovuşturdu, düşünceleri hızlanmıştı. Güvenlik kamerası! Güvenlik kamerasında Denise'in yüzü vardı, ayrıca kimlik belgelerinde ve yaptığı araştırmalarda çok daha net resimler vardı. Bu yüz tanıma programları kimde var?

Interpol, tabii ki. Scotland Yard, Amerikan FBI'ı ve CIA gibi tüm büyük kuruluşlar.□

Veri bankaları paylaşıyor mu?

Bir dereceye kadar, evet. Mükemmel bir dünyada, soruşturma açısından konuşursak, her şey paylaşılırdı, ama herkes bazı sırları saklamayı sever, değil mi? Eğer bu kadın bir suçluysa, Interpol'ün veri bankasında pekala olabilir. Ve bir şey daha □□

Evet mi?

Ev sahibi dün buraya Amerikalı bir adamın geldiğini ve kadını sorduğunu söyledi. Ev sahibi bir isim alamadı ve verdiği tarif de işe yaramayacak kadar belirsizdi.□

Rodrigo bunun ne anlama geldiğini düşünmeye çalışarak, □Teşekkür ederim,□ dedi. Kadına Amerikan dolarıyla ödeme yapılmıştı. Amerikalı bir adam onu arıyordu. Ama eğer kadını kiralayan bu adamsa, onun nerede olduğunu zaten biliyor olmalıydı □ve o zaman neden onu arasın ki?

görevini tamamlamış mıydı? Hayır, bu tamamen alakasız bir şey olmalıydı, belki de bir tanıdık.

Dudaklarını buruşturan acımasız bir gülümsemeye telefonu kapattı ve daha önce defalarca aradığı bir numarayı tuşladı. Nervi örgütünün Avrupa, Afrika ve Orta Doğu'nun her yerinde bağlantıları vardı ve Doğu'ya doğru genişliyorlardı. Zeki bir adam olarak, bu bağlantılardan birinin Interpol içinde çok uygun bir yerde olduğundan emin olmak ona yakışırdı.

Georges Blanc, □Georges Blanc,□ dedi sessiz, kararlı bir ses, bu da adamın kendisini gösteriyordu. Rodrigo daha önce hiç yüz yüze tanışmadığı Blanc'dan daha yetkin biriyle nadiren karşılaşmıştı.

Bir fotoğrafını tarayıp bilgisayarınıza gönderirsem, yüz tanımlama programınızda çalıştırabilir misiniz? Blanc onun sesini tanıyordu.

Kısa bir duraklama oldu; sonra Blanc, □Evet,□ dedi. Herhangi bir nitelime yoktu, güvenlik önlemlerinden kaçınmak zorunda kalabileceğine dair bir açıklama yoktu, sadece bu kısa olumlu cevap vardı.

Rodrigo, □Beş dakika içinde size ulaştıracağım,□ dedi ve telefonu kapattı. Masasının üzerindeki dosyadan Denise Morel'in □ya da her kimse onun □ fotoğrafını aldı ve bilinen her türlü güvenlik önlemiyle korunan bilgisayarına tarattı. Birkaç satır yazdı ve fotoğraf Interpol'ün merkezinin bulunduğu Lyon'a doğru yola çıktı.

Telefon çaldı. Rodrigo ahizeyi kaldırdı. Evet.

Buldum, □ dedi Blanc'ın sessiz sesi. Bir cevap alır almaz sizi arayacağım, ama ne kadar süreceği konusunda ... Sesi kesildi ve Rodrigo onun omuz silktiğini hayal etti.

Rodrigo, "Mümkün olan en kısa sürede," dedi. Bir şey daha var.

Evet mi?

Amerikalılarla temasınız

Evet mi?

Aradığım kişinin bir Amerikalı olması ya da bir Amerikalı tarafından tutulmuş olması, dolayısıyla ödemenin Amerikan dolarıyla yapılmış olması ihtimali var. Birleşik Devletler hükümetinin babasının öldürülmesiyle bir ilgisi olduğunu düşünmese de, kaltağı kimin tuttuğunu kesin olarak öğrenene kadar, kartlarını onlar söz konusu olduğunda göğsüne yakın tutmaya niyetliydi. Doğrudan Amerikalı irtibat görevlisine gidip Blanc'tan istediği iyiliği isteyebilirdi ama belki de bu konuya daha dolaylı bir açıdan yaklaşması daha iyiydi.

Blanc, "Bağlantıma veri bankalarını kontrol ettireceğim" dedi.

Gizlice.

Elbette.

Şemsiyesinin koruması altında yağan soğuk yağmura rağmen Lily, etrafında neler olup bittiğini görebilmek için başını dik tuttu. Dayanıklılığının nasıl olduğunu görmek için kendini zorlayarak hızlı adımlarla yürüdü. Eldivenli, çizmeliydi ve soğuğa karşı sarınmıştı ama sarı saçları görünebilsin diye başını açık bırakmıştı. Rodrigo'nun adamları şans eseri onu burada, Paris'te arıyor olsalardı, esmer birini arıyor olurlardı. Yine de Rodrigo'nun onun buraya dönüş yolunu takip ettiğinden şüpheliydi, en azından henüz değil.

Ancak Ajans tamamen farklı bir konuydu. Uçaktan iner inmez Londra'da gözaltına alınmadığına neredeyse şaşıracaktı. Ama gözaltına alınmamıştı ve ne De Gaulle havaalanından ayrılırken ne de bu sabah bir kuyruk görmemişti.

İnanılmaz derecede şanslı olabileceğini düşünmeye başladı. Rodrigo, Salvatore'nin ölümünü birkaç gün boyunca gizli tutmuş, ancak Salvatore'nin cenazesinden sonra haberi vermişti. Zehirden hiç söz edilmemişti, sadece

kısa bir hastalıktan sonra öldü. Noktaların birleştirilmemiş olması mümkün müydü?

Umutlanmaya cesaret edemedi, gardını düşürmeyi göze alamadı. İş bitirene kadar her köşede belaya karşı tetikte olacaktı. İş bittikten sonra ise hiçbir fikri yoktu. Bu noktada tek umudu hayatta kalmaktı.

Kiraladığı stüdyoya yakın bir internet kafe seçmemişti, çünkü bildiği kadarıyla Nervi organizasyonu ile ilgili herhangi bir bilgi talebine karşı bir tuzak olabilirdi. Bunun yerine Latin Mahallesi'ne giden metroya binmiş ve yolun geri kalanını yürümeyi tercih etmişti. Bu internet kafeyi daha önce hiç kullanmamıştı, burayı seçmesinin nedenlerinden biri de buydu. Kaçakçılığın temel kurallarından biri belli bir rutini takip etmemek, tahmin edilebilir olmamaktı. İnsanlar en rahat oldukları, her şeyin tanıdık olduğu yerlere gittikleri için yakalanıyorlardı.

Lily Paris'te oldukça fazla zaman geçirmişti, bu da artık uzak durması gereken pek çok yer ve insan olduğu anlamına geliyordu. Bir keresinde, yaklaşık bir yılığına Londra'da bir daire kiralamıştı ama vazgeçmişti çünkü seyahat etmek için dairede geçirdiğınden iki kat daha fazla zaman harcıyordu ve bu sadece ek bir masraftı.

Çalıştığı tiyatro ağırlıklı olarak Avrupa'daydı, bu nedenle Amerika'ya dönmek de pek sık olmamıştı. Avrupa'yı ne kadar sevse ve tanısa da, oraya gerçekten yerleşmek hiç aklına gelmemişti. Eğer bir ev satın alırsa □çok büyük bir ev □eğer □□bu Amerika'da olacaktı.

Bazen Averill ve Tina'nın yaptığı gibi emekli olmayı, dokuzdan beşe bir işle normal bir hayat yaşamayı, bir toplulukta kalmayı ve onun dokusunun bir parçası olmayı özlemle düşünüyordu,

Komşularını tanıyor, akrabalarını ziyaret ediyor, telefonda sohbet ediyordu. Bu hale nasıl geldiğini, bir insanın hayatını çoğu insanın bir böceğin üzerine basması kadar kolay söndürebilecek hale nasıl geldiğini, Tanrı aşkına annesini aramaya bile korkar hale nasıl geldiğini bilmiyordu. Çok genç başlamıştı ve ilk sefer hiç de kolay olmamıştı □yaprak gibi titriyordu □ama işini bitirmişti ve bir sonraki sefer daha kolay olmuştu ve ondan sonraki sefer daha da kolay olmuştu. Bir süre sonra hedefler onun için insani olmaktan çıkmış, işini yapabilmesi için gerekli olan duygusal bir uzaklığa dönüşmüştü. Belki de saflık ediyordu ama hükümetinin onu iyi adamların peşinden göndermeyeceğine güveniyordu; bu gerekli bir inançtı, çalışabilmesinin tek yoluydu. Yine de korktuğu biri haline gelmişti, normal topluma girmesi için muhtemelen güvenilemeyecek bu kadın.

Emekli olup yuva kurma hayali hâlâ oradaydı ama Lily bunun sadece bir hayal olduğunu ve gerçekleşme ihtimalinin düşük olduğunu fark etmişti. Bu durumdan sağ çıksa bile, yuva kurmak normal insanların yaptığı bir şeydi ve Lily kendisinin de insandan daha az insan olmasından korkuyordu. Öldürmek çok kolay, çok içgüdüsel hale gelmişti. Her gün aynı hayal kırıklıklarıyla, kötü bir patronla ya da kötü bir komşuyla uğraşmak zorunda kalırsa ona ne olurdu? Ya biri onu soymaya kalkarsa? İçgüdülerini kontrol edebilir miydi, yoksa insanlar ölür müydü?

Daha da kötüsü, ya istemeden de olsa sevdiği birini tehlikeye atarsa? Ailesinden birinin kendisi yüzünden, olduğu şey yüzünden zarar görmesine kelimenin tam anlamıyla dayanamayacağını biliyordu.

Bir araba kornası çaldı ve Lily dikkatini tekrar etrafına topladı. Kendini uyanık tutmak ve odaklanmak yerine düşüncelerinin dağılmasına izin verdiği için dehşete düşmüştü. Konsantrasyonunu koruyamazsa, bu işi başarıyla yapmasının imkânı yoktu.

Şimdiye kadar Teşkilat'ın radarına yakalanmamış olabilirdi □umuyordu □ama bu uzun sürmeyecekti. Eninde sonunda birileri onun için gelecekti ve o da bunun çok geç olmadan gerçekleşeceğini düşünüyordu.

Gerçekçi olarak bakıldığında, bu durumun dört olası sonucu vardı. En iyi senaryoda, Averill ve Tina'yı emeklilikten vazgeçiren şeyin ne olduğunu keşfedecekti ve bu her neyse o kadar korkunç olacaktı ki uygar dünya Nervis'le arasına mesafe koyacak ve Nervis'in işine son verilecekti. Elbette Teşkilat onu bir daha asla kullanmayacaktı; ne kadar haklı olursa olsun, etrafta dolaşıp varlık öldüren bir sözleşmeli ajan bu iş için fazla dengesizdi. Yani kazanacaktı ama işsiz kalacaktı, bu da onu daha önce normal bir hayat yaşayıp yaşayamayacağı konusundaki endişelerine geri götürdü.

Bir sonraki en iyi senaryoda, teröristlere silah satmak □yeterince kötü olmazdı, çünkü bunu zaten herkes biliyordu □ve hayatını takma bir isim altında yaşamak zorunda kalacaktı, bu durumda işsiz kalacaktı ve düzenli bir işte çalışıp çalışamayacağı ve Jane Citizen olup olamayacağı sorusuna geri dönecekti.

Son iki olasılık çok kasvetliydi. Amacına ulaşabilir ama öldürülebilirdi. Son olarak, en kötüsü, hiçbir şey başaramadan öldürülebilirdi.

İlk iki sonuçtan birine sahip olma ihtimalinin yarı yarıya olduğunu söylemek isterdi ama dört olasılık eşit değildi. Bundan kurtulamama ihtimalinin yüzde seksen gibi bir şey olduğunu düşünüyordu ve bu iyimser bir tahmin olabilirdi. Yine de yüzde yirmi için canını dişine takacaktı. Pes ederek Zia'yı hayal kırıklığına uğratamazdı.

Latin Mahallesi Arnavut kaldırımli dar sokaklardan oluşan bir labirentti, genellikle yakındaki Sorbonne'dan gelen öğrencilerle ve tek tük butikler ve etnik mağazalar için gelen alışverişçilerle dolup taşardı ama bugün soğuk yağmur kalabalığı azaltmıştı. Ancak internet kafe çoktan dolmuştu. Lily şemsiyesini kapatıp yağmurluğunu, atkısını ve eldivenlerini çıkarırken kafeyi gözden geçirdi ve görölme ihtimalinin en düşük olduğu boş bir bilgisayar aradı. Astarlı yağmurluğunun altına, gözlerinin rengini koyulaştıran zengin bir mavi renkte kalın boğazlı bir kazak ve alçak botlarının üzerine dökümlü örgü bir pantolon giymişti. Sağ ayak bileğine 22 kalibrelik bir tabanca taşıyan bir kılıf geçirilmişti ve bu kılıf alçak botun içinden kolayca erişilebiliyordu; pantolonun dökümlü yapısı ise her türlü çizgiyi gizliyordu. Salvatore'a her yaklaştığında yapılan o lanet aramalar yüzünden silah taşıyamadığı haftalar boyunca kendini korkunç derecede savunmasız hissetmişti; bu daha iyiydi.

Kendisi oradayken kapıyı izleyebileceği bir açıyla yerleştirilmiş bir makine buldu, ayrıca bu özel kafede alabileceği kadar özeldi. Ancak, e-postalarını kontrol ettiğİ belli olan Amerikalı genç bir kız tarafından kullanılıyordu. Amerikalıları fark etmek genellikle kolaydır, diye düşündü Lily; bu sadece kıyafetleri ya da tarzları değildi, onlarla ilgili bir şeydi, genellikle kibre varan ve bir Avrupalı için cehennem kadar sinir bozucu olması gereken doğuştan gelen bir güven. Kendisi de hâlâ bu tavırlara sahip olabilirdi □bundan neredeyse emindi □ama yıllar içinde giyim tarzı ve davranışları değışmişti. Çoğu insan onu renginden dolayı İskandinav ya da belki de Alman sanıyordu. Şimdi ona bakan hiç kimsenin aklına otomatik olarak elmalı turta ve beyzbol gelmiyordu.

Genç kız e-postasını bitirip gidene kadar bekledi ve sonra boşalan koltuğa oturdu. Buradaki saat başı ücret çok makuldü, kuşkusuz kalabalıklar yüzünden

üniversite öğrencileri. Bir saat için ödeme yaptı, en az o kadar ya da daha uzun sürmesini bekliyordu.

İşe en büyük gazete olan Le Monde ile başladı ve Joubran'larla son kez yemek yediği 21 Ağustos ile öldürüldükleri 28 Ağustos arasındaki arşivleri taradı. Nervi'den bahseden tek haber, uluslararası finansla ilgili bir haberle bağlantılı olarak Salvatore'ye aitti. Makaleyi iki kez okudu, altta yatan bir hikayeye işaret edebilecek herhangi bir ayrıntı aradı, ancak ya mali konularda karanlıktaydı ya da hiçbir şey yoktu.

Paris bölgesinde on beş gazete vardı, bazıları küçüktü, bazıları değildi. Söz konusu yedi güne ait arşivleri kapsayacak şekilde hepsini araştırması gerekiyordu. Bu görev zaman alıyordu ve bazen bilgisayarın bir sayfayı indirmesi sonsuza kadar sürüyordu. Bazen bağlantı kopuyor ve yeniden oturum açması gerekiyordu. Bir finans gazetesi olan Investir'e girdiğinde üç saattir oradaydı ve turnayı gözünden vurmuştu.

Haber sadece iki paragraf uzunluğunda bir kenar başlığıydı. 25 Ağustos'ta Nervi'deki bir araştırma laboratuvarında meydana gelen patlama ve ardından çıkan yangın, □küçük □ve □kontrollü □olarak nitelendirilmiş ve laboratuvarı devam etmekte olan aşı araştırmalarını hiçbir şekilde etkilemeyecek □minimal bir hasar meydana gelmiştir.

Averill patlayıcılar konusunda gerçek bir sanatçı olacak kadar uzmanlaşmıştı. Dikkatli ve planlı bir şekilde, sadece ihtiyaç duyulanı ortadan kaldıracak bir patlayıcı tasarlamak mümkünken, ahlaksızca yıkım yapmanın bir anlamı olmadığını düşünmüştü. Bir oda yetecekken neden bütün bir binayı havaya uçuralım? Ya da tek bir bina yetecekken bir şehir bloğunu? □Kontrollü □ onun işini tanımlamak için sıkça kullanılan bir kelimeydi. Tina da tabancada yetenekli olmasının yanı sıra güvenlik sistemlerini atlatma konusunda da becerikliydi.

Lily bunun onların işi olduğundan emin değildi ama doğru olduğunu hissediyordu. En azından bu takip edebileceği bir ipucuydu ve doğru yolda ilerlediğini umuyordu.

İnternetteyken araştırma laboratuvarı hakkında ne kadar bilgi varsa araştırdı ve adres ile müdürün, yani dostu Dr. Vincenzo Giordano'nun adından başka pek bir şey bulamadı. Vay, vay. Giordano'nun adını arama motoruna yazdığına hiçbir şey bulamamıştı ama ev telefon numarasının yayınlanacağını da tahmin etmemişti. Onu bulmanın en kolay yolu bu olabilirdi ama kesinlikle tek yolu bu değildi.

Hattan çıkarken omuzlarını esnetti ve boynundaki gergin kasları gevşetmek için başını ileri geri oynattı. Üç saatten fazla bir süredir bilgisayar terminalinden ayrılmamıştı ve tüm kasları kaskatı kesilmişti, ayrıca tuvaleti de kullanması gerekiyordu. Yorgundu ama önceki günkü kadar yorgun değildi ve Metro'dan hızlı yürüyüşü sırasında dayanıklılığından memnundu.

Kafeden çıktığında yağmur hâlâ yağıyordu ama çiselemekten biraz daha yavaşlamıştı. Şemsiyesini açtı, bir süre düşündü, sonra daha önce geldiği yönün tersine doğru yola koyuldu. Acıkmıştı ve yıllardır yememiş olmasına rağmen öğle yemeğinde ne istediğini çok iyi biliyordu: bir Big Mac.

Swain yine kendini sorguladı. Bunu yapmaktan yorulmaya başlamıştı ama kendine engel olamıyordu.

Joubran'ların eski adresini bulmuş ve buranın temizlendiğini, boşaltıldığını ve başka bir aileye kiralandığını ya da satıldığını görmüştü. İçeri girip ne bulabileceğine dair belli belirsiz bir fikri vardı ama bu, ancak o sırada oraya başka biri taşınmamışsa işe yarayabilirdi. Genç bir annenin bebek bakıcısını karşılayışını izlemişti.

Benzerlik □ve iki okul öncesi çocuk, kadın onları durduramadan kapıdan yağmurun içine fırladı. İki yetişkin, kıkır kıkır gülen iki perde tırmanıcısını bir sürü gıdaklama ve kıştılamayla toplayıp içeri sokmuşlardı; sonra genç kadın elinde şemsiyesi ve çantasıyla tekrar dışarı fırlamıştı. Kadının işe mi yoksa alışverişe mi gittiği onun için önemli değildi. Önemli olan evin artık boş olmamasıydı.

İşte bu noktada kendini sorguladı. Komşulara ve yerel market sahiplerine Joubran'lar hakkında sorular sormayı, arkadaşlarının kim olduğunu falan da planlamıştı. Ama aklına, Lily'ye bu soruları sorarak ondan önce davranırsa, Lily kendine geldiğinde, birinin ona aynı soruları bir gün önce, hatta birkaç saat önce Amerikalı bir adamın sorduğunu söyleyeceği geldi. Lily aptal değildi; bunun ne anlama geldiğini çok iyi bilirdi ve bir yerlere giderdi.

Bir gün önce onun peşinden koşmuş, ona yetişmeye çalışmıştı ama şimdi düşüncesini değiştirmesi gerekiyordu. Artık onun arkasında olması gerekmiyordu, bu da ancak bir sonraki hamlesinin ne olacağını bildiği takdirde iyiydi. O zamana kadar onu telaşlandırmayı göze alamazdı, yoksa yine ortadan kaybolurdu.

Murray'in Fransızlarla uğraştığı kanallar sayesinde Lily'nin Mariel St. Clair kimliğini kullanarak Paris'e geri döndüğünü biliyordu ama pasaportunda yazan adresin bir balık pazarı olduğu ortaya çıkmıştı. Onun açısından küçük bir şaka, diye düşündü. St. Clair kimliğini bir daha kullanmayacaktı; muhtemelen zahmetsizce başka bir kişiliğe bürünmüştü ve bunu bulması mümkün değildi. Paris iki milyondan fazla nüfusu olan büyük bir şehirdi ve kadın bu şehre ondan çok daha fazla aşinaydı. Yollarının kesişebileceği tek bir şansı vardı ve çok hızlı atlayarak bunu mahvetmek istemiyordu.

Hoşnutsuz bir şekilde arabayla mahallede dolaşarak tabiri caizse etrafı kolaçan etti ve sokaklarda bir aşağı bir yukarı koşuşturan yayaları tesadüfen incelemekten fazlasını yaptı. Ne yazık ki, çoğu yüz hatlarını kısmen gizleyen şemsiyeler taşıyordu ve öyle olmasalar bile Lily'nin şu anda hangi kılığa girmiş olabileceği hakkında hiçbir fikri yoktu. Yaşlı bir rahibe dışında hemen hemen her şey olmuştu, o yüzden belki de onları aramaya başlamalıydı.

Bu arada, belki de Nervi laboratuvarına bir göz atmalı, dış güvenlik önlemlerini gözden geçirmeliydi. İçeri ne zaman girmesi gerekeceğini kim bilebilirdi ki?

Sağlıksız ve son derece doyurucu bir öğle yemeğinden sonra Lily, SNCF trenine binerek Averill ve Tina'nın yaşadığı banliyöye gitti. Oraya vardığında yağmur dinmiş ve zayıf bir güneş donuk gri bulutların arasından kendini göstermeye çalışıyordu. Gün daha sıcak değildi ama en azından yağmur herkesi perişan etmiyordu. Salvatore'un öldüğü geceki kısa kar yağışını hatırladı ve Paris'in bu kış daha fazla kar görüp görmeyeceğini merak etti. Paris'te kar olaylarına pek sık rastlanmazdı. Zia karda oynamayı ne kadar çok severdi! Onu neredeyse her kış Alpler'e kayak yapmaya götürürlerdi, onu hayattan çok seven üç yetişkin. Lily'nin kendisi hiç kayak yapmamıştı, çünkü bir kaza onu aylarca iş göremez hale getirebilirdi, ama onlar emekli olduktan sonra iki arkadaşı da bu spora dört elle sarılmıştı.

Anılar kartpostallar gibi gözünün önünden geçti: Zia, parlak kırmızı bir kar tulumu giymiş, küçük ve son derece orantısız bir kardan adamı okşayan sevimli, tombul üç yaşında bir çocuktur. Bu onun Alpler'e ilk seyahatiydi. Zia tavşan yollarında çığlık atıyordu, İzle beni! Beni izleyin! Tina bir kar yığınınına kafa atıyor ve bir kadından çok Korkunç Kardan Adam'a benzeyerek gülerек çıkıyor. Üçü birden

Zia üst katta uyurken kükreyen bir şöminenin etrafında içkilerimizi yudumlarken. Zia'nın ilk dişini kaybetmesi, okula başlaması, ilk dans resitali, çocukluktan ergenliğe geçişin ilk işaretlerini göstermesi, geçen yıl regl olması, saçlarıyla uğraşması, rimel sürmek istemesi.

Lily acı ve öfkeyle titreyerek gözlerini kısa süreliğine kapattı. Issızlık, hepsinin öldüğünü öğrendiğinden beri sık sık olduğu gibi içini dolduruyordu. O zamandan beri güneş ışığını görebiliyordu ama sanki sıcaklığı ona hiç dokunmamış gibi hissedemiyordu. Salvatore'u öldürmek tatmin edici olmuştu ama güneşi geri getirmek için yeterli değildi.

Arkadaşlarının yaşadığı yerin önünde durdu. Evde artık başka biri yaşıyordu ve sadece birkaç ay önce orada üç kişinin öldüğünü bilip bilmediklerini merak etti. Sanki her şey olduğu gibi bırakılmalıymış, eşyalarına dokunulmamalıymış gibi ihlal edilmiş hissetti.

Paris'e döndüğü ve öldürüldüklerini öğrendiği o ilk gün, fotoğraflardan bazılarını, Zia'nın oyunlarından ve kitaplarından bazılarını, çocukluk oyuncaklarından birkaçını, kendisinin başlattığı ve Tina'nın sevgiyle devam ettirdiği bebek albümünü kendisi almıştı. Elbette ev kordon altına alınmış ve kilitlenmişti ama bu onu durdurmamıştı. Bir kere, kendi anahtarı vardı. Bir diğeri, eğer gerekirse içeri girmek için çatıyı çıplak elleriyle parçalayabilirdi. Ama geri kalan eşyalarına ne olmuştu? Giysileri, kişisel hazineleri, kayak malzemeleri neredeydi? O ilk günden sonra birkaç hafta boyunca onları kimin öldürdüğünü bulmakla ve intikam planına başlamakla meşgul olmuştu; geri döndüğünde ev temizlenmişti.

Averill ve Tina'nın yakınları olmasa da kuzenleri gibi bazı akrabaları vardı. Belki de yetkililer bu aile üyelerine haber vermişti ve onlar da toplanmaya gelmişlerdi.

Her şeyi. Öyle olmasını umuyordu. Ailesinin eşyalarına sahip olması sorun değildi ama kişiliksiz bir temizlik şirketinin gelip eşyaları atılmak üzere kutulaması fikrinden nefret ediyordu.

Lily kapıları çalmaya, komşularla konuşmaya, arkadaşlarının öldürülmesinden önceki hafta ziyarete gelen birini görüp görmediklerini sormaya başladı. Onları daha önce de sorgulamıştı ama soracağı doğru soruyu bilmiyordu. Tina'yı tanıyorlardı elbette; yıllardır ziyarete geliyor, selam veriyor, kısa sohbetler için duruyordu. Tina arkadaş canlısı biriydi, Averill daha mesafeliydi, ama Zia için yabancı diye bir şey yoktu. Bütün komşularla çok dostane ilişkiler içindeydi.

Gerçi hatırladığı kadarıyla sadece biri bir şey görmüştü; o da iki kapı ötede oturan Madam Bonnet'ydi. Seksenlerinin ortasındaydı, yaşından dolayı huysuzdu ama örgü örerken ön pencerenin yanında oturmayı severdi □ve sürekli örgü örerti □bu yüzden sokakta olan hemen her şeyi görürdü.

Ama bunların hepsini polise zaten anlattım,□ dedi sabırsızlıkla, kapıyı açtığında ve Lily sorusunu yönelttiğinde. Hayır, öldürüldükleri gece kimseyi görmedim. Yaşlıyım; iyi göremiyorum, iyi duyamıyorum. Ve geceleri perdelerimi kapatıyorum. Nasıl bir şey görmüş olabilirim?

Peki ya o geceden önce? O hafta herhangi bir zaman?

Bunu da polise söyledim. Lily'ye ters ters baktı.

Polis hiçbir şey yapmadı.

Elbette hiçbir şey yapmadılar! Hepsi beş para etmez."□ Elini tiksintiyle sallayarak, her gün ellerinden gelenin en iyisini yapan küçük bir kamu görevlisi ordusunu görevden aldı.

Tanımadığın birini gördün mü? □ Lily sabırla tekrarladı.

Sadece bir genç adam. Çok yakışıklıydı, bir film yıldızı gibiydi. Bir gün ziyaretime geldi, birkaç saatliğine. Onu daha önce görmemiştim.

Lily'nin nabızı hızlandı. Onu tarif edebilir misiniz? Lütfen, Madam Bonnet.

Yaşlı kadın biraz daha ters ters baktı, □yeteneksiz aptallar□ gibi hoş olmayan birkaç cümle mırıldandı ve Sonra havladı, □Size söyledim, yakışıklıydı. Uzun boylu, zayıf, siyah saçlı. Çok iyi giyinmişti. Taksiyle geldi, giderken de bir başkası geldi. Hepsi bu kadar.

Yaşını tahmin edebilir misiniz?

Genç! Benim için ellinin altındaki herkes gençtir! Beni bu aptalca sorularla rahatsız etme." diyerek geri çekildi ve kapıyı büyük bir gürültüyle kapattı.

Lily derin bir nefes aldı. Genç, yakışıklı, siyah saçlı bir adam. Ve iyi giyimli. Yakışıklı genç erkeklerle dolu Paris'te bu tanıma uyan binlerce kişi vardı. Bu bir başlangıçtı, bulmacanın bir parçasıydı ama tek başına bir ipucu olarak kesinlikle hiçbir şey ifade etmiyordu. Elinde ne olağan şüpheliler listesi ne de Madam Bonnet'ye gösterip yaşlı kadının bir tanesini seçip □İşte bu. Adam bu.

Peki bu ona gerçekten ne anlatıyordu? Bu yakışıklı genç adam onları Nervi laboratuvarındaki bir şeyi havaya uçurmaları için tutmuş olabilirdi ya da ziyarete gelen dostça bir tanıdıktan fazlası olmayabilirdi. Averill ve Tina onları kiralayan kişiyle buluşmak için başka bir yere gitmiş olabiliplerdi.

evlerine gelmesine izin vermek yerine, onları öldürdü.
Aslında, bu daha olası olurdu.

Alnını ovuşturdu. Bunu düşünmemiştir ama düşünüp düşünemeyeceğini de bilmiyordu. İşi neden aldıklarının ya da işin ne olduğunun bir önemi var mıydı, bilmiyordu. Bir iş olduğundan bile emin değildi ama mantıklı gelen tek senaryo buydu ve bu konuda içgüdülerine güvenmek zorundaydı. Eğer şimdi kendinden şüphe etmeye başlarsa, her şeyi bırakıp gidebilirdi.

Derin düşüncelere dalmış bir halde tren peronuna doğru yürüdü.

Georges Blanc kanun ve düzene yürekten inanıyordu, ama aynı zamanda bazen zor seçimler yapılabileceğini ve insanın elinden gelenin en iyisini yapması gerektiğini kabul eden pragmatik bir adamdı.

Rodrigo Nervi'ye bilgi vermekten hoşlanmıyordu. Ancak koruması gereken bir ailesi ve Amerika Birleşik Devletleri'ndeki Johns Hopkins Üniversitesi'nde birinci sınıfta okuyan büyük bir oğlu vardı. Johns Hopkins'te okul harcı her yıl neredeyse otuz bin Amerikan dolarıydı; sadece bu bile onu çok zorlardı. Ama Salvatore Nervi on yıl kadar önce ona yaklaşıp nazikçe Georges'un ikinci ve çok cömert bir gelirden büyük fayda sağlayacağını, bunun için arada sırada bilgi paylaşmaktan ve belki bazı küçük iyilikler yapmaktan başka bir şey yapmaması gerektiğini önermeseydi, bir şekilde idare edebilirdi. Georges kibarca reddettiğinde, Salvatore gülümsemeye devam etmiş ve evinin yanması, çocuklarının kaçırılması ve hatta belki de fiziksel olarak zarar görmesi gibi ailesinin başına gelebilecek talihsizliklerin tüyler ürpertici bir listesini okumaya başlamıştı. O anlattı

Bir haydut çetesinin yaşlı bir kadının evine girip yüzüne asit atarak onu nasıl kör ettiğini, birikimlerin nasıl duman gibi kaybolabildiğini, otomobillerin nasıl kaza yaptığını.

Georges anlamıştı. Salvatore'un istediklerini yapmayı reddetmesi halinde kendisine ve ailesine olacakları az önce özetlemişti. Bu yüzden başını sallamış ve yıllar boyunca aktardığı bilgiler ve yaptığı iyiliklerle verdiği zararı sınırlamaya çalışmıştı. Bu tehditler sayesinde Salvatore bu bilgilere bedavaya sahip olabilirdi ama Georges için İsviçre'de bir hesap açtırmış ve her yıl yıllık maaşının iki katı kadar parayı bu hesaba yatırmıştı.

Georges dışarıdan bakıldığında Interpol'den aldığı maaşla geçinmeye dikkat ediyordu ama oğlunun eğitimi için İsviçre'deki hesabına para yatıracak kadar da pragmatikti. Hesapta on yıldır biriken ve faiz de alan sağlıklı bir meblağ vardı artık. Para oradaydı; kendisi için lüks satın almak için kullanmayacaktı ama ailesi için kullanacaktı. Eninde sonunda bu parayla bir şeyler yapması gerekeceğini biliyordu ama ne yapacağını bilmiyordu.

Yıllar boyunca çoğunlukla Rodrigo Nervi ile uğraşmıştı, Salvatore'nin veliahtı ve aslında şimdi de varisi. Neredeyse Salvatore ile uğraşmayı tercih ederdi. Rodrigo, Salvatore'den daha soğuk, daha zeki ve Georges'a göre muhtemelen daha acımasızdı. Salvatore'nin oğluna göre tek avantajı deneyim ve şeytanın günah listesini biriktirmek için daha uzun yıllardı.

Georges saate baktı: öğleden sonra bir. Paris ile Washington arasındaki altı saatlik zaman farkına bakılırsa, orada saat sabahın yedisiydi ve cep telefonundan birine ulaşmak için tam doğru zamandı.

Görüşmenin Interpol kayıtlarına geçmesini istemediği için kendi cep telefonunu kullanmıştır. Muhteşem icatlar, cep

telefonlar; ankesörlü telefonları neredeyse modası geçmiş hale getirdiler. Elbette o kadar anonim değillerdi ama onunki dinlemeye karşı güvenli ve çok daha kullanışlıydı.

İkinci zil sesinden sonra bir adam □Merhaba,□ dedi. Georges arka planda bir televizyonun sesini, haber spikerlerinin modüle edilmiş seslerini duyabiliyordu.

Size bir fotoğraf göndereceğim, □ dedi Georges. Lütfen en kısa zamanda yüz tanıma programınızdan geçirir misiniz? □ Hiç isim kullanmadı, diğer adam da öyle. İçlerinden biri bilgiye ihtiyaç duyduğunda, resmi temaslarını asgari düzeyde tutan kanalları kullanmak yerine kişisel telefonundan arıyordu.

Kesin bir şey.

Lütfen ilgili tüm bilgileri her zamanki kanaldan bana gönderin.

İkisi de telefonu kapattı; konuşmalar da her zaman asgari düzeyde tutuldu. Georges bağlantısı hakkında hiçbir şey bilmiyordu, adını bile. Bildiği tek şey, Washington'daki muhatabının da kendisiyle aynı nedenle, korkudan işbirliği yaptığıydı. Aralarında hiçbir zaman dostluğa dair bir ipucu yoktu. Bu bir işti ve bunu çok iyi anlıyorlardı.

Kesin bir cevaba ihtiyacım var. Aşı bir sonraki grip sezonuna kadar hazır olacak mı?"□ diye sordu Rodrigo Dr. Giordano'ya. Rodrigo'nun masasında devasa bir rapor vardı ama o asıl önemli olanla ilgileniyordu ve bu da aşının ihtiyaç duyulmadan önce gereken miktarda üretilip üretilmeyeceğiydi.

Dr. Giordano, kuş gribine karşı güvenilir bir aşı geliştirmek için çeşitli dünya sağlık kuruluşlarından yüklü bir hibe almıştı. Bu sorun üzerinde çalışan tek laboratuvar onlarınki değildi, ama Dr. Giordano'ya sahip olan tek laboratuvardı. Vincenzo virüslere hayranlık duymaya başlamış ve onları inceleme şansı için özel muayenehanesini geride bırakmış, tanınmış bir uzman haline gelmiş ve mikroskopik zararlılarla çalışma konusunda ya olağanüstü bir dahi ya da olağanüstü şanslı biri olarak görülmüştü.

Kuş gribinin herhangi bir türü için aşı geliştirmek zordu, çünkü kuş gribi kuşlar için ölümcüldü ve aşılar influenza virüsünün yumurtalarda yetiştirilmesiyle yapılıyordu. Ancak kuş gribi yumurtaları öldürüyordu; bu nedenle de aşı yapılamıyordu. Kuş gribine karşı etkili, güvenilir bir aşı üretme sürecini geliştiren kişi büyük bir nakit ineğine sahip olacaktı.

Bu, potansiyel olarak, tüm Nervi şirket yapısındaki en büyük para getiriciydi, afyonlardan bile daha kârlıydı. Şimdiye kadar kuş gribinin kendisi çıkmaz yolları takip ediyordu: Virüs enfekte bir kuştan insana geçiyordu ama insandan insana bulaşma yolları yoktu. İnsan konakçı ya ölüyor ya da iyileşiyordu ama başka kimseye bulaştırmadan. Kuş gribi şu anki haliyle hala bir salgına neden olamıyordu, ancak Amerikan CDC ve Dünya Sağlık Örgütü virüsteki bazı değişiklikler nedeniyle büyük endişe duyuyordu. Uzmanlar, insanların daha önce hiç temas etmedikleri için bağışıklık kazanamadıkları bir sonraki grip salgınının kuş gribi virüsü olacağına dair iddiaya girmişlerdi ve her grip sezonunda nefeslerini tutuyorlardı. Şimdiye kadar dünya şanslıydı.

Eğer virüs insandan insana geçmesini sağlayacak gerekli genetik değişiklikleri yaparsa, bu grip için aşı yapabilecek şirket fiyatını belirleyebilecektir.

Dr. Giordano iç çekti. Eğer başka bir aksilik çıkmazsa aşı önümüzdeki yaz sonuna kadar hazır olabilir. Ancak daha fazla aksilik olmayacağını garanti edemem.

Geçen Ağustos ayında laboratuarda meydana gelen patlama yıllarca süren çalışmaları yok etmişti. Vincenzo rekombinant bir kuş virüsünü izole etmiş ve güvenilir bir aşı üretmek için özenle bir yöntem geliştirmişti. Patlama sadece ürünü yok etmekle kalmamış, aynı zamanda büyük miktarda bilgiyi de ortadan kaldırmıştı. Bilgisayarlar, dosyalar, basılı notlar □ gitmişti. Vincenzo her şeye sıfırdan başlamıştı.

Süreç bu kez daha hızlı ilerliyordu, çünkü Vincenzo neyin işe yarayıp neyin yaramadığını daha iyi biliyordu, ama Rodrigo endişeliydi. Bu sezonki grip sıradan bir türdü ama gelecek sezon ne olacaktı? Bir parti aşı üretmek yaklaşık altı ay sürüyordu ve büyük bir miktarının önümüzdeki yaz sonuna kadar hazır olması gerekiyordu. Bu süreyi kaçırırlarsa ve gelecek sezon kuş virüsü insandan insana atlamak için ihtiyaç duyduğu genetik mutasyonu gerçekleştirirse, inanılmaz bir servet kazanma fırsatını kaçırmış olacaktı. Enfeksiyon tüm dünyayı saracak, milyonlarca insan ölecek, ancak o bir sezon içinde hayatta kalanların bağışıklık sistemleri uyum sağlayacak ve o virüs kısa süren başarısının sonuna ulaşacaktı. Virüs mutasyona uğradığında aşısı hazır olan şirket, bundan kazançlı çıkacak olan şirket olacaktı.

Bir kez daha şansları yaver gidebilir ve kuş virüsü bir sonraki grip sezonuna kadar mutasyona uğramayabilirdi ama Rodrigo şansa güvenmeyi reddetti. Mutasyon her an gerçekleşebilirdi. Virüsle bir yarış içindeydi ve kazanmaya kararlıydı.

Vincenzo'ya □Başka aksiliklerin yaşanmamasını sağlamak senin görevin,□ dedi. Böyle bir fırsat hayatta bir kez gelir. Bunu kaçırmayacağız." Vincenzo işi yapamazsa, Rodrigo'nun

yapabilecek birini getirecekti. Vincenzo eski bir arkadaşıydı, evet □babasının □. Rodrigo aynı duygusallıkla yükümlü değildi. Vincenzo en önemli işi yapmıştı ama artık başkalarının devralabileceği bir noktadaydı.

Vincenzo, □Belki de bu hayatta bir kez olacak bir şey değildir, □ dedi. Bu virüsle yaptıklarımı tekrar yapabilirim.

Ama bu özel koşullarda? Bu mükemmel. Her şey yolunda giderse, kimsenin haberi olmayacak ve aslında kurtarıcı olarak övüleceğiz. Bu seferlik avantaj elde etmek için mükemmel bir konumdayız. Dünya Sağlık Örgütü araştırmanızı finanse ettiği için kimse aşırı bulduğumuza şaşırmayacak. Ancak kuyuya çok fazla inersek, dostum, su bulanıklaşacak ve cevaplanmasını istemediğimiz sorular sorulacaktır. Birileri şüphelenmeden her yıl, hatta her beş yılda bir pandemi olamaz.

Vincenzo'ya göre her şey değişiyor. Dünya nüfusu hayvanlarla her zamankinden daha yakın temas halinde yaşıyor.□

Ve hiçbir hastalık grip kadar derinlemesine incelenmemiştir. Herhangi bir varyasyon binlerce mikroskop tarafından incelenir. Siz bir doktorsunuz, bunu biliyorsunuz.□ Grip büyük bir katildi; 1918 salgınında, Orta Çağ'da Avrupa'yı harap eden dört yıllık Büyük Veba'dan daha fazla insan ölmüştü. 1918 gripinin kırk ila elli milyon arasında insanı öldürdüğü tahmin ediliyordu. Normal yıllarda bile grip binlerce, yüz binlerce kişiyi öldürürdü. Her yıl iki yüz elli milyon doz aşı üretiliyordu ve bu bir pandemi sırasında ihtiyaç duyulacak olanın sadece bir kısmıydı.

Amerika Birleşik Devletleri, Avustralya ve Birleşik Krallık'taki laboratuvarlar, araştırmacıların büyük olasılıkla salgında baskın olacağını söylediği virüsü hedef alan aşırı üretmek için sıkı düzenlemeler altında çalıştı.

her grip sezonunda. Ancak pandeminin özelliği, her zaman önceden tahmin edilemeyen, daha önce görülmemiş ve dolayısıyla mevcut aşının etkili olamayacağı bir virüsten kaynaklanmasıydı. Tüm bu süreç milyonlarca hayatın tehlikede olduğu dev bir tahmin oyunuydu. Araştırmacılar çoğu zaman doğru tahminde bulundular. Ancak yaklaşık her otuz yılda bir, bir virüs mutasyona uğruyor ve onları hazırlıksız yakalıyordu. 1968-69 Hong Kong influenza pandemisinin üzerinden otuz beş yıl geçmişti; bir sonraki pandeminin zamanı gelmişti ve saat işliyordu.

Salvatore, kuş gribine karşı güvenilir bir aşı üretim yöntemi geliştirmek amacıyla DSÖ'nün verdiği bursu kazanmak için tüm nüfuzunu ve bağlantılarını kullanmıştı. Normalde aşı üreten seçilmiş laboratuvarlar kuş virüsüne değil, normal virüs türlerine odaklanacağından aşıları işe yaramayacaktı. Hibe ve Vincenzo'nun araştırması sayesinde, sadece Nervi laboratuvarları kuş gribi aşısını üretecek know-how'a sahip olacak ve □işin önemli kısmı da buradaydı-doşları sevkiyata hazır hale getirecekti. Dünya çapında milyonlarca insan yeni tür yüzünden sinek gibi öürken, buna karşı etkili bir aşı paha biçilemezdi. Birkaç ay içinde ne kadar kâr elde edilebileceğinin sınırı tam anlamıyla gökyüzüydü.

Rodrigo, elbette herkesi koruyacak kadar üretim yapmanın bir yolu olmadığını, ancak dünya □ nüfusunun biraz akıllıca seyreltilmesinden fayda sağlayacağını düşündü.

Ağustos ayındaki patlama tüm bunları tehdit etmişti ve Salvatore hasarı kontrol altına almak için hızla harekete geçmişti. Patlamayı ayarlayanlar ortadan kaldırılmış ve yeni bir güvenlik sistemi kurulmuştu, çünkü eskisinin büyük kusurları olduğu açıktı. Ancak tüm çabalarına rağmen Rodrigo laboratuvarı yok etmek için karı-koca ekibini kimin kiraladığını asla bulamamıştı. Aşı için bir rakip mi? Rakip yoktu, bu konuda çalışan başka bir laboratuvar da yoktu.

Proje. Genel bir iş rakibi mi? Seçilebilecek daha büyük hedefler vardı ama göz ardı edildi.

Önce patlama, üç ay sonra da Salvatore öldürüldü. İkisi bağlantılı olabilir miydi? Yıllar boyunca Salvatore'nin hayatına yönelik pek çok girişim olmuştu, bu yüzden belki de iki olay arasında bir bağlantı yoktu. Belki de bu sadece çok kötü bir yıldır. Yine de ... Joubran'lar profesyoneldi, kocası bir yıkım uzmanı ve karısı bir suikastçıydı; Denise Morel de muhtemelen profesyonel bir suikastçıydı. Aynı kişi tarafından tutulmuş olmaları ihtimal dışı mıydı?

Ancak iki olayın doğası çok farklıydı. İlkinde Vincenzo'nun çalışmaları kasıtlı olarak hedef alınmış ve yok edilmişti. Grip aşısı üretmek için farklı bir yöntem üzerinde çalıştığı bir sır olmadığına göre, bu imha kimin işine yarayacaktı? Sadece aynı proje üzerinde çalışan, Vincenzo'nun yakın olduğunu bilen ve onu geçmek isteyen biri. Kuşkusuz kuş gribi aşısı geliştirmeye çalışan özel laboratuvarlar da vardı ama bu kadar araştırmacı arasında kim Vincenzo'nun ne kadar yakın olduğunu bilmekle kalmayıp onu durdurmak için iki profesyonel tutacak maddi güce sahip olabilirdi?

Grip aşısı üreten, düzenli olarak onaylanmış laboratuvarlardan biri olabilir mi?

Öte yandan Salvatore'nin öldürülmesi Vincenzo'nun işini hiçbir şekilde etkilememişti. Rodrigo sadece Salvatore'nin yerine geçmişti. Hayır, babasının öldürülmesi bu arenada hiçbir amaca hizmet etmiyordu, bu yüzden bir bağlantı göremiyordu.

Telefon çaldı. Vincenzo gitmek için ayağa kalktı, ama Rodrigo elini kaldırarak onu durdurdu; aşı hakkında başka soruları vardı. Ahizeyi kaldırdı. Evet.

Sorunuza bir cevabım var.□ Yine isim kullanılmamıştı ama Blanc'ın sessiz sesini tanıdı. Veri bankalarımızda hiçbir şey yoktu. Ancak arkadaşlarımız bir eşleşme buldular. Adı Liliane Mansfield, Amerikalı ve sözleşmeli bir ajan, profesyonel bir suikastçı.□

Rodrigo'nun kanı dondu. Onu onlar mı tutmuştu? Eğer Amerikalılar ona sırt çevirmişlerse, işler iyice karışmıştı.

Hayır. Bağlantım, arkadaşlarımızın çok rahatsız olduğunu ve onu bulmaya çalıştıklarını söyledi.

Satır aralarını okuyan Rodrigo bunu CIA'in onu ortadan kaldırmak için bulmaya çalıştığı şeklinde yorumladı. Bu, onu aramak için dairesine gelen Amerikalı adamı açıklıyordu. Bu gizemin de açıklanmış olması rahatlatıcıydı; Rodrigo satranç tahtasındaki tüm oyuncuların kim olduğunu bilmekten hoşlanırdı. Geniş Amerikan kaynakları ve onun hakkında sahip olmaları gereken kapsamlı bilgilerle, kendisinden önce başarılı olmaları çok daha olasıydı ... ama onun nefes alma sorununun çözümünü bizzat denetlemek istiyordu. Nefes alıyordu, dolayısıyla bir sorundu.

Eğer CIA'in bildiklerini biliyorsa, ayak işlerini onların yapmasına izin verebilirdi.

Belki. İlginizi çekeceğini düşündüğüm bir şey daha var. Bu kadın Joubran'ların çok yakın bir arkadaşıydı.

Rodrigo gözlerini kapadı. İşte oradaydı, her şeyi anlamlandıran, hepsini birbirine bağlayan tek ayrıntı. Teşekkür ederim, □ dedi. Diğer meseleyi arkadaşlarımızla halledebilirsiniz lütfen bana haber verin, □ dedi.

Evet, tabii ki.

Onun hakkında elinizde bulunan tüm bilgilerin bir kopyasını istiyorum.

Blanc, o gece eve döner dönmez, □İmkânım olur olmaz size fakslayacağım,□ diye cevap verdi. Rodrigo'ya asla Interpol binasından bilgi göndermezdi.

Rodrigo telefonu kapattı ve başını sandalyesine yasladı. Ne de olsa iki olay birbiriyle bağlantılıydı ama hayal ettiği şekilde değil. İntikam. Çok basitti ve vücudundaki her hücreyle anladığı bir şeydi. Salvatore onun arkadaşlarını öldürmüştü, o da Salvatore'u öldürmüştü. Vincenzo'nun çalışmalarını yok etmek için Joubran'ları her kim tuttuysa, babasının öldürülmesiyle sonuçlanan olaylar zincirini başlatmıştı.

Adı Liliane Mansfield, □ dedi Vincenzo'ya. Yani gerçek adı Denise Morel. Profesyonel bir suikastçı ve Joubran'larla arkadaştı.

Vincenzo'nun gözleri büyüdü. Zehri kendi mi almış? Ne olduğunu bilerek mi? Zekice! Aptalca, ama zekice.□

Rodrigo, Vincenzo'nun Liliane Mansfield'in davranışlarına duyduğu hayranlığı paylaşmıyordu. Babası çok acı verici, zor bir ölümle ölmüştü, saygınlığı ve kontrolü elinden alınmıştı ve bunu asla unutmayacaktı.

Böylece görevini tamamlamış ve ülkeden kaçmıştı. Belki artık onun ulaşamayacağı bir yerdeydi ama kendi vatandaşlarının ulaşamayacağı bir yerde değildi. Blanc iş başındayken, onu arayışlarını takip edebilecek ve ona yaklaştıklarında devreye girip bu onuru kendisi yaşayacaktı. Büyük bir zevkle.

Rodrigo fakslanan belgeleri aldığıında, babasını öldüren kadının resmine uzun süre baktı. Makinesi renkli bir yazıcıydı, bu yüzden kadının kılık değiştirmedeki ustalığını tam olarak görebiliyordu. Saçları buğday sarısıydı ve çok düzdü, gözleri delici bir soluk maviydi. Güçlü, zayıf yüzü ve yüksek elmacık kemikleriyle İskandinav görünümündeydi. Rengini koyu saçlara ve kahverengi gözlere çevirmenin yüzünü nasıl yumuşattığına hayret etti; yüz yapısı değişmemişti ama insanın onu algılayışı kesinlikle değişmişti. Kızın odaya girip yanına oturabileceğini ve onu tanımasının bir an alacağını düşündü.

Babasının onda ne bulduğunu merak etmişti. Bir esmer olarak Rodrigo'yu soğuk bırakmıştı; bir sarışın olarak ona verdiği tepki çok farklıydı. Bu sadece İtalyanların sarı saç verdiği normal bir tepki de değildi. Sanki onu gerçekten ilk kez görüyor, o solgun gözlerdeki zekâ ve güçlü iradeyi görüyordu. Belki de Salvatore kendisinden daha anlayışlıydı, çünkü babası

başka hiçbir şeye saygı duymadığı kadar güce saygı duyuyordu. Bu kadın güçlüydü. Yolları bir kez kesiştiğinde, Salvatore'un ondan etkilenmesi neredeyse kaçınılmazdı.

Rodrigo, Blanc'ın kendisine gönderdiği diğer sayfaları karıştırdı. Mansfield denen kadının Amerikan CIA'sindeki çalışma geçmişiyle ilgileniyordu; kadın kiralık katildi, nokta. Hükümetlerin bu tür insanları kullanmasına şaşırılmamıştı; kullanmasalardı da şaşırırdı. Bu, daha sonra Amerikan hükümetinden özel bir iyilik isterse kullanabileceği bir bilgiydi, ama şu anda ona yardımcı olacak bir şey değildi.

Daha çok ailesi hakkındaki bilgilerle ilgileniyordu: bir anne ve bir kız kardeş. Anne Elizabeth Mansfield Chicago'da yaşıyordu; küçük kız kardeş Diandra ise kocası ve iki çocuğuyla birlikte Toledo, Ohio'da yaşıyordu. Liliane'in yerini bulamazsa, saklandığı yerden çıkarmak için ailesini kullanabileceğini düşündü. Sonra Liliane'in yıllardır ailesiyle görüşmediğini okudu ve onların iyiliğini umursamayabileceği ihtimalini göz önünde bulundurmak zorunda kaldı.

Son sayfa Blanc'ın ona söylediği şeyi, babasının öldürülmesinin Amerikalılar tarafından emredilmediğini gösteriyordu. Arkadaşları Joubran'ların ölümünün intikamını almak için tek başına hareket etmişti. CIA sorunu çözmek için bir ajan göndermişti.

Sonlandırmak. Bu çok güzel bir kelimeydi ama sonlandırmayı kendisi yapmak istiyordu. Eğer mümkünse, bu tatmini yaşayacaktı. Eğer mümkün değilse, Amerikalıların durumu idare etmesini büyük bir nezaketle kabul edecekti.

Son paragraf onun dik oturmasına neden oldu. Söz konusu kişi takma bir isim kullanarak Londra'ya kaçmış, sonra belli ki bir kez daha kimlik değiştirerek Paris'e dönmüştü. Arama

abaları oraya odaklanıyordu. Olay yerindeki ajan onun Nervi rgtne karşı yeni bir saldırı hazırlığında olduğuna inanıyordu.

Rodrigo elektrik çarpmış gibi hissetti; vücudundaki her ince tüy kalktı ve tüyleri diken diken oldu.

Paris'e geri dönmüştü. Burada, onun ulaşabileceği bir yerdeydi. Bu cesur bir hamleydi ve M. Blanc olmasaydı gafil avlanabilirdi. Kişisel güvenliği olabildiğince sıkıydı ama Avrupa'nın dört bir yanına dağılmış Nervi holdingleri ne olacaktı? Özellikle de burada, Paris bölgesinde bulunanlar? Mevcut güvenlik sistemleri iyiydi, evet, ama bu kadın söz konusu olduğunda, ekstra önlemler alınması gerekiyordu.

En olası hedefi neydi? Cevap hemen aklıma geldi: Vincenzo'nun laboratuvarı. Bunu biliyordu; sezgileri görmezden gelinemeyecek kadar güçlüydü. Arkadaşlarının saldırdığı ve çabaları yüzünden vuruldukları yer orasıydı. İşi tamamlarsa bunu şiirsel bir adalet olarak görecekti, belki de bir dizi patlayıcı yerleştirecek ve laboratuvar kompleksini tamamen yıkacaktı.

Grip aşısının öngörülen krını kaybetmek onu iflas ettirmeyecekti ama bu büyük nakit akışını dört gözle bekliyordu. Para, kralların ve petrol prenslerinin, başkanların ve başbakanların arkasındaki gerçek gt ve her grup diğerinden daha fazlasını elde etmeye çalışıyordu. Ancak kaybedilen krdan daha da büyük olan şey hakaret, itibar kaybı olacaktı. Laboratuvarda bir olay daha yaşanırsa Dünya Sağlık rgt güvenliği sorgulamaya başlayacak, en iyi ihtimalle fonları geri çekecek, en kötü ihtimalle de yerinde denetim için ısrar edecekti. Dışarıdan kimsenin laboratuvarı incelemesini istemiyordu. Vincenzo muhtemelen ne yaptığını saklayabilir ya da gizleyebilirdi ama daha fazla gecikme planlarını mahvedebilirdi.

Onun kazanmasına izin veremezdi. Her şey bir yana, Rodrigo Nervi'nin □üstelik bir kadın tarafından alt edildiği haberi sokaklara yayılacaktı. Belki bir süre sessiz kalabilirdi ama eninde sonunda birileri konuşacaktı. Birileri her zaman konuşurdu.

Bu daha kötü bir zamanda olamazdı. Daha bir hafta önce babasını toprağa vermişti. Ne yapılması gerektiğini bilse de, bazı cephelerde hâlâ Salvatore'nin yerine geçebileceğine dair bir şüphe olduğunun farkındaydı. Ve Salvatore'nin günlük işlerinin çoğunu kendisi üstlenmişti; aynı şeyi onun için yapabilecek konumda kimse yoktu.

Suriye'ye silah sınıfı plütonyum sevkıyatı ayarlamamanın tam ortasındaydı. Çok yönlü bir şirketi yönetmenin tüm meşru işlerine ek olarak, çeşitli ülkelere akıtılması gereken afyonlar, yapılması gereken silah anlaşmaları vardı. Yönetim kurulu toplantılarına katılması gerekiyordu.

Ama Liliane Mansfield'i yakalamak için, her şeyden elini eteğini çekmesi gerekse bile zaman yaratacaktı. Yarın sabaha kadar Fransa'daki her çalışanında onun bir fotoğrafı olacaktı. Sokakta yürüse, eninde sonunda biri onu tanıyacaktı.

Laboratuvardaki güvenlik en azından dışarıdan bakıldığında sıradan bir şeydi. Çitlerle çevrili ve kapılı □önde ve arkada birer girişi olan ve her ikisinde de iki koruma görevlisi bulunan □laboratuvarın kendisi çoğunlukla penceresiz, birbirine bağlı bir dizi binadan oluşuyordu. Mimari zarif değildi, binaların kendileri sıradan kırmızı tuğladan inşa edilmişti. Sol taraftaki otoparkta yaklaşık elli araç bulunuyordu.

Swain tüm bunları arabayla geçerken not etmiş. Jaguar biraz dikkat çekiciydi, bu yüzden hemen tekrarlamadı.

gardiyanlar fark etmeden. Bunun yerine ertesi güne kadar bir kez daha uğramak için bekledi ve bu arada tüm bağlantılarını kullanarak binanın özelliklerini tespit etti, böylece Lily'nin içeri girmeyi nasıl deneyebileceğini anlayabilecekti. Dış arazide güvenlik hemen hemen görebildiği kadardı: çitler, kapılı girişler, korumalar. Geceleri, arazide tasmalı bir Alman çoban köpeği olan bir bekçi devriye geziyordu ve arazi iyi aydınlatılmıştı.

Belli nedenlerden dolayı, köpeğe rağmen kadının gece girişini deneyeceğini düşündü. Gece aydınlatması iyiydi ama gizlenmeyi sağlayan gölgeler yaratıyordu. Geceleri etrafta çok fazla insan olmazdı, ayrıca insanlar sabahın erken saatlerinde doğal olarak yorulurlardı. Tabanca konusunda uzmandı ve iyi yerleştirilmiş sakinleştirici oklarla hem muhafızı hem de köpeği etkisiz hale getirebilirdi. Anında değil, doğru ve bekçi bağırabilir ya da başka bir şekilde dikkat çekebilirdi. Elbette onları öldürebilirdi de; susturucu kullanırsa kapıdaki nöbetçiler hiçbir şey duymazdı.

Swain bu düşünceden hoşlanmamıştı. Bekçiye öldürse gözünü bile kırpmazdı ama köpeğe zarar vermeyi düşünmek midesini bulandırıyor. Köpeklerle, hatta eğitilmiş saldırı köpeklerine bile bayılırdı. İnsanlar farklı bir hikâyeydi; bazıları öldürülmek için can atıyordu. Çoğu çocuğu bu teorinin dışında tutuyor, onları köpeklerle aynı kefeye koyuyordu ama dünyanın onsuz daha iyi olacağını düşündüğü bazı çocuklarla da tanışmıştı. Kendi çocuklarının pislik olmamasından memnundu, çünkü bu utanç verici olurdu.

Lily'nin köpekleri vurmadığını umuyordu. Eğer vurursa ona duyduğu doğal sempatinin çoğu boşa gidecekti.

Laboratuvarın karşısındaki caddede küçük ve güzel bir park vardı. Sıcak yaz günlerinde, yakındaki dükkanlarda çalışanların çoğu öğle tatillerinde dinlenmek için oraya giderdi. Kasım ayının sert bir gününde bile orada köpeklerini gezdiren birkaç cesur insan vardı,

Okuyorum; yeterli . Onlar, içinde
gerçek o bir daha fazla fark
edilmeyecekti.

Buradaki sokaklar Paris'in eski bölgelerine göre daha genişti ama park yeri bulmak hâlâ çok zordu. Sonunda Swain yakınlarda bir park yeri buldu ve parka doğru yürüdü. Bir fincan kahve aldı ve kendine güneşin altında güzel bir bank buldu; burada laboratuvara gelip gidenleri izleyebilir, rutine alışabilir, belki de daha önce fark etmediği bir güvenlik zafiyetini fark edebilirdi. Eğer şanslıysa, Lily de aynı şeyi yapmak için bugünü seçebilirdi. Ne giyeceği ya da ne renk peruk takacağı belli olmazdı, o yüzden etrafta dolaşıp parka gelenlerin burunlarını ve ağızlarını inceleyebilirdi. Lily'nin ağzının şeklini nerede olsa tanıyacağını düşünüyordu.

Laboratuvar kompleksi yeterince sıradan görünüyordu; dış güvenlik herhangi bir üretim tesisinden beklenecek türdendi: çitlerle çevrili bir çevre, sınırlı giriş, kapılarda üniformalı muhafızlar. Daha fazlası, örneğin tepesinde dikenli teller olan on iki metrelik beton duvarlar sadece dikkat çekerd.

Lily, sofistike güvenliğin içeride olacağını düşündü. En kısıtlı alanlara giriş için parmak izi taramaları ya da retina taramaları. Hareket sensörleri. Lazer ışınları. Kırık cam sensörleri, ağırlık sensörleri, aklınıza ne gelirse. İçeride tam olarak ne olduğunu bilmesi gerekiyordu ve bu sistemleri atlabilecek birini tutması gerekebilirdi. Bu işte çalışan birkaç kişi tanıyordu ama tanıdıklardan uzak durmak istiyordu. Eğer Teşkilat'ta artık istenmeyen adam olduğu duyulursa, hiçbiri ona yardım etmeye yanaşmazdı. Hatta aktif olarak ona karşı çalışabilirler, onun yeri ve niyetleri hakkında ilgili kulaklara bir kelime bırakabilirlerdi.

Mahalle, etnik dükkânların, modaya uygun küçük butiklerin □sanki başka bir tür varmış gibi □kafelerin, kafelerin ve ucuz apartman dairelerinin ilginç bir karışımıydı. Küçük bir park gözleri kentin dağınıklığından kurtarıyordu, ancak ağaçların çoğu yaklaşan kış nedeniyle kesilmişti ve sert rüzgâr ağaç dallarını kemik gibi birbirine çarptırıyordu.

Bugün kendini çok daha iyi, neredeyse normal hissediyordu. Trenden inerken yaptığı tempolu yürüyüşe bacakları iyi dayanmıştı ve nefessiz kalmamıştı. Yarın yavaş bir koşu deneyeceğini düşündü ama bugün yürümekten memnundu.

Bir kafede durdu ve bir fincan sert sade kahvenin yanı sıra, bir ısırik alır almaz ağzında eriyen tereyağlı, gevrek kabuklu bir hamur işi aldı. Park sadece elli metre uzaktaydı, bu yüzden oraya yürüdü ve güneşin altında bir bank seçerek kendini günahkâr böreğe ve kahvesine adadı. Bitirdiğinde parmaklarını yaladı, sonra çantasından ince bir defter çıkardı, kucağında açtı ve başını üzerine eğdi. Okuduğu şeye dalmış gibi yapıyordu ama aslında gözleri meşguldü, bakışları bir noktadan diğerine hareket ediyor, parktaki insanları ve bazı şeylerin yerlerini not ediyordu.

Küçük parkta birkaç kişi vardı; enerjik bir bebekle genç bir anne, yaşlı bir köpeği gezdiren yaşlı bir adam. Başka bir adam tek başına oturmuş, bir fincan kahvesini yudumluyor ve kol saatine birkaç kez bakıyordu, sanki sabırsızlıkla birinin ona katılmasını bekliyordu. Diğerleri ağaçların arasında yürüyordu: el ele tutuşan genç bir çift, futbol topunu ileri geri tekmeleyen iki genç adam, güneşli günün tadını çıkaran insanlar.

Lily çantasından bir kalem çıkardı ve parkın kabataslak bir şemasını çizdi; bankların, ağaçların, çalılıkların, beton çöp kutularının, küçük

ortadaki çeşme. Sonra bir sayfa çevirdi ve aynı şeyi laboratuvar kompleksi için yaptı, kapıların kapıya, pencerelere göre nerede olduğunu işaretledi. Aynı şeyi kompleksin dört tarafı için de yapması gerekecekti. Bu öğleden sonra bir motosiklet kiralayacak ve Dr. Giordano'nun kompleksi terk etmesini bekleyecekti, tabii orada olduğunu varsayarak □aatleri hakkında hiçbir fikri yoktu. Hangi model ve marka araba kullandığını bile bilmiyordu. Bununla birlikte, adamın oldukça düzenli, ulusal ortalamaya yakın saatlerde çalışacağını tahmin ediyordu. Adam gittiğinde, onu eve kadar takip edecekti. Bu kadar basit. Telefon numarası yayınlanmamış olabilirdi ama eski moda yöntemler hâlâ işe yarıyordu.

Yine adamın aile hayatı ya da Paris'te bir ailesi olup olmadığı hakkında hiçbir şey bilmiyordu. Adam onun son kozuydu. Kompleksin güvenliğini biliyordu ve yönetici olarak kompleksin her bölümüne erişimi olacaktı; kesin olmayan şey ise bu bilgiyi ne kadar kolay ifşa edeceğiydi. Ancak onu kullanmamayı tercih etti, çünkü onu bir kez yakaladığında, kimse onun kaybolduğunu fark etmeden önce hızlı hareket etmesi gerekecekti. İç güvenlik yöntemlerini başka yollardan öğrenmeye çalışacak, Dr. Giordano'yu kullanmadan içeri girmeye çalışacaktı. Ama ne olur ne olmaz diye onun nerede yaşadığını bir an önce öğrenmek istiyordu.

Lily bu alandaki eksikliklerinin son derece farkındaydı. En temel güvenlik sistemlerinden daha fazlasıyla hiç uğraşmamıştı. Hedefini okumak ve görevi yerine getirecek kadar yaklaşmak dışında hiçbir konuda uzman değildi. Bu girişim hakkında düşündükçe ihtimallerin ne kadar dengesiz olduğunu daha iyi anlıyordu ama bu onun kararlılığını azaltmıyordu. Dünyada mükemmel bir güvenlik sistemi yoktu; her zaman onu nasıl aşacağını bilen biri vardı. O birini bulacak ya da kendi başına nasıl yapacağını öğrenecekti.

İki genç adam artık futbol topuna vurmuyordu. Onun yerine önce bir kâğıda, sonra da kadına bakarak cep telefonuyla konuşuyorlardı.

İçini bir telaş kapladı. Defteri ve kalemi çantasına geri koydu, ardından çantayı yanlışlıkla sağ bacağının yanına yere düşürmüş gibi yaptı. Eğildi ve hareketlerini gizlemek için çantayı kullanarak elini botunun üst kısmından içeri soktu ve silahını çıkardı.

Ayağa kalkarken silahını gizlemek için çantayı kullandı ve iki adamdan uzaklaşacak bir açıyla hareket etti. Kalbi göğsünde güm güm atıyordu. Avcı olmaya alışkındı ama bu sefer av kendisiydi.

Lily koşmaya başladı, ani hız patlaması onları gafil avladı. Bir bağırış duydu ve büyük kalibreli bir tabancanın keskin, derin çatırtısı günlük işlerin gürültüsünü parçalamadan bir saniye önce içgüdüsel olarak yere atladı. Beton çöp konteynırlarından birinin arkasına yuvarlandı ve tek dizinin üzerine çöktü.

Kafasını kaldıracak kadar aptal değildi, gerçi çoğu insan tabancayla o kadar da isabetli atış yapamazdı. Bunun yerine yan tarafa hızlıca bir göz attı ve kendi atışını yaptı. O mesafeden, yaklaşık otuz ya da otuz beş metreden, kendisi de o kadar isabetli değildi; kurşunu iki adamın hemen önünde yere saplandı, bir toprak püskürterek ikisini de siper almaya gönderdi.

Lastiklerin gıcırdadığını, keskin seslerin silah sesi olduğunu anlayan insanların çığlık attığını duydu. Göz ucuyla genç annenin yürümeye başlayan çocuğunun üzerine çullandığını ve onu bir futbol topuymuşçasına kaptığını, kolunun altında tutarak güvenli bir yere doğru koştuğunu gördü. O sırada

Küçük çocuk bunun bir oyun olduğunu düşünerek sevinçle ciyakladı. Yaşlı adam tökezledi ve tasmayı tutamayarak düştü. Ancak yaşlı köpek özgürlüğe koşmayı çoktan geçmişti ve çimlerin üzerine oturdu.

Hızla arkadan kendisine doğru gelen bir tehdit olup olmadığına baktı ama tek gördüğü kendisine doğru değil, kaçan insanlardı. O bölgeden, en azından şimdilik, güvendediydi, haznenin diğer tarafına baktı ve ellerinde silahlarla kompleksin kapısından koşan iki üniformalı muhafız gördü.

Muhafızlara bir el ateş etti ve onları kaldırıma doğru dalışa geçirdi, ancak yine isabet için çok uzaktaydılar. Modifiye edilmiş bir Beretta model 87 kullanıyordu, .22 kalibrelik uzun tüfek mermileri atıyordu ve on mermilik bir şarjörü vardı. Sadece iki mermi kullanmıştı ve yanında fazladan mermi getirmemişti, çünkü kullanmayı beklemiyordu. Aptal! diye kendini azarladı. Bu iki adamın Ajan mı yoksa Rodrigo'nun adamları mı olduğunu bilmiyordu ama onu bu kadar çabuk buldukları için Ajan olduklarına bahse girmişti. Onları küçümsemek ve belki de kendini abartmak yerine daha iyi hazırlanmalıydı.

Dikkatini tekrar iki futbolcuya verdi. İkisinin de silahı vardı ve tekrar etrafına baktığında ikisi de ateş etmişti; bir mermi tamamen ıskaladı ve arkasından cam kırıkları duydu, ardından daha fazla çığlık ve yaralanan birinin ani şok çığlıkları geldi. Diğer kurşun çöp kutusuna isabet etti, bir beton parçasını havaya fırlattı ve yüzüne acı veren parçalar isabet etti. Kendisi de bir el ateş etti□üç□ve korumaları kontrol etti. İkisi de siper almıştı, biri bir ağacın arkasına, diğeri de onun çömeldiği gibi bir çöp kutusunun arkasına.

Pozisyonlarını değiştirmiyorlardı, bu yüzden futbolculara geri döndü. Solundaki daha da hareketlenmişti.

daha sola çekerek ona nişan almasını engelledi, çünkü sağ elini kullanıyordu ve onu koruyan beton bir dereceye kadar onu da koruyordu.

Bu iyi bir şey değildi. Onun bir silahına karşılık dört silah vardı, dolayısıyla teorik olarak sahip olduğundan en az dört kat daha fazla cephanesi vardı. Cephanesi bitene ya da Fransız polisi gelene kadar onu burada tutabilirlerdi □ki bu her an olabilirdi, çünkü silah seslerinden kulakları çınlasa bile sirenleri duyabiliyordu □ve kendi başlarının çaresine bakabilirlerdi.

Arkasında, sürücüler arabalarını durdurup arkalarına saklanmak için atladıklarından trafik kilitlenmişti. Tek şansı arabaların arkasına saklanarak koşmak ve onları hareketlerini gizlemek için kullanmaktı; muhtemelen bir dükkânın içinden kestirmeden geçmesi ya da birinin bisikletle gelmesini umması gerekecekti. Herhangi bir mesafe boyunca koşma yeteneğine güvenebileceğini sanmıyordu.

Düşen yaşlı adam bir yandan ayağa kalkmaya çalışıyor, bir yandan da titreyen hayvanını yanına çekmeye çalışıyordu. Yerde kal! □ Lily ona bağırdı. Yüzünde dehşet dolu bir anlamsızlıkla ona baktı, beyaz saçları çılgınca dağılmıştı. □Yere yat!□ diye tekrar bağırdı, eliyle aşağı doğru bir hareket yaptı.

Tanrı'ya şükür, sonunda anladı ve kendini yere bıraktı. Küçük köpeği sürünerek yanına geldi ve ona olabildiğince yaklaşıp başının yanına uzandı.

Bir an için zaman donmuş gibiydi, keskin kordit kokusu soğuk esintiye rağmen parkın üzerinde asılı duruyordu. İki futbolcunun birbirlerine bir şeyler söylediğini duydu ama kelimeleri çıkaramadı.

Sağ tarafından iyi ayarlanmış, güçlü bir motorun mırıltısı geliyordu. O yöne baktı ve gri bir Jaguar gördü

kaldırımından atlayıp doğruca ona doğru gidiyor.

Kalp atışları kulaklarında gümbürdüyor, neredeyse onu sağır ediyordu. Sadece birkaç saniyesi vardı; atlayışını mükemmel bir şekilde zamanlaması gerekiyordu yoksa araba onu ezecekti. Bacaklarını altında topladı ve sıçramaya hazırlandı.

Sürücü direksiyonu kırdı ve Jaguar onunla futbolcular arasında yana doğru kaydı, lastikler çekiş tutmaya çalışırken toprak ve çimen parçaları savurdu, arabanın arka tarafı geldiği yöne bakacak şekilde döndü. Sürücü eğildi ve yolcu kapısını iterek açtı.

Atla! □ diye İngilizce bağırdı ve Lily ön koltuğa atladı. Başının üzerinden büyük kalibreli bir silahın derin gümbürtüsü geldi ve boş kovan koltuktan sekerek yüzüne geldi. Sıcak mermiyi yüzüne çarptı.

Gaza bastı ve Jaguar ileri doğru sıçradı. Birkaç el daha ateş edildi, farklı kalibrelerdeki silahların çatırtıları ve gümbürtüleri üst üste geliyordu. Sürücü tarafının arka camı kırıldı ve arkasına cam sıçrayınca sürücü eğildi. Kahretsin! Sırıttı, sonra bir ağaca çarpmamak için direksiyonu kırdı.

Lily'nin gözünün önüne, caddeye doğru fırlayan arabaların oluşturduğu baş döndürücü bir görüntü geldi. Şoför direksiyonu tekrar kırdı ve Jaguar bir kez daha yer değiştirerek Lily'yi döşeme tahtasının üzerine fırlattı. Koltuğa, kapı koluna, kendini sabitleyebileceği herhangi bir şeye tutunmaya çalıştı. Araba bir kez daha bir kaldırımından atlayıp balıklama döndükten sonra bir boşluktan geçip kısa bir süre havalandıktan sonra dişlerini takırdatan ve şasiyi inleyen sert bir gümbürtüyle caddeye inerken sürücü manyak gibi gülüyordu. Lily nefes almak için yutkundu.

Frene bastı, sert bir sola dönüş yaptı ve hızlandı. G kuvveti Lily'yi döşeme tahtasına bastırarak koltuğa tırmanmasını engelledi. Kapısının hemen yanından fren gıcırtiları gelirken gözlerini kapattı ama çarpışma olmadı. Bunun yerine sağa döndü ve çok engebeli bir yüzey boyunca ilerledi; her iki tarafta da yan aynaları kaybedeceklerini düşündürecek kadar yakın duran binalarla Lily bir ara sokakta olmaları gerektiğini biliyordu. Yüce Tanrım, bir manyağın arabasına binmişti.

Sokağın sonunda yavaşladı, durdu, sonra yavaşça trafiğe çıktı ve hızını etrafındaki diğer arabaların hızıyla ölçerek Pazar sabahı bir büyükanne kadar sakin bir şekilde ilerledi.

Ama sırtıyordu ve boğazına kadar dolu bir kahkaha atarak başını geriye attı. Lanet olsun, çok eğleneliydi!

İki eli direksiyondaydı, büyük otomatik silahı yanındaki koltuğun üzerinde duruyordu. Bu muhtemelen sahip olduğu en iyi şanstı. Lily döşeme tahtasının yakın sınırlarında kaldı. Adam onu bir karnaval gezintisindeymiş gibi oradan oraya savururken düşürdüğü tabancasını aradı. Onu yolcu koltuğunun altında buldu ve yumuşak, ekonomik bir hareketle silahı yukarı kaldırıp adamın gözlerinin arasına nişan aldı. Kenara çek ve beni bırak, □ dedi.

Tabancaya bir göz attı, sonra dikkatini tekrar trafiğe verdi. Beni kızdırmadan önce o tabancayı kaldır. Lanet olsun, bayan, az önce hayatınızı kurtardım!

Vardı, bu yüzden onu vurmamıştı.
Teşekkür ederim, dedi. Şimdi kenara çek ve inmemeye izin ver.

Futbolcular ajan değildi; birbirlerine İtalyanca seslendiklerini duymuştu, demek ki Rodrigo'ydular.

Erkekler. Bu da bu adamın belki, muhtemelen, Ajan olduğu anlamına geliyordu. Kesinlikle Amerikalıydı. Tesadüflere inanmazdı, en azından büyük tesadüflere inanmazdı ve bu adamın tam da kısıtılmışken ortaya çıkması, bir profesyonel gibi araba kullanması ve bin dolara yakın bir Heckler and Koch dokuz milimetre taşıması ... evet, sanki Ajanstan başka bir şeydi. Ya da daha büyük olasılıkla kendisi gibi kiralık bir katil olan sözleşmeli bir ajandı.

Kaşlarını çattı. Bu hiç mantıklı değildi. Eğer onu öldürmek için gönderilmiş sözleşmeli bir ajansa, o zaman tek yapması gereken bu işe karışmamaktı ve muhtemelen çok kısa bir süre içinde ölmüş olacaktı ve parmağını bile oynatmasına gerek kalmayacaktı. Kaçmaya çalışabilirdi ama peşinde dört silahlı adam varken ve dayanıklılığı biraz şüpheli durumdayken ne kadar uzağa gidebileceğini bilmiyordu. Kalbi hâlâ küt küt atıyordu ve dehşet içinde hâlâ hava almaya çalışıyordu.

Ayrıca onun bir deli olma ihtimali de vardı. Nasıl güldüğünü göz önüne alırsak, bu biraz daha olasıydı. Her iki durumda da bu arabadan inmek istiyordu.

Bana tetiği çekirme, □ dedi usulca.

Tekrar ona baktı, gözlerinin kenarları yine o sırtışla kırıştı. Suç mahallinden uzaklaşmama izin ver, tamam mı? Fark etmediysen söyleyeyim, o küçük arbedeye ben de karıştım ve camı patlamış bir Jaguar biraz dikkat çekici. Kahretsin. Hem de kiralık. American Express çok kızacak.

Lily onu izledi, ne olduğunu anlamaya çalıştı. Kendisine silah doğrultmuş olmasından hiç rahatsız olmamış gibi görünüyordu. Aslında, tüm bu durumun bir şaka olduğunu düşünüyor gibiydi. Hiç akıl hastanesinde zaman geçirdin mi?

☐Ne? ☐ Güldü ve ona o hızlı bakışlarından birini daha attı.

Soruyu tekrarladı.

Sen ciddisin. Deli olduğumu mu düşünüyorsun?

Kesinlikle komik olmayan bir durumda, komikmiş gibi gülüyordunuz.

Birçok hatamdan biri, gülmek. Sıkıntıdan ölmek üzereydim ve işte burada, küçük bir parkta oturmuş kendi işime bakıyordum ki arkamda bir çatışma başladı. Dörde karşı bir ve bir kişi sarışın bir kadın. Sıkıldım, azdım ve düşündüm ki belki Jaguar'ımı oraya götürürsem ve onun hayatını kurtarırsam, biraz heyecanlanırım ve sarışın minnettarlıktan kemiklerimin üzerine atlayabilir. Peki, ne dersin? ☐ Kaşlarını ona doğru salladı.

İrkilen Lily güldü. Kaşlarını böyle sallayarak son derece aptal görünüyordu.

Sallanmayı bıraktı ve ona göz kırptı. Şimdi koltuğa çıkabilirsin. O pozisyonda da tabancayı üzerime tutabilirsin.☐

Ama kendini koltuğa attı ve emniyet kemerini takmadı, çünkü bunu yapmak için tabancayı yere bırakması gerekecekti. Adamın da emniyet kemerini bağlamadığını fark etti.

Sürüşümde bir sorun yok. Hayattayız, değil mi? Yeni deliklerden sızıntı yok. Belki birazcık.

Vuruldu mu? ☐ diye sordu sertçe, ona doğru dönerek.

Hayır, sadece boynumun arkasını cam kesti. Küçük bir şey.□ Geriye uzandı ve sağ elini boynunda gezdirdi. Parmaklarına kan bulaşmıştı ama çok fazla değildi. Gördün mü?

Tamam.□ İpek gibi pürüzsüz, bacağının yanında duran silaha el koymak için sol elini uzattı.

Yere bakmadan sağ elini kızın bileğine doladı. □Uh-uh,□ dedi, sesindeki tüm şakacılık gitmişti. Bu benim.□

İnanılmaz derecede hızlıydı. Bir anda iyi huylu şapşallığı kaybolmuş, yerini iş yaptığını gösteren soğukkanlı ve sert bir bakış almıştı.

Garip bir şekilde, bu bakış onu rahatlatmıştı, sanki şimdi gerçek adamı görüyordu ve neyle uğraşması gerektiğini biliyordu. Ondan korktuğu için değil, o yıldırım hareketlerinden biriyle silahını almasını zorlaştırmak için ondan uzaklaştı, kapıya yaklaşabildiği kadar yaklaştı. Belki de ondan biraz korkuyordu; adam bir bilinmeyendi ve onun işinde bilmediği bir şey ölümüne neden olabilirdi. Korku iyiydi; onu tetikte tutuyordu.

Onun bu hareketi karşısında gözlerini devirdi. Bak, ben psikopatmışım gibi davranmana gerek yok. Seni sağ salim çıkaracağım, söz veriyorum □eğer beni vurmazsan, ki bu durumda bir yere çarparız ve bunun garantisini veremem.□

Kimsin sen? □ diye sordu düz bir ses tonuyla.

Lucas Swain, hizmetinizdeyim. Çoğu insan bana sadece Swain der. Bazı nedenlerden dolayı, Lucas hiç tutmadı.

Adını kastetmemiştim. Kimin için çalışıyorsun?

Kendim. Dokuzdan beşe rutin işlerde pek iyi değilimdir. On yıl kadar Güney Amerika'da bulundum ve orada işler biraz gerginleşti, bu yüzden bir süreliğine Avrupa'da gezip görmenin iyi bir fikir olacağını düşündüm.

Adamın koyu bronzlaşmış olduğunu fark etti. Eğer satır aralarını okursa, ona ya bir maceracı, ya bir paralı asker ya da bir sözleşmeli ajan olduğunu söylüyordu. Hâlâ ikincisi üzerine bahse giriyordu. Ama o zaman neden müdahale etmişti? Anlamsız olan da buydu. Eğer aldığı emir onu öldürmekse, bunu Rodrigo'nun adamlarının yapmasına izin vermek istemeseydi, arabaya ilk atladığında da yapabilirdi.

"Her ne işle uğraşıyorsan," dedi, "görünüşe bakılırsa sayıca azsın ve yardıma ihtiyacın var. Ben müsaitim, iyiyim ve sıkıldım. Peki orada neler oluyordu?"

Lily düşüncesiz bir insan değildi, en azından işinde. Dikkatli davranır, ödevlerini yapar ve plan yapardı. Ama laboratuvar kompleksine girmek için yardıma ihtiyacı olduğunu çoktan fark etmişti ve rahatsız edici iyi mizacına rağmen Lucas Swain pek çok konuda yetenekli olduğunu kanıtlamıştı. Son birkaç aydır o kadar yalnızdı ki, yalnızlığı kalbinde sürekli bir sızıya dönmüştü. Bu adamda güvene davet eden bir şey vardı, yalnızlığın acısını hafifleten bir şey.

Onun sorusuna cevap vermedi. Onun yerine şöyle dedi: "Güvenlik sistemleriyle aran iyi mi?"

Sorusunu düşünerek dudaklarını büzdü. İdare edecek kadar biliyorum ama uzman değilim. Gerçek sisteme bağlı. Bununla birlikte, bilmem gereken her şeyi bana söyleyebilecek bazı gerçek uzmanlar tanıyorum. □ Durakladı. Yasadışı bir şey yapmaktan mı bahsediyorsun?

Evet.

Güzel. Her geçen dakika daha neşeli hissediyorum.

Biraz daha neşelenirse, diye düşündü, kendi akıl sağlığını korumak için onu vurmak zorunda kalacaktı.

Bir dönüş daha yaptı, etrafına bakındı ve düşünceli bir ifadeyle, □ Nerede olduğumuzu biliyor musun?

Lily yan döndü ve bacaklarını koltukta yukarı doğru sallayarak adamın tabancasını almak için yapabileceği herhangi bir hareketi engelledi, sonra etrafına hızlıca bir göz attı. Evet. Bir sonraki trafik işaretinde

sağa dön, sonra bir mil ileride sola dön. Sana zamanını söyleyeceğim.

O zaman nerede olacağız?

Tren istasyonunda. Beni orada bırakabilirsin.

Hadi ama. Çok iyi anlaşıyorduk. Beni bu kadar çabuk terk etme. Ortak olacağımıza dair umutlarım vardı.

Seni kontrol etmeden mi? □ diye sordu kuşkuyla.

Sanırım bu aptalca olurdu.

Bir Amerikalıyla on dakika geçirdikten sonra kendini rahat terliklerini giyer gibi kolayca yerel dile geri dönerken buldu. Nerede kalıyorsun? Seni ararım.□

Bristol'de.□ Kızın gösterdiği sağa saptı. Oda yedi-on iki.□

Kaşlarını kaldırdı. Bir Jaguar kiraladın, Paris'in en pahalı otellerinden birinde kalıyorsun. Günlük işin iyi para getiriyor olmalı.

Tüm işlerim iyi para kazandırdı, ayrıca Jaguar'ı park edecek bir yere ihtiyacım vardı. Lanet olsun. Şimdi başka bir araba kiralamak zorundayım ve bunu henüz teslim edemem, yoksa hasar rapor edildiğinde yakalanacağım.□

Soğuk havanın içeri girdiği kırık pencereye baktı. Kalan yolu da kır ve kiralama şirketine bir serserinin sopayla kıldığını söyle.

Birisi lisans numarasını almadıysa, bu işe yarar.

Balıklama atlama şekliniz mi?

Öyle ama neden riske girelim ki? Fransa'da aksini kanıtlayamadığınız sürece suçlu sayılırsınız. Ben sadece jandarmaların pençesinden uzak durmaya çalışacağım, teşekkürler.

"Seçim senin," dedi kayıtsızca. İki kiralık arabanın parasını ödeyecek olan sizsiniz.

Bu kadar sempatik olma; umursadığını düşünmeye başlayacağım.

Bu espri ondan isteksiz bir gülümseme aldı. Kendini ciddiye almıyordu; bunun bir avantaj mı yoksa dezavantaj mı olduğunu bilmiyordu ama kesinlikle eğlenceli biriydi. Tam da kendisine yardım etmesi için kimi yanına çekmesi gerektiğine karar vermeye çalıştığı sırada kucağına düşmüştü, bu yüzden onu kategorik olarak reddetmek için aptal olması gerekirdi. Onu kontrol edecek ve eğer en ufak bir ajanlık ya da güvenilmezlik belirtisi varsa, o zaman onunla asla iletişime geçmeyecekti. Adam onu öldürmek için tutulmuş gibi davranmamıştı; bu konuda kendini rahat hissetmeye başlamıştı. Adamın iyi ya da güvenilir olup olmadığına gelince, bunu zaman gösterecekti. Teşkilattaki normal kaynağını arayıp onu araştırtamazdı ama onun için bunu öğrenebilecek birkaç karanlık adam tanıyordu.

Tren istasyonuna varmalarından önce kalan kısa zamanı onu incelemek için kullandı. Adamın yakışıklı olduğunu fark etti, belli belirsiz bir şaşkınlıkla; adam konuşurken dikkat ettiği şey buydu, yüzü değil. Uzun boyluydu, yaklaşık altı-bir yaşlarında ve zayıftı. Elleri sinirli, uzun parmaklı, halkasız, belirgin damarlı ve kısa, temiz tırnaklıydı. Saçları kısaydı, kahverengiydi ve şakaklarında gri vardı; gözleri maviydi, onunkinden çok daha maviydi. Dudakları biraz inceydi ama iyi şekillendirilmişti. Yarık olmaktan hemen sonra duran güçlü bir çene. Asil bir burun, ince ve yüksek köprülü. Saçlarındaki aklar dışında, muhtemelen olduğundan daha genç görünüyordu. Yaşının kendi yaşına yakın olduğunu tahmin etti; otuzlu yaşların sonu, kırklı yaşların başı olabilirdi.

Kıtadaki milyonlarca erkeğin giyindiği gibi giyinmişti, onu öne çıkaracak ya da bağırmasını sağlayacak hiçbir şey yoktu.

Levi's, Nike ya da tuttuğu profesyonel futbol takımının baskılı sweatshirt'ü yoktu. Bunun yerine boz kahverengi bir pantolon, mavi bir gömlek ve büyük siyah deri bir blazer ceket giymişti. Kadın bu ceketı kiskanıyordu. İtalyan derisi mokasenleri temiz ve parlaktı.

Eğer Güney Amerika'dan yeni geldiyse, yerel halkın tarzını çok çabuk benimsemişti.

Dönüşe yaklaştıklarında, □ Bir sonraki sola, □ dedi.

Ayrıca Paris'in araba kullanma tarzını da çok hızlı öğrenmişti; sinirle, şevkle ve umursamazca sürüyordu. Biri önünü kesmeye çalıştığında, onun da yerel jestlerden bazılarını hızlıca kaptığını gördü. Diğer arabanın önünü keserken gülümsüyordu; gözlerinde Paris trafiğinin zorluğundan hoşlandığını gösteren bir parıltı vardı. Kesinlikle delinin tekiydi.

Ne zamandır Paris'tesin? diye sordu.

Üç gün. Neden?

Şuraya çek.□ Onu tren peronunun önündeki kaldırıma yönlendirdi. Zaten bir yerli gibi araba kullanıyorsun.

Köpekbalıklarıyla yüzdüğünüzde dişlerinizi göstermelisiniz ki ciddi olduğunuzu anlasınlar.□ Kaldırıma yanaştı. Benim için bir zevkti, Bayan.

Lily açıklıktan içeri atlamadı. Bunun yerine tabancasını çizmesindeki kılıfına geri koydu ve harekete devam ederek kapıyı açıp dışarı kaydı. Ona bakmak için eğildi. Seni ararım, □ dedi ve kapıyı kapatıp uzaklaştı.

Park yeri yoktu, bu yüzden hangi trene bindiğini görmek için bekleyemedi; uzaklaşmak zorunda kaldı ve arkasına bakmasına rağmen, sarışın kafası çoktan gözden kaybolmuştu. Kızın cebinden bir peruk çıkarıp taktığını sanmıyordu, bu yüzden uzun boylu yolcuların arkasında kasıtlı olarak kaybolduğunu varsaydı.

Arabayı olduğu yerde bırakıp onu takip edebilirdi ama içgüdüleri ona şu anda ısrar etmenin akıllıca bir fikir olmadığını söylüyordu. Eğer onu takip etmeye çalışırsa, kız kaçacaktı. Bırak ona gelsin.

Onu kontrol edecekti. Kahretsin. Cep telefonunu çıkarıp acil bir arama yaptı, böylece bir bilgisayar ineği maaşını alabilecek ve Lucas Swain hakkında son derece kurgulanmış ve çoğunlukla uydurulmuş bazı ayrıntılar dışında kimsenin bir şey öğrenemeyeceğinden emin olabilecekti.

Swain bunu hallettikten sonra daha az acil olan başka bir sorunu çözmeye koyuldu: Jaguar. Kiralama şirketine teslim etmeden önce o camın değiştirilmesi gerekiyordu, çünkü Fransız polislerinin kendisinden haberdar olmasını istemediği konusunda ciddi idi. Bu iyi bir politika değildi ve ayrıca Nervis □ gibi bir örgütün önemli olan her yerde muhbirleri olacağını düşünmek zorundaydı, ki buna polisler de dahildi.

Jaguar'ı seviyordu ama gitmesi gerekiyordu. Çok dikkat çekiciydi. Belki bir Mercedes □ hayır, yine de çok dikkat çekiciydi. O zaman Fransız yapımı bir araba, Renault ya da onun gibi bir şey; gerçi düşününce, bir İtalyan spor arabası kullanmayı çok isterdi. Önce işini düşünmek zorundaydı, lanet olsun, gösterişli bir şey kullanırsa Lily onunla dolaşmaktan kaçınabilirdi.

Tanrım, onu parkta sanki tüm Avrupa'da avlanmıyormuş gibi rahatça yürürken gördüğünde neredeyse kahvesi boğazında düğümleniyordu. Her zaman şanslı bir orospu çocuğu olmuştu ve bu şansı devam ediyordu. Süslü bilgisayar işlerini, tündengelimli akıl yürütmeleri falan unutulmuş tüm yapması gereken küçücük bir parkta bir banka oturmakta ve o daha on beş dakika bile geçmeden kadın çıkagelmişti. Tamam, tündengelim mantığıyla kızın gelme ihtimalinin en yüksek olduğu yer olarak laboratuvar kompleksini seçmişti ama yine de şanslıydı.

Vurulmamıştı, bu da büyük şanstı. Jaguar'a yazık oldu. Vinay yine sosisli sandviç yediğini söyleyecekti ve bu suçlama doğru olacaktı. Hayatında biraz heyecanı severdi. Vinay ayrıca ona, yapmak için gönderildiği işi yapmak yerine böyle oyunlar oynayarak ne halt ettiğini soracaktı ama o her zaman şanslı olduğu kadar meraklıydı da. Lily'nin ne yapmayı planladığını, o laboratuvarda bu kadar ilginç ne olduğunu bilmek istiyordu. Ayrıca, Lily ondan önce davranmıştı.

Garipti ama endişelenmemişti. Lily Mansfield kiralık bir suikastçıydı ve sadece iyi adamlara çalışıyor olması onu daha az tehlikeli yapmıyordu. Ama parktaki o yaşlı adamın zarar görmesini istememişti ve masum seyircilerin zarar görebileceği bir yere pervasızca ateş etmemişti tam da bunu yapan futbolculardan farklı olarak. Sırf bu yüzden, avı olmasaydı bile ona yardım etme eğiliminde olurdu.

Vinay'e henüz bir şey söylemeyeceğini tahmin ediyordu çünkü Vinay, Lily'yle tekrar nasıl iletişime geçeceğine dair hiçbir fikir edinmeden gitmesine izin vermesini anlamayabilirdi.

Bir iki gün içinde onu arayacağına bahse girerek insan doğasına güveniyordu. Ona yardım etmişti, onu güldürmüştü ve tehdit edici bir şey yapmamıştı. O d

ona daha fazla yardım etmeyi teklif etti. Ona kendisi hakkında bilgi vermişti. O lanet tabancasını bırakmamasının nedeni, onun silahını kendisine karşı kullanmasını beklemesiydi ve bunu denemeye bile kalkışmayarak şüphe sularını bulandırmıştı.

O kadar iyi ve tehlikeliydi ki, eğer çok erken bir hamle yaparsa, fazladan havalandırma delikleriyle karşılaşabilirdi ve bu da şanslı olma ününe gölge düşürebilirdi. Ve eğer onun kendisini aradığı konusunda yanılıyorsa, o zaman insanları bulmanın sıkıcı yoluna geri dönmek zorunda kalacaktı: bilgisayarlar ve tümdengelim.

Günün geri kalanını Jaguar'ın yan camını değiştirecek birini bulmakla ve ardından başka bir araba kiralamakla geçirdi. Sıradan küçük Renault'lardan birini almaya başlamıştı ama son anda altı vitesli şanzımana sahip, turbo şarjlı küçük, ateşli bir model olan M gane Renault Sport'ta karar kıldı. Pek sıradan bir araba sayılmazdı ama hız ve yol tutuşa ihtiyaç duyacağı başka bir durum olabileceğini ve birkaç beygir eksik yakalanmak istemediğini düşünd . Kiralama ofisinde göz ne  arpan kırmızı bir araba vardı ama o g m ş rengi tercih etti. Kırmızı bir bayrak sallayıp  İşte buradayım, bana bakın!   diye bağırmanın bir anlamı yoktu.

G n ışığı tamamen kaybolduğunda Bristol'a geri d nd . Karnı acıkmıştı ama misafir ağırlayacak havada değildi, bu y zden odasına  ıktı ve oda servisini aradı. Yemeğinin gelmesini beklerken ayakkabılarını ve ceketini  ıkarıp yatağ  uzandı ve tavana baktı  tavana bakarken iyi düşünm şt   ve Lily Mansfield'i düşün .

Onu dosyasındaki renkli fotoğraftan hemen tanımıştı. Ancak hiçbir fotoğraf onun her hareketine sinen enerji ve yoğunluğ  yansıtamazdı.

Neredeyse ince ama güçlü yapılı yüzünü, çok yüksek elmacık kemiklerini, o gururlu burnunu ve Yüce Tanrım, o ağzını seviyordu. O ağza bakmak bile onu tahrik ediyordu. Gözleri mavi buz parçaları gibiydi ama ağzı hassas, kırılgan, seksi ve hissedebildiği ama kelimelere dökemediği bir sürü başka şeydi.

Ona kemiklerinin üzerine atlamasını umduğunu söylerken şaka yapmıyordu. Eğer kız o kelimeyi söyleseydi, onu rekor bir sürede Bristol'a geri getirebilirdi.

Kadının nasıl görüldüğünü, ne giydiğini tam olarak hatırlayabiliyordu: siyah çizmeli koyu gri pantolon, mavi oxford kumaş gömlek ve lacivert bezelye ceket. Muhtemelen o çizmeleri giydiğinde silahlı olduğunu da hafızasına kaydetmeliydi. Saçları omuzlarına kadar sade bir şekilde kesilmişti ve uzun tutamlarla yüzünü çerçeveliyordu. Bezelye ceketini vücudunun büyük bir kısmını gizlemiş olsa da, bacaklarının uzunluğundan ve yapısından zayıf olduğunu anladı. Ayrıca biraz zayıf görünüyordu, gözlerinin altında mavimsi halkalar vardı, sanki hastaymış ya da yeterince dinlenmemiş gibiydi.

Onun için yanıp tutuşmak işini hiç kolaylaştırmayacaktı; aslında, yapmak zorunda olduğu şey yüzünden kendini biraz hasta hissediyordu. Kurallara uyacaktı ama onları çiğnemeyecekti. Yani, pek değil. İşi kendi zaman çizelgesine göre başaracaktı ve yol boyunca birkaç sapma olursa, öyle olsun. Joubran'ların □ cinayetlerinin arkasında ne olduğunu, onları kimin ve neden tuttuğunu öğrenmenin zararı olmazdı. Nervisler pisliğin tekiydi ve eğer haklarında gerçekten kötü şeyler öğrenebilirse çok daha iyi olacaktı.

Bu ona Lily ile zaman kazandıracaktı. Ne yazık ki sonunda ona ihanet etmek zorunda kalacaktı.

Damone kütüphanenin kapısından usulca, "Dün bir sorun çıktı," dedi. Bana neler olduğunu anlat.

Rodrigo kardeşini selamlamak için ayağa kalkarken, □Burada olmaman gerekirdi, □ dedi. Muhafızlar Damone'un gelişini haber vermek için çağırdıklarında çok şaşırmıştı. Babalarının katili yakalanana kadar bir daha bir araya gelmemeleri konusunda anlaşmışlardı. Liliane Mansfield'in, nam-ı diğer Denise Morel'in, arkadaşlarının intikamını almak için Salvatore'u öldürdüğünü öğrenmeleri bu anlaşmayı hiçbir şekilde bozmamıştı. Aslında Rodrigo, Damone'a kadının kimliğini söylemek dışında, onu aradıklarını söylemek dışında başka bir bilgi vermemişti.

Damone zayıf bir adam değildi, ama Rodrigo her zaman küçük kardeşine karşı korumacı bir tavır takınmıştı, çünkü birincisi o daha gençti, ikincisi de Damone, Rodrigo gibi babalarıyla birlikte siperlerde bulunmamıştı. Rodrigo şehir ve şirket savaşlarını, Damone ise borsa ve yatırım fonlarını biliyordu.

Damone, Salvatore hayattayken Rodrigo'nun her zaman kullandığı sandalyeye oturarak, □Babama yardım ettiğin gibi sana yardım edecek kimse yok, □ diye cevap verdi. Operasyonların tüm sorumluluğunu sen üstlenirken benim zamanımı para piyasalarını inceleyerek ve fonları hareket ettirerek geçirmem doğru değil, □ diye ellerini iki yana açtı. Ayrıca hem internetten hem de basılı kaynaklardan haberler alıyorum. Bu sabah erken saatlerde okuduğum haber pek bilgilendirici değildi, sadece dün bir parkta birkaç kişinin karşılıklı ateş ettiği bir olaydan bahsediyordu. Silah seslerini duyup yardıma koşan yakındaki bir laboratuvarın iki bekçisi dışında suçluların hiçbirinin kimliği tespit edilememişti. Parkın adı verildi.

Rodrigo dedi ki, □Ama sen neden buradasın? Olay halledildi.

Çünkü bu Vincenzo'nun laboratuvarındaki ikinci olay. Bunun tesadüf olduğunu mu düşünmeliyim? Grip açısından gelecek kâra bel bağlamış durumdayız. Bekleyen birkaç fırsat var ve eğer fonlar gelmezse elimden kaçırmak zorunda kalacağım. Neler olduğunu bilmek istiyorum.

Bir telefon görüşmesi yeterli olmaz mıydı?

Telefonda yüzünü göremiyorum, □ diye cevap verdi Damone ve gülümsedi. Yetenekli bir yalancısın ama seni çok iyi tanıyorum. Küçüklüğümüzden beri seni izliyorum, babama bakıp ne olursa olsun yaptığımızı inkâr ediyorsun, ama elbette her zaman suçluyuz. Eğer bana şahsen yalan söylersen, bunu bilirim. Bu yüzden. İkiiden fazla rakamı bir araya getirebiliyorum. Vincenzo'nun laboratuvarında devam eden bir sorun var ve bu sorunun ortasında babamız öldürüldü. İkisi bağlantılı mı?

Damone'un sorunu da buydu, diye d    nd   Rodrigo; fazla zeki ve sezgileri g    l   biriydi. K    k karde  ine hi  bir zaman ba  arılı bir   ekilde yalan s  yleyememi   olması Rodrigo'nun canını sıkıyordu; d  nyadaki di  er herkese evet, ama Damone'a de  il. Belki de yedi ve d  rt ya  larındayken k    k karde  ine kar  ı koruyucu olmak iyi bir   eydi ama artık ikisi de yeti  kin birer adamdı. Bu belki de bırakması gereken bir alı  kanlıktı.

Evet,   dedi sonunda.   yleler.

Nasıl yani?

Babamı   ld  ren kadın Liliane Mansfield, A  ustos ayında laboratuvara girerek Vincenzo'nun   alı  malarının b  y  k bir kısmını yok eden Joubran   iftinin yakın arkada  ıydı.

Damone yorgunmu   gibi g  zlerini ovu  turdu, sonra elini indirmeden   nce burun kemi  ini sıktı. Demek intikamdı.

O kısmı, evet.

Peki ya di  er kısım?

Rodrigo i     ekti. Ba  langı  ta Joubran'ları kimin kiraladı  ını h  l   bilmiyorum. Her kimse, laboratuvara tekrar saldırması i  in ba  ka birini de kiralayabilir. B  yle bir gecikmeyi daha kaldıramayız. Babamı   ld  ren bu kadın o zamanlar kimse i  in   alı  mıyordu, sanmıyorum ama   u anda   alı  ıyor olabilir. Adamlarım onu d  n parkta g  rm    ler; kompleksin etrafını g  zetliyormu  . İster kiralanmı   olsun, isterse bunu kendi ba  ına yapıyor olsun, sonu   aynı. A  ıyı sabote etmeye   alı  acaktır.  

A  ının ne oldu  unu biliyor olabilir mi?

Rodrigo ellerini iki yana açtı. Her zaman içeriden ihanet ihtimali vardır, laboratuvarda çalışan biri, bu durumda onun haberi olur. Joubranlar gibi paralı askerlerin ucuza çalışmadığı söyleniyor, bu yüzden onları işe alabilecek durumda olan var mı diye tüm laboratuvar çalışanlarının mali durumlarını araştırıyorum.

Bu kadın hakkında ne biliyorsunuz?

O bir Amerikalı ve CIA için çalışan bir kiralık katil, bir sözleşmeli ajan.□

Damone'un rengi soldu. Onu Amerikalılar mı kiraladı?

Babamı öldürmek için değil, hayır. Bunu kendi başına yaptı ve tahmin edebileceğiniz gibi ona çok kızgınlar. Aslında, □sorunu sona erdirmesi için birini gönderdiler,□ sanırım kullanılan ifade buydu.□

Ve bu arada laboratuvara girmenin bir yolunu bulmaya çalışıyor. Dün nasıl kaçtı?

Bir suç ortağı var, Jaguar kullanan bir adam. Arabayı onunla adamlarımın arasına sürdü ve ateş açarken onu korudu.□

Plaka mı?

Hayır; adamlarımın görmesi için açılıştı. Elbette görgü tanıkları vardı, ama onlar bir ruhsat numarası alamayacak kadar sinmekle meşguldüler.□

En önemli soru: Size kişisel olarak zarar vermeye çalıştı mı?

Hayır.□ Rodrigo şaşkınlıkla gözlerini kırptırdı.

O halde ben sizden daha az tehlikedeyim. Bu nedenle burada kalacağım ve bazı görevlerinizi bana devredebilirsiniz. Bu kadının aranmasını ya da diğer sorunlarınızla kendiniz ilgilenmek isterseniz onları ben yönetirim. Ya da her konuda birlikte çalışabiliriz. Yardımcı olmak isterim. O benim de babamdı.

Rodrigo içini çekerek Damone'u her şeyden uzak tutmakla hata ettiğini fark etti; ne de olsa kardeşi bir Nervi'ydi. O da en az Rodrigo kadar intikam arzusuyla yanıp tutuşuyor olmalıydı.

Bu meselenin halledilmesini istememin bir başka nedeni daha var,□ diye devam etti Damone. Evlenmeyi düşünüyorum.

Rodrigo hayretler içinde bir süre sessizce ona baktı, sonra kahkahayı bastı. Evlendim! Ne zaman? Özel bir kadın hakkında hiçbir şey söylemedin!

Damone da güldü ve yanaklarına renk geldi. Ne zaman bilmiyorum, çünkü ona henüz sormadım. Ama sanırım evet diyecek. Bir yılı aşkın süredir görüşüyoruz □□

Oğullarından birinin yuva kurup kendisine torun vermesine çok sevinecek olan Salvatore de buna dahildi.

Ama sadece son birkaç aydır. Bir şey söylemeden önce emin olmak istedim. İsviçreli, çok iyi bir aileden; babası bankacı. Adı Giselle.□ Adını söylediğinde sesi derinleşti. En başından beri onun aradığım kişi olduğunu biliyordum.

Ama daha uzun sürdü, değil mi? Rodrigo yine güldü. Yakışıklı yüzüne bir kez bakıp ondan güzel bebekler yapacağına karar vermedi mi?

Bunu hemen anladı, evet,□ dedi Damone soğukkanlı bir güvenle. Onun şüphe duyduğu şey benim iyi bir koca olma yeteneğimdi.

Rodrigo, □Bütün Nervis'ler iyi koca olur, □ demişti ve bu doğrudu, eğer karısı arada sırada metres tutmaya aldırmasa. Yine de Damone muhtemelen sadık kalacaktı; tam o tip biriydi.

Bu mutlu haber Damone'un neden Liliane Mansfield sorununa bir son vermek istediğini açıklıyordu. İntikam alma isteğinin de bunun bir parçası olduğu doğru olsa da, özel hayatındaki olaylar onu harekete geçirmemiş olsaydı, işleri Rodrigo'nun halletmesine izin verecek kadar sabırlı olabilirdi.

Damone Rodrigo'nun masasına baktı ve üzerinde duran fotoğrafı gördü. Yanına giderek dosyayı çevirdi ve kadının yüzünü inceledi. □Çok çekici, □ dedi. Güzel değil ama ... çekici.□

Dosyanın geri kalanını hızla okuyarak çevirdi. Şaşkınlıkla başını kaldırdı. Bu CIA'in onun hakkındaki dosyası. Bunu nasıl aldın?

Orada maaş bordromuzda birileri var elbette. Ayrıca Interpol ve Scotland Yard'da da. Bazı şeyleri önceden bilmek zaman zaman kolaylık sağlıyor.

CIA burayı mı arıyor? Onları sen mi arıyorsun?

Hayır, elbette değil; oraya giren ya da çıkan her arama kaydediliyor ve belki de kaydediliyor. Interpol bağlantımız Georges Blanc için özel bir numaram var ve o da CIA ya da FBI ile normal kanallar üzerinden irtibat kuruyor.□

Blanc'a CIA'in Mansfield'i takip etmesi için gönderdiği kişinin cep telefonu numarasını sormayı düşündünüz mü? CIA bunu kendisi yapmaz; başkalarını kiralar.

doğru muyum? Eminim bir cep telefonu vardır, herkesin vardır. Belki de bu kişi CIA'in ödediğine ek olarak hatırı sayılır bir para kazanmakla ilgilenebilir, tabii önce bize bazı bilgiler ulaşırsa.

Rodrigo bu fikirden çok etkilenmiş, kendi aklına gelmediği için de üzölmüş bir halde hayranlıkla kardeşine baktı. Taze gözler,□ diye mırıldandı kendi kendine. Damone da bir Nervi'ydi; bazı şeyler doğuştan gelirdi. "Dolambaçlı bir zekân var,"□ dedi ve güldü. İkimizin arasında, bu kadının hiç şansı yok.□

Frank Vinay her zaman erkenden, şafak sökmeden önce kalkardı. On beş yıl önce karısı Dodie'nin ölümünden bu yana, çalışmamak için neden bulmak onun için giderek zorlaşmıştı. Onu hâlâ özlüyordu, bazen korkunç bir şekilde; bazen de sanki hayatında bir şeyler yolunda gitmiyormuş gibi uzak bir sızı gibi hissediyordu. Yeniden evlenmeyi hiç düşünmemişti, çünkü ölen karısını hâlâ tüm kalbi ve ruhuyla severken onunla evlenmenin bir kadına büyük haksızlık olacağını düşünüyordu.

Zaten yalnız değildi; Kaiser ona eşlik ediyordu. Büyük Alman çoban köpeğinin uyku yeri mutfağın bir köşesiydi □belki de mutfak ona evi gibi geliyordu, çünkü yavruyken yeni çevresine alışana kadar orada tutulmuştu □ve Frank'in merdivenlerden inen ayak seslerini duyar duymaz kuyruğunu sallayarak yatağından kalktı.

Frank mutfağa girdi ve Kaiser'in kulaklarının arkasını okşayarak, Kaiser asla sır vermediği için söylemekte kendini güvende hissettiği aptalca şeyler mırıldandı. Köpeğe bir öpücük verdi.

ikram etti, kâsedeki suyu kontrol etti, sonra da hizmetçisi Bridget'in bir akşam önce hazırladığı cezveyi çalıştırdı. Frank'in ev işlerinde hiç becerisi yoktu; Bridget aynı malzemeleri kullanarak onu neredeyse ağlatacak kadar güzel bir kahve yaparken, kendisinin nasıl olup da su, kahve ve filtreyi alıp içilemeyecek bir demlik hazırlayabildiği onun için tam bir muammaydı. Onu yaparken izlemiş, aynı şeyleri yapmaya çalışmış ve sonunda çamur elde etmişti. Kahve yapmak için bundan sonra göstereceği çabaların delilik tanımına uyacağını kabul eden Frank, yenilgiyi kabul etmiş ve kendini daha fazla aşağılanmaktan kurtarmıştı.

Dodie işleri onun için kolaylaştırmıştı ve hâlâ onun kurallarına uyuyordu. Tüm çorapları siyahtı, bu yüzden onları eşleştirme konusunda endişelenmesine gerek yoktu. Tüm takım elbiseleri nötr renkteydi, gömlekleri ya beyaz ya da maviydi, böylece her takım elbiseyle uyum sağlayabilirlerdi ve kravatları da aynı şekilde karıştır-ve-eşleştir türündendi. Herhangi bir giysiyi çekip çıkarabilir ve dolabındaki diğer her şeyle uyumlu olacağından emin olabilirdi. Hiçbir zaman stil ödülü kazanamazdı ama en azından kendini utandırmazdı.

Bir keresinde evi süpürmeyi denemişti. Elektrikli süpürgeyi nasıl patlattığından hâlâ emin değildi.

Sonuçta, kendisi evrak işlerine odaklanırken ev işlerini Bridget'e bırakmak en iyisiydi. Şu anda yaptığı şey buydu, evrak işleri. Okuyor, gerçekleri sindiriyor, öğrenilmiş görüşünü □ki bu □en iyi tahminin □başka bir ifadesiydi□ müdüre veriyor, o da başkana veriyor ve okuduklarına dayanarak operasyonlarla ilgili kararlar alıyordu.

Kahve demlenirken dışarıdaki güvenlik ışıklarını kapattı ve Kaiser'i hem çevre devriyesi yapması hem de doğanın çağrısına kulak vermesi için arka bahçeye saldı. Frank evcil hayvanını izlerken Kaiser'in yaşlanmaya başladığını fark etti ama

o zaman o da öyleydi. Belki ikisi de emekli olmayı düşünmeliydi, böylece Frank istihbarat raporları dışında bir şeyler okuyabilir, Kaiser de muhafızlık görevini bırakıp sadece bir arkadaş olabilirdi.

Frank birkaç yıldır emekli olmayı düşünüyordu. Onu engelleyen tek şey John Medina'nın sahadan gelmeye hazır olmaması ve Frank'in onun yerini doldurmasını istediği başka birini düşünememesiydi. Pozisyon ona ait değildi ama karar verildiğinde onun seçimi büyük önem taşıyacaktı.

Belki yakında, diye düşündü Frank. John'un son iki yıllık eşi Niema, Frank'e hamile kalmak istediğini ve hamile kaldığında John'un da yanında olmasını istediğini söylemişti. Birlikte pek çok operasyona katılmışlardı ama John'un şu anki görevi onun katılamayacağı bir görevdi ve bu uzun ayrılık her ikisini de rahatsız ediyordu. Buna bir de Niema'nın biyolojik saatinin tik takları eklenince Frank, John'un sonunda mahmuzlarını başka birine devredeceğini düşündü.

Belki Lucas Swain gibi biri, ama Swain de sahada uzun zaman geçirmişti ve mizacı John'unkinden tamamen farklıydı. John sabrın ta kendisiydi; Swain ise sırf biraz hareket olsun diye bir kaplanı sopayla dürtecek bir tipti. John on sekiz yaşından beri □asında ondan da önce □ışinde onun kadar üstün olmak için eğitim almıştı. Onun yerine geçecek genç birine, sıkı fiziksel ve zihinsel disiplin altında ayakta durabilecek birine ihtiyaçları vardı. Swain sonuç alma konusunda bir dahiydi □ama bu sonuçları genellikle şaşırtıcı yollardan alıyordu □ama otuz dokuz yaşındaydı, on dokuz değil.

Kaiser kuyruğunu sallayarak arka kapıya doğru koştu. Frank köpeği içeri aldı ve ona bir ödül daha verdi, ardından kendine bir fincan kahve doldurdu ve kütüphanesine taşıdı.

oturdu ve günün haberlerini yakalamaya başladı. O zamana kadar sabah gazeteleri teslim edilmişti ve masada oturup bir kase mısır gevreği yerken □ Bridget'in yardımı olmadan bunu başarabilirdi □ ve biraz daha kahve içerken onları okudu. Kahvaltıyı bir duş ve tıraş izledi ve tam yedi buçukta şoförü kaldırıma yanaştığında o da kapıdan çıkıyordu.

Frank uzun süre araba kullanmaya direnmiş, direksiyona kendisi geçmeyi tercih etmişti. Ama D.C. trafiği tam bir kâbustu ve araba kullanmak işe ayırabileceği zamanı kısıtlıyordu, bu yüzden sonunda pes etti. Şoförü Keenan altı yıldır düzenli olarak şoförlüğünü yapıyordu ve eski evli çiftler gibi rahat bir rutine alışmışlardı. Frank öne binerdi □arkada oturup bir şeyler okumak midesini bulandırırđ □ama birbirlerini selamlamak dışında sabah yolculukları boyunca hiç konuşmazlardı. Öğleden sonra yolculukları farklıydı; Frank o zaman Keenan'ın altı çocuğu olduğunu, karısı Trisha'nın konser piyanisti olduğunu ve en küçük çocuğunun yaptığı yemek deneyinin neredeyse evi yaktığını öğrenmişti. Frank, Keenan'la Dodie hakkında, birlikte geçirdikleri güzel zamanlar hakkında ve televizyonun ortaya çıkışından önce büyümenin nasıl bir şey olduğu hakkında konuşabiliyordu.

Günaydın, Bay Vinay,□ dedi Keenan, Frank'in emniyet kemerini takmasını bekledikten sonra arabayı yavaşça kaldırımdan çekti.

Günaydın,□ Frank dalgın bir şekilde cevap verdi, zaten okuduğu rapora dalmıştı.

Araba tutmasına karşı bir önlem olarak ara sıra başını kaldırıp bakıyordu ama çoğunlukla yüz binlerce insanın iş için başkente akın ettiği yoğun trafikten habersizdi.

Bir kavşakta, iki dönüş şeridinin sağ şeridinde, yeşil okla sola dönüş yapıyorlardı ve önlerinde, arkalarında ve sollarında bulunan araçlar tarafından çevrelenmişlerdi.

Sağından gelen fren gıcirtısı başını kaldırıp sesi araştırmasına neden oldu. Frank, beyaz panelli bir çiçekçi dağıtım kamyonunun, sola dönen çift şeritli trafiği görmezden gelerek, hemen arkasında bir polis arabasının yanıp sönen ışıklarıyla kavşaktan hızla geçtiğini gördü. Kamyonun ızgarası görüş alanında belirmiş, doğrudan ona doğru ilerliyordu. Arabayı sola, yanlarındaki trafik hattına doğru çevirmek için direksiyonu kırarken Keenan'ın □Bok!"□ dediğini duydu. Sonra kemik kıran bir çarpma oldu, sanki bir dev tarafından kaldırılıp yere fırlatılmıştı, tüm vücudu aynı anda saldırıya uğramıştı.

Keenan ağzında kan tadıyla kendine geldi. Duman arabayı doldurmuş gibiydi ve direksiyon simidinden devasa bir prezervatife benzeyen bir şey saygısızca dökülüyordu. Kafasının içinde bir uğultu vardı ve her hareket o kadar çaba gerektiriyordu ki başını göğsünden kaldıramıyordu. Kocaman prezervatife bakıyor, orada ne işi olduğunu merak ediyordu. Sol kulağında, başını patlayacakmış gibi hissettiren rahatsız edici bir ses duyuluyordu ve bağırmaya benzeyen başka bir ses daha vardı.

Keenan sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir süre boyunca direksiyon simidindeki prezervatife boş boş baktı ama bu sadece birkaç dakika sürdü. Farkındalık tekrar içine sızdı ve prezervatifin bir hava yastığı, □dumanın□ da yastıktan çıkan toz olduğunu anladı.

Neredeyse duyulabilir bir patlamayla gerçeklik tekrar yerine oturdu.

Araba bir metal yığınının ortasındaydı. Solunda iki araba daha vardı, birinin kırık radyatöründen buhar yükseliyordu. Bir çeşit panelvan kamyon sağ tarafa doğru ezilmişti. Arabayı döndürmeye çalıştığını hatırlıyordu.

sonra da hayal bile edemeyeceği kadar sert bir darbe aldı. Kamyon tam Bay Vinay'in yolcu kapısına nişan almıştı.

Aman Tanrım.

Bay Vinay,□ diye mırıldandı, sesi kendi sesine hiç benzemiyordu. Başını çevirdi ve operasyon müdürüne baktı. Arabanın sağ tarafı tamamen parçalanmıştı ve Bay Vinay metal, koltuk ve insanlardan oluşan imkânsız bir karmaşanın içinde yatıyordu.

Sonunda biri çıldırtıcı araba kornasını susturdu ve ani nispi sessizlikte uzaklardan gelen bir siren sesi duyabildi.

Yardım edin! □ diye bağırdı, ama yine bir vıraklamadan öteye gidemedi. Ağzından kan tükürdü, canını çok yakan derin bir nefes aldı ve tekrar denedi. Yardım edin!

Bekle dostum, □ diye seslendi biri. Üniformalı bir polis memuru soldaki araçlardan birinin kaputuna tırmandı ama ikisi birbirine o kadar sıkışıktı ki aralarına giremedi. Bunun yerine elleri ve dizleri üzerinde kaputun üzerine çıktı ve Keenan'ın yüzüne baktı. Yardım geliyor, dostum. Kötü mü yaralandın?

Keenan nefes nefese, polisin plakalarını göremediğini fark ederek, □Telefona ihtiyacım var,□ dedi. Cep telefonu enkazın içinde bir yerdeydi.

Herhangi bir arama yapma konusunda endişelenmeyin □□

Lanet olası bir telefona ihtiyacım var!" diye tekrarladı Keenan, sesi şiddetliydi. Bir nefes daha almak için mücadele etti. CIA çalışanları kendilerini asla CIA için çalışıyor olarak tanıtmazlardı ama bu acil bir durumdu. Yanımdaki adam operasyon müdürü.

Daha fazlasını söylemesine gerek yoktu. Polis uzun zamandır başkentte çalışıyordu ve □Ne tür operasyonlar? □ diye sormadı, bunun yerine telsizini çıkarıp birkaç kısa cümle söyledi, sonra da arkasını dönüp bağırdı, Cep telefonu olan var mı?

Aptalca bir soru. Herkes sordu. Bir an sonra polis, Keenan'a küçük bir kapaklı telefon uzatmak için kaputun üzerine uzanıyordu. Keenan titrek, kanlı elini uzattı ve telefonu aldı. Birkaç numara tuşladı, bunun güvenli bir telefon olmadığını fark etti, sonra zihinsel olarak □Hay aksi □ dedi ve diğerlerini tuşladı.

Efendim,□ dedi, bilinçsizliğin siyah kenarlarıyla savaşarak. Hâlâ yapması gereken bir iş vardı. Bu Keenan. Yönetmen ve ben bir kaza geçirdik ve yönetmen ağır yaralandı. Şuradayız...□ Sesi kesildi. Nerede oldukları hakkında hiçbir fikri yoktu. Telefonu polise uzattı. Ona nerede olduğumuzu söyle, □ dedi ve gözlerini kapattı.

Her ne kadar düzenli bağlantıları söz konusu olmasa da, Lily yıllar içinde, doğru miktarda para karşılığında annelerinin kirli çamaşırlarını ortaya çıkarabilecek, tartışılmaz yeteneklere sahip, şüpheli karakterli bir dizi insanla tanışmıştı. Hâlâ biraz parası vardı ama çok büyük bir miktar değildi, bu yüzden □doğru □'nun ş u anlama geldiğini umuyordu makul.□

Swain iyi çıkarsa, bu mali durumuna yardımcı olacaktı, çünkü onunla çalışmak için gönüllü olmuştu. Eğer birini işe almak zorunda kalırsa, bu banka hesabına ciddi bir darbe vuracaktı. Tabii Swain'in güvenlik sistemleri konusunda uzman olmadığını kabul ettiğini ama uzman olan insanlar tanıdığını söylediğini de unutmamalıydı. Asıl soru şuydu: Bu insanlar kendilerine ödeme yapılmasını isteyecekler miydi? Eğer isterlerse, Swain'in araştırması için para harcamak yerine en baştan birini işe alması daha iyi olacaktı.

Ne yazık ki, bu konuda bir şey yapmak için çok geç olana kadar bilemeyeceği bir şeydi. O istedi

Swain'i kontrol etmek istiyordu. Onun bir psikiyatri koğuşundan kaçmadığını ya da daha da önemlisi CIA tarafından işe alınmadığını öğrenmek istiyordu.

Bir internet kafeye giderken, bir gün önce Swain'den uzaklaşmakla taktiksel bir hata yaptığını fark etti. Eğer CIA onu işe aldıysa, Swain'in şimdi onu arayıp anlattığı hikâyeye uyacak şekilde dosyasının sterilize edilmesini sağlama fırsatı vardı. Kendisi ya da bir başkası onun hakkında ne öğrenirse öğrensin, bu bilgilerin doğruluğundan emin olamazdı.

Olduğu yerde durdu. Bir kadın ona arkadan çarptı ve aniden durduğu için ona kötü kötü baktı. □Excusez-moi,□ dedi Lily, bunu düşünürken oturabilmek için küçük bir banka doğru ilerleyerek.

Lanet olsun, casusluk hakkında bilmediği o kadar çok şey vardı ki; burada büyük bir dezavantaj içindeydi. Artık Swain'i araştırmanın bir anlamı yoktu; o ya CIA'dendi ya da değildi. Tek yapması gereken onunla temasa geçip geçmemeye karar vermektir.

Yapılacak en güvenli şey onu aramamaktır. Kadının nerede yaşadığını, hangi ismi kullandığını bilmiyordu. Ama eğer CIA'den biriye, bir şekilde onun Nervi laboratuvar kompleksinin peşinde olduğunu anlamış ve orayı gözüne kestirmiş, ortaya çıkmasını bekliyordu. Ya kadın planından tamamen vazgeçmişti ya da adam eninde sonunda onu yine orada bulacaktı.

Laboratuvara gelince, oradaki koşullar son derece karmaşık hale gelmişti. Rodrigo belli ki onun gerçekte kim olduğunu öğrenmiş ve bir şekilde kılık değiştirmemiş bir fotoğrafını ele geçirmişti, aksi takdirde futbolcular onu bu kadar kolay tanıyamazdı. Parktaki küçük arbede onu çifte alarma geçirmişti ve kompleksteki güvenlik de şüphesiz iki katına çıkarılmıştı.

Yardıma ihtiyacı vardı. Artık kendi başına bir şey başarmasının imkânı yoktu. Ona göre ya çekip gidecek ve Rodrigo Nervi'nin gelişmeye devam etmesine izin verecekti, Averill ve Tina için hayatlarına mal olacak kadar önemli olan şeyin ne olduğunu öğrenmek için daha fazla çaba sarf etmeden ya da şans için parmaklarını çaprazlayacak ve Swain'in yardımını kabul edecekti.

Sarsıntıyla fark etti ki, onun da aynı seviyede olmasını istiyordu. Hayattan çok keyif alıyor gibiydi ve birkaç aydır hayatında neşe kıtlığı çekiyordu. Onu güldürmüştü. Bunun üzerinden ne kadar zaman geçtiğinin farkında olmayabilirdi ama o farkındaydı. İçindeki kederin söndüremediği küçük insani kıvılcım yeniden gülmek istiyordu. Yeniden mutlu olmak istiyordu ve Swain güneş gibi mutluluk saçıyordu. Tamam, belki biraz dengesizdi ama Swain'in silahını almasını engellediğinde gösterdiği çelik gibi adam ona güven vermişti. Eğer onu güldürebilirse, eğer yeniden neşe bulabilirse, belki de sadece bu bile onu ortak olarak alma riskine değirdi.

Fiziksel bir çekim unsuru da vardı. Bu yönü onu biraz şaşırtmıştı ama bu küçük ilgi parıltısının ne olduğunu anladı. Onunla ilgili vereceği her kararda bunu hesaba katmalı, zihnini bulandırmasına izin vermemeliydi. Ama onun yardım teklifini kendisini güldürdüğü için mi yoksa onu çekici bulduğu için mi kabul etmek istediği fark eder miydi? Gerçek şu ki, duygusal ihtiyaç fiziksel olandan daha fazlaydı. Ayrıca, fiziksel çekime göre hareket edeceğinden de şüpheliydi. Hayatında çok fazla sevgilisi olmamıştı, uzun süreli yoksunluk dönemleri geçirmiş ve buna hiç aldırmamıştı. Son sevgilisi Dmitri onu öldürmeye çalışmıştı. Bu altı yıl önceydi ve o zamandan beri güven onun için gerçek bir sorun olmuştu.

Yani altmış dört bin dolarlık soru şuydu: Adamın CIA'den olup olmadığını güvenilir bir şekilde belirleyemediği için

Artık tek alternatif uzaklaşmak ve Nervis hakkında başka bir şey yapmamaktı, onu sevimli olduğu ve kendisini güldürdüğü için mi aramıştı?

Her neyse. Neden olmasın? □ diye mırıldandı ve yoldan geçen birinin irkilerek bakmasına neden olan alaycı bir kahkaha attı.

Champs-Élysées'deki Bristol'de kalıyordu. Bir anlık dürtüyle bir kafeye girdi ve bir fincan kahve sipariş etti, ardından telefon rehberinden bir numaraya bakmak istedi. Bristol'un numarasını karaladı, sonra kahvesini bitirdi ve çıktı.

Onu arayıp bir yerde buluşmasını sağlayabilirdi ama bunun yerine trene bindi ve otelden bir sokak ötede bir ankesörlü telefonda durup Télécarte telefon kartını kullanarak oteli aradı. Eğer CIA'den biriye ve gelen tüm aramaları takip ediliyorsa, bu durum sadece cep telefonu numarasını değil, nerede kaldığına dair herhangi bir ipucunu da ortadan kaldıracaktır.

Telefonu açan görevliye oda numarasını verdi ve Swain üçüncü zil sesinde uykulu bir □Evet,□ dedikten sonra esnedi. Swain'in aksanından, selamlamasındaki saf Amerikan gayri resmiliğinden bir zevk duydu.

On beş dakika içinde benimle Palais de l'Élysée'de buluşabilir misin?" diye sordu kendini tanıtmadan.

Ne? Nerede? Bir dakika bekle.□ Çenesini çatlatan bir esneme daha duydu; sonra adam gereksiz yere, □Uyuyordum, dedi. Bu düşündüğüm kişi mi? Sarışın ve mavi gözlü müsün?

Ve bir bezelye tabancası taşıyorum.

Orada olacağım. Bekle bir dakika. Burası hangi cehennemde? diye sordu.

Sokağın hemen aşağısında. Kapıcıya sor." Telefonu kapattı ve otelin ön kapısını gözetleyebilecek şekilde konumlandı. Saray, ancak bir aptalın yürümek yerine arabayla gidebileceği kadar yakındı ama yine de on beş dakikalık süreye yetişemeyeceği kadar da uzaktı. Otelden çıktığında, kızın bulunduğu yönün tersine dönecek ve kız da onun arkasına düşecekti.

Beş dakika içinde kapıdan çıkmıştı; eğer bir telefon görüşmesi yaptıysa, koridorda yürürken cep telefonundan yapmıştı, aksi takdirde vakti olmazdı. Kapıcıyla konuşmak için durdu, başını salladı ve sonra caddeye doğru yola koyuldu. Daha doğrusu caddeden aşağıya, kadının yürürken kışını görebilmeyi dilemesine neden olan gevşek kalçalı bir yürüyüşle indi. Ne yazık ki yine o harika deri ceketini giymişti ve ceket poposunu örtüyordu.

Lily hızlı adımlarla yürüyor, yumuşak tabanlı botlarının sesi trafik tarafından örtülüyordu. Swain'in yanında kimse yoktu ve yürürken telefonla konuşmuyordu, bu iyiydi. Belki de gerçekten tek başınaydı. Aralarındaki mesafeyi kapattı ve uzun bir adımla onun yanına geldi. Swain.□

Ona baktı. Merhaba. Otelden çıkarken seni gördüm. Palais'ye gitmemiz için bir neden var mı?

Yakalanınca gülümsemek ve omuz silkmek zorunda kaldı. Hiç de değil. Yürüyelim ve konuşalım.□

Fark ettiniz mi bilmiyorum ama hava soğuk ve güneş neredeyse batmak üzere. Sana Güney Amerika'da olduğumu söylediğimi hatırlıyor musun? Bu da sıcaklığa alışkın olduğum anlamına geliyor.

titredi. Hadi bir kafe bulalım ve bir fincan sıcak kahve eşliğinde bana neler olup bittiğini anlatırsın.

Tereddüt etti. Paranoyakça davrandığını, Rodrigo'nun Paris'teki her dükkânda ve kafede maaşlı bir adamının olamayacağını bilse de, Rodrigo'nun etkisi o kadar genişti ki bu riski göze almak istemedi. Herkesin içinde konuşmak istemiyorum.

Tamam, otele geri dönelim. Odam özel ve sıcak. Ve oda servisi var. Ya da, benimle aynı odada ve yatakta kaldığında kendini kontrol edemeyeceğinden korkuyorsan, arabaya atlayıp Paris'te amaçsızca dolaşabilir, galonu kırk dolar olan benzini yakabiliriz.□

Gözlerini devirdi. Öyle değil. Ve litre, galon değil.

Kendini kontrol etmekle ilgili kısmı inkâr etmediğini fark ettim.□ Sırtıtmıyordu ama yakındı.

"Ben hallederim," dedi sertçe. Ona güvenecekse şimdi başlasa iyi olurdu. Ayrıca, otel odasını düzenlemeye ve görülmesini istemediği şeyleri kaldırmaya vakti olmadan görmek aydınlatıcı olabilirdi □ zaten ortada suçlayıcı bir şey olsaydı onu odasına çağırmazdı.

Adımlarını geri takip ettiler ve otele vardıklarında, vurdumduymaz kapıcı onlara kapıyı açtı. Swain asansöre doğru ilerledi ve önce onun girmesi için kenara çekildi.

Adam kapının kilidini açtı ve kadın bir avluya bakan tavandan tabana iki penceresi olan aydınlık, neşeli bir odaya adım attı. Duvarlar krem rengindeydi, yatakta yumuşak mavi ve sarı bir örtü vardı ve onu rahatlatmak için

Oldukça geniş bir oturma alanı, iki sandalye ve bir sehpanın etrafına dizilmiş bir kanepeler. Yatak yapılmıştı ama yastıklardan birinde başının izi vardı ve uyukladığı yer buruşmuştu. Bavulu görünürde yoktu, bu yüzden dolapta saklı olduğunu düşündü. Komodinin üzerindeki bir su bardağı ve çarşafın buruşuk hali dışında, oda sanki orada kimse kalmıyormuş gibi düzenliydi.

Pasaportunuzu görebilir miyim? □ diye sordu adam kapıyı arkasından kapatır kapatmaz.

Ona şaşkın bir bakış attı ama elini ceketinin içine soktu. Lily gerildi; zar zor kıpırdandı ama adam onun ani gerginliğini yakaladı ve elini çıkarma hareketinde dondu kaldı. Çok dikkatli bir şekilde sol eliyle uzandı ve paltosunu açtı, böylece Lily sağ elinin mavi pasaportundan başka bir şeyle dolu olmadığını görebildi.

Pasaportumu neden görmek istiyorsunuz?" diye sordu. Beni kontrol edeceğinizi sanıyordum.

Kapağı çevirip açtı, fotoğrafı kontrol etme zahmetine katlanmayıp giriş pullarına baktı. Gerçekten de Güney Amerika'nın her yerinde bulunmuş □ve yaklaşık bir ay önce Amerika'ya dönmüştü. Fransa'ya geleli dört gün olmuştu. Zahmet etmedim, □ dedi kısaca.

Neden olmasın? □ Sesi kızgındı, sanki kız onun bakmaya değmeyeceğini söylemişti.

Çünkü dün gitmene izin vererek bir hata yaptım.

Gitmeme izin mi veriyorsun? diye sordu kaşlarını kaldırarak.

Pasaportu ona geri verirken yüzündeki ifadeyi yansıttı.

Dosyayı paltosunun iç cebine soktu, sonra paltosundan sıyrılıp yatağa fırlattı. Otursana. Gitmeme izin vermek nasıl bir hataydı?

Lily arkasına bir duvar koyan kanepeye oturdu. Çünkü eğer CIA'den biriyseniz ya da CIA tarafından işe alındıysanız, bu size hakkınızdaki her türlü bilgiyi temizlemeleri için zaman kazandırır.□

Ellerini kalçalarına koydu ve ona ters ters baktı. Madem bunu biliyorsun, o zaman otel odamda ne halt ediyorsun? Tanrım, kadın, ben herhangi biri olabilirim!

Nedense azarlaması ona komik geldi ve gülümsemeye başladı. Onu öldürmek için tutulmuş olsaydı, yeterince dikkatli olmadığı için yaygara koparır mıydı?

Hiç komik değil, □ diye homurdandı. Eğer CIA senin peşindeyse, tetikte olmalısın. Casus falan mısın sen?

Başını iki yana salladı. Hayır. Öldürülmesini istemedikleri birini öldürdüm.

Kadının birini öldürdüğü gerçeği karşısında gözünü bile kırpmadı. Onun yerine odadaki menüyü aldı ve kızın kucağına fırlattı. "Hadi yemek sipariş edelim,"□ dedi. Midem de bu saat dilimine alışamadı.

Akşam yemeği için çok erken olmasına rağmen Lily menüye kısaca göz atıp seçimini yaptıktan sonra Swain'in siparişi telefonla bildirmesini dinledi. Fransızcası fena değildi ama kimse onu anadili Fransızca olan biriyle karıştırmazdı. Telefonu kapattıktan sonra gelip mavi desenli sandalyelerden birine oturdu. Bileğini sol dizinin üstüne koymak için sağ bacağını yukarı çekerek sordu: □Kimi öldürdün?

Salvatore Nervi adında İtalyan bir işadamı.

Öldürölmesi mi gerekiyordu?

Evet, dedi usulca.

O zaman sorun ne?

Onaylanmış bir vuruş değildi.

Kim tarafından onaylandı?

CIA.□ Ses tonu alaycıydı.

Ona düşünceli bir bakış attı. Sen CIA'den misin?

Tam olarak değil. Ben sözleşmeli bir ajandım.

Yani öldürme yöntemlerini geride mi bıraktın?

Şöyle diyelim, artık bana iş çıkacağından şüpheliyim.

Başka birine kiralayabilirsin.□ Başını

salladı.

Hayır mı? Neden olmasın?

Çünkü bu işi yapabilmemin tek yolu bunun doğru olduğunu düşünmemdi,□ dedi alçak bir ses tonuyla. Belki saflıktı ama bu konuda devletime güveniyordum. Eğer beni gönderdiyse, vurulmamın doğru olduğuna inanmak zorundaydım. Aynı güveni başka hiç kimseye duymazdım.□

Saf değil, ama kesinlikle idealist.□ Mavi gözleri kibardı. Bu Nervi olayını görmezden geleceklerine güvenmiyor musun?" diye sordu ve kız yine başını salladı.

Onun önemli biri olduğunu biliyordum. Onlara bilgi aktarıyordu.

Peki onu neden öldürdün?

Çünkü bazı arkadaşlarımı öldürttü. Bilmediğim çok şey var, ama işten emekli olmuşlardı, kızlarını büyütüyorlardı, normal yaşıyorlardı. Her nedense dün bulduğumuz laboratuvar kompleksine girmişler ya da sanırım girmişler ve onları öldürmüş. Sesi kalınlaştı. Ayrıca on üç yaşındaki kızları Zia'yı da. O da öldürüldü.

Swain bir nefes verdi. Neden içeri girdikleri hakkında hiçbir fikrin yok mu?

Dediğim gibi, yaptıklarından bile emin değilim. Ama bir şekilde Salvatore ile karşılaşmışlar ve o zaman diliminde Nervi holdinglerinden herhangi birinin başına gelen tek şey bu. Sanırım birileri onları bu iş için tuttu ama kim ya da neden bilmiyorum.

Duygusuz görünmek istemem ama onlar profesyoneldi. Riskleri bilmeleri gerekiyordu.

Onlar, evet. Sadece onlar olsaydı kızardım, onları çok özlerdim ama Salvatore'un peşinden gider miydim, bilmiyorum. Ama Zia ... bunun olmasına asla izin veremezdim. Boğazını temizledi ve kelimeler ağzından dökülür gibi oldu. Cinayetlerden beri Zia hakkında kimseyle konuşamamıştı ve şimdi bu, dökülen bir kapının üzerinden geçen su gibiydi. Zia'yı sadece birkaç haftalıkken buldum. Açlıktan ölmek üzereydi, terk edilmişti. Averill ve Tina'nın onu evlat edinmesine izin vermiş olsam da o benimdi, benim kızımdı çünkü ben bir işte çalışırken ona bakabilmememin ya da ona düzenli bir yuva sağlayabilmememin imkânı yoktu. Salvatore küçük kızımı öldürdü." Gözyaşlarını tutmak için elinden geleni yapmasına rağmen gözleri doldu ve yanaklarından aşağı döküldü.

Hey,□ dedi telaşla. Gözyaşları görüşünü bulanıklaştırdığı için adamın hareket ettiğini göremedi, ama adam aniden kanepede onun yanındaydı, kolunu ona doladı ve başını omzunun kıvrımına yaslaması için onu kendine çekti. Seni suçlamıyorum. O orospu çocuğunu ben de öldürürdüm. Masumlara dokunulmayacağını bilmeliydi.□ Adam kadının sırtını okşuyordu, bu hareket onu rahatlatıyordu.

Lily bir an için kendini bıraktı, gözlerini kapatarak onun yakınlığının, vücudunun sıcaklığının, teninin erkek kokusunun tadını çıkardı. İnsan temasına, onu önemseyen birinin dokunuşuna açlık duyuyordu. Adam umursamıyor olabilirdi ama ona sempati duyuyordu ve bu da yeterince yakındı.

Olduğu yerde kalmayı biraz fazla istediği için, onun kucağından kalktı ve yanaklarını hızlıca kuruladı. Özür dilerim, dedi. Omzunda ağlamak istememiştim □kelimenin tam anlamıyla.□

Omzumu istediğin zaman kullanabilirsin. Demek Salvatore Nervi'yi öldürdün. Dün seni öldürmeye çalışan adamların bu yüzden peşinde olduğunu varsayıyorum. Neden hala buradasın? Yapmak istediğin şeyi yaptın.

Sadece bir kısmı. Averill ve Tina'nın yaptıklarını neden yaptıklarını bilmek istiyorum, onlar için bu kadar önemli olan neydi ki bu kadar uzun süre emekli olduktan sonra bu işi kabul ettiler. Kötü bir şey olmalı ve eğer harekete geçmelerine yetecek kadar kötüyse, o şeyin ne olduğunu tüm dünyanın bilmesini istiyorum. Nervi organizasyonunun parçalanmasını, yok edilmesini, iş dünyasında bir parya haline getirilmesini istiyorum.□

Yani o laboratuvara girip ne bulabileceğine bakmayı mı planlıyorsun?

Başını salladı. Nasıl yapacağıma dair kesin bir planım yok; daha yeni bilgi toplamaya başladım.□

Arkadaşlarınız içeri girdikten sonra güvenliğin artırılması gerektiğini biliyorsunuz.

Biliyorum ama kusursuz bir sistem olmadığını da biliyorum. Her zaman bir zayıflık vardır, eğer ne olduğunu bulabilirsem.

Bu konuda haklısınız. İlk adımın güvenlik işini kimin yaptığını bulmak olduğunu söyleyebilirim, sonra da teknik özellikleri ele geçirmek.□

□Yok edilmediklerini varsayarsak.□

Sistemin bir gün tamire ihtiyacı olabileceği düşünülürse, bunu ancak bir aptal yapar. Nervi gerçekten akıllı olsaydı, güvenlik şirketinin elinde kalmasına izin vermek yerine özellikleri alırdı.□

Zekiydi ve muhtemelen bunu düşünecek kadar şüpheliydi.

Yeterince şüpheli değil, yoksa ölmüş olmazdı, □ diye belirtti Swain. On yıldır farklı bir yarımkürede olmama rağmen Nervi'yi duymuştum. O bezelye tüfeğini kullanacak kadar ona nasıl yaklaştın?

Ben kullanmadım, □ diye cevap verdi. Şarabını zehirledim ve neredeyse kendimi öldürüyordum, çünkü benim de tatmam için ısrar etti.□

Lanet olsun. Zehirli olduğunu biliyordun ve yine de içtin mi? Senin taşakların benimkilerden büyük olmalı, çünkü ben olsam yapmazdım.

Ya bu olacaktı ya da onu öldüreceğinden emin olmam için yeterince içmeden fırlayıp gitmesine izin verecektim. Kalp kapakçığındaki hasar dışında iyiyim, ama ciddi bir şey olduğunu sanmıyorum.□ Ancak dün arabada nefes nefese kalmıştı ve bu iyi bir şey değildi. Hatta o sırada

Gerçi ateş edilmesinin adrenalini yükselteceğini ve kalp atışlarını koşmak kadar hızlandıracağını tahmin ediyordu.

Adam şaşkınlıkla ona bakıyordu ama daha bir şey söyleyemeden kapı çalındı. İyi, yemek geldi, □ dedi, ayağı kalkıp kapıya doğru gitti. Lily elini botunun içine soktu, oda servisi garsonu yanlış bir hareket yaparsa harekete geçmeye hazırdu, ama garson arabayı getirdi ve yiyecekleri hızlı bir şekilde yerleştirdi; Swain fişi imzaladı ve garson kendini dışarı bıraktı.

Swain iki sandalyeyi arabanın yanına çekerken, □ Elini tüfekten çekebilirsin, □ dedi. Neden durdurucu gücü olan bir şey taşıyorsun?

Bezelye tabancam işimi görür.

Atışı doğru yere yaptığınızı varsayıyorum. Eğer ıskalarsanız, birileri sinirlenecek ve hala peşinizden gelebilecektir.

Özlemiyorum, □ dedi hafifçe.

Ona baktı, sonra sııttı. Hiç mi?

Önemli olduğunda asla.

Operasyon direktörünün bir trafik kazasında ağır yaralandığı haberi istihbarat camiasında dalgalanmalara yol açmadı, tsunamiler yarattı. Araştırılması gereken ilk olasılık kazanın aslında bir kaza olmadığıydı. Birini öldürmek için otomobil kazasından daha etkili yollar vardı ama yine de bu fikir üzerinde düşünmek gerekiyordu. Kırmızı ışıhta geçtiği için çiçekçi minibüsünü kovalayan polisle yapılan hızlı ama kapsamlı görüşmelerden sonra bu şüphe ortadan kalktı. Minibüsün sürücüsü

Kazada hayatını kaybeden Van'ın ödenmemiş hız cezaları nedeniyle yakalama emri bulunuyordu.

Müdür, güvenliğin daha sıkı olduğu Bethesda Donanma Hastanesi'ne götürüldü ve acilen ameliyata alındı. Aynı anda evinin güvenliği sağlandı, müdürün hizmetçisi Bridget'in Kaiser'e bakması için gerekli düzenlemeler yapıldı ve müdür yardımcısı, Bay Vinay dönene kadar ya da dönerse onun yerini almak üzere devreye girdi. Kaza mahalli hassas evraklar için dikkatle tarandı, ancak Bay Vinay evrak konusunda son derece dikkatliydi ve gizli hiçbir şey bulunamadı.

Ameliyatta geçirdiği uzun saatler boyunca hayatta kalıp kalamayacağı büyük bir soru işaretiydi. Eğer Keenan minibüs onlara çarpmadan hemen önce arabayı hafifçe yana yatırmayı başarmasaydı, yönetmen olay yerinde ölecekti. Sağ kolunda iki bileşik kırık vardı, köprücük kemiği kırılmıştı, beş kaburgası kırılmıştı ve sağ uyluk kemiği kırılmıştı. Kalbi ve ciğerleri ciddi şekilde zedelenmiş, sağ böbreği yırtılmıştı. Bir cam parçası boğazını ok gibi delmişti ve kafatasında basınç oluşma belirtilerine karşı yakından izlenmesi gereken bir beyin sarsıntısı geçirmişti. Hayatta kalmasının nedeni, yan hava yastığının açılarak başını darbenin bir kısmından korumasıydı.

Kırılan vücudunu onarmak için gereken çeşitli ameliyatlardan sağ çıktı ve yoğun bakım ünitesine alındı, burada ağır bir şekilde sakinleştirildi ve yakından izlendi. Cerrahlar ellerinden gelenin en iyisini yapmıştı; gerisi Bay Vinay'a kalmıştı.

M. Blanc, Rodrigo'dan bu kadar kısa sürede tekrar haber aldığı için mutlu değildi.

"Nasıl yardımcı olabilirim?" □ diye sordu biraz sertçe. Yaptığı işten zaten hoşlanmıyordu; bunu sık sık yapmak zorunda kalmak açık bir yaraya tuz basmak demektir. Evindeydi ve oradan gelen bir telefon onu sanki kötülüğü sevdiklerine çok yaklaştırmış gibi hissettirdi.

Rodrigo, □ İlk olarak kardeşim Damone benimle birlikte çalışacak, □ dedi. Benim yerime onun arayacağı zamanlar olabilir. Bir sorun çıkmayacağına inanıyorum.

Hayır, mösyö.

Mükemmel. Geçen gün bu sorun için sizden yardım istemiştim. Raporda Amerika'daki dostlarımızın bu konuyla ilgilenmesi için birini gönderdikleri yazıyordu. Bu kişiyle irtibata geçmeyi çok istiyorum.

Onunla görüşmek mi? □ Blanc aniden tedirgin olarak yineledi. Eğer Rodrigo sözleşme temsilcisiyle görüştüysen □ en azından Blanc bunun bir sözleşme temsilcisi olduğunu varsayıyordu.

sözleşmeli temsilci, genellikle bir □ sorun □ bu şekilde halledilirdi □ Rodrigo'nun sözleşmeli temsilcinin daha sonra işverenlerine geri götüreceği bir şey söylemesi mümkündü ve bu hiç de işe yaramazdı.

Evet. Cep telefonu numarasını alabilir miyim lütfen? Onunla iletişim kurmanın bir yolu olduğuna eminim. Bu kişinin adını biliyor musunuz?

Hayır. Bana gelen raporda böyle bir şey olduğunu sanmıyorum.

Elbette değildi, □ Rodrigo tersledi. Yoksa sormazdım, değil mi?

Blanc'ın farkına vardığı üzere, aslında Blanc'a gelen her şeyin kendisine gönderildiğini düşünüyordu. Ancak durum böyle değildi ve hiçbir zaman da böyle olmamıştı. Verdiği zararı en aza indirmek için Blanc her zaman önemli bilgi parçalarını çıkarırdı. Eğer ortaya çıkarsa, Nervis'in onu öldürteceğini biliyordu, ama bu yüksek tel üzerinde dengede durmakta çok ustalaşmıştı.

Rodrigo'ya, □ Eğer bilgi mevcutsa, onu alacağım, □ diye güvence verdi.

Aramanızı bekliyorum olacağım.

Blanc saati kontrol etti ve Washington'daki zamanı hesapladı. Orada iş gününün ortasıydı, belki de bağlantısı öğle yemeği yiyordu. Rodrigo'yla olan telefon bağlantısını kestikten sonra, kimsenin □ özellikle de doymak bilmez derecede meraklı bir kadın olan karısının □ kulak misafiri olmaması için dışarı çıktı, sonra da gerekli numara dizisini tuşladı.

Ses, Blanc'ın onu evde yakaladığı zamanki kadar dostça değildi, bu yüzden muhtemelen birilerinin konuşmanın onun tarafını duyabileceği bir yerdeydi.

□Size daha önce bahsettiğim konuda, buraya gönderilen kişinin cep telefonu numarasını almanız mümkün mü?

Ne yapabileceğime bakacağım.

Soru yok, tereddüt yok. Belki de bir numara yoktur, diye düşündü Blanc içeri girerken. Sıcaklık güneşle birlikte düşmüştü ve üzerine palto giymediği için hafifçe titriyordu.

Kimdi o? □ diye sordu karısı.

İşti, □ dedi ve kızın alnına bir öpücük bıraktı. Bazen ne yaptığı hakkında konuşabiliyordu, bazen konuşamıyordu, bu yüzden daha fazla soru sormak istemesine rağmen sormadı.

En azından dışarı çıkmadan önce bir palto giyebilirdin, □ diye azarladı sevecen bir ses tonuyla.

İki saatten az bir süre sonra Blanc'ın cep telefonu çaldı. Hemen bir kalem kaptı ama bir parça kağıt bulamadı. Bu kolay olmadı dostum, □ dedi bağlantısı. Farklı cep telefonu sistemleriyle ilgili bir şey. Numarayı bulmak için derinlemesine araştırmam gerekti.□ Numarayı okudu ve Blanc sol avucunun üzerine karaladı.

Teşekkür ederim,□ dedi. Telefonu kapattıktan sonra bir kâğıt bulup numarayı yazdı ve ellerini yıkadı.

Hemen Rodrigo Nervi'yi araması gerektiğini biliyordu ama aramadı. Bunun yerine kâğıdı katladı ve cebine koydu. Belki de onu yarın arayacaktı.

Lily otel odasından çıktığında Swain onu inine kadar takip etmeye başladı ama vazgeçti. Onu fark edeceğini düşündüğünden değil; fark etmeyeceğini biliyordu. O iyiydi, ama o da çok iyiydi. Onu takip etmedi çünkü bu doğru gelmiyordu. Çılgıncaydı ama onun kendisine güvenmesini istiyordu. Ona gelmişti ve bu bir başlangıçtı. Ayrıca ona cep telefonu numarasını vermişti ve o da ona kendi numarasını vermişti. Bunun lisedeki bir kız arkadaşına arkadaşlık yüzüğü vermekle aynı hissi vermesi ne tuhaftı.

Vinay'ın ona yapmasını söylediği şeyi yapmamıştı. Kısmen meraktan, kısmen devlerle savaştığı ve alabileceği her türlü yardıma ihtiyacı olduğu için, kısmen de onu yatağa atmakla ciddi olarak ilgilendiği için ertelemeye devam etti. Rodrigo Nervi ile tehlikeli bir oyun oynuyordu ve Swain de ilgisini çekecek ve oynamak isteyecek kadar risk alan biriydi. Onu denklemden çıkarması gerekiyordu ama bunun yerine o laboratuvarda neler olup bittiğini öğrenmek istiyordu. Eğer öğrenebilirse, belki Vinay Lily'ye ilk kez yaklaştığında işini yapmadığı için onu masa başı görevine indirmezd.

Ama sonuçta çok eğleniyordu. Harika bir otelde kalıyor, ateş saçan bir araba kullanıyor ve Fransız yemekleri yiyordu. Son on yıl boyunca kaldığı bazı bok çukurlarından sonra biraz eğlenceye ihtiyacı vardı.

Lily oldukça zorlu biriydi. Dikkatli ve zekiydi, içinde bir parça pervasızlık vardı ve onun Avrupa'da çalışan en iyi suikastçılardan biri olduğunu asla unutmamıştı. Salvatore Nervi'nin peşine düşene kadar sadece onaylanmış vuruşlar yapmak gibi uçuk kaçık bir ideali olmasını bir kenara bırakın; onun yanında tek bir yanlış adımı bile göze alamayacağının farkındaydı.

Aynı zamanda üzgündü, arkadaşları ve kendi çocuğu gibi gördüğü genç kız için yas tutuyordu. Swain kendi çocuklarını ve onlardan biri öldürülürse nasıl hissedeceğini düşündü. Hayır

Kim olursa olsun, katil hiçbir şekilde kaçamayacak, hatta mahkemeye bile çıkamayacaktı. Bu konuda ona tamamen sempati duyuyordu ama bu nihai sonucu değiştirmiyordu.

O gece yatağına uzandı ve Salvatore Nervi içmeye devam etsin diye zehirli olduğunu bildiği şarabı içişini düşündü. Kahretsin, sınıra çok yaklaşmıştı. Ona zehir hakkında anlattıklarından, ne kadar güçlü olduğundan, çok zor zamanlar geçirdiğini ve muhtemelen hâlâ zayıf olduğunu biliyordu. Bu haliyle laboratuvara tek başına girmesinin imkânı yoktu, muhtemelen onu bu yüzden aramıştı. Nedeninin ne olduğu umurunda değildi; sadece bunu yaptığı için mutluydu.

Ona güvenmeye başlamıştı. Onun kollarında ağlamıştı ve adam, kızın kimsenin kendisine bu kadar yaklaşmasına izin vermediği hissine kapılmıştı. Güçlü bir DOKUNMA sinyali veriyordu ama adamın anlayabildiği kadarıyla bu soğukluktan çok kendini savunmak içindi. Hiç de soğuk bir insan değildi, sadece temkinliydi.

Belki de ondan bu kadar etkilendiği için delirmişti ama bazı erkek örümcekler, eşlerinin sevişirken kafalarını koparmasına isteyerek izin veriyordu, o yüzden bu konuda oyunun ilerisinde olduğunu düşündü: Lily onu henüz öldürmemişti.

Onu neyin harekete geçirdiğini, neyin güldürdüğünü bilmek istiyordu. Evet, kesinlikle gülmesini istiyordu. Son zamanlarda pek eğlenmemiş gibi görünüyordu ve insanın her zaman eğlenecek bir şeyleri olmalıydı. Onun yanında rahatlamasını ve gardını düşürmesini, gülmesini, şakalaşmasını, sevişmesini istiyordu. Kuru bir mizah anlayışının parıltılarını görmüşü ve daha fazlasını istiyordu.

Takıntılı olma yolunda ilerliyordu, buna hiç şüphe yoktu. Aklını kaybedebilir ve mutlu ölebilirdi.

Bir centilmen, alaşağı etmek için gönderildiği bir kadını baştan çıkarmayı planlamazdı ama o hiçbir zaman bir centilmen olmamıştı. Batı Teksas'ta kabadayı bir pislik olarak büyümüş, daha iyisini bilen yetişkinleri dinlemeyi reddetmiş ve ikisi de on sekiz yaşında ve liseyi yeni bitirmişken Amy ile evlenmiş, on dokuz yaşında baba olmuştu ama hiçbir zaman bir yuva kurmayı becerememişti. Amy'yi hiç aldatmamıştı, çünkü o harika bir kızdı ama Amy'nin yanında da olmamıştı. Artık büyüdüğü için daha sorumluluk sahibiydi ve iki çocuğunu tek başına büyütmesi için onu terk ettiği için utanıyordu. Kendisi için söyleyebileceği en iyi şey, boşandıktan sonra bile ailesine destek olduğuydu.

Yıllar içinde çok seyahat etmiş, daha sofistike olmuştu ama görgü kuralları ve menüden üç farklı dilde sipariş vermeyi bilmek onu bir centilmen yapmıyordu. Hâlâ kabadayıydı, hâlâ kurallardan hoşlanmıyordu ve Lily Mansfield'den hoşlanıyordu. Onunla başa çıkabilecek kadınlarla pek sık karşılaşmamıştı ama Lily bunu yapabiliirdi; Lily'nin kişiliği de onunki kadar güçlüydü. Ne yapacağına karar veriyor ve ne olursa olsun yapıyordu. Çelik gibi bir omurgası vardı ama aynı zamanda gerçek bir kadın sıcaklığı ve şefkati de vardı. Onun hakkında her şeyi öğrenmek bir erkeğin ömrünü alırdı. Onun bir ömrü yoktu ama alabileceği kadarını alacaktı. Lily ile geçireceği birkaç günün, başka bir kadınla geçireceği on yıldan daha etkili olacağını düşünmeye başlamıştı.

Asıl soru şuydu: Sonrasında ne yapacaktı?

Ertesi sabah erkenden telefonu çaldığında Blanc gerildi. Karısı kahvaltılarının bölünmesine sinirlenerek ☐Kim olabilir bu? ☐ diye sordu.

Ofisten arayacaklar, ☐ dedi ve telefonu dışarı çıkarmak için ayağa kalktı. Konuşma düğmesine bastı ve şöyle dedi: ☐Bu

Blanc.□

Mösyö Blanc.□ Ses yumuşak ve sakindi, daha önce hiç duymadığı bir sestti. Ben Damone Nervi. Kardeşimin istediğı numara sizde var mı?

İsim yok, □ dedi Blanc.

Elbette. Daha önce konuşmadığımız için bu seferlik gerekli göründü. Numara sizde var mı?

Henüz değil. Belli ki bazı zorluklar var □□

Al onu. Bugün.

Arada altı saatlik bir zaman farkı var. En erken öğleden sonra olur.

Bekliyor olacağım.

Blanc telefonu kapattı ve bir an için yumruklarını sıkarak durdu. Lanet olsun Nervis'e! Bu diğerinden daha iyi Fransızca konuşuyordu, sesi daha düzgün geliyordu ama özünde hepsi aynıydı: barbarlar.

Onlara numarayı vermek zorunda kalacaktı, ama Rodrigo'ya CIA'in adamını aramanın akıllıca olmayacağını, bunun hem kendisinin hem de bağlantısının kolayca kovuşturmaya uğramasına yol açabileceğini anlatmaya çalışacaktı. Belki de öyle değildi, belki de CIA'in gönderdiği adam onu kimin tuttuğunu umursamıyordu, ama bu Blanc'ın emin olduğu bir şey değildi.

Tekrar içeri girdi ve karısına baktı, siyah saçları hala yatakta dağılmıştı, ince beline bir bornoz dolamıştı. Adamın hoşuna gittiğini bildiği için ince, dekolte geceliklerle uyuyordu ama kışın soğuşu hissettiğı için yatağın kendi tarafına fazladan bir battaniye koyuyordu. Ya ona bir şey olursa? Ya Rodrigo Nervi ona karşı

Yıllar önce yapılan tehditleri? Buna dayanamadı.

Onlara numarayı vermek zorunda kalacaktı. Yapabildiği kadar oyalayacaktı ama sonunda başka seçeneği kalmamıştı.

Swain'in gece yarısı aklına parlak bir fikir geldi: Nervi güvenlik sistemini kimin kurduğunu bulmak, ofise girmek ve bir şekilde şemaları ele geçirmek yerine, neden parmaklarının ucundaki kaynakları kullanmasıydı? Çocuklar ve kızlar ve onların oyuncakları hemen her şeyi bulabilir ve her şeye erişebilirlerdi. Eğer bir yerde bir bilgisayarda bulunuyorsa ve o bilgisayar çevrimiçi ise, ona ulaşabilirlerdi. Nervi'nin kullandığı herhangi bir güvenlik şirketinin en son teknolojiye sahip olması mantıklı geliyordu, bu da muhtemelen bilgisayarlı oldukları anlamına geliyordu. Şifre korumalı, evet, ama bu ne kadar zordu? Langley'de çalışan hackerlar bunu bir sivrisinek ısırtığından daha endişe verici bulmazlardı.

Ayrıca bu, işi onların yapması gerektiği ve kendisinin yapmayacağı anlamına geliyordu. Sonuç olarak, bunun harika bir fikir olduğunu düşündü. Bundan o kadar memnundu ki oturduğu yerden kalktı, başucu lambasını yaktı, cep telefonunu şarjdan çıkardı ve hemen o anda aradı. Güvenlik kontrollerinden geçerken

her zamankinden daha uzun sürdü, ama sonunda biraz otorite sahibi biriyle konuşuyordu.

Kadın □Bakalım ne yapabilirim,□ dedi. Kendini tanıtmıştı, ama Swain dalgın olduğu için adını hatırlayamamıştı. Gerçi buralarda işler karışık, o yüzden ne zaman olur bilmiyorum, bir dakika. Bu, ölen Salvatore Nervi'nin ve şimdi de Rodrigo ve Damone Nervi'nin holdingi olarak listelenmiş. Mal varlığı olarak listelenmişler. Güvenlik sistemlerinin dökümünü neden istiyorsunuz?

Swain, "Varlıkları çok uzun sürmeyebilir" dedi. Silah kalitesinde plütonyum sevkiyatı yaptıkları söyleniyor.

□Bu konuda bir rapor oluşturdunuz mu?

Bugün erken saatlerde, ama sonra kimse bana geri dönmedi □□

Bu Bay Vinay yüzünden. Sana işlerin karıştığını söylemiştim.

Peki ya Bay Vinay? Tanrım, Frank'in yeri değiştirilmiş miydi?

Duymadın mı?

Belli ki duymamış, yoksa sormazdı. Neyi duydun?

Bu sabah bir trafik kazası geçirdi. Bethesda'da durumu kritik. Geri dönene kadar DDO görevi devralıyor. Doktorların iyimser olmadığı söyleniyor.

Kahretsin.□ Bu haber solar plexusuna bir darbe gibi çarpmıştı. Yıllardır Frank Vinay için çalışıyordu ve turşu fabrikasında başka kimseye duymadığı saygıyı ona duyuyordu. Frank politikacılarla uğraşırken papatyalar arasında dans edebilirdi, ama emrindeki saha memurlarıyla asla

ve onlar için ayağa kalkmaya istekliydi. Washington'da bu sadece alışılmadık bir durum değil, kariyer açısından neredeyse intihar demektir. Frank'ın sadece hayatta kalmakla kalmayıp, önce DDO ve şimdi de yönetmen olarak işinde ilerlemesi, onun değerinin □ve bir dansçı olarak becerisinin bir kanıtıdır.

Neyse, □ dedi kadın, □ne yapabileceğime bir bakarım.□

Swain bununla yetinmek zorundaydı, çünkü göletin öbür ucunda yaşanan belirsizliği ve pozisyon kapma yarışını tahmin edebiliyordu. Müdür yardımcısı Garvin Reed'i tanıyordu; Garvin iyi bir adamdı ama Frank Vinay değildi. Frank casusluk konusunda Reed'in bildiğinden daha fazlasını unutmuştu, ayrıca Frank insanları okuma ve kimsenin göremediği katmanları, kalıpları görme konusunda bir dahiydi.

Swain de kendi durumu hakkında tedirgin hissediyordu. Frank'ın Lily sorununu çözmek için bulduğu çözüm Garvin'inkiyle aynı olmayabilir. Garvin'in Nervis'e bakışı Frank'inkiyle aynı olmayabilirdi. Swain sanki ana gemiyle olan bağı kopmuş ve sürükleniyormuş gibi hissediyordu; ya da başka bir benzetmeyle, görevinin amacını erteleyerek zaten ince bir buzun üzerinde kayıyordu ve şimdi altındaki buzun çatladığını duyabiliyordu.

Sikerler. Görevden alınana ya da değiştirmesi söylenene kadar aynı rotada devam edecekti □ zaten değiştirmemişti ya da en azından ertelememişti ama bunu ondan başka kimse bilmiyordu. Şüpheyi düştüğünüzde, devam edin. Elbette Titanik'in kaptanı da muhtemelen aynı felsefeye sahipti.

Gecenin geri kalanında iyi uyuyamadı, bu da ertesi sabah uyandığında onu huysuzlaştırdı. Bilgisayarcılar onun için gelene kadar ve gelirlerse, laboratuvara gidip gardiyanlara sarmaktan başka yapacak bir şeyi yoktu. Hava soğuk olduğu için kızı üşüyecekti, bu yüzden gerçekten kıskırtılmadıkça sarkıntılık yapamazdı.

Bir anlık dürtüyle cep telefonunu eline aldı ve cevap verip vermeyeceğini görmek için Lily'nin cep numarasını aradı.

"Merhaba"□ dedi ve cep telefonunda arayanın kimliği olup olmadığını merak etti. Olmadığını düşünemiyordu ama belki de alışkanlıktan ya da tedbiren Fransızca cevap veriyordu.

Merhaba. Kahvaltı yaptın mı?

Hala yataktayım, yani hayır, yemek yemedim.

Saatine baktı: daha altı olmamıştı. Tembel olduğu için onu affedebilirdi. Aslında onu yatakta yakaladığına sevinmişti çünkü sesi uykulu ve yumuşaktı, sesinde her zamanki canlılık yoktu. Yatarken ne giydiğini merak etti, belki ince bir atlet ve külot giymişti, belki de hiçbir şey giymemişti. Kesinlikle dar ve transparan bir şey giymezdi. Onu uzun bir gecelik ya da uyku tişörtüyle hayal etmeye çalıştı ama yapamadı. Ancak onu çıplak hayal edebiliyordu. Bunu o kadar iyi hayal etti ki, aleti canlandı ve şişmeye başladı, kontrol altında tutmak için sert bir el gerekiyordu.

Ne giyiyorsun? □ Kendi sesi her zamankinden daha yavaş ve derinden geliyordu.

Güldü, içinden patlar gibi çıkan irkilmiş bir sesteki bu. Bu müstehcen bir telefon görüşmesi mi?

Olabilir. Sanırım ağır nefes alıp verdiğini hissediyorum. Bana ne giydiğini söyle.□ Onu yastıklara yaslanmış, yorganı kollarının altına sıkıştırmış, dağınık saçlarını yüzünden uzaklaştırmış olarak hayal etti.

Flanel büyükanne elbisesi.□

Liar. Sen büyükanne elbisesi giyen bir kadın değilsin.

Beni uyandırmak ve ne giydiğimi öğrenmek dışında herhangi bir nedenle mi aradınız?

Söyledim ama dikkatim dağıldı. C□mon, söyle bana.□

Ben telefon seksi yapmam. Sesi eğlenmiş gibiydi.

Üstüne şeker lütfen.

Tekrar güldü. Neden bilmek istiyorsun?

Çünkü hayal gücüm beni öldürüyor. Cevap verirken sesin çok uykulu geliyordu ve seni yorganın altında yumuşacık ve sıcacık hayal ettim. Her şey bundan doğdu. □ Ereksiyonuna alaycı bir bakış attı.

Hayal kurmayı bırakabilirsin. Çiğ uyumuyorum, eğer sorduğun buysa.□

O zaman ne giyiyorsun? Fantezilerimde doğru olabilmem için gerçekten bilmem gerek.

Pijama.□

Kahretsin, pijamaları unutmuştu. Şortlu pijama mı? □ diye sordu umutla.

Ekim ayında uzun olanlara geçiyorum ve Nisan ayında kısa olanlara geri dönüyorum.

Bütün baloncuklarını patlatıyordu. Onu özel dikim pijamalarıyla hayal etti ve etkisi aynı değildi. İç çekti. "Kıçımın çıplak olduğunu da söyleyebilirdin,"□ diye homurdandı. Ne zararı olurdu ki? Burada eğleniyordum.□

Belki biraz fazla, □ dedi sertçe.

Yine de yeterli değil. Ereksiyonu azalıyordu, boşa giden bir çabaydı.

Üzgünüm, daha fazla yardımcı olamadım.

Sorun değil. Bunu yüz yüze telafi edebilirsin.

Keşke.

Tatlım, ne kadar istediğimi bilemezsin. şimdi, neden aradığıma gelemim.

Kadın kıkırdadı ve adam midesinin çukurunda bir tür kıpırtı hissetti. Sırf onu güldürdüğü için ii hoplayıp zıplıyordu. Yine.

Bugün yapacak bir őeyim yok ve çok sıkıldım. Neden Disneyland'e gitmiyoruz?

□Ne? □ diye sordu boş boş, sanki adam yabancı bir dil konuşuyormuş gibi.

Disneyland. Bilirsiniz, şehrin hemen dışında olan. Amerika'da ikisine de hiç gitmedim. Buna gittin mi?

İki kez, □ dedi. Tina ve ben Zia'yı iki kez götürdük. Averill gitmedi, çünkü sıra beklemekten hoşlanmıyordu.□

Sırada beklemek için gerçek bir erkek olmak gerekir.

Ve bu konuda sızlanmayın, □ diye ekledi.

Kabul etmekten başka ne yapabilirdi ki? Güvenlik sistemi olayını araőtıran biri var ama bugün bir şey bulacağımı sanmıyorum. Benim de senin de öldürecek vaktimiz var, Kùlkedisi'nin őatosunu görmek varken neden duvarlara bakıp duralım ki?

Uyuyan Güzel, Sindirella değil.

Her neyse. Ben her zaman Sindirella'nın Uyuyan Güzel'den daha güzel olduğunu düşünmüşümdür, çünkü o sarışındı. Sarışınlara karşı bir zaafım var.

Fark etmemiştim.□ Sesi yine gülecekmiş gibi geliyordu.

Bir de şu açıdan bak: Disneyland'da sizi arayan biri olacak mı?

Teklifinin ardındaki gerçeği düşünürken küçük bir sessizlik oldu. Ona huzursuz olduğunu, Frank için endişelendiğini ve bütün gün otel odasında oturmak zorunda kalırsa delireceğini düşündüğünü söyleyemezdi. Lunaparkları pek sevmezdi ama yapılacak bir şeydi ve arkalarını kollamak zorunda kalmayacaklardı. Nervi, Disneyland'in girişlerini gözetleyen insanlar olmasını asla düşünmezdi, çünkü hangi aptal Thunder Mountain'a binmek için ölümcül bir kedi-fare oyununun ortasında durur ki?

Bugün hava güneşli olacakmış. Hadi gidelim, □ diye kandırdı. Eğlenceli olacak. Çay fincanlarına bineriz, başımız döner ve kusarız.

Kulağa harika geliyor, sabırsızlanıyorum.□ Kıs kıs gülüyor ve bunu kontrol etmeye çalışıyordu, ama adam onun çıkardığı küçük yutkunma seslerini duyabiliyordu.

O zaman gidecek misin?

İç çekti. Neden olmasın? Bu ya aptalca bir fikir ya da dahice bir fikir, hangisini seçeceğimi bilemiyorum.□

Harika. Neden bir şapka ve güneş gözlüğü takıp buraya gelmiyorsun, yola çıkmadan önce kahvaltı yaparız? Bu ufaklığı bir güzel pataklamak için can atıyordum.

Jaguar'ın yerine aldığım araba. İki yüz yirmi beş beygiri var ve en azından iki yüz beygirini çalıştırmak istiyorum.□

□Ah-ha. Şimdi neden aradığını anladım. Bir kadınla birlikte manyak gibi araba kullanıp gösteriş yapmak ve uygun sesler çıkarmak istiyorsun.

Şımart beni. Son zamanlarda bu tür sesleri pek duymuyorum.

Elimden geleni yapacağım. Sekiz gibi orada olacağım; o zamana kadar acıyorsanız, siparişinizi verin. Ben sonra yiyebilirim.

İki saatlik zaman sınırı ona nerede olduğu hakkında hiçbir şey söylemiyordu. İki saat içinde bölgedeki herhangi bir yerden buraya gelebilirdi. Hatta muhtemelen Calais'den bile buraya o kadar sürede gelebilirdi. Seni bekleyeceğim. Bana ne istediğini söyle, sekize yirmi dakika kala siparişini vereyim.□

Tek istediği bir poğaç ve kahveydi ve adam siparişe biraz protein eklemeyi aklına not etti. Tam telefonu kapatmaya başlamıştı ki, □Bu arada □□ dedi.

Durakladı ve □Ne? □ dedi.

Merak ediyorsan söyleyeyim, ben çıplak uyurum.

Lily kapaklı telefonunu kapatıp ona baktı, sonra yastıkların üzerine uzanıp kahkahalara boğuldu. En son ne zaman kendisiyle bu kadar acımasızca dalga geçildiğini ve flört edildiğini bilmiyordu, belki de hiç. Bu iyi hissettirdi; tıpkı gülmenin iyi hissettirdiği gibi. Ne de olsa hayattaydı. Güldüğü için kendini biraz suçlu bile hissetti, çünkü Zia bir daha asla gülemeyecekti.

Bu düşünceyle ayıldı ve tanıdık acı kalbini sıkıştırdı. Acı asla geçmeyecekti, diye düşündü, ama belki bir süreliğine unutabileceği zamanlar olacaktı. Bugün unutmaya çalışacaktı.

Yataktan kalktı ve gerindi, ardından gücünü yeniden kazanmak için her gün yaptığı egzersizleri yaptı. İyiye gidiyordu, dayanıklılığı her gün biraz daha artıyordu. Otuz dakikalık egzersizden sonra terden sıılsıklam olmuştu ama nefessiz kalmamıştı; yaşlı kalbi dayanıyordu. Çıplak uyuduğu için kıyafetlerini çıkarmasına gerek kalmadan duşa girdi. Swain'e yalan söylemek iyi bir fikir gibi görünmüştü, ayrıca eğlenceliydi.

Eğlenceli. İşte yine o kelime. Onunla bağlantılı olarak sık sık ortaya çıkıyor gibiydi.

Daha önce onun çiğ uyuyup uyumadığını merak etmemişti ama şimdi hayal gücü onun yeni uyanmış, gerinmiş, çenesi kirli sakallarla kararmış halini canlandırdı. Teni ılık ve misk kokuyordu ve sabahki ereksiyonu dikkat çekmek istercesine yukarı doğru çıkmıştı.

Bir an için neredeyse o sıcak erkek kokusunu alabildi, anı o kadar taze ve o kadar belirgindi ki onun nasıl koktuğunu bildiğine kısa bir süre şaşırdı. Sonra onun omzunda ağladığını, kollarının onu sardığını hatırladı. O zaman bilinçaltında onun kokusunu fark etmiş olmalıydı ve beyni bu anıyı ileride başvurmak üzere dosyalamıştı.

Günü onunla birlikte Disneyland'de geçirmeyi kabul ettiğine inanamıyordu. Oraya bir daha gidebileceğini hiç düşünmemişti. Geçen yaz Zia gitmek istememişti; o bebek şeyleri için çok büyük olduğunu söylemişti, sadece on üç yaşındaki bir çocuğun yapabileceği küçümseyici bir tavırla ve Disneyland'daki çocukların çoğunun

Lunaparka giden insanlar ondan daha yaşıydı.

Orada da her zaman çok sayıda Amerikalı olurdu ve bu Lily'yi her zaman şaşırtırdı, çünkü herhangi bir Amerikalı bir Disney atraksiyonuna gitmek isterse, memleketindekilerden birinin Paris'ten daha yakın olacağını düşünürdü. O ve Swain fark edilmeyecekti; sadece iki Amerikalı daha olacaktı.

Saçlarını fönledi, sonra kendini makyaj çantasını karıştırıp doğru parçaları ararken buldu. Onun için hazırlanıyordu, diye düşündü, hem eğlenerek hem de hayretle □ve bundan zevk alıyordu. Salvatore'la randevuları için her zaman makyaj yapardı ama bu daha çok bir tiyatro maskesi takmaya benzerdi. Bu bir randevu gibiydi ve kendini lisedeki kadar heyecanlı hissediyordu.

Hiçbir zaman güneşe tapan biri olmadığı için iyi bir cildi vardı. Baz kullanmasına gerek yoktu, ancak kirpiklerinin yokmuş gibi görünmesini istemiyorsa rimele ihtiyacı vardı. Güzel ve uzun kirpikleri vardı ama maskara olmadan kirpikleri açık kahverengiydi ve bu da onları neredeyse görünmez kılıyordu. Hafif bir dokunuşla gözlerini çizdi, far sürdü, yanaklarına ve daha çok ağzına bir miktar gül rengi sıvı ton sürdü. Bir parça şeffaf pudra ve bir kat ego kurtarıcı maskara işi tamamladı.

Lily küpelerini takarken aynada kendine baktı, lunaparkta bir gün için uygun görünen küçük altın halkalar. Hiçbir zaman gerçekten güzel olamayacaktı, ama iyi günlerinde fena sayılmazdı. Bugün iyi bir gündü.

Şansım yaver giderse, daha iyi olacaktı.

Disneyland'e yaklařtıķa Lily'nin heyecanı azalmaya ve anıları tekrar ön plana çıkmaya bařladıkķa daha da gerginleşti. "Disneyland'e gitmeyelim,"□ diye aēzından kaēırdı.

Kaşlarını çattı. Neden olmasın?

Zia'nın çok fazla anısı var.

Sana onu hatırlatan her şeyden uzak mı duracaksın?

Ses tonu pratikti, meydan okumuyordu. Lily pencereden dışarı baktı. Her şey deēil. Sonsuza kadar deēil. Sadece şu anda deēil.

Tamam. Onun yerine nereye gitmek istersin?

Bir yere gitmek istediēimden emin deēilim. Orada olmalı arkadaşının kazmasını beklemekten başka yapabileceēimiz bir şey

laboratuvarın güvenlik sisteminde bir şey bulmuş.

Laboratuvarın önünde ileri geri gitmek ve gardiyanların bu arabaya iyice bakmasını sağlamaktan başka bir şey düşünemiyorum.□

Adam dikkat çekmeyen bir araba seçmekten aciz miydi? Evet, bu Renault da tıpkı Jaguar gibi griydi ama Mégane Renault Sport da sıradan bir araba sayılmazdı. En azından kırmızı bir tane almamıştı.

Bir binaya girmenin kaç yolu vardır? □ diye makul bir şekilde sordu. Kapılar ve pencereler, tabii ki. Çatıdaki bir delikten de girebilirsiniz □□

Binanın tepesinde elinde testereyle durduğunu kimse fark etmez mi?

□□ama bu mümkün değil,□ diye bitirdi, ona pis bir bakış atarak. Peki ya alttan? Kompleksin kanalizasyon sistemine bağlanması gerekiyor.

Düşünceli görünüyordu. Bu da bir olasılık. Hoşuma gitmiyor ama bu da bir olasılık. Filmlerde hep suyun içinde sığıyorlarmış gibi görünür, ama kanalizasyona ne girdiğini düşündüğünüzde, bahse girerim başka bir şeyin içinde sığıyorlardır.□

Tarihi Paris yeraltı tünelleriyle doludur, ancak laboratuvar dış mahallelerde, bu nedenle muhtemelen yakınlarda düzgün bir tünel yoktur.□

Meraktan soruyorum, eğer kanalizasyona düşersek, burası ne tür bir laboratuvar? Ne yapıyorlar?

Tıbbi araştırma.□

Ve atıkları nasıl boşaltılıyor? Önce arıtılıyor mu? Bütün pis küçük yaratıklar öldürülüyor mu?

İçini çekti. Sağduyu, atıkların kanalizasyona dökülmeden önce arıtılacağını söylüyordu, bu durumda kompleks ile kanalizasyon sistemi arasında doğrudan bir bağlantı olmayacaktı. Bunun yerine, atık malzeme bir tür bekletme tankına gidecek, burada arıtılacak ve oradan da kanalizasyona gidecekti. Sağduyu, ham kanalizasyonla temas etmek istemediklerini de söylüyordu.

Dedi ki, □Ben kanalizasyondan uzak duralım diyorum.□

Anlaştık. Kapılar ve pencereler en iyisi. Ya da ... büyük kutular bulup kendimizi laboratuvara naklettirebiliriz.□ Bu fikir birdenbire ortaya çıktı.

Bu fikri düşündü. Bütün paketlerin ve kutuların x-ray cihazından geçirilip geçirilmediğini, hemen açılıp açılmadığını, büyük sevkiyatlar olup olmadığını falan öğrenmemiz gerekecek. Gece geç saatlere kadar, en azından gece yarısından sonra, etrafta daha az insan varken kutularımızdan çıkmak istemeyiz. Yoksa laboratuvar 24 saat esasına göre mi çalışıyor?

Bilmiyorum, ama bu bizim kontrol etmemiz gereken bir şey. Güvenlik sisteminin özelliklerini alsak bile yine de bilmemiz gerekecek.

Bu gece arabayla uğrayıp otoparkta kaç araba olduğuna bakacağım, geceleri kaç kişinin çalıştığına dair bir fikir edinmeye çalışacağım. Özür dilerim, bunu dün gece yapmalıydım,□ diye özür diledi. Bu arada, önümüzde bugün var. Disneyland bitti. Arkamızı dönüp odalarımıza mı gideceğiz, bütün günü sıkılarak mı geçireceğiz? Yapacak başka ne var ki? Hazır bu hale gelmişken, Paris'te dolaşıp alışveriş yapmanızı tavsiye etmem.

Hayır, küçük stüdyo dairesine geri dönmek istemiyordu. Eski ve ilginç olma gibi bir avantajı bile yoktu; sadece kullanışlı ve güvenliydi. Hadi arabayla gidelim. Acıktığımızda yemek yemek için durabiliriz.□

Doğuya doğru sürmeye devam ettiler ve Paris'ten ve yoğun trafikten iyice uzaklaştıklarında, düz bir yol seçti ve atları koşturdu. Lily sırf zevk için hızlı gitmeyeli uzun zaman olmuştu ve hoş bir hafif endişe duygusu nabzının hızlanmasına neden olurken, emniyet kemerini sıkıca bağlayarak koltuğuna yerleşti. Kendini yeniden, yedi sekiz arkadaşıyla birlikte bir arabaya doluşup otoyolda kurşun yağdırdıkları genç kız gibi hissetti. Hepsinin liseyi sağ salim bitirmesi bir mucizeydi.

"Bu işe nasıl girdin?" diye sordu.

Şaşkınlıkla ona baktı. Konuşmak için çok hızlı sürüyorsun. Dikkatini yola ver.

Sırtarak gaz pedalını bıraktı ve ibre saatte yüz kilometreye kadar düştü. Aynı anda hem yürüyüp hem de sakız çiğneyebiliyorum, □ dedi hafif bir protestoyla.

İkisi de fazla beyin gerektirmiyor.
Konuşmak ve araba kullanmak farklı şeylerdir.

Düşünceli bir şekilde, □Bu işte senin kadar çok risk alan biri için pek de risk alan biri sayılmazsın, değil mi?

Manzaranın hızla geçişini izledi. Ben hiç risk alan biri değilim, sanmıyorum. Dikkatli plan yaparım; riske girmem.□

Zehirli olduğunu bildiği şarabı, dozun ölümcül olmamasını göze alarak kim içti? Kim avlanıyor?

ama yine de orada kalıyor çünkü bir kan davası var.

Ona güvenmeye karar vererek aldığı riskten bahsetmedi ama o bunu da anlayacak kadar zekiydi.

İnsanları öldürmeye başlamanıza neden olan alışılmadık bir şey miydi?

Bir an sessiz kaldı. Kendimi bir katil olarak görmüyorum, □ dedi sessizce. Asla bir masuma zarar vermedim. Ülkem tarafından görevlendirildiğim için onaylanmış vuruşları yaptım ve bu kararın hiç de kolay alındığına inanmıyorum. Gençken hiç böyle düşünmemiştim ama artık doğuştan kötü olan ve yaşamayı hak etmeyen insanlar olduğunu biliyorum. Hitler tek seferlik bir fenomen değildi, biliyorsunuz. Stalin'e, Pol Pot'a, İdi Amin'e, Bebek Doktor'a, Bin Ladin'e bakın. Dünyanın onlar olmadan daha iyi olmadığını ya da olmayacağını söyleyebilir misiniz?

Ve diğer yüzlerce teneke diktatör, artı uyuşturucu baronları, sapıklar ve pedofiller. Biliyorum. Katılıyorum. Ama ilk vurgununu yaptığında buna çoktan karar vermiş miydin?

Hayır. On sekiz yaşındakiler genellikle ağır felsefe konularına girmezler.

On sekiz. Adamım, bu çok genç.□

Biliyorum. Sanırım bu yüzden seçildim. Eskiden tam bir hödük gibi görünürdüm,□ dedi biraz gülümseyerek. Taze yüzlü ve masumdum, zerre kadar sofistike değildim, oysa o zamanlar havalı ve dünyadan bıkmış biri olduğumu düşünürdüm. Hatta bana yaklaşılmaması gururumu okşamıştı bile.□

Bu saflık karşısında başını salladı. Kadın devam etmeyince, "Devam et." dedi.

Onların dikkatini çektim çünkü bir atış kulübüne katılmıştım. O zamanlar aşık olduğum çocuk hevesli bir avcıydı ve ben de farklı silah markaları, kalibre, menzil gibi konularda konuşarak onu etkilemek istiyordum. Ama çok iyi olduğum ortaya çıktı; tabanca elimde doğal bir his veriyordu. Çok geçmeden kulüpteki neredeyse herkesi geride bırakıyordum. Bunun nereden geldiğini bilmiyorum, □ dedi, sanki cevabı biliyorlarmış gibi ellerine bakarak. Babam avcı değildi, hiç askere gitmemişti. Annemin babası avukattı, doğa sporlarıyla hiç ilgilenmezdi ve diğer büyükbabam Detroit'te bir Ford fabrikasında çalışırdı. Bazen balık tutmaya giderdi ama bildiğim kadarıyla hiç avlanmamıştı.

Sanırım bu sadece DNA'nın özel bir karışımı. Belki babanız avcılıkla ilgilenmiyordu, ama bu onun atış konusunda doğal bir yeteneğe sahip olmadığını göstermez. Bu yeteneği annenden de almış olabilirsin.

Lily gözlerini kırptırdı, sonra kıkırdadı. Bunu hiç düşünmemiştim. Annem □ bir barışçı, ama kişiliğin fiziksel beceriyle bir ilgisi yok, değil mi? □

Hiç fark etmedim. Atış kulübüne dönelim.

Anlatacak pek bir şey yok. Birisi nasıl ateş ettiğimi fark etti, bir başkasına bahsetti ve bir gün orta yaşlı hoş bir adam benimle konuşmaya geldi. Önce bana bir adamdan, yaptığı her şeyden ve öldürdüğü insanlardan bahsetti ve bunları gazete kupürleri, polis raporlarının kopyaları gibi şeylerle destekledi. İyice dehşete düştüğümde, kibar adam bana çok para teklif etti. Tekrar dehşete kapıldım, ona hayır dedim ama bana anlattığı her şeyi düşünmeden edemiyordum. Bunu biliyor olmalıydı, çünkü iki gün sonra beni aradı ve ben de evet, yaparım dedim. On sekiz yaşındaydım.

Omuz silkti. Ne yapmam gerektiğine dair bir kurstan geçtim ve dediğim gibi, kulağının arkası ıslak bir bebek gibi görüldüğüm için kimse beni bir tehdit olarak görmedi. Sorunsuz bir şekilde adama yaklaştım, işi yaptım ve uzaklaştım. Bir hafta boyunca bunu her düşündüğümde kustum. Ondan daha uzun süre kâbus gördüm.

Ama o iyi adam sana başka bir iş teklif ettiğinde, kabul ettin.

Kabul ettim. Bana ilk işle ülkeme ne kadar hizmet ettiğimi söyledi ve olay şu ki, yalan söylemiyor ya da beni manipüle etmiyordu. Samimiydi.□

Ama haklı mıydı?

Evet, □ dedi usulca. Öyleydi. Yaptığım şey yasadışı, bunu biliyorum ve olduğum şeyle yaşamak zorundayım. Ama haklıydı ve işin özü şu ki ben bu pis işi yapmaya hazırdım. Birinin yapması gerekiyordu, neden ben olmayayım? İlk seferden sonra zaten çamura batmıştım.

Swain uzanıp kızın elini tuttu, ağzına götürdü ve parmaklarına nazik bir öpücük kondurdu.

Lily şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdı, bir şey söylemek için ağzını açtı, sonra kapattı ve gözlerini pencereden dışarı dikti. Swain kıkırdadı ve Lily'nin elini tekrar kucağına koydu, ardından otuz heyecan verici dakika boyunca kendini olabildiğince hızlı sürmeye adanmıştı.

Geldikleri bir sonraki kasabada küçük bir kaldırım kafesinde öğle yemeği için durdular. Adam güneşin altında ama hafif esintiden uzak bir masa istedi ve dışarıda oldukça rahat oturdular. Kadın ızgara keçi peynirli bir salata, adam kuzu pirzolası ve her ikisi de birer kadeh şarap ve ardından sert bir kahve içti. Kahvelerini yudumlarken kadın şöyle dedi: □Peki ya sen? Senin hikayen nedir?

Olağandışı bir şey yok. Yuva kuramamış vahşi batı Teksas çocuğu, bu gerçekten utanç verici çünkü evlendim ve iki çocuğum oldu.□

Şaşkınlıkla, □Evli misin? □ dedi.

Başını salladı. Boşandım. Amy □eski karım □sonunda asla bir yuva kuramayacağıma karar verdi ve ben başka bir ülkede onun bilmek istemediği şeyler yaparken çocukları tek başına büyütmekten bıktı. Onu suçlamıyorum. Ben olsam ben de boşanırdım. Şimdi büyüdüğüm için ne kadar aptal olduğumu biliyorum ve çocuklarımin büyümesini kaçırdığım için kendimi tekmeleyebilirim. O yılları geri getiremem. Tanrıya şükür, Amy onlarla iyi bir iş çıkardı. . Harika oldular, benim sayemde değil.□

Cüzdanını çıkardı ve iki küçük fotoğraf çıkarıp kadının önündeki masaya koydu. İkisi de lise mezuniyet fotoğrafıydı, bir erkek ve bir kızın ve ikisi de karşısında oturan adama çok benziyordu. Kızım Chrissy ve oğlum Sam.□

Onlar iyi görünümlü çocuklar.□

Teşekkür ederim,□ dedi sırtarak. Kendisine çok benzediklerini çok iyi biliyordu. Fotoğrafları aldı ve cüzdanına geri koymadan önce inceledi.

□Chrissy ben on dokuz yaşındayken doğdu. Bırakın bebek sahibi olmayı, evlenmek için bile çok genç ve aptaldım ama genç ve aptal olmak, sizden daha çok şey bilen insanları dinlememeniz anlamına geliyor. Ve eğer iş o noktaya gelirse, bunu tekrar yaparım, çünkü çocuklarımin olmamasını hayal bile edemiyorum.

Şimdi onlara yakın mısın?

Onlara anneleri kadar yakın olabileceğimden şüpheliyim, çünkü o onlar için benden çok daha önemli. O

ben yokken oradaydı. Benden hoşlanıyorlar, hatta babaları olduğum için beni seviyorlar ama beni Amy'yi tanıdıkları gibi tanımıyorlar. Ben berbat bir koca ve babaydım,□ dedi açık yüreklilikle. Küfürbaz ya da tembel falan değildim ama hiç evde değildim. Söylenebilecek en iyi şey, onları her zaman desteklediğimdir.□

Bu bazı erkeklerin yaptığından daha fazla.

O adamlar hakkındaki görüşlerini mırıldandı; □aptal□ ile başlayıp □orospu çocukları□ ile biten bir şeydi bu ve arada daha da kötü birkaç kelime vardı.

Lily, onun kendisini hiç rahat bırakmamasından çok etkilenmişti. Hatalar yapmıştı ve olgunluk sayesinde bunları hem görebiliyor hem de pişmanlık duyabiliyordu. Yıllar geçtikçe çocuklarının hayatında kaçırdığı her şeyi takdir edebilmişti ve yokluğuyla onlara verdiği zararı en aza indirdiği için eski karısına minnettardı.

□Şimdi yerleşmeyi, evinize dönmeyi ve çocuklarınızın yanında yaşamayı mı düşünüyorsunuz? Güney Amerika'yı bu yüzden mi terk ettiniz?

Hayır, ayrıldım çünkü kığım timsahların içindeydi ve hepsi açtı.□ Sırıttı. Hayatımda biraz heyecanı severim, ama bazen insanın bir ağaca tırmanıp durumu yeniden değerlendirmesi gerekir.□

Tam olarak ne iş yapıyorsun? Yaşamak için yani.

Ben bir nevi her işi yaparım. İnsanlar bir şey olmasını istiyorlar, bunu gerçekleştirmem için beni işe alıyorlar.□

Bu ifadede çok fazla boşluk vardı, diye düşündü ama adamın istediği kadar açık konuştuğunu hissetti. Onun hayatının her ayrıntısını bilmediği için rahattı.

Çocuklarını sevdiğini, karanlık tarafta yürüdüğünü ama vicdanlı olduğunu, hızlı arabaları sevdiğini ve onu güldürdüğünü biliyordu. Ve ona yardım etmeye istekliydi. Şimdilik bu kadarı yeterliydi.

Yemekten sonra bir süre dolaştılar. Küçük bir çikolata dükkânı gördü ve kafeden yeni çıkmış olmalarına rağmen canı hemen çikolata çekti. Farklı tatlarda bir düzine çikolata aldı ve etrafta dolaşırken çikolata bitene kadar dönüşümlü olarak onu ve kendini besledi. Yolda bir yerde onun elini yakaladı ve yürüyüşlerinin geri kalanında sadece kendi elinde tuttu.

Bir bakıma gün, sanki bir balonun içindeymişler gibi, gerçeklikten garip bir şekilde kopmuş gibiydi. Rodrigo'yla zekâsını yarıştırmak yerine, vitrinlere bakmaktan daha önemli bir şey yapmadan küçük bir kasabada dolaşıyordu. Burada hiçbir endişesi, stresi yoktu; yakışıklı bir adam elini tutuyordu ve muhtemelen gün bitmeden ona asılmayı planlıyordu. Bunu sorun edip etmeyeceğine henüz karar vermemişti ama bu konuda endişelenmiyordu. Eğer hayır derse, suratını asmayacaktı. Swain'in hayatında hiç somurttuğunu sanmıyordu. Sadece omuz silkecek ve bir sonraki eğlenceye geçecekti.

Aylardır aralıksız stres altındaydı ve ancak şimdi, rahatlayabildiğinde, bunun zihninde nasıl bir tahribata yol açtığını fark etti. Bugün düşünmek istemiyordu, incitici anıları canlandırmak istemiyordu. Sadece olmak istiyordu.

Arabaya geri döndüklerinde güneş batmış ve hava sıcaklığı düşerken gün soğuğa dönmüştü. Arabanın kapısını açmak için uzandı, ama adam elini yakaladı ve nazikçe çekerek onu döndürdü ve yumuşak bir hareketle elini bıraktı ve yüzünü iki büyük sıcak eliyle kavradı, ağzını indirirken çenesini yukarı eğdi.

Hayır demedi. Bunun yerine Lily onun bileklerini kavradı ve o kendisine sarılırken Lily de ona sarıldı. Ağzı şaşırtıcı derecede nazikti, öpücük talepkâr olmaktan çok şefkatliydi. Tadı çikolata gibiydi.

Öpücüğün kendi başına bir son olduğunu, adamın başka bir gündemi olmadığını □ en azından şu anda- hissetti. Karşılığında onu öpebilirdi ve o da elbiselerini yırtmaya ya da onu arabaya sıkıştırmaya çalışmazdı. Ona doğru biraz eğilerek vücudunun sıcaklığını hissetti, yakınlığın tadını çıkardı. Diliyle hafifçe ona sataştı ve daha fazlasını istedi. O da verdi, derinlere dalmadı ama birbirlerinin tadını ve hissini, ağızlarının birbirine nasıl uyduğunu öğrendikçe karşılık olarak alay etti. Sonra onun dudaklarını serbest bıraktı, gülümsedi ve arabanın kapısını açıp kızın içeri girmesine izin vermeden önce başparmağını kızın ağzında gezdirdi.

Şimdi nereye? □ diye sordu arabaya binerken. Paris'e mi?

Evet,□ dedi, bariz bir üzüntüyle. Gün hoş bir kaçış olmuştu ama neredeyse sona ermek üzereydi. Yine de önemli bir şeye karar vermişti: Swain herhangi bir sıfatla CIA olamazdı, çünkü hâlâ hayattaydı. Bir randevunun sonunda adamın sizi öldürmemesi her zaman bir avantajdı.

O gün öğleden sonra Georges Blanc, Damone Nervi'den bir telefon daha aldı. Kimin aradığını biliyordu ve midesi korkuyla kasıldı. Arabasındaydı, bu yüzden duyulma tehlikesi yoktu, bu küçük bir nimetti ve bu durumda Şimdiye kadar bulduğu tek Şeydi. Arabasını yolun kenarına çekti ve çağrıya cevap verdi.

Damone'un ses tonu çok düzgündü. Ben kardeŐimden daha makul bir adamım. Bununla birlikte, güvenle görmezden gelinebilecek biri de değilim. İstediğim bilgi sizde var mı?

Evet, ama □□ Blanc tereddüt etti ve atladı. Benim tavsiyem, umarım, bu numarayı kullanmamanızdır.□

Nedenmiş o?

Blanc'ı rahatlatan Damone'un sesi kızgın olmaktan çok meraklıydı. Derin bir nefes aldı. Belki de umut vardı.

Bu numarayı alabilmenizın tek bir yolu var, o da Amerikan CIA'inden birinin bu numarayı vermiş olması. Bu adam senin

onlar için çalışıyor. Cep telefonu numarasını nereden bulduğunuzu merak etmeyeceğini mi sanıyorsunuz? Belki de iki ile ikiyi toplayamayacak kadar aptal olduğunu mu düşünüyorsunuz? Kendinize sormanız gereken soru şu: Eğer işverenlerine sadıksa, bunu üstlerine bildirmeyecek mi? Onlar da soruşturmayacak mı? Eğer bu numarayı kullanırsanız, mösyö, hem bağlantımı hem de beni yok edebilirsiniz.

Anlıyorum.□ Damone tüm sonuçları düşünürken bağlantı bir süre sessiz kaldı. Bir süre sonra şöyle dedi: □Rodrigo sabırsızdır; bence bunu bilmemesi en iyisi. Bazen harekete geçme arzusu sağduyusundan daha ağır basabilir. Ona bu kişinin burada bir cep telefonu kiralayacağını ve henüz kimseyle temasa geçmediğini söyleyeceğim.□

Teşekkür ederim, mösyö. Teşekkür ederim. Blanc rahatlayarak gözlerini kapadı.

Ama, □ dedi Damone, □ şimdi bana bir iyilik borcun olduğunu düşünüyorum.□

Blanc, makul olsun ya da olmasın, Damone'un hâlâ bir Nervi ve dolayısıyla tehlikeli olduğunu hatırladı. Gerginlik yine midesini düğümledi. Kabul etmekten başka ne yapabilirdi ki? Evet, □ dedi ağır bir sesle.

Bu özel bir konu. Benim için yapmanı istediğim bir şey var, kimseye söyleyemeyeceğin bir şey. Çocuklarının hayatı buna bağlı.

Gözyaşları Blanc'ın gözlerini yaktı ve onları ovuşturarak uzaklaştırdı. Kalbi o kadar hızlı çarpıyordu ki bayılabileceğini düşündü. Nervis'in yapabileceği vahşeti küçümsemek gibi bir hataya hiç düşmemiştir. Anlıyorum. Ne yapmam gerekiyor?

Swain, "Seni eve bırakayım," dediğinde otelin yakınlarındaydılar. Metroya binmek zorunda kalmamalısın.

Kimsenin tanımadığı bir arabada çok daha güvendesiniz.

Lily tereddüt etti, içgüdüsel olarak dairesinin yerini açıklamak istemiyordu. Bu sabah metroya bindim, □ diye belirtti. Rodrigo'nun önerdiği gibi, tren istasyonlarını gözetleyen birileri olabilir diye saçlarını bir tülün altına toplamış ve güneş gözlüğü takmıştı. Paris'te çok sayıda istasyon vardı; bunları korumak için çok fazla insan gücü gerekcekti, ama elbette Rodrigo'nun adam tedarik etmesi gerekmeyecekti. Nüfuzu sayesinde bu işi başkalarına yaptırabilirdi.

□Evet, ama bu sabah güneş parlıyordu, şimdi ise hava karanlık. Güneş gözlüğü seni dikkat çekici kılacak.□ Sırıttı. Ayrıca yatağını kontrol etmek ve benim için yeterince büyük olduğundan emin olmak istiyorum.□

Gözlerini devirdi. Bir öpücük ve onunla yatağa düşmesini mi bekliyordu? Onu öpmek hoşuna gitmişti ama sadece büyülenmişti, aptallaştırılmamıştı. Değil, □ dedi, □ o yüzden bunu görmenin bir anlamı yok.□

Duruma göre değişir. Dar mı, kısa mı? Eğer sadece darsa sorun değil, çünkü zaten çift katlı olacağız. Ama eğer kısa bir yataksa, sana olan aşkıyı yeniden düşünmem gerekecek, çünkü bir erkeğin bacaklarını uzatabileceği kadar uzun bir yatak almayan bir kadında yanlış bir şeyler var demektir.

İkisi de,□ dedi kıkırdamasını kontrol etmeye çalışarak. On sekiz yaşından beri kıkırdamamıştı ama bir tanesi boğazında düğümleniyordu. □Kısa ve dar. Bir manastırdan almıştım.

Rahibeler yataklarını mı satıyor?

Bağış toplamak için büyük bir garaj satışı yaptılar.

Adam başını geriye atıp güldü, kadının reddinden hiç de rahatsız olmamıştı. Tüm cümleleri ve teklifleri o kadar çirkindi ki, en azından yarı şaka yapıyor olması gerektiğini düşündü, ancak herhangi birini kabul etseydi, çoğu erkek gibi o da seks yapma fırsatına atlardı.

Adam onun dikkatini ilk önerisinden uzaklaştırmıştı ama o bunu unutmamıştı. Dairesinin yerini ifşa etme konusundaki doğal ihtiyatı ile metroya binme riskini tartmak zorundaydı. Bazen trene binmekten kaçınamayabilirdi ama zorunda değilse neden şansını zorlasındı ki? Kendisi için kimin daha tehlikeli olduğunu düşünüyordu, Swain mi Rodrigo mu? Bu konuda bir yarışma yoktu. Şimdiye kadar Swain, can sıkıntısı ve onunla yatmak istemesi dışında ona yardım etmek için zorlayıcı bir nedeni olmamasına rağmen sağlam bir şekilde onun tarafındaydı. Montmartre'da yaşıyorum, □ dedi. Yolunun dışında.

Omuz silkti. Ne olmuş yani?

O umursamıyorsa, kadın neden umursasındı ki? Güvenlik faktörü onu götürmesine izin vermesinin tek nedeniydi, çünkü trenler Paris'i dolaşmak için çok daha uygun bir yoldu, ama bu büyük bir nedendi.

Ona yolu tarif etti ve koltuğuna yerleşti; bırakın trafikle mücadele etme işini o düşünsün. Bunu her zamanki şevkiyle, bağırarak hakaretler ederek ve çeşitli el kol hareketleriyle yaptı. Kendini biraz fazla kaptırdı, bir keresinde bir grup turist önündeki caddeden geçmeye çalışınca hızlandı. Burası Paris olduğu için doğal olarak yanındaki araba da hızlandı. Orta yaşlı, iri yarı bir kadının üzerine doğru hızla geldiler ve Lily dehşet içinde nefesini tuttu. İki araba üzerine doğru gelirken kadının gözleri yuvalarından fırlamıştı.

Kahretsin! Swain bağırdı. Yanındaki arabaya doğru keskin bir şekilde direksiyonu kırdı ve arabanın panik içindeki sürücüsü direksiyonu sola kırdı.

Frenler. Swain vites küçülttü ve kadın kaldırıma geri çıkmak için çabalarken bile yaya ile savrulan araba arasındaki boşluğa daldı.

Arkalarında frenler gıcırdıyordu ve Lily arkasında ne tür bir katliam bıraktıklarını görmek için koltuğunda döndü. Sol şeride geçmelerini engellemeye çalışan araba geniş caddede yan dönmüştü ve diğer araçlar etrafında çeşitli açılarda duruyordu. Kornalar çalıyor ve öfkeli sürücüler çoktan arabalarından fırlayıp ellerini kollarını sallayarak yumruklarını sallıyorlardı. Yerde herhangi bir ceset görmemişti, yani belli ki tüm yayalar güvendedi.

Çıkarın beni, dedi öfkeyle. Rodrigo'nun adamlarıyla trende yolculuk etmek, senin kullandığın bir arabada yolculuk etmekten daha güvenli!

Yanımdaki şerefsiz hızlanana kadar etraflarından dolaşacak yerim vardı,□ diyerek kendini savundu.

"Tabii ki hızlandı!" diye bağırdı. Burası Paris! Önünü kesmenize izin vermeden önce ölmüş olurdu.

Öfkesinden zor nefes alarak arkasına yaslandı. Birkaç dakika sonra şöyle dedi: □Sana beni bırakmanı söylemiştim.□

Özür dilerim, □ dedi pişmanlıkla. Daha dikkatli olacağım. Söz veriyorum.

Adam yavaşlayıp onu dışarı çıkaracağına dair hiçbir işaret vermediğine göre, bu deliyle arabada kalmak zorunda olduğunu düşündü. Diğer tek seçeneği onu vurmaktı ve bu da her geçen dakika daha cazip görünüyordu. Zavallı kadın! Eğer kötü bir kalbi olsaydı, korku onu öldürebilirdi. Yine de iyi görünüyordu, çünkü yumruk sallayanlardan biriydi, sokağa geri adım atarak

Swain'in sebep olduğu kargaşadan hızla uzaklaşırken arka lambaları yanıyordu.

Beş dakikalık dikkatli bir sürüşten ve arabadaki tam sessizlikten sonra Swain, □Yüzünü gördün mü?

Lily bir kahkaha patlattı. Yaptığı çok kötüydü, biliyordu ama kadının □kızarmış, asabi yüzünün panikten patlayacak gibi olduğu görüntüsü sonsuza dek aklından çıkmayacaktı. Kendini kontrol etmeye çalıştı, çünkü adamın yaptığı hiç de komik değildi ve yanına kâr kaldığını düşünmesini istemiyordu.

Güldüğüne inanamıyorum, □dedi onaylamaz bir ifadeyle, ama ağzının kenarları seğiriyordu. Bu □soğuk.□

Alay ediyor olsa da öyleydi. Yutkundu, gözlerini sildi ve tüm iradesiyle kendini gülmeyi bırakmaya zorladı.

Ona bakma hatasını yaptı. Sanki onun bunu yapmasını bekliyormuş gibi, gözlerini kadının ifadesini mükemmel bir şekilde taklit ederek ona dikti ve Lily yine hıçkırıklara boğuldu. Emniyet kemerinin kısıtlamasına karşı karnını tutarak sallandı. Onu cezalandırmak için koluna bir yumruk attı, ama o kadar çok gülüyordu ki darbenin arkasında herhangi bir güç yoktu.

Ana bulvardan keskin bir dönüş yaptı ve bir mucize eseri arabayı yoldan çekecek bir yer buldu. Lily gülmeyi bıraktı. "Neler oluyor?" diye sordu telaşla, ayak bileğindeki kılıfına uzanırken bile bir tehdit var mı diye etrafına bakınıyordu.

Swain motoru kapattı ve onu omuzlarından tuttu. □Silaha ihtiyacın yok,□ dedi sert bir ses tonuyla, onu emniyet kemerinin izin verdiği kadar konsolun üzerine sürüklerken. Onu açlıkla, şiddetle öptü, sırtını avuçladı.

Sol eliyle başını okşarken sağ eliyle de göğüslerini yoğurup okşadı. Lily ilk şaşkınlık ciyaklamasından sonra kendini ona bıraktı. Vites kalçasına batıyordu, bir dizi garip bir şekilde bükülmüştü ama umurunda değildi.

O kadar uzun zamandır tutku hissetmemişti ki, hem onun hem de kendisinin tutkusu onu şaşırtmıştı. Ne kadar aç olduğunu, birinin ona sarılmasını ne kadar istediğini fark etmemişti. Daha fazlasına ihtiyaç duyarak ağzını onun için açtı ve kollarını onun boynuna doladı.

Arabayı sürdüğü gibi sevişti, hızlı ve büyük bir coşkuyla. İkinci kalede zar zor durakladı, sonra üçüncü kaleye doğru ilerledi, elini bacaklarının arasına soktu ve hafifçe masaj yaptı. Saf bir refleksle bileğini kavradı ama elini itmekten kendini alamadı. Adam avucunun topuğunu kızın pantolonunun orta dikişine dayayıp ileri geri sallayınca Lily'nin kemikleri sızladı.

Sadece arabada oldukları gerçeği onu kurtardı. Bükülmüş bacağına kramp girmeye başladı ve bir solukla adamın ağzından çekildi, beceriksizce bacağını düzeltmek için dönmeye çalıştı, emniyet kemeri ve adamın kolları tarafından engellendi. Boğuk bir acı çığlığı attı, sonra dişlerini birbirine geçirdi.

□Neyin var? □ diye sordu sertçe, onu koltuğa oturtmaya çalışırken. Dirsekleri direksiyona, konsola ve gösterge paneline çarparak, birbirlerinin yoluna çıkarak ve genel olarak aptal gibi görünerek etrafta çırpındılar. Sonunda Lily koltuğuna geri dönmeyi başardı ve rahat bir iniltiyle ağrıyan bacağını uzatabildiği kadar uzattı. Yeterince uzağa gitmemişti; koltuğun mandalını serbest bıraktı ve koltuğu gidebildiği kadar geriye itti.

Nefes nefese, kalçasına masaj yaparken soluklanmaya çalıştı. Açıklama olarak □Kramp,□ diye mırıldandı. Düğümlenmiş kasları gevşemeye başladı ve ağrı azaldı. Ben

Spor bir arabada öpüşmek için fazla yaşlı,□ dedi iç çekerek. Başını koltuğa yaslayarak yorgun bir kahkaha attı. Umarım kimse bu küçük komediyi videoya çekmemiştir.□

Hâlâ ona doğru dönmüştü, sokak lambaları yüzünü aydınlatıyordu. Gülümsüyordu, ifadesi garip bir şekilde şefkatliydi. Bununla bize şantaj yapılabileceğini mi düşünüyorsun?

Evet. İtibarımızın nasıl zarar göreceğini bir düşünün. Buna ne sebep oldu ki?

Gülümsemesi alaycı bir hal aldı. Sen güldüğünde tahrik olduğumu söylemiş miydim?

Hayır, hatırladığını sanmıyorum. Eminim hatırlardım.□ Yanılıyordu; silahına kesinlikle ihtiyacı vardı. Onu böyle öpmesine izin vermeden önce vurmalıydı, çünkü şimdi onun öpücüklerinden daha fazlasını almadan bir günü geçirebileceğinden emin değildi.

Koltuğunu eski konumuna getirdi ve saçlarını düzeltti. Eğer denersen, yolculuğun geri kalanını daha fazla yayayı korkutmadan, neredeyse bizi öldürmeden ya da bana saldırmak için başka bir yoldan sapmadan idare edebileceğini düşünüyor musun? Gece yarısından önce eve varmak istiyorum.

Saldırıya uğramak hoşuna gitti. İtiraf et." Sol eline uzandı ve tuttu, parmaklarını kendi parmaklarıyla birleştirdi. Eğer bacağına kramp girmeseydi, daha çok hoşuna giderdi.□

Artık asla bilemeyeceğiz, değil mi? □ diye sordu.

Bahse girmek ister misin?

Ne kadar hoşlanmış olursam olayım, birkaç gün önce tanıştığım biriyle yatmam. Nokta. O yüzden sakın

ya da bu konuda başka bir şey.

Her iki hesap için de çok geç.

Bir kahkahayı yuttu, yanaklarının iç kısımlarını sertçe emdi. Adam onun elini nazikçe sıktı, sonra bıraktı ve motoru yeniden çalıştırdı. Bir U dönüşüyle ana bulvara geri döndüler.

Montmartre eskiden her türden sanatçıyla dolup taşardı ama salata günlerinden bu yana bölgenin büyük kısmı bozulmuştu. Dar, kıvrımlı, tek şeritli, ortasında suyun akması için bir oluk bulunan sokaklar, her iki tarafta birbirine yakın binalar ve gece hayatı arayışında olan çok sayıda turist vardı. Lily ona labirentin içinde rehberlik etti ve sonunda şöyle dedi,
İşte, mavi kapı. Orası benim apartmanım.

Arabayı kapının önüne çekti. Sokağı kapatmadan arabayı park edecek bir yer yoktu, bu yüzden onunla birlikte yukarı çıkması söz konusu değildi. Eğildi ve önce yanağına, sonra da ağzına hızlı bir öpücük kondurdu. Bugün için teşekkür ederim. Çok eğlenceliydi.

Benim için zevkti. Yarın?

Tereddüt etti, sonra dedi ki, □Beni ara. Bakarız." Belki de arkadaşı laboratuvarın güvenliği hakkında ihtiyaç duydukları bilgiyi sağlayabilirdi. Swain'in de bir şekilde ona cazip gelecek başka bir pratik olmayan davetle gelmesi muhtemeldi, ancak onun yerine kendisi sürerse daha güvende olacaklarını düşünüyordu □ ve araba kullanma becerileri ne yazık ki paslanmıştı.

Kız binaya girene kadar onu izledi, sonra da arabayı sürmeden önce hafifçe kornaya bastı. Lily merdivenleri tırmandı, eskiden olduğundan daha yavaş çıkıyordu, evine ulaştığında sadece biraz nefes nefese olduğu için memnundu.

üçüncü kattaki küçük daire. İçeri girdi ve kapıyı arkasından kilitledi, sonra derin bir iç çekti.

Lanet olsun ona. Onun savunmasının içine giriyordu ve ikisi de bunu biliyordu.

Swain Montmartre labirentinden çıkar çıkmaz ve dikkatini bulunduğu yerden başka bir şeye verebilir hale gelir gelmez, mesaj olup olmadığını kontrol etmek için cep telefonunu açtı. Hiç mesaj yoktu, bu yüzden araba sürerken Langley'i aradı ve Müdür Vinay'ın ofisini sordu; belki de asistanı hâlâ masasındaydı, gerçi orada saat beşe geliyordu. Sesini tanıdığında rahatlamıştı. Ben Lucas Swain. Bana müdürün durumunu söyleyebilir misiniz? □ Sonra nefesini tuttu ve Frank'in hâlâ hayatta olması için dua etti.

Durumu hâlâ kritik, □ dedi. Sesi sarsılmış gibiydi. Yakın akrabası yok, sadece Oregon'da yaşayan iki yeğeni ve bir yeğeni var. Onlarla temasa geçtim, ancak herhangi birinin gelip gelemeyeceğini bilmiyorum.□

Prognozu biliyor musunuz?

Doktorlar yirmi dört saati atlatırsa şansının daha da artacağını söylüyorlar.

Gelişmeleri öğrenmek için sizi tekrar aramamın bir sakıncası var mı?

Tabii ki hayır. Bunun çok gizli tutulduğunu söylememe gerek yok, değil mi?

Hayır, efendim.

Ona teşekkür etti ve telefonu kapattı, sonra da teşekkür ve duayı birleştiren bir nefes aldı. Bugün hem kendisinin hem de Lily'nin dikkatini dağıtmayı başarmıştı ama Frank'in ölebileceği bilgisi aklının bir köşesinde durmuş, içini kemiriyordu. O

Lily olmasaydı ne yapabileceğini bilmiyordu. Sadece onunla birlikte olmak, kendini onu güldürmeye adanmak, ona endişelerinden başka odaklanabileceği bir şey vermişti.

Onun on sekiz yaşında, oğlu Sam'in şu anda olduğu yaşta, soğukkanlılıkla birini öldürmek için işe alındığını düşünmek kalbini kırıyordu. Tanrım, bunu her kim yaptıysa yakalanıp vurulmalıydı. Bu adam onun normal bir yaşamı elinden almıştı, üstelik kız bunun kendisine ne kadar pahalıya mal olacağını anlayamayacak kadar gençken. Genç, taze ve büyük ölçüde masum olan kızın nasıl mükemmel bir silah olabileceğini görebiliyordu ama bu onu doğru yapmıyordu. Eğer kızıdan adamın adını öğrenirse □ kendisine takma ad değil de gerçek adının verildiğini varsayarak- o piçin peşine düşmeyi ihmal etmeyecekti.

Cep telefonu çaldı. Kaşlarını çatı, midesi alt üst oldu. Herhalde Frank'in asistanı onu arayıp Frank'in az önce öldüğünü söylemiyordu □

Telefonu eline aldı ve camda görünen numaraya baktı. Bir Fransız numarasıydı ve kimin aradığını merak etti, çünkü arayan Lily değildi □ kendi cep telefonunu kullanmış olmalıydı □ ve burada başka kimsede onun numarası yoktu.

Açtı ve debriyaja basıp dönüş için vites küçültürken çenesi ile omzunun arasına sıkıştırdı. Evet.

Bir adam sessiz ve düzgün bir ses tonuyla, □ CIA merkezinizde Rodrigo Nervi'ye bilgi veren bir köstebek var, dedi. Bilmeniz gerektiğini düşündüm.

Swain şaşkınlıkla sordu, ama cevap gelmedi. Aramanın bağlantısı kesilmişti.

Küfrederek telefonu kapattı ve cebine geri koydu. Köstebek mi? Kahretsin! Yine de bundan şüphe edemezdi, çünkü aksi takdirde Fransız bu numarayı nereden bulmuştu? Ve arayan kesinlikle bir Fransızdı; İngilizce konuşmuştu ama aksanı Fransızcaydı. Gerçi Paris aksanı değildi; Swain bir gün içinde Paris aksanını anlamıştı.

Omurgasından aşağı bir ürperti aktı. İsteddiği her şey doğrudan Rodrigo Nervi'ye mi iletilmişti? Eğer öyleyse, Lily ile birlikte atacakları her adım onları doğrudan bir tuzağa düşürebilirdi.

Swain otel odasında bir ileri bir geri volta atıyor, her zamanki güler yüzlü ifadesi yerini soğuk ve sert bir ifadeye bırakıyordu. Nasıl bakarsa baksın, kelimenin tam anlamıyla tek başınaydı. Langley'deki köstebek herhangi biri olabilirdi: Frank'in asistanı; Swain'in bir keresinde kendisiyle konuştuğu için çok sevdiği Patrick Washington; analistlerden herhangi biri; dava memurları □hatta DDO, Garvin Reed bile. Swain'in orada tamamen güvendiği tek kişi Frank Vinay'di, o da kritik durumdaydı ve yaşayamayabilirdi. Gizemli arayanın bu açıklamasıyla Swain, Frank'in geçirdiği otomobil kazasının kaza olmayabileceğini düşünmek zorunda kaldı.

Ama o bunu düşündüyse, muhtemelen Langley'deki binlerce kişi de aynı şeyi düşünmüştür. Ya köstebek, şüpheleri kazadan uzaklaştırmak için uygun bir yere yerleştirildiyse?

Yine de, otomobil kazaları aldatıcıdır, kesinlikle en güvenilir eleme yöntemi değildir.

Birisi; insanların arabalarını hurdaya çeviren kazalardan yürüyerek kurtuldukları bilinmektedir. Öte yandan, birini öldürdüyseniz ve bunun kasıtlı olduğunu kimsenin bilmesini istemiyorsanız, kaza süsü vermek için olayları sahnellersiniz. Ne kadar iyi sahnelendiğı, ilgili tarafların güvenilirliğine ve arkasındaki para miktarına bağılıydı.

Ama DO'yu ortadan kaldırarak bir araba kazasını kim nasıl planlayabilirdi ki? Mantıken, D.C. trafiğinde herhangi bir anda birinin nerede olacağını tahmin etmek, şehrin her yerinde trafiğı geciktiren ve başka rotalara yönlendiren çamurluk çarpmaları, mekanik sorunlar ve patlak lastikler nedeniyle imkansızdı. Buna bir de uyuyakalmak, latte içmek için durmak gibi insan faktörünü eklediğinde, bunun nasıl yapılabileceğini, bir insanın zamanlamayı nasıl bu kadar mükemmel yapabileceğini anlayamıyordu.

Ne olursa olsun, Frank'in şoförü her gün işe aynı yoldan gitmiyordu. Bu basit bir şeydi. Frank buna izin vermezdi.

Yani mantıken, kaza görüldüğü gibi olmalıydı: bir kaza.

Sonuç aynıydı. Frank yaşasa da yaşamasa da, artık görevde değildi, ulaşamazdı. Swain uzun süredir saha görevlisiydi ama Güney Amerika'da çeşitli isyancılar ve askeri gruplarla çalışıyordu; CIA merkezinde fazla zaman geçirmemişti. Orada çok fazla insan tanıımıyordu, onlar da onu tanıımıyordu. Merkezde nadiren bulunmasını her zaman bir avantaj olarak görmüştü ama şimdi bu onu zor durumda bırakıyordu çünkü güvenilebileceğı kadar iyi tanıdığı kimse yoktu.

Yani artık Langley'den yardım ya da bilgi talebi gelmeyecekti. Bunun kendi özel durumu için ne anlama geldiğini anlamaya çalıştı. Ona göre iki seçeneğı vardı: Lily'nin fişini çekebilirdi.

Ya da burada kalıp Lily'yle birlikte Nervis'in güvenliğini kırmaya çalışacak ve köstebeğin kim olduğunu öğrenmeye çalışacaktı. İkisi arasında burada kalmayı tercih etti. Bir kere, zaten buradaydı ve Nervi kompleksindeki güvenlik ne kadar iyi olursa olsun, Langley'deki güvenlikle kıyaslanamazdı.

Sonra Lily vardı. Ona dokunuyor, onu eğlendiriyor ve onu beklediğinden çok daha fazla tahrik ediyordu. Evet, onu en başından beri çekici buluyordu ama onunla daha fazla zaman geçirdikçe, onu daha iyi tanıdıkça çekim daha da yoğunlaşıyordu. Onunla planladığından daha derine iniyordu ama yine de yeterince derin değildi. Daha fazlasını istiyordu.

Bu yüzden burada kalacak ve işleri bu noktadan sonra tamamen kendi başına halletmek için elinden geleni yapacaktı. Lily'nin laboratuvar kompleksine girme planına kendi merakından □ve onun pantolonuna girme arzusundan □ eşlik ediyordu ama şimdi bu konuda ciddileşmesi gerekiyordu. Ve tamamen yalnız da değildi; yanında acemi olmayan Lily vardı ve ayrıca tanımadığı arayan kişi de vardı. Her kimse, adam neler olup bittiğini bilecek kadar iyi bir konumdaydı ve Swain'i uyararak kendisini meleklerin tarafına yerleştirmişti.

Cep telefonunun gelen aramaları listeleyen kullanışlı küçük özelliği sayesinde Swain adamın numarasını hem gerçek hem de mecazi anlamda biliyordu. Bugün bir insan bir yerlerde elektronik ya da kâğıt ayak izi bırakmadan neredeyse hiç hareket edemiyordu. Bu, arıyor ya da saklanıyor olmanıza bağlı olarak bazen bir lütuf, bazen de bir lanetti.

Adamın köstebeğin adını bilmesi bile mümkündü ama Swain bundan şüpheliydi. Aksi takdirde, neden ona genel bir

Önceden haber vermek mi? Swain'i uyaracak kadar önemli olsaydı, elinde olsaydı ismini verirdi.

Ancak bir kişinin sahip olduğunu bilmediği ne kadar bilgiye sahip olduğunu asla bilemezsiniz, henüz bir araya getirip uyumlu bir bütün haline getirmedikleri parçalar ve parçalar. Bunu öğrenmenin tek yolu sormaktı.

Tanımadığı muhbirini cep telefonundan geri aramak istemedi, adamın kendisiyle konuşmak istememesi ve telefon numarasının gelen olarak listelendiğini gördükten sonra cevap vermemesi ihtimaline karşı. Aynı şekilde, adamın Bristol'de kaldığını bilmesini de istemiyordu; böylesi daha güvenli görünüyordu. Fransa'ya geldiği gün bir telefon kartı satın almıştı, hiç kullanmayacağını düşünmüştü ama cep telefonunun şarjı beklenmedik bir şekilde biterse diye yanından ayırmak istememişti. Otelden ayrıldıktan sonra Faubourg-Saint-Honoré'ye doğru yürüdü ve caddenin ilerisindeki ilk ankesörlü telefonu es geçti.

Numarayı çevirirken gülümsüyordu ama bu gülümseme mizahtan tamamen yoksundu. Daha çok öğle yemeğine yaklaşan bir köpekbalığının gülümsemesine benziyordu. Telefonun zil sesini dinlerken kol saatine baktı: Saat 01:43. Güzel. Muhtemelen adamı yataktan kaldıracaktı, telefonu kapattığı için bunu hak etmişti.

Evet mi?

Ses tonu ihtiyatlıydı ama Swain sesi tanıdı. Merhaba, □ dedi neşeyle, İngilizce. Kimseyi rahatsız etmedim, değil mi? Kapatma şimdi. Oyuna devam edersen tek alacağın bir telefon görüşmesi olur. Telefonu yüzüme kapatırsan seni ziyarete gelirler.

Bir duraklama oldu. Ne istiyorsunuz? □ Swain'in aksine, karşıdaki adam Fransızca konuşuyordu; Swain idare edecek kadar dil bildiği için memnundu.

Fazla bir şey yok. Sadece bildiğin her şeyi bilmek istiyorum.□

Bir dakika lütfen.□ Swain adamın bir kadınla sessizce konuştuğunu duydu. Telefon ağzından uzakta olduğu için ne söylediğini anlamak zor olsa da, Swain □aşağıya telefon etmekle ilgili bir şeyler yakaladığını düşündü.□

Ah. Yani evdeydi.

Sonra adam telefona döndü ve hızlıca, □Evet, sizin için ne yapabilirim?

Swain, karısının iyiliği için sis perdesi diye düşündü. Başlangıç olarak bana bir isim verebilirsin.

Karısının duyamayacağı bir yerde olmalı, çünkü adam İngilizce konuşmaya başlamıştı.

□Kesinlikle, ama ben sizinkini düşünüyordum. □

Adam tekrar durakladı. Bilmeseniz daha iyi olur.

Senin için daha iyi, evet, ama işleri senin için daha iyi hale getirmek konusunda endişeli değilim.

Ama öyleyim, mösyö.□ Şimdi orada bir sertlik var; adam hafifmeşrep değildi. Hayatımı ve ailemin hayatını tehlikeye atıyorum. Rodrigo Nervi ihaneti hafife alacak biri değildir.

Onun için mi çalışıyorsun?

Hayır. O anlamda değil.

Kendimi biraz kalın kafalı hissediyorum. Ya sana ödeme yapar ya da yapmaz. Hangisi?

Ona bazı bilgiler verirsem, mösyö, ailemi öldürmez. Evet, bana para ödüyor; para beni daha da suçluyor, değil mi? □ Sessiz sese acı girdi.

Bu, konuşmayacağıma dair bir sigortadır.□

Anlıyorum. □ Swain ukala ve sert adam tavrından vazgeçti □ ya da en azından davranışlarını yumuşattı □ gerçi bu onun için o kadar doğaldı ki, muhtemelen rol yapmıyordu.

Bir şey kafamı karıştırıyor. Nervi burada olduğumu, beni soracağını nereden biliyordu ki? Sanırım ismim bu şekilde ortaya çıktı ve telefon numaramı bu şekilde aldın.

Sözleşmeli ajanlarınızdan birinin kimliğini araştırıyordu. Sanırım onu teşhis eden bir yüz tanıma bilgisayar programıydı. Köstebek onun dosyasına erişti ve orada onun neden olduğu sorunla ilgilenmek üzere sizin görevlendirildiğinize dair bir not vardı.□

Onun sözleşmeli bir ajan olduğunu nereden biliyordu?

Yapmadı. Onu tanımlamak için birkaç farklı yol araştırıyordu.

Demek Rodrigo Lily'nin Salvatore'la birlikteyken kullandığı kılık değiştirmemiş fotoğrafını bu şekilde ele geçirmişti. Lily'nin neye benzediğini ve gerçek adını biliyordu. Swain sordu, □Nervi benim adımı biliyor mu?

Bunu söyleyemem. Ben CIA ile Nervi arasında aracıyım, ama adınızı ona vermedim. Sizinle temas kurmanın bir yolunu sordu.

Tanrı aşkına, neden?

Sanırım size bir anlaşma teklif etmek için. Aradığı kadının nerede olduğu hakkında sahip olduğunuz herhangi bir bilgi karşılığında çok para.□

Anlaşmayı kabul edeceğimi ona düşündüren neydi?

Kiralıksınız, değil mi?

Swain kısaca "Hayır" dedi.

Siz bir sözleşme acentesi değil misiniz?

Hayır. Başka bir şey söylemedi. Eğer onu CIA gönderdiyse ve sözleşmeli ajan değilse, o zaman onun için tek bir kategori vardı: saha görevlisi. Bu adamın bunu anlayacak kadar zeki olduğundan şüpheleniyordu.

Keskin bir nefes sesi duyuldu.

O zaman doğru kararı verdim.

Hangisi?

Ona telefon numaranızı vermedim.

Ailen tehlikede olsa bile mi?

Bir kılıfım var. Başka bir Nervi daha var, Damone adında küçük bir erkek kardeş, aileye pek benzemiyor. Zeki ve mantıklı biri. CIA için çalışan biriyle temas kurmanın tehlikelerine, bu kişinin Rodrigo'nun telefon numarasına sahip olabilmesinin tek yolunun CIA'den birinin ona vermiş olması olduğunu anlayacağına, dahası bu kişinin ülkesine çok sadık olabileceğine işaret ettiğimde □Damone söylediklerimin doğruluğunu anladı. Rodrigo'ya CIA elemanının □tabii ki bu sizsiniz□burada bir cep telefonu kiraladığını ve henüz merkezle temasa geçmediğini, dolayısıyla mevcut bir numara olmadığını bildireceğini söyledi.□

Açıklama biraz karmaşık olsa da bu mantıklıydı. Rodrigo muhtemelen bu saha memurlarını bilmiyordu,

kendi ülkelerinin dışındayken ya güvenli uluslararası cep telefonları ya da uydu telefonları kullanacaklardır.

Bir başka parça da bu küçük parçaya tam olarak uyuyordu. Bilginin CIA'den bu adam aracılığıyla Rodrigo Nervi'ye aktarılabilmesi için Swain'in konuştuğu adamın böyle hassas bir bilgiyi talep edebilecek bir konumda olması □ ve birileri öğrenirse kaybedecek çok şeyi olması gerekiyordu. "Nesin sen?" diye sordu. Interpol mü?

Hızlı bir nefes alma sesi duydu ve muzaffer bir şekilde, Bingo! Tek seferde hallettim. Görünüşe göre Salvatore Nervi parmaklarını sokmaması gereken birçok pastaya sokmuştu.

Yani yaptığın şey, □ dedi, □aileni tehlikeye atmadan Nervi'den intikam almak. İsteddiği her şeyi yapmayı açıkça reddedemezsin, değil mi?

Benim çocuklarım var, mösyö. Belki anlamıyorsunuz □□□

Benim de iki tane var, o yüzden evet, çok iyi anlıyorum.

Eğer işbirliği yapmazsam onları tereddüt etmeden öldürecektir. Kardeşiyle olan bu meselede ben bir talebi reddetmedim; kardeşi bu konuda bir karar verdi.□

Ama zaten numaram sende olduğu için, beni köstebek konusunda uyarmak için isimsiz bir arama yaparak bunu iyi bir şekilde kullanabileceğini düşündün.

Evet. İçeriden gelen bir şüpheyile başlatılan bir soruşturma, dışarıdan başlatılan bir soruşturmadan çok farklıdır, değil mi?

Bu adam köstebeğin yakalanmasını istiyordu; o bağlantının kapatılmasını istiyordu. Yıllar boyunca aktardığı bilgilerden dolayı kendini suçlu hissediyor olmalıydı.

bir şekilde telafi etmeye çalışıyorum. Ne kadar zarar verdin?

Ulusal güvenlik için çok az, mösyö. İstendiğinde en azından bir tutam güvenilir bilgi vermek zorundayım, ancak her zaman daha hassas öğeleri çıkardım.□

Swain bunu kabul etti. Ne de olsa adamın bir vicdanı vardı, yoksa onu arayıp uyarmazdı. Köstebeğin adını biliyor musun?

Hayır, biz hiç isim kullanmadık. O da benimkini bilmiyor. Gerçek isimlerimizi kastediyorum. Kimliklerimiz var tabii ki.

O zaman size nasıl bilgi ulaştırıyor? Sanırım kanallar aracılığıyla gönderiyor, bu yüzden fakslanan veya taranan her şeyin dikkatinize gönderilmesi gerekir.□

Elektronik olarak gönderilmesi gereken şeyler için evdeki bilgisayarımda hayali bir kimlik oluşturdum, ki bu çoğu şey için geçerli. Nadiren faksla bir şeyler gönderilir. Böyle bir şeyin izi sürülebilir elbette □neye bakılacağını bildiğimizi varsayarsak. Hesabıma kelime aklıma gelmiyor. İnsanın randevularını girdiği küçük el bilgisayarı.

Swain, "PDA" dedi.

□Oui. PDA.□ Fransız aksanıyla söylendiğinde pei d□ay'dı.

Onunla iletişime geçmek için kullandığınız numara □□

Sanırım bir cep telefonu numarası, çünkü ona her zaman bu numaradan ulaşabiliyorum.□

Numarayı takip ettirdiniz mi?

Biz araştırmıyoruz, mösyö; biz koordine ediyoruz.

Swain, Interpol'ün anayasasının örgütün kendi soruşturmalarını yürütmesini doğrudan yasakladığının farkındaydı. Adam az önce onun gerçekten de Interpol olduğunu doğrulamıştı, Swain'in bundan şüphesi yoktu.

Cep telefonunun sahte bir isimle kaydedileceğinden eminim,□ diye devam etti Fransız. Sanırım bunu yapmak onun için kolay olurdu.□

Swain burnunun kenarını sıkarak, □ Bir parmak şıklatması,□ diye onayladı. Sahte bir ehliyet bulmak kolaydı, özellikle de onların iş kolundaki insanlar için. Lily, Rodrigo'dan kaçarken üç ayrı kimlik kullanmıştı. Langley'de çalışan biri için ne kadar zor olabilirdi ki?

Bu adamı yakalamak için kullanabileceği çeşitli yolları düşünmeye çalıştı. Ne sıklıkla görüşüyorsunuz?

Bazen aylarca. Son birkaç gün içinde iki kez.

Yani bu kadar kısa sürede üçüncü bir temas olağandışı olurdu?

Çok sıradışı. Ama şüphelenir miydi? Belki, belki de şüphelenmez. Ne düşünüyorsun?

□Düşünüyorum da mösyö, iki arada bir derede kaldınız ve çıkmak istiyorsunuz. Haksız mıyım?

Bir taş ve bir □? Ah, anlıyorum. Bunu çok isterim.

İhtiyacım olan şey onunla bir sonraki konuşmanızın kaydı. İsterseniz konuşurken kayıt cihazını kapatın. Konuşmanın içeriği önemli değil, sadece sesi önemli.

Bir ses izi alacaksınız.

Evet. Kullandığınız kayıt cihazına da ihtiyacım olacak. O zaman tek yapmam gereken bir eşleşme bulmak.□ Ses izi analizi oldukça kesindi; bu ve yüz tanıma programları Saddam Hüseyin'i benzerlerinden ayırt etmek için kullanılmıştı. Ses, her bireyin boğazının, genzinin ve ağzının yapısının bir ürünüydü ve taklit edilmesi zordu. Empresyonistler bile bir sesi tam olarak taklit edemezdi. Mikrofonlar, kayıt cihazları, ses beslemesi vb. arasındaki farklılıklar da değişkenlik yaratıyordu. Aynı kayıt cihazını kullanarak bu değişkeni denklemden çıkardı.

Bunu yapmaya hazırım,□ dedi Fransız. Bu benim ve sevdiklerim için bir tehlike, ancak işbirliğinizle bu riskin yönetilebilir olduğunu düşünüyorum.□

Teşekkür ederim, □ dedi Swain içtenlikle. Bir adım daha ileri gitmeye ve belki de tehdidi ortadan kaldırmaya istekli misiniz?

Çok uzun bir duraklama oldu; sonra □Bunu nasıl yapardınız?

Güvendiğiniz bağlantılarınız var mı?

Ama tabii ki.

Belki de belirli bir kompleksteki güvenlik sisteminin özelliklerini öğrenebilecek biri?

□Specs . . . ?□

Mavi plan. Teknik detaylar.□

Bu kompleksin Nervi organizasyonuna ait olduğunu varsayıyorum.

Öyle. Swain ona laboratuvarın adını ve adresini verdi.

Ne yapabileceğime bakacağım.

Ertesi sabah cep telefonu çaldığında Lily gülümsedi. Swain'den yine yarı şaka yarı ciddi müstehcen bir arama beklerken, cevap vermeden önce gelen aramanın numarasını kontrol etmedi. Sırf Swain'in sinirini bozmak için sesini derin, neredeyse erkeksi bir tona çevirdi ve sabırsız bir şekilde telefona □Merhaba!

Duyduğu ses Swain'in sesi değildi; elektronik olarak değiştirilmiş bir sestir, bu yüzden ses bozulmuştu ve kelimeler sanki bir davuldan çıkıyormuş gibi geliyordu.

Lily şoktan donakaldı ve hiç düşünmeden aramayı sonlandırmak istedi ama sakin bir mantık kendini yeniden gösterdi. Birinin onun cep telefonu numarasına sahip olması, onu nerede bulacağını bildiği anlamına gelmiyordu. Telefon onun gerçek adına kayıtlıydı; daire ve onunla bağlantılı her şey Claudia Weber'in adınaydı. Aslında, arayanın ondan □Mansfield□ olarak bahsetmiş olması rahatlatıcıydı; Claudia kişiliği hâlâ güvendediydi.

Bu telefon numarasına kimin erişimi vardı? Bu onun özel cep telefonuydu, sadece kişisel işleri için kullandığı bir telefon. Tina ve Averill'de numara vardı elbette, Zia ve Swain'de de vardı. Başka kimde vardı? Bir zamanlar geniş bir tanıdık çevresi vardı, ama bu neredeyse cep telefonundan önceydi; Zia'yı bulduğu günden beri, kendini bebeğe adadığı için çevresi gittikçe küçülmüştü ve Dmitri'yle yaşadığı fiyaskodan sonra daha da küçülmüştü. Şu anda Swain'den başka bu numaraya sahip olan birini düşünemiyordu.

☐Mademoiselle Mansfield? ☐ diye sordu çarpık ses tekrar.

Evet? ☐ Lily kendini sakın olmaya zorlayarak cevap verdi. Bu numarayı nereden buldun?

Cevap vermedi, onun yerine Fransızca olarak şöyle dedi: ☐Siz beni tanıımıyorsunuz ama ben arkadaşlarınız Joubran'ları tanıyordum.

Kelimeler, sesi gizleyen bozulmanın ötesinde, sanki konuşan kişi konuşmakta zorluk çekiyormuş gibi tuhaf geliyordu. Arkadaşlarından bahsedilince daha da gerildi. Siz kimsiniz?

Affedersiniz ama bu özel kalmalı.

Neden?

Daha güvenli.☐

"Kimin için daha güvenli?" diye sordu sertçe.

İkimiz de.

Tamam, bunu kabul edebilir. Neden aradın?

Laboratuvarı yok etmeleri için arkadaşlarınızı kiralayan benim. Olanların olmasını asla istemedim. Kimsenin ölmemesi gerekiyordu.

Bir kez daha şoke olan Lily el yordamıyla arkasından bir sandalye bulup üzerine çöktü. Cevap istiyordu ve hiçbir uyarı olmadan cevaplar kucağına düşüyordu. "Asla hediye atının ağzına bakma" deyimini, "hediye taşıyan Yunanlılardan sakın" ile savaşıyordu.□ Öyleyse arayan hangisiydi, mecazi anlamda bir at mı yoksa bir Yunanlı mı?

"Onları neden işe aldın?" diye sordu sonunda. Daha da önemlisi, beni neden arıyorsun?

Arkadaşlarınız görevlerinde geçici olarak başarılı oldular. Ne yazık ki araştırmalar yeniden başladı ve durdurulması gerekiyor. Başarılı olmak istemeniz için bir nedeniniz var: intikam. Salvatore Nervi'yi bu yüzden öldürdün. Bu nedenle, görevi tamamlamanız için sizi işe almak istiyorum.

Omurgasından aşağı soğuk bir ter damladı. Salvatore'u öldürdüğünü nereden biliyordu? Aniden kuruyan dudaklarını yaladı ama bu konuyu araştırmadı. Onun yerine adamın ifadesinin geri kalanına odaklandı. Bu adam zaten yapmayı planladığı şey için onu işe almak istiyordu. Bu ironi onu neredeyse güldürecekti ama eğlenmekten çok acı hissetti. Bu görev tam olarak nedir?

Bir virüs var, bir kuş gribi virüsü. Dr. Giordano bu virüsü insandan insana geçebilecek şekilde değiştirerek bir pandemi yarattı ve bu nedenle geliştirdiği aşıya büyük bir talep oluştu. İnsanların bu virüse karşı bir direnci yoktur; insanlık daha önce bu virüsle karşılaşmamıştır. Dr. Giordano daha da büyük bir panik yaratmak için bu virüsü, bağışıklık sistemleri yetişkinler kadar gelişmemiş olan çocuklara en büyük zararı verecek şekilde özel olarak tasarlamıştır. Milyonlarca insan ölecek, matmazel. Bu, yirmi ila elli milyon insanın ölümüne neden olduğu düşünülen 1918'dekinden daha büyük bir salgın olacak.

. . . En büyük zararı çocuklara verir. Zia. Lily haklı olduğunu, Averill ve Tina'yı sonunda ölümleriyle sonuçlanan eyleme itenin Zia'yla ilgili bir şey olduğunu düşünerek kendini kötü hissetti. Zia'yı korumaya çalışırken onun ölümüne neden olmuşlardı. Bunun adaletsizliğine, nihai ironiye çığlık atmak istedi. Yumruğunu sıktı, kontrol için savaştı, boğazına lav gibi yükselen öfke ve acıyı kontrol altına almak için savaştı.

Virüs mükemmelleştirildi. Aşı hazır olur olmaz, insan temasının en yoğun olduğu dünyanın en büyük şehirlerine paketler halinde gönderilecek. Grip hızla yayılacak. Dünya çapında panik başladığında binlerce, belki de milyonlarca insan ölmüş olacak. O zaman Dr. Giordano kuş gribi için bir aşı geliştirdiğini açıklayacak ve Nervi organizasyonu bunun fiyatını belirleyebilecektir. Muazzam bir servet kazanacaklar.□

Evet, yaparlardı. Klasikti. Arzı kontrol et, sonra da talep yarat. De Beers bunu elmaslarla yaptı; piyasada bulunan elmasları dikkatlice sınırlandırarak fiyatı yapay olarak yüksek tuttu. Elmaslar hiç de nadir değildi ama arz kontrol altındaydı. Ham petrol ve OPEC için de aşağı yukarı aynı durum söz konusuydu, ancak petrol söz konusu olduğunda dünya kendi talebini yaratmıştı.

Bütün bunları nereden biliyorsun? □ diye sordu kızgınlıkla. Neden yetkililere söylemedin?

Bir duraklama oldu; sonra çarpıtılmış ses şöyle dedi, □Salvatore Nervi'nin pek çok siyasi bağlantısı vardı, yüksek mevkilerde ona iyilik borcu olan insanlar vardı. Aynı laboratuvar virüse karşı aşı geliştiriyor, bu yüzden virüsün oradaki varlığı açıklanıyor. Onun etkisinden daha ağır basacak bir kanıt yok. Bu yüzden profesyonelleri işe almak zorunda kaldım.□

Ne yazık ki bu doğruydu; Salvatore'nin cebine yerleşmiş ve onu dokunulmaz kılan pek çok nüfuzlu politikacı vardı.

Ayrıca kiminle konuştuğunu, adamın dürüst olup olmadığını ya da Rodrigo'nun onun cep telefonu numarasını bulup bulmadığını ve bunu onu dışarı çekmek için bir hile olarak kullanıp kullanmadığını bilmediği de doğruydu. Bu adamın söylediği her şeyi olduğu gibi kabul etmesi için aptal olması gerekirdi.

"Yapacak mısınız?" diye sordu.

Kim olduğunu bilmeden nasıl evet diyebilirim? Sana nasıl güvenebilirim?

Zorluğu anlıyorum ama bir çözümüm yok.

İşe alabileceğiniz tek kişi ben değilim.

□Hayır, ama belki de motivasyonunuz daha yüksek ve ayrıca şu anda buradasınız. Başka birini aramakla vakit kaybetmek zorunda değilim.□

Tina Joubran güvenlik sistemleri konusunda uzmandı. Ben değilim.

Olmanıza gerek yok. Joubran'lara laboratuvardaki güvenlik sisteminin ayrıntılarını veren bendim.□

Ağustos ayındaki olaydan sonra değiştirilmiş olacaktı.□

Evet, öyleydi. O bilgiyi de edindim.□

Tüm bunları biliyorsanız, laboratuvar da çalışıyor olmalısınız. Virüsü kendiniz yok edebilirsiniz.□

Yapamamam için nedenler var.

Yine konuşmasında garip bir zorluk fark etti ve aniden konuşmacının bir şekilde özürli olup olmadığını merak etti.

Bunu yapmanız için size bir milyon Amerikan doları ödeyeceğim.

Lily alnını ovuşturdu. Bu yanılttı, miktar çok fazlaydı. İçindeki alarm zilleri çalmaya başladı.

Kadın bir şey söylemeyince adam devam etti: □ Bir şey daha var. Dr. Giordano da öldürülmeli. Eğer yaşarsa, başarısını başka bir virüsle çoğaltacaktır. Her şey yok edilmeli: Doktor, araştırma kağıtları, bilgisayar dosyaları, virüs. Her şey. Bu ilk seferde yaptığım bir hata, titiz davranmamak.

Birdenbire bir milyon dolar o kadar da uzak görünmedi. Şu ana kadar söylediği her şey mantıklıydı ve aklındaki soruların çoğuna cevap veriyordu ama doğuştan gelen ihtiyatı onu geri çekiyordu. Bunun bir tuzak olması ihtimaline karşı kendini koruyabileceği bir yol olmalıydı ama tüm bu konuşma onu gafil avlamıştı ve düşüncelerini düzgün bir şekilde bir araya getirememişti. Bir karar vermeden önce her şeyi düşünmesi gerekiyordu.

Şu anda size bir cevap veremem, □ dedi. Düşünmem gereken birkaç şey var.

Anlıyorum. Bu bir tuzak olabilir. Tüm olasılıkları düşünmekle akıllılık ediyorsunuz ama yine de zaman bir faktör. Size teklif ettiğim işin her halükarda sahip olduğunuz bir hedef olduğuna inanıyorum, benim yardımımıyla ulaşma şansınızın daha yüksek olduğu bir hedef. Ne kadar uzun süre beklerseniz, Rodrigo Nervi'nin sizi bulma ihtimali o kadar artar. Zeki ve acımasız biri ve para hiç önemli değil. Paris'in her yerinde, Avrupa'nın her yerinde, dükkanlarda ve polis departmanlarında adamları var. Yeterli zaman verilirse, seni bulacaktır. Sana ödeyeceğim parayla, ortadan kaybolmak için gerekli araçlara sahip olacaksın.

Adam haklıydı. Bir milyon dolar onun durumunu her türlü ölçünün ötesinde iyileştirecekti. Yine de teklifin üzerine atlayamadı, yemin onu tuzağa düşürme ihtimalini görmezden gelemedi.

Bunları bir düşün. Yarın sizi tekrar arayacağım. O zaman cevabınızı almalıyım ya da başka yollara başvurmalıyım.□

Bağlantı kesilmişti. Lily otomatik olarak numara için gelen arama kaydını kontrol etti, ancak bilginin engellendiğini görünce şaşırmadı; bir sabotajcı kiralamak için bir milyon doları olan bir adam, güvenlik katmanlarını da karşılayabilirdi.

Ama o kadar zengin biri laboratuvarında çalışır mı? Mümkün değil. Peki bu bilgiye nasıl sahip oldu? Güvenlik sisteminin şemalarını nasıl elde edebilirdi?

Kim olduğu ve bilgiyi nasıl aldığı çok önemliydi. Salvatore'nin planının bir ortağı olabilirdi ama ölecek masumları düşününce ürkmüştü □ama Lily'nin deneyimlerine göre, Nervis ve benzerleri gibi insanlar amaçlarına ulaştıkları sürece kimin ya da kaç kişinin öldüğünü umursamıyorlardı.

Yoksa arayan Rodrigo Nervi'nin ta kendisi miydi ve onu bir tuzağa çekmek için neler olup bittiği konusunda gerçeği mi söylüyordu? Böyle bir komployu tasarlayıp hayata geçirecek, en ince ayrıntısına kadar gerçekçi kılacak, örneğin Dr. Giordano'yu öldürmesini istediğini söyleyecek kadar zeki ve cesurdu.

Rodrigo Nervi ayrıca, gizlilik adına Blanches Sayfaları'na kaydettirmedeği cep telefonu numarasını da elde etme imkânına sahipti.

Swain'in numarasını tuşlarken parmakları titriyordu.

Üçüncü zil sesinde onun uykulu, □Günaydın, seksi.□ sesini duydu.

Bir şey oldu, □ dedi gergin bir sesle, onun selamını duymazdan gelerek. Seni görmem gerek.

Seni almamı ister misin, yoksa buraya mı gelmek istersin?

Beni al, □ dedi; arayan kişinin Rodrigo'nun her yerde adamları olduğu konusundaki uyarısı onu tedirgin etmişti. Bunu biliyordu, saçlarını kapatarak ve güneş gözlüğü takarak trenlerde kendini güvende hissediyordu ama her şeyi bildiği belli olan biri tarafından bu kadar kolay takip edilmek onu tedirgin etmişti. Parislilerin çoğu trenleri kullanırdı, çünkü trafik tam bir kâbustu. Onun gibi biri için insanların trenleri izlemesi hiç de zor değildi.

Trafiğe bağlı olarak, bir saat ile iki gün arasında bir sürede orada olacağım.

Yaklaştığında ara, seninle sokakta buluşuruz, □ dedi ve şakasına yanıt vermeden bağlantıyı kesti.

Duş aldı ve her zamanki pantolonunu ve botlarını giydi. Pencereden dışarı baktığında gökyüzünün güneşli olduğunu gördü, neyse ki güneş gözlüğü taktığında tuhaf görünmeyecekti. Şapkayla kapatabilmek için saçlarını topladı, sonra küçük yemek masasına oturup silahını titizlikle kontrol etti ve çantasına fazladan cephane koydu. Bu çağrı onu kesinlikle ürkütmüştü, bu pek sık başına gelmeyen bir şeydi.

Swain bir saat on beş dakika sonra, □Beş dakika uzaklıktayım,□ diye duyurdu.

Bekliyorum, □ diye cevap verdi Lily. Paltosunu ve şapkasını giydi, sonra güneş gözlüklerini taktı, çantasını aldı ve aceleyle aşağı indi. Dar, dolambaçlı sokakta pervasız bir hızla ilerleyen güçlü bir araba motorunun sesini duyabiliyordu, sonra gümüş araba hızla göründü ve tam önünde gıcırdayarak durdu. Neredeyse kapıyı kapatmadan önce tekrar hareket etmişti.

Swain her zamanki alaycı ses tonuyla □Ne oldu? □ diye sordu. O da güneş gözlüğü takıyordu ve arabayı kullanım biçimi hızlıydı ama iş adamıydı, hiç dalga geçmiyordu.

Kemerini bağlarken, "Cep telefonuma bir çağrı geldi," dedi. Numarayı senden başka kimseye vermediğim için kontrol etmeden açtım. Zaten bir işime yaramazdı, çünkü bloke edilmişti. Ses elektronik olarak gizlenmişti, ama bir erkekti ve bana Nervi laboratuvarını yok etmem ve sorumlu doktoru öldürmem için bir milyon dolar □Amerikan □ teklif etti.□

Devam et, dedi keskin bir virajda vites küçülterek.

Hatırlayabildiği her ayrıntıyı dahil ederek geri kalanını ona anlattı. Kuş gribi virüsüyle ilgili bölüme geldiğinde, adam çok yumuşak bir sesle, □Orospu çocuğu,□ dedi ve gerisini yorum yapmadan dinledi.

Kız sözlerini bitirdiğinde, "Ne kadar konuştunuz?" diye sordu.

Beş dakika kadar. Belki biraz daha uzun.

Konumunuzu belirlemeye yetecek kadar uzun o zaman. Tam yerini değil ama genel bölgeyi. Eğer Nervi'ye, fotoğrafınızı göstererek bölgeyi insanlarla doldurabilir ve eninde sonunda bir vuruş yapabilirdi.□

Burada hiç tanıdıık edinmedim. Daireyi lke dışında olan birinden kiraladım.

Bu yardımcı olur, ama gözleriniz çok farklı. Yarı husky olmalısın. Seni gören herkes bu gözleri hatırlayacaktır.

Teşekkürler, □ dedi sertçe.

Bence evden ihtiyacın olan şeyleri alıp benimle kalmalısın. Kesinlikle o geri arayana kadar. Eğer arayan Nervi'yse ve telefonunuzdan başka bir üçgenleme alırsa, tamamen farklı bir bölgede olacaktır ve bu onu şaşırtacaktır.□

Böylece benim hareket ettiğimi, tek bir yerde kalmadığımı düşünecek.

şansımız varsa. Otelin kendisinden kaynaklanan parazit, herhangi birinin sinyale kilitlenmesini engelleyebilir. Büyük binalar elektroniği gerçekten mahvediyor.

Onunla kalacaktı. İyi bir plandı; birlikte olacaklardı, check-in yaptırmak zorunda kalmayacaktı ve lüks bir otelde onu kim arayacaktı ki?

Planın birkaç artısı vardı ve görebildiği kadarıyla sadece bir eksisi vardı. Buna takılıp kalması aptalcaydı ama yine de onunla yakınlaşmak konusunda isteksizdi ve aynı odada uyurlarsa bunun olmayacağını düşünecek kadar saf değildi. Burada seks yapıp yapmayacaklarından daha önemli şeyler vardı ama yine de tereddüt ediyordu.

Ona aklından geçenleri okuduğunu belli eden sert ve net bir bakış attı ama ellerini kendine saklayacağına ve durumdan faydalanmaya çalışmayacağına dair güvence vermek için araya girmedi. Tabii ki faydalanacaktı. Bu kesin bir şeydi.

Pekâlâ, dedi.

Böbürlenmedi, gülümsemedi bile. Sadece "İyi" dedi. Şimdi grip virüsü hakkındaki her şeyi tekrar gözden geçirin. Atlanta'da bunun mümkün olup olmadığını bana söyleyebilecek birini tanıyorum, dünyayı zaten işe yaramayacak yarım yamalak bir plandan kurtarmak için acele etmeden önce.□

Adam dar sokaklardan geçerek dairesine doğru ilerlerken kadın hatırladığı her şeyi tekrarlardı. Kaldırıma yanaşarak, □Ben yukarı çıkıp dairende kimsenin olup olmadığını kontrol ederken birkaç dakika etrafta dolaşmak ister misin?

Lily botunun kenarına vurdu. Teşekkür ederim, ama yapabilirim.

Elimden geldiğince daireler çizeceğim, çünkü hiçbir şey bir blok halinde düzenlenmemiş gibi görünüyor. Ve daire çizerken, o aramayı yapacağım.

Yarım saat önce indiği merdivenleri tırmandı. Çıkarken bir saç teli koparmış, ıslatmış ve kapı ile kapı çerçevesinin üzerine, zeminden bir santim yukarıya yapıştırmıştı. Sarı saç, ahşabın üzerindeki misina gibi görünmezdi. Bakmak için iyice eğildi ve rahat bir nefes aldı. Saç hâlâ oradaydı. Daire güvendeydi. Kapının kilidini açarak içeri girdi ve aceleyle giysilerini ve tuvalet malzemelerini, ihtiyacı olacağını düşündüğü her şeyi topladı. Geri kalan eşyaları için ne zaman dönebileceğini ya da dönüp dönemeyeceğini sadece Tanrı biliyordu.

Bazı eski arkadaşlar vardı ki telefon numaraları sonsuza dek sizinle kalırdı. Ancak Micah Sumner onlardan biri değildi, bu yüzden Lily dairesinde kıyafetlerini toplarken, Swain dar sokakları aşmaya, vites değiştirmeye ve Amerika'daki bilgilere ulaşmak için gereken elektronik bataklığın içinden geçerken sonsuz gibi gelen bir dizi numarayı aynı anda tuşlamaya çalışıyordu. Sonra numarayı yazacak bir şeyi yoktu, hele bunu yapması gereken dördüncü eli hiç yoktu, bu yüzden bilgisayarlı ses bağlanmak isteyip istemediğini sorduğunda, □Hay aksi, evet,□ diye mırıldandı, sonra da □Hay aksi, evet,□ anlamına gelen numaraya bastı.

Beşinci çalışta Swain kimsenin cevap vereceğinden şüphe etmeye başlamıştı. Ama altıncı zil çalındığında, biraz beceriksizlik oldu ve uyku sersemi bir ses, □Evet, alo,□ dedi.

Micah, bu Lucas Swain.

"Vay orospu çocuğu." Kocaman bir esneme sesi duyuldu. Senden uzun zamandır haber alamadım. Keşke şu anda da senden haber almasaydım. Saatin kaç olduğunu biliyor musun?

Swain saatine baktı. Bir bakalım; burada saat sabah dokuz, yani saat üç, değil mi?

Piç kurusu.□ Bunu başka bir esnemenin ardından söyledi. Tamam, beni neden uyandırdın? Bu iyi olsa iyi olur.□

Öyle olup olmadığını bilmiyorum.□ Swain vites değiştirirken telefonu çenesi ile omzu arasına sıkıştırdı. Kuş gribi hakkında ne biliyorsunuz?

Kuş gribi mi? Benimle dalga geçiyorsun, değil mi?

Hayır, kalp krizi kadar ciddiylim. Kuş gribi tehlikeli mi?

Yabani kümes hayvanları için değil ama evcilleştirilmiş kuşlar için. Birkaç yıl önce haberlerde gördüğümü hatırlıyorum. 1997, sanırım... Hong Kong'da bir kuş gribi salgını vardı ve bundan kurtulmak için neredeyse iki milyon tavuk öldürülmüştü?

Bulduğum yerde televizyona ulaşmak biraz zordu. Yani kuşları öldürüyor mu?

Evet. Yüzde yüz değil ama yeterince. Sorun şu ki, bazen virüs mutasyona uğruyor ve kuşlardan insanlara bulaşıyor.□

Bu normal gripten daha mı tehlikeli?

Çok daha fazlası. Eğer insan vücudunun daha önce görmediği bir virüse, o zaman bağışıklık sistemi buna karşı direnç göstermez ve cehennem gibi hasta olursunuz. O zaman ya ölürsünüz ya da ölmezsiniz.□

Bu çok rahatlatıcı.

Şimdiye kadar şanslıydık. Kuştan insana bulaşmayı sağlayan birkaç mutasyon yaşadık, ancak kuş gribi virüslerinin hiçbirisi insandan insana bulaşmayı sağlayan sihirli sıçramayı yapamadı. Dediğim gibi, şimdiye kadar. Rekombinant bir virüsün bizi sert bir şekilde vurması için çok geç kaldık, ancak Hong Kong'u vuran kuş gribi rekombinant gibi görünmüyor; gerçek bir kuş virüsü gibi görünüyor. Ama insanlara da bulaşıyor. Eğer insandan insana bulaşması için gerekli olan mutasyona uğrarsa, o zaman başımız büyük belaya girer, çünkü daha önce en azından bir kısmını gördüğümüz rekombinant bir virüse karşı sahip olduğumuz dirençten daha azına sahip oluruz.

Swain arabayı bir virajdan döndürdü ve Lily'nin apartmanı karşısındaydı, ama Lily tüm dünyevi eşyalarıyla sokakta durmuyordu, bu yüzden arabayı yanından geçirerek başka bir dolambaçlı döngü yaptı.

Aşımız olmazdı. Yeni virüsler sert ve hızlı vurur; aşılardan test edilmesi, halka ulaştırılması aylar alır. Bir kuş virüsüne karşı etkili bir aşı bulana kadar pek çok insan ölmüş olacak. Kuş gribine karşı aşı bulmak normal grip virüslerine karşı bulmaktan daha da zor, çünkü aşılardan yumurtalarda üretiliyor ve tahmin edin kuş gribi yumurtaları öldürecektir.□

Bu CDC'nin gerçekten endişelendiği bir şey mi?

Şaka yapıyorsunuz, değil mi? Grip, kanamalı ateş gibi basında yer alan egzotik hastalıklardan çok daha fazla insanı öldürüyor.□

Yani bir laboratuvar ya da başka bir şey aşırı önceden geliştirip virüsü serbest bırakırsa, ciddi para kazanabilirler mi?

Hey, bekle bir dakika.□ Micah'nın ses tonundaki tüm uyku hali kaybolmuştu. □Swain, bana söylediğini düşündüğüm şeyi mi söylüyorsun? Bu olası bir senaryo mu?

Daha yeni duydum; henüz bakmadım. Bir şey var mı bilmiyorum. Önce uygulanabilir olup olmadığını görmek istedim.

Mümkün mü? Zekice, ama tam bir kabus. Son birkaç yıldır sadece normal grip virüsleri ortalığı kasıp kavurdu, ancak nefeslerimizi tutmuş, bu lanet böceklerden biri bize saldırmadan önce aşı üretmek için güvenilir bir yöntem bulmaya çalışıyoruz. Dünya çapında, antiviral ilaçlar ve komplikasyonları tedavi edecek ilaçlarla bile milyonlarca kişi ölecektir.□

En çok çocukları mı etkileyecek?

Elbette. Çocukların bağışıklık sistemi yetişkinlerinki kadar gelişmiş değildir. O kadar çok böceğe maruz kalmamışlardır.

□Teşekkürler Micah, bilmem gereken buydu.□ Duymak istediği bu değildi ama en azından şimdi neyle karşı karşıya olduğunu biliyordu.

Kapatma! Swain, böyle bir şey mi oluyor? Bana söylemelisin, dostum, böyle bir şeyle düz ayak yakalanmamıza izin veremezsin.□

Umuyordu; bazı önlemler alması gerekiyordu. Bu sadece bir söylenti, somut bir şey yok. Grip mevsimi çoktan başladı, değil mi?

Evet, şu ana kadar normal bir sezon gibi görünüyor. Ama eğer böyle bir virüsle servet kazanmak isteyen bir piç kurusu olduğunu öğrenirseniz, bunu bilmemiz gerekir.□

İlk sen olacaksın, □ Swain yalan söyledi. Gelecek hafta seni arayacağım ve iyi ya da kötü neler olduğunu anlatacağım.□ Arayacaktı ama muhtemelen ilk arayan Micah olmayacaktı.

Sabahın üçünde bile, □ diye homurdandı Micah.

Tamamdır. Teşekkürler, dostum.

Swain bağlantıyı kesti, sonra telefonu cebine attı. Lanet olsun. Tamam, Lily'nin ona anlattığı bu plan sadece uygulanabilir değil, aynı zamanda gerçek bir sorundu. Swain bunu halletmek için alternatif yollar düşünmeye çalıştı. Langley'i arayamazdı çünkü Frank görevde değildi, Rodrigo Nervi'ye bilgi veren lanet olası bir köstebek vardı ve kime güvenebileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Eğer Frank oradaysa . . . tek bir telefonla bütün laboratuvar kompleksi yarın sabah kızarmış ekmek olurdu ama Frank orada değildi, bu yüzden Swain onu kendi elleriyle kızartmak zorundaydı. Bir şekilde.

Micah'a ayrıntıları verebilirdi ama CDC ne yapabilirdi ki? Dünya Sağlık Örgütü'nü uyarmaktan başka bir şey yapamazdı. DSÖ, yerel polis teşkilatından biri Nervi'ye haber vermeden oraya baskın düzenlese bile, evet, virüsü bulacaklardı, ama Nervi laboratuvarı virüs için bir aşı üzerinde çalışıyordu, bu yüzden elbette virüs test için orada olmalıydı, vesaire. Mantıklı bir şekilde dumanı tüten silahı açıklayan düzgün bir şemaydı. Hayranlık duyması gerekiyordu.

Apartmana geri döndü ve bu kez Lily oradaydı, iki halı çantası taşıyordu ve omzunda tanıdık görünümlü bir bez çanta asılıydı. Çantaya sevgiyle bakarken sırtıttı. Çanta olmasaydı onu asla bulamayabilirdi.

Onun için çantaları yerleştirmek üzere dışarı çıktı. Çantalar ağırdı ve kadının biraz nefessiz kaldığını fark etti.

Ona zehrin kalp kapakçığına zarar verdiğini söylediğini hatırlattı. Çok yetenekli bir insan olduğu için bunu hatırlamama eğilimindeydi ama gerçek şu ki Salvatore Nervi'yi öldürmesinin ve kendisinin de neredeyse ölmesinin üzerinden sadece iki hafta geçmişti. Kalbindeki hasar çok az olsa bile, bu kadar kısa bir süre içinde gücünü tamamen geri kazanmasına imkân yoktu.

Arabanın kapısını açarken onu inceledi. Dudakları mavi değildi ve boyasız tırnakları pembeydi. Yeterince oksijen alıyordu. Etrafta koşuşturup duruyordu, üç kat merdiven inip çıkmıştı, bu yüzden elbette nefessiz kalmıştı. O da öyle olacaktı. Rahatlamış bir halde arabaya binmek üzereyken onu durdurdu. Kadın sorgulayan bir ifadeyle başını kaldırdı ve adam onu öptü.

Ağzı yumuşaktı ve ona öyle kolay bir kabullenişle eğildi ki kalp atışları dörtmala koşmaya başladı. Ancak sokak onu nasıl öpmek istediğinin yeri değildi, bu yüzden bu kısa tadımla yetindi. Kadın gülümsedi, bir erkeği aynı anda hem sarhoş, hem şaşkın hem de mutlu hissettiren o tamamen kadınsı gülümsemelerden biriydi bu, sonra koltuğa kaydı ve arabanın kapısını kapattı.

Sürücü koltuğuna otururken, "Kahretsin," dedi. Muhtemelen bu arabayı terk etmek zorunda kalacağım.

Çünkü içine girerken görülebilirdim.

Evet. Muhtemelen tatile giden bir çift gibi görünsek de, şansa bırakmamak daha iyi. Şimdi ne alacağım?

Belki biraz daha az dikkat çekici bir şey, mesela kırmızı bir Lamborghini? □ Bu adil değildi, çünkü Mégane Renault hiçbir şekilde bir Lamborghini ile aynı sınıfta değildi, ama yine de dikkat çekici bir arabaydı.

İğneleme karşısında kıkırdadı. Yani iyi arabaları severim. Dava et beni.

Amerika'daki arkadaşınızla temasa geçtiniz mi?

Evet, ama saat farkı konusunda şirretlik yaptı. Kötü haber şu ki, bu virüs olayı sadece uygulanabilir değil, aynı zamanda CDC'nin en kötü kabusu.□

İyi haber nedir?

Hiç yok. Ama Nervi aşı bulunana kadar virüsü salmayacak, çünkü tabii ki ilk aşılanan o olmak istiyor, değil mi? Ve bir aşı geliştirmek aylar alır. Arkadaşlarınız Ağustos ayında programa biraz zarar verdiği ve muhtemelen deli doktor baştan başlamak zorunda kaldığına göre, sanırım bu grip sezonunda virüsü salmayacaklarını düşünmekte güvendedyiz. Gelecek yıla kadar bekleyecekler.

Rahatlamış bir nefes verdi. Bu bana mantıklı geldi.□ Duraksadı. Düşünüyordum da. Daha önce virüsü bilmiyordum, ama şimdi Bu tek başımıza yapmamız gereken bir şey değil. Şu anda CIA ile aram iyi olmasa da, yine de ankesörlü bir telefondan eski bağlantımı arayabilir ve neler olup bittiğini ona bildirebilirim. Bu büyüklükteki bir olayı ikimizden çok daha iyi halledebilirler.□

Swain neredeyse yerinden fırlayacaktı. □Tanrı aşkına, yapma bunu!"□ Mantiğı yerindeydi, ama köstebeği bilmiyordu ve Swain kendini ele vermeden bunu ona söyleyemezdi.

Sesi her şeyden çok meraklıydı ama o soluk mavi bakışların lazer gibi içine işlediğini hissedebiliyordu. O bakışla çeliği bile kesebilirdi.

Dilinin ucunda iyi bir neden yoktu ve bir an için her şeyin yüzüne patlayacağını düşündü, ama sonra bir deha parladı. Hiçbir şeyi ele vermeden ona hemen hemen her şeyi anlatabilirdi. Her şey nasıl ifade ettiğiyle ilgiliydi. Nervi'nin orada bağlantıları ve etkisi olduğunu biliyorsun.

O bir varlık, bir muhbir, ama □□

Ama aynı zamanda çok zengin bir adam. Oradaki birinin onun maaş bordrosunda olma ihtimali nedir? □ Basit ve doğru bir açıklamaydı. Sadece birkaç ayrıntıyı atlıyordu.

Koltuğuna geri döndü ve kaşlarını çatı. Bu iyi bir ihtimal. Salvatore çok titizdi, Rodrigo daha da titiz. Yani kimseye gitmeye cesaret edemeyiz, değil mi?

Aklıma hiç kimse gelmiyor ki, orada maaşlı bir adamı olmasın. Ne Fransız polisi, ne de Interpol...□ Sesinin kesilmesine izin verdi ve omuz silkti. Sanırım dünyayı kendimiz kurtarmak zorundayız.□

Dünyayı kurtarmak istemiyorum, □ dedi huysuzca. Ben daha küçük ölçekli şeyleri severim. Kişisel olmasını istiyorum.

Gülmek zorunda kaldı, çünkü onun ne demek istediğini biliyordu. Her ne kadar daha önce Nervi örgütünü çökertmek istemiş olsa da, şimdi bunu yapmak zorundaydılar.

Bu iş başlangıçta hayal ettiğinden çok daha zordu. Öyle bir virüsün kontrol altına alınması gerekiyordu ki, güvenlik Atlanta'daki CDC'dekiyle aynı seviyede olmalıydı. İçeri girmek için güvenlik sistemi hakkında bilgi sahibi olmaktan daha fazlası gerekecekti; içeriden yardım almaları gerekecekti. Bu yardımı nasıl alacakları ise çok zor olacaktı.

Sizi arayan adamın dürüst biri olma ihtimalini göz önünde bulundurmamız gerekebilir, □ dedi. Aksi takdirde, mahvoluruz.

Ben de aynı şeyi düşünüyordum, □ dedi onu şaşırtarak. Bazen beyinlerinin aynı şekilde ve aynı hızda çalışıyor gibi görünmesi korkutucuydu. Virüs nedeniyle uygulanan güvenlik çok katmanlı olacak ve virüsün kendisi de sıkı bir karantinada tutulacak. İçeride birine ihtiyacımız var.

Onunla görüşmeniz gerekecek. Rodrigo Nervi olmadığını anlamamızın tek yolu bu. Eğer Rodrigo ise, ona gelmeniz için her türlü fırsatı değerlendirecektir. Benim hakkımda bir şey bilmiyor □geçen günkü çatışmadan sonra bir fikri olabilir ama neye benzediğimi falan bilmiyor □yani arkamı kollayabilirim.□

Acımasızca gülümsedi. □Eğer Rodrigo ise, o kadar çok adamı izliyor olacak ki, bu konuda hiçbir şey yapamayacaksın. Ama katılıyorum, tek yolu bu. Bunu yapmak zorundayım. Ama Rodrigo'ysa ve beni yakalarlarsa, bana bir iyilik yap ve öldür beni. Beni canlı ele geçirmelerine izin verme, çünkü Rodrigo'nun beni öldürmeden önce benimle biraz eğlenmek ve oyun oynamak isteyeceğini sanıyorum. O kısmı atlasam da olur.

Swain'in midesi Nervi'nin onu ele geçireceği düşüncesiyle düğümlendi. Vermek zorunda olduğu zor kararlar vardı ama bu onlardan biri değildi. Bunun olmasına izin vermeyeceğim, □ dedi sessizce.

□Teşekkürler.□ Gülümsemesi biraz daha parlaklaştı, sanki ona bir hediye vermiş gibiydi ve adamın midesi daha da düğümlendi.

İkisi de o sabah henüz bir şey yememişti, bu yüzden Lily □güneş gözlüklerini ve şapkasını takarak bir kaldırım kafesinde durup çörek ve kahve içtiler. Onun yemek yemesini izlerken, bunun onunla geçireceği son gün olup olmadığını merak ederken kalbi güm güm atıyordu. Bunu daha uzun süre erteleyebileceğini düşünmüştü ama

koşullar üst üste yığılıyordu. Eğer gizemli arayan Rodrigo Nervi ise, toplantıya kadar bunu öğrenmeleri mümkün değildi ve o zaman da çok geç olacaktı.

Bunu yapabilecekleri başka bir yol olmasını diledi ama yoktu. Buluşma gerçekleşmek zorundaydı. Yarın aradığında adamın teklifini kabul etmeli, bir buluşma ayarlamalı ve orada olmalıydı. O zaman arayan ya Nervi ya da başka biri olacaktı. Tanrım, başka biri olması için dua etti. Onunla bir günden daha fazlasını istiyordu. Bir geceden fazlasını istiyordu.

Kendisi de her işe son işi olabileceğini bilerek girmişti, şiddet yanlısı insanlarla çalıştığınızda bazen şiddet size de yönelirdi. Lily de aynıydı; kendini ön saflara atmış ve olasılıkları kabullenmişti. Kendi seçimiyle orada olduğunu bilmek işini kolaylaştırmıyordu.

Ama eğer Nervi ve adamları ortaya çıkar ve Lily'yi kaybederse, Tanrı'ya yemin etti ki o piç bunu ödeyecekti. Hem de çok büyük.

Swain Mégane'ını teslim etti ve Lily'nin ısrarı üzerine başka bir kiralama şirketinden küçük mavi dört silindirli bir Fiat aldı.

□Hayır!□ Ona ne almasını istediğini söylediğinde dehşet içinde inledi. Onun yerine bir Mercedes alalım. Etrafta bir sürü Mercedes var. Biliyorum. Bir Porsche alalım. Atlara ihtiyacımız olabilir. Ya da bir BMW. İkisi de kulağa hoş geliyor.

□Fiat,□ dedi.

Gesundheit.□

Dudakları kıpırdadı ama gülmemeyi başardı. Dikkat çekici bir şey istemiyorsun.

Evet, biliyorum, □ dedi inatla. Beni kimin fark ettiği önemli değil çünkü kimse kim olduğumu bilmiyor. Birini arıyor olsaydım, Fiat kullanan insanlara bakardım, çünkü fark edilmek istemezsen böyle olursun.

Aynı teoriyi kullanarak, kılık değiştirmek için parlak kırmızı bir peruk takmıştı, bu yüzden aslında mantıklıydı. Ama şu anda eğlence değeri o kadar büyüktü ki, en azından bir gün boyunca küçük Fiat'lardan birini sürdüğünü görmek istedi, sadece şikayet ederken ne kadar yaratıcı olabileceğini duymak için.

Jaguar kullanmaya başladın, sonra bugün beni bir Mégane ile aldın □eğer biri bizi görseydi □yani seni arayan biri zaten hızlı arabaları sevdiğini bilirdi. Bir Fiat, birinin arayacağı son şey olurdu.

şaka değil, □ diye homurdandı.

Fiat iyi bir araba. Üç kapılı bir Stilo alabiliriz; oldukça sportif □□

Yani, saatte beş yerine on mil hızla pedal çevirebilir miyim?

Gülmemek için yanağının içini ısırarak zorunda kaldı, üç tekerlekli bir bisikletin üzerinde, uzun bacakları kulaklarının etrafında kıvrılmış, deli gibi pedal çevirirken zihninde canlanan görüntü o kadar gülünçtü ki.

O kadar somurtuyordu ki, kadın arkasını dönüp tıslayana kadar kiralama bankosuna yaklaşmadı bile, □Kredi kartımdan çekmemi ister misin? Bir saat dolmadan Rodrigo'nun haberi olur.

Kredi kartımdan böyle bir şey çekildiği için utançtan son kullanma tarihi geçebilir, □ diye tersledi, ama sonra omuzlarını dikleştirdi ve bir erkek gibi adım attı. Araba getirildiğinde ve özellikleri gösterildiğinde bile ürkmedi. Fiat Stilo küçük, hızlı bir arabaydı, güzel bir ivmesi vardı ama beygir gücünün yetersiz olduğunu düşündüğü belliydi.

Lily yolcu koltuğuna geçip emniyet kemerini bağlarken o da çantalarını arkaya koydu. Swain binmeden önce sürücü koltuğunu arkaya kaydırarak bacaklarına yer açtı.

Anahtarı çevirdi ve motoru çalıştırdı. Navigasyon sistemi var, □ diye işaret etti Lily.

Navigasyon sistemine ihtiyaım yok. Haritayı okuyabilirim." Arabayı vitesine taktı, sonra hızlanırken burnundan tiz bir vınlama sesi çıkardı. Ne yazık ki bu ses tam olarak motor sesinin perdesine uyuyordu ve Lily gülmemek için verdiği savaşı kaybetti. Burnunu sıkarak ve başını çevirip pencereden dışarı bakarak güldüğünü saklamaya çalıştı ama Bristol onun omuzlarının ktğn gördü ve suratını ekşiterek, □Birilerinin bunu komik bulmasına sevindim, dedi. Bristol'da kalıyorum; orada birileri daha gösterişli bir şey yerine Fiat kullanmamın tuhaf olduğunu düşünmez mi sence?

Tam bir araba zppesisin. Birçok insan benzin tüketimi iyi olan arabaları kir alıyor. Bu akıllıca bir şey.

Tabii hızlı bir kaçış yapmaları gerekmiyorsa ve daha büyük motorlu arabalar tarafından takip edilmiyorlarsa.□ Yüz ifadesi acımasızdı. Sanırım hadım edildim. Muhtemelen bunu sürerken ereksiyon olamayacağım.□

Merak etme, diye yatıştırdı. Eğer yapamazsan, yarın istediğin arabayı almana izin veririm.□

Sihir gibi ifadesi aydınlandı ve sırtıtmaya başladı, ancak az önce ona verdiği seçeneği fark ettiğinde sırtışı şiddetli bir acının yüz buruşturmasına dönüştü. Kahretsin,□ diye inledi. Bu şeytani. Böyle şeytani bir şey düşündüğün için cehenneme gideceksin.□

Ona masum bir bakış attı ve bir omzunu kaldırarak, "Yani?" der gibi bir hareket yaptı.

Cinsel yolla ilgili sorun; eğer vardığı yeri beğenmediyse, bu kendi hatasıydı.

Neyle karşı karşıya olduklarını düşününce bu kadar eğlenebildiğine şaşırmıştı ama sanki zımnı bir anlaşmayla bugünü sadece kendilerine ayırmaya karar vermişlerdi, çünkü bugün sahip oldukları tek şey olabilirdi. İşlerinin doğası gereği tamamen anı yaşayan bazı sözleşmeli ajanlar tanımıştı. Kendisi hiç yaşamamıştı ama bugün yarın için endişelenmemenin cazibesini gördü. Adamın yüz ifadesini izlerken, eğer büyümesine izin verirse aralarında neler olabileceğinin farkına varan bir dokunaklılık hissediyordu. Onun içinin yumuşadığını hissetti ve neredeyse korkutucu olacak kadar çok şey vaat eden bir şefkatle ısındı. Onu sevebileceğini düşündü. Mizah anlayışı ve kendi ruhunu derinliklerden yükselten yaşama sevinci için şimdiden sevebilirdi, sadece birazcık. Gülmeye ihtiyacı vardı ve o da bunu ona vermişti.

"Yeniden görüşelim" dedi. Eğer bunu başarabilirsem, ödül olarak yarın başka bir araba seçebilirim.□

Ve eğer yapamazsan, bu süre boyunca bunu kullanmak zorunda mısın?

Burnunu çekti ve kendini beğenmiş bir tavırla, □Evet, sanki öyle bir şey olacakmış gibi, □ dedi.

O zaman pazarlık nerede? Koltuğu okşadı. Bu arabayı sevdim. Çok hoşuma gitmeye başladı. Senin aksine, benim cinselliğim bir makineye bağlı değil.

Erkeklerin elinde değil. Düz vitesle doğarız ve kollarımız ona uzanacak kadar uzun olduğu andan itibaren en sevdiğimiz oyuncağımızdır.□

Bu arabada düz vites var, □ diye işaret etti.

Teknik konulara girme. Burada testosteron yok.□ Yine o tiz sızlanma sesini çıkardı. Gördün mü? Bu bir soprano. Dört silindirli bir soprano.

Şehir içi sürüş için harika bir otomobil. Manevra kabiliyeti yüksek, ekonomik ve güvenilir.□

Vazgeçti. Pekala. Sen kazandın. Arabayı ben kullanacağım ama sonrasında bana verdiğin duygusal zarar için terapiye ihtiyacım olacak.

O baktı düz önde aracılığıyla ve Ön cam. Masaj terapisi mi?

Hmmm.□ Düşündü. □Evet, bu iş görür. Ama çok ihtiyacım olacak.□

Sanırım bununla başa çıkabilirim.

Adam sırttı ve ona göz kırptı ve birdenbire acaba kendini kandırıp yüzde yüz karar vermediği bir şey için onu ikna etmesine izin vermedi mi diye düşündü. Yüzde doksan sekiz, evet, ama yüzde yüz değil. O eski ihtiyat duygusu hâlâ onu rahatsız ediyordu.

Onun dalga boyunu yakalamaktaki o esrarengiz yöntemiyle tamamen ciddileşti. Yapmak istemediğin bir şey için sana baskı yapmama izin verme, □ dedi sessizce. Eğer benimle yatmak istemiyorsan, tek yapman gereken hayır demek.□

Pencereden dışarı baktı. Hiç bir şeyi hem isteyip hem de ondan korktuğunuz oldu mu?

Hız trenine binmek gibi mi yani, binmeyi çok istiyorsunuz ama mideniz ilk büyük düşüşü düşünmekten boğazınıza düğümleniyor mu?

Endişelerinin bile eğlenceyle ilgili olduğunu düşündü ve biraz gülümsedi. En son biriyle birlikte olduğumda beni öldürmeye çalışmıştı.□ Bunu gelişigüzel söylemişti, ama bugün hâlâ onu saran keder ve gerilim hiç de gelişigüzel değildi.

Dişlerinin arasından ısıklık çaldı. Bu senin gününü mahveder, tamam mı? Deli gibi kıskanç falan mıydı?

Hayır, bunu yapması için tutulmuştu.

□Ah, tatlım,□ dedi, ses tonunda gerçek bir hüznün vardı, sanki onun için üzülyormuş gibi. Özür dilerim. Bunun seni neden temkinli yaptığını anlayabiliyorum.

Bu yetersiz bir ifade, □ diye mırıldandı.

Silahtan mı çekiniyorsun?

Büyük bir şekilde.

Sanki bilmek istediğinden emin değilmiş gibi tereddüt etti. Ne kadar büyük?

Omuz silkti ve şöyle dedi: □Bu altı yıl önceydi.□

Direksiyon ellerinde sarsıldı ve araba savruldu, yanlarındaki sürücünün uyarı için korna çalmasına neden oldu. Altı yıl mı? Sesi kuşkulu geliyordu. Altı yıldır kimseyle birlikte olmadın mı? Vay anasını. Bu □s□that□ aşırıya kaçmak olur.□

Öyle düşünüyor olabilirdi ama o zaman sevdiği biri tarafından neredeyse öldürülmemişti. Zia'nın ölümüne kadar hiçbir şeyin Dmitri'nin ihanetinden daha fazla canını yakabileceğini düşünmemişti.

Bir dakika daha düşündükten sonra, □Şeref duydum, □ dedi.

Olma. Koşullar bizi bir araya getirmeseydi seninle bu kadar içli dışlı olmazdım,□ diye belirtti.

Eğer biz □d met Sosyal olarak, I□d var
Üflenmiş sen kapalı dünkü haberler gibi.

Burnunun kenarını kaşıdı. Cazibem seni baştan çıkarmaz mıydı?

Kaba bir ses çıkardı. Büyüleyici olduğunuzu anlamama yetecek kadar yaklaşamazdınız.

Kulağa duygusuzca gelebilir ama eğer durum buysa, geçen gün sana ateş edilmesine sevindim. Eğer kadere inanıyorsan, tam da sen bir silahlı çatışmanın kaybeden tarafındayken benim orada boş boş oturuyor olmam kaderde varmış demektir.

Ya da tamamen şanstı. Bunun iyi şans mı yoksa kötü şans mı olduğunu göreceğiz □yani senin için.□ Ve belki de kendisi için de, her ne kadar şükretmesi gerektiğini düşünse de, olaylar büyük ölçüde kötüye gitse bile, en azından kısa bir süreliğine hayatında yeniden kahkaha vardı.

Bunu sana söyleyebilirim, □ dedi tembelce. Uzun zamandır sahip olduğum en iyi şanstı.□

Onun yüzünü izledi ve onun derisinin içinde yaşamanın, bu kadar iyimser ve kendisiyle barışık olmanın nasıl bir şey olduğunu merak etti. Genç kızlığından beri böyle hissettiğini hatırlamıyordu, gerçi Zia'ya sahipken de mutluydu.

Zia'nın ölümünden sonra huzur ve mutluluk ona tamamen yabancı gelmişti. O kadar odaklanmıştı ki, tek düşündüğü arkadaşları ve Zia için intikam almaktı. Şimdi Swain hayatındaydı ve amacı kişisel bir şeyden o kadar önemli bir şeye dönüşmüştü ki, kapsamını kavramak için mücadele etmesi gerekiyordu. Kişisel duyguları

önemsiz hale getirilmişti ve gerçeklik onu farklı bir bakış açısına sürüklemişti. İnsanın kaybettiği sevdikleri için yas tutmayı asla bırakmasa da, yasin niteliğinin iç kemirici bir acıdan donuk bir acıya, kabullenmeye ve güzel zamanları hatırlamaya doğru değiştiğini biliyordu □ve bazen bunların hepsi çok kısa bir süre içinde, belirli bir sıra olmaksızın hissediliyordu. Odak noktası kendisinden, kaybından, kendi dışındaki bir şeye kaymıştı ve bu kaymayla birlikte acı değişmiş, daha az acil ve her şeyi tüketen bir hale gelmişti.

Bu rahatlamanın ne kadar süreceğini bilmiyordu ama her anı için minnettardı. Swain'in ruh halindeki değişimin çoğundan sorumlu olduğunu biliyordu, sadece o küstah, son derece Amerikalı haliyle. Elbette, o tembel, gevşek kalçalı yürüyüşüyle sokakta yürürken bile bir kadının ruh halini değiştirebilirdi. Bunu biliyordu çünkü onu izleyen kadınlar görmüştü ve onun üzerindeki etkisini biliyordu.

Onun eline uzandı ve sıktı. Bu kadar endişelenmeyi bırak. Her şey yoluna girecek.□

Acı acı güldü. Yani: gizemli arayanın Rodrigo olmadığı ortaya çıkacak; bize laboratuvarın güvenliği hakkında bilmemiz gereken her şeyi anlatacak; biz de hiç sorun yaşamadan içeri gireceğiz, virüsü tamamen yok edeceğiz, Dr. Giordano'yu öldüreceğiz, böylece bunu bir daha yapamayacak ve kimsenin haberi olmadan kaçıp gideceğiz, öyle mi?

Bunun hakkında düşündü. □Belki her şey değil; bu büyük bir çamaşır listesi. Ama öyle ya da böyle her şeyin daha iyi olacağına inanmak zorundasınız. Başarısız olamayız, bu yüzden olmayacağız.□

Olumlu düşünmenin gücü?

Sakın eleştirmeyin. Şimdiye kadar bende işe yaradı. Mesela seni gördüğüm ilk anda pantolonuna gireceğimden emindim ve şimdi halimize bak.

Yapılması gereken binlerce iş varken ve o gün yapabilecekleri hiçbir şey yokken bir kez daha çıkmaza girmişlerdi. Swain'in güvenlik sistemi uzmanı iletişime geçmemişti ama artık neyle karşı karşıya olduklarını bildiklerine göre, ikisi de mevcut güvenlik önlemlerinin sıradan bir uzmanın görebileceğinden çok daha karmaşık olacağını düşünüyordu.

Ne bulabileceklerini görmek için, otele gitmeden önce grip hakkında araştırma yapmak üzere bir internet kafeye gittiler. Okuyacak o kadar çok şey vardı ki, zamandan tasarruf etmek için her biri bilgisayar süresi için ödeme yaptı ve hitleri aralarında paylaştılar.

Öğleden sonra bir ara Swain kol saatine baktı, sonra cep telefonunu çıkardı ve uzun bir dizi numara tuşladı. Lily bulunduğu yerden Swain'in ne dediğini duyamıyordu ama yüz ifadesi ciddiydi. Konuşması kısa sürdü ve bittiğinde sanki başı ağrıyormuş gibi alnını ovuşturdu.

Bilgisayar büyük bir dosyayı yüklerken onun yanına gitti. Bir sorun mu var?

Bir arkadaşım Amerika'da trafik kazası geçirdi. Durumunu kontrol etmek için aradım.

O nasıl?

Değişmemiş. Doktorlar bunun aslında iyi olduğunu söylüyorlar. İlk yirmi dört saati atlattı, bu yüzden öncekinden biraz daha iyimserler.□ Elini salladı. Hala iki tarafa da gidebilir.

"Oraya gitmen gerekiyor mu?" diye sordu. Onsuz ne yapacağını bilmiyordu, ama eğer bu gerçekten yakın bir arkadaşsa □

Yapamam, □ dedi kısaca.

Bunu kelimenin tam anlamıyla yapamayacağı, Amerika'da istenmeyen kişi olduğu ve içeri alınmayacağı anlamına aldı. Sempatî duyarak omzuna dokundu, çünkü onun nasıl hissettiğini biliyordu. Muhtemelen o da bir daha asla evine dönemeyecekti.

CDC'nin web sitesinde geziniyordu. İlk açtığında gerçekten ilginç bir şey bulamamıştı, ama CDC'ye bağlantıları olan ilgili sitelere tıklamaya devam etti ve ekranda uzun bir liste belirlediğinde memnun bir homurtu çıkardı. Sonunda. Yazdır'a tıkladı.

Lily omzunun üzerinden okumak için eğilerek sordu:
□Neyin var?

Ne konuştuklarını kimse duymasın diye sesini alçalttı. Bulaşıcı ajanların bir listesi ve her biri için alınan güvenlik önlemleri.□ Kullandığı bilgisayara başıyla işaret etti. Orada ne var?

Bir sonraki pandemi sırasında hastalıklar ve ölümlerle ilgili bir projeksiyon. İşe yarar bir şey olduğunu sanmıyorum.

Bu bize neye ihtiyacımız olduğunu söylemeli. Eğer anlatmazsa, Atlanta'daki arkadaşım boşlukları doldurabilir. Bu soruları bu sabah ona sormalıydım, ama düşünecek zamanım olmadı ve onu aradığımda saat sabahın üçü olduğu için bana piç dedi.□

Anlaşılabilir.□

Ben de öyle düşünmüştüm.□ Kadının eli hâlâ adamın omzundaydı, o da kendi eliyle elini kapattı. Bunları okumak için otele geri götürelim. Oda servisi sipariş edebiliriz, sen de bavullarını açıp yerleşirsin.

Otele odanızda artık tek kişi yerine iki kişinin kaldığını söylememiz gerekecek.

Sadece karımın bana katıldığını söyleyeceğim. Sorun değil. Güneş gözlüğünüzü takın ve çalışanlardan birinin gözlerinizi görmesine izin vermeyin, o zaman temiz oluruz.□

Bir otel odasında güneş gözlüğü takarak otursam çok aptal görüneceğim. Renkli lensler daha kolay olacaktır.

Tanımlanabilir olan sadece gözleriniz değildir. Tüm paket, saçınızın rengi, yüz yapınız. Oda servisi geldiğinde banyoya girmeniz yeterli. Hizmetçi servisi dışında sadece o zaman kesintiye uğrayacağız.□ Oturumu kapattı, sonra çıktısı alınan tüm sayfaları topladı. Lily bilgisayarını kapatıp aynısını yaparken o da hizmetin ücretini ödedi.

Sokağa çıktılar ve rüzgâr onları savurdu. Gün güneşli olmasına rağmen hava yeterince serin, rüzgâr da yeterince soğuktu; pek çok insan şapka ve atkı takıyordu. Swain'in arabayı park ettiği yere doğru yürürlerken Lily kendi şapkasını saçlarını örtecek şekilde aşağıya doğru çekti. Park etme zorluğuyla ünlü bu şehirde park yeri bulma konusunda fevkalade şanslı görünüyordu ama Lily, Swain'in şanslı bir at nalının altında doğan insanlardan biri olduğunu düşünmeye başlamıştı. Eğer bir Hummer kiralamış olsaydı, bir şekilde onu park edecek bir yer bulurdu.

Fiat hakkında daha fazla aşağılayıcı yorum yapmaktan kaçındı, ancak birkaç kez nefesinin altında o yüksek perdeli sızlanma sesini çıkardığını duydu. Günler gerçekten kısalmıştı, kışa sadece birkaç hafta kalmıştı.

Otele vardıklarında güneş çoktan batmıştı ve alacakaranlık hızla azalıyordu, bu da Lily'nin güneş gözlüklerini gereksiz kılıyordu. Gözlüğünü çıkardı ama Londra'da kılık değiştirirken kullandığı pembe camlı güneş gözlüğünün hâlâ yanında olduğunu hatırladı ve çantasından çıkardı. Gözlüğün rengi, gözlük takılıyken de görebileceği ve gece güneş gözlüğü taktığı için tam bir aptal gibi görünmeyeceği kadar açıktı ama gözlerinin rengini gizlemek için yeterliydi.

Onları yerine taktı ve Swain'e döndü. Nasıl görünüyorum?

Seksi ve şık. Başparmağıyla onayladı. Göz kapaklarını yarıya kadar aç, sanki jet-lag olmuşsun gibi, sonra eve dönebiliriz.□

Haklıydı; adam karısının çantalarını lobide taşıırken ve karısı da arkasından gelirken kimse onlara dikkat etmedi. Odasına vardıklarında resepsiyonu aradı ve karısının da geldiğini, dolayısıyla odasında artık iki kişi olduğunu söyledi; sonra da kat görevlilerini arayıp fazladan havlu istedi. Lily eşyalarını yerleştirmekle meşguldü; giysilerini çekmecelere koyuyor ya da Swain'in giysilerinin yanındaki dolaba asıyor, banyo malzemelerini de banyoya yerleştiriyordu.

Bir çift ayakkabısını onunkilerin yanına, dolabın dibine koyarken sarsıldı. Ayakkabılarının onunkilerden çok daha küçük ve zarif oluşu, ona artık her anlamda onunla birlikte yaşadığı gerçeğini hatırlatan samimi bir şeydi.

Başını kaldırdığında adamın kendisini izlediğini ve rahatsızlığını okuduğunu gördü.

Her şey yoluna girecek, □ dedi nazikçe ve kollarını ona açtı.

Lily onun yanına gitti, bedeninin rahatlatıcı sıcaklığına sokuldu, başını omzunun çukuruna yasladı ve kollarını ona doladığında gerginliğinin bir kısmının azaldığını hissetti. Başının tepesini öptü. Tekrar ediyorum, bu gece seks yapmak zorunda değiliz. Eğer bu fikirden bu kadar rahatsız olduysan, bekleyebiliriz.□

Yapabilir miyiz? □ diye sordu usulca. Normalde bundan çok daha uzun süre beklerdim, çünkü iki öpücük ve bir elleme bir ilişki oluşturmaz □□

Bir kahkaha attı. Sanırım hayır, ama mantıken birbirimizi sadece birkaç gündür tanıdığımızı bilsem de, bir yanım sanki bundan çok daha uzun süredir tanışıyor muyuz gibi hissediyor. Belki bir hafta,□ diye dalga geçti. Seni gerçekten sadece bir kez mi elledim?

Hatırladığım tek şey bir kez.

O zaman kesinlikle sadece bir kez, çünkü ellemelerimi hatırlarsın." Elini sırtında aşağı yukarı gezdirerek gergin kaslarının gevşemesini sağladı.

Bu gece sahip olduğumuz tek gece olabilir, □ dedi, gerçekçi bir ses tonu kullanmaya çalışarak ama içindeki hüznü bastıramayarak. Bu gerçek bütün gün aklının bir köşesindeydi. Acele etmeyi, onu tanımayı, bir ilişkiye başlamayı göze alamazdı. Bu açıdan bakıldığında kararı basitti: Yarın ölebilirdi ve dünyadaki son gecesini yalnız geçirmek istemiyordu. Onunla sevişmeden, kollarında kalp atışlarını duyabileceği kadar yakın uyumadan ölmek istemiyordu. Onun aşkı olup olmadığını keşfetme şansı olmasa bile, onun aşkı olmasını istiyordu. En azından öyle olduğuna dair bir umudu olacaktı.

Hey, diye azarladı. Olumlu düşünmenin gücünü hatırla. Bu gece ilk gece, tek gece değil.

Her zaman bir Pollyanna mıydın?

□Pollyanna her şeyde iyi bir şey görürdü. Ben o Fiat'ta hiç iyi bir şey görmüyorum.

Adamın konuyu aniden değiştirmesine şaşırان kadın kıs kıs güldü. Evet. Verdiğin tepkiye çok güldüm.□

Sertleşti. Yani o arabayı sırf beni sarsmak için kasten mi seçtin?

İnkâr etme zahmetine girmede, sadece yanağını onun göğsüne sürterek memnun bir iç çekti. Sadece bir günlüğüne kullandığını görmek istedim. Mükemmel bir araba; bir zamanlar Fiat sahibiydim, bu yüzden ne kadar güvenilir ve ekonomik olduklarını biliyorum, ama acı çekiyormuş gibi davranıyorsun.□

Bunun bedelini ödemek zorunda kalacaksın, □ dedi başını sallayarak.

Ve söz verdiğin masajla da değil. Bu büyük bir şey. Bunu bir süre düşünmem gerekecek.

Sadece çok uzun sürmesin.

Bu gece öğreneceksin, □ diye söz verdi, başını eğip sıcak bir öpücük kondurdu, öpücük uzadı, çoğaldı, derinleşti. Önceki geceden farklı olarak, göğüslerini okşamak, avuçlamak, göğüs uçlarını giysilerin arasından okşamak için zaman ayırdı. Lily yarı yarıya yatağa yuvarlanmayı bekliyordu ama adam elini üstünün altına bile sokmadı. Buna sevindi; tahrik olmanın yakınından bile geçmiyordu. Yine de okşamaları iyi hissettirdi ve onu bıraktığında, daha önce olduğundan daha sıcak ve akışkandı.

Kapının hızla çalınması, elinde bir kucak dolusu havluyla temizlik görevlisinin geldiğini haber veriyordu. Swain kapıya gitti ve bahşiş verirken yaptığı hareketle havluları aldı, hizmetçinin içeri girmesine izin vermedi, oysa hizmetçi onlar için banyodaki havluları memnuniyetle düzenleyebilirdi.

Havluları kaldırdıktan sonra, internet kafede yazdırdıkları her şeyi göstererek, □Hadi □bütün bu kâğıtları okuyalım ve neyimiz varmış görelim, □ dedi. Makalelerde ihtiyacımız olmayacak bir sürü fazladan şey var.□

Adamın eğlence ve oyundan önce işle ilgilenmek istemesi hoşuna gitmişti, bu yüzden oturma alanında ona katıldı, tüm kâğıtlar sehpanın üzerine serpiştirilmişti.

□Ebola . . . Marburg . . . Bütün bunlara ihtiyacımız yok,□ diye mırıldanarak sayfaları yere bıraktı. Lily bir yığın kâğıdı aldı ve grip hakkında bilgi bulmak için karıştırmaya başladı.

İşte, dedi bir süre sonra. Grip virüsleri laboratuvarı nasıl tedavi ediliyor? □laboratuvar-

ilişkili enfeksiyonlar belgelenmemiştir,□ ancak gelinciklere dikkat edin.□

Ne? diye sordu, irkilerek.

Öyle yazıyor. Belli ki enfekte gelincikler virüsü insanlara kolayca bulaştırıyor, ya da tam tersi. Onlar bizi hasta ediyor, biz de onları. Bu adil,□ dedi mantıklı bir şekilde. Başka ne var? Genetiği değiştirilmiş bir virüs. Potansiyeli bilinmiyor. Biyogüvenlik Seviyesi 2 öneriliyor.□ Biyogüvenlik Seviyesi 2 nedir?

Burada bir yerde. . . bir yerde.□ Hızla kâğıtların bir bölümünü karıştırdı. İşte. Tamam. Tehdidin orta düzeyde olduğu düşünüyor. Laboratuvar personeli virüslerle başa çıkma konusunda eğitilmelidir, çalışma yapılırken laboratuvara erişim sınırlıdır,□ ama sanırım Nervi laboratuvarına erişimin her zaman sınırlı olduğunu rahatlıkla söyleyebiliriz. İnsanlar ellerini yıkamak zorunda ... alanda bir şey yiyip içmek yasak ... atıklar imha edilmeden önce dekontamine ediliyor □□bunu bilmek iyi oldu. Sanırım güvenli bir şekilde kanalizasyona girebilirdik.□

Ben de yapmadığımıza memnunum.

Henüz yapmamız gerekebilir.

Bu düşünce karşısında burnunu kırıştırdı. Kanalizasyon onun fikri olsa ve başka bir yol yoksa o yoldan gidecek olsa da, bunu yapmamayı tercih ederdi.

Bir biyolojik tehlike işareti asılmalıdır,□ □ diye devam etti. □ Keskin aletleri kullanırken ekstra özen gösterilir □□duh□bütün bunlar laboratuvar personelinin böcekleri kullanırken aldığı önlemlerdir. Laboratuvarın kapıları kilitlenebilir olmalıdır; özel bir havalandırma sistemine gerek yoktur.□ Huh.□ Kağıtları bıraktı ve çenesini kaşıdı. Bu basit bir laboratuvara benziyor, hava kilidi girişi yok, retina taramaları,

Parmak izi kilidi ya da başka bir şey. Görünüşe göre başımız belada, çünkü Dr. Giordano bu talimatları uygularsa, uğraşmamız gereken tek şey kilitli bir kapı olacak.□

Ve bir sürü silahlı insan.

Elini salladı. Kâğıtları sehpanın üzerine fırlattı ve parmaklarını başının arkasında birleştirerek arkasına yaslandı. Şaşırdım. Bulaşıcı böceklerle uğraşırken atlamamız gereken bir sürü çember olduğunu sanıyordum; ama bu daha çok kişisel güvenlik, dış güvenlik değil.

Birbirlerine baktılar ve omuz silktiler. Başladığımız yere geri döndük, □ dedi Lily. Dış güvenlik sistemi hakkında bilgiye ihtiyacımız var. İçeri girdikten sonra, üzerinde biyolojik tehlike işareti olan kapıyı arayacağız.□

X noktayı işaretliyor,□ diye kabul etti. İkisi de bunun bu kadar basit olmayacağını biliyordu; bir kere, laboratuvar büyük kompleksin herhangi bir yerinde olabilirdi. Hatta yeraltında bile olabilirdi ki bu da mevcut çıkış yollarını kısıtlardı.

Bilmeleri gerekenleri öğrendikten sonra, ki bu beklediklerinden çok daha azdı, bastıkları tüm kopyaları saklamaya gerek yoktu. Swain yere düşürdüklerini toplarken Lily de diğer kâğıtları topladı; sonra da hepsini çöpe attılar.

Şu anda yapacak bir şey bulamıyordu. Saat hâlâ oldukça erkendi; akşam yemeği bile yememişlerdi. Henüz duş almak istemiyordu ve neyse ki adam onu yatağa atmak için acele etmeye meyilli görünmüyordu. Sonunda getirdiği kitabı eline aldı, botlarını tekmeledi ve okumak için kanepeye kıvrıldı.

Swain oda anahtarını aldı. Birkaç gazete almak için lobiye iniyorum. Bir şey ister misin?

Hiçbir şey, teşekkürler.

Kendini dışarı bıraktı. Lily otuza kadar bekledikten sonra ayağa kalktı ve hızlıca eşyalarını karıştırdı. İç çamaşırları bir çekmecede düzgünce istiflenmişti ve katlanmış boxer tarzı külotların arasında hiçbir şey saklı değildi. Dolapta asılı olan her şeyin ceplerini yokladı ama hiçbir şey bulamadı. Evrak çantası yoktu ama deri spor çantasını çıkardı ve aradı. Gizli cepleri ya da sahte bir tabanı yok gibiydi; Heckler and Koch marka dokuz milimetrelik silahı kılıfında duruyordu. Yatağın başucundaki komodinde, yarısına kadar yıpranmış bir gerilim romanı vardı. Sayfaları karıştırdı ama aralarına hiçbir şey sıkıştırılmamıştı.

Elini yatağın altında dolaştırdı ve yatağın altına baktı. Deri ceketini yatağın üzerinde, attığı yerde duruyordu. Ceplerini aradı ve fermuarlı bir iç cepte pasaportunu buldu, ama onu zaten görmüştü, bu yüzden çıkarmadı.

Ona söylediklerinden başka bir şey olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu. Rahatlamış bir halde kanepeye döndü ve okumaya devam etti.

Beş dakika sonra elinde iki kalın gazete ve küçük bir plastik poşetle tekrar içeri girdi. İkinci çocuğum doğduktan sonra vazektomi yaptırdım, □ dedi, □ ama yine de belki kendini daha güvende hissedersin diye prezervatif aldım.□

Endişesi onu etkiledi. Riskli bir şey yaptın mı?
Cinsel olarak yani.

Bir keresinde hamakta ayakta yapmıştım, ama o zaman on yedi yaşındaydım.

Yapmadın. Hamak belki, ama ayakta durmak kesinlikle hayır.

Sırıttı. Aslında, hamak beni kıcımın üstüne bıraktı ve bunu bir daha denemedim. Ruh halimi gerçekten bozdu. Sonuçta o gün biriyle yatamadım.

Tahmin edebiliyorum. Kendi kendine gülmüş olmalı.

Hayır, diye bağırdı. Gülen bendim. On yedi yaşındaki biri bile göbek kahkahası atarken kendini tutamaz. Aptal gibi görüldüğümden bahsetmiyorum bile ve o yaştaki kızlar görüntü ve bunun gibi şeyler konusunda gerçekten hassastırlar. Benim hiç de havalı olmadığımı karar verdi ve öfkeyle çekip gitti.□

Gülen kişinin o olacağını bilmeliydi. Gülümseyerek çenesini avucunun içine aldı. Başka riskli bir şey var mı?

Ona en yakın sandalyeye yerleşti ve ayaklarını sehpanın üzerine koyarak bacaklarını uzattı. Bakalım. Ondan hemen sonra Amy ile birlikte olmaya başladık ve ilk günden boşanana kadar ona sadık kaldım. O zamandan beri birkaç yakın arkadaşım oldu, birkaç aydan iki yıla kadar süren ilişkilerim oldu, ama sıradan bir şey olmadı. Çoğunlukla vahşi gece hayatının olmadığı yerlerde bulundum, tabii dört ayaklı olanları saymazsanız. Ne zaman medeni bir bölgede olsam, zamanımı gece kulübünde geçirmek istemedim.□

□Yetişkinlik hayatının çoğunu vahşi doğada geçirmiş biri için çok sofistikesin,□ diye mırıldandı, bu uyumsuz ayrıntı kafasına dank edince birden tedirgin oldu. Bunu daha önce fark etmeliydi ama çok da telaşlanmamıştı çünkü onun silahının dolaptaki çantasında olduğunu □ve kendisinininkinin olmadığını biliyordu.

Fransızca konuştuğum ve lüks otellerde kaldığım için mi? Mümkün olduğunca böyle yerlerde kalıyorum, çünkü gökyüzüyle aramda sadece havanın olduğu zamanlar oldu. Süslü arabalar kullanmayı seviyorum çünkü bazen at sırtında dolaşmak zorunda kalıyorum □ve tabii atların olduğunu varsayarsak.□

Yine de Fransızcanın Güney Amerika'da çok yaygın olduğunu sanmıyorum.

Şaşıracaksınız. Çoğunu Kolombiya'daki bir Fransız gurbetçiden öğrendim. Şimdi İspanyolcam Fransızcamdan çok daha iyi, ayrıca Portekizce ve az da olsa Almanca konuşabiliyorum.□ Ona çarpık bir gülümseme verdi. Askerler zorunlu olarak çok dilli bir gruptur.□

Daha önce hiç açıkça paralı asker olduğunu söylememişti, ama elbette kız onun öyle ya da ona yakın bir şey olduğunu anlamıştı. Söylediğine göre insanlar onu bir şeyler yapması için tutuyordu ve bir an bile şirket ele geçirmekten bahsettiğini düşünmemişti. Tedirginliği azaldı; elbette birkaç dil biliyordu.

Seninle evli olmak cehennem gibi olmalı, □ dedi, eski karısının iki küçük çocukla evde olduğunu, nerede olduğunu ya da ne yaptığını bilmediğini, bir daha dönüp dönmeyeceğini ya da uzak bir bölgede ölüp ölmeyeceğini ve cesedinin asla bulunamayacağını düşünerek.

Çok teşekkürler, □ dedi sıırıtmaya başlayarak. Mavi gözleri ona doğru parıldadı. Yine de etrafımdayken çok eğleneliyim.

Buna hiç şüphe yoktu. Dürtüyle ayağa kalktı ve kendini onun kucağına bıraktı, elini gömleğinin yakasından içeri soktu ve ona doğru eğilirken boynunun arkasını kavradı. Adamın teni sıcaktı, boynu kaslarla doluydu. Sol koluyla onu arkasından desteklerken, sağ eli hemen kalçasını okşamaya başladı

ve kalçasını. Adamın çenesinin alt tarafını öptü, sakalının sertliğini dudaklarında hissetti ve o sabah kullandığı tıraş losyonunun belli belirsiz kalıntılarıyla karışan erkek kokusunu içine çekti.

"Bu ne için?" diye sordu, ama cevabı beklemeden onu yavaş ve derin öpücüklerden biriyle öptü ve sanki kemikleri eriyormuş gibi hissetti.

Ağzını kaldırdığında □Çok eğlenceli olduğun için,□ diye mırıldandı; sonra ikinci kez geri döndü. Dudakları bu kez daha güçlüydü, dili daha talepkârdı. Eli belini şekillendirdi, gömleğinin altından göğüslerine doğru kaydı. Adam sütyenini yukarı itip çıplak göğsünü avucuyla şekillendirirken nefesini tuttu. Eli serin teninde sıcaktı, başparmağı meme ucunda nazikti.

Ağzını serbest bıraktı ve derin bir nefes alarak yüzünü adamın boğazına gömdü, ılık zevk belini sıkmaya başladı. Arzuyu o kadar uzun zamandır hissetmemişti ki, nasıl yavaşça açıldığını, vücuduna yayıldığını, cildini ultra hassas hale getirdiğini ve böylece ona bir kedi gibi sürtünmek istediğini unutmuştu.

Acele etmesini, bu garip ilk seferden kurtulup rahatlamasını istiyordu ama tüm hız aşkına rağmen acele etmek bu geceki gündeminde yok gibiydi. Göğüslerini acıya varacak kadar hassaslaşınca kadar okşadı; sonra sütyenini çekştirerek yerine oturttu ve ona sıkıca sarıldı. Adamın tahrik olduğunu biliyordu; ya öyleydi ya da cebinde yedek bir tabanca vardı, hissine bakılırsa on mermilik kırk beş kalibrelik büyük bir tabanca. Ama adam onu rahatlattı, burnunun ucunu öptü ve şöyle dedi, Acelesi yok, yemek yeriz, biraz dinleniriz. Beklemek beni öldürmez.

□Hayır, ama ben olabilirim,□ diye tersledi, doğruldu ve ona ters ters baktı.

Ağzı bir gülümsemeye dönüştü. Sadece sabırlı ol. "Her güzel şey bekleyenin başına gelir" diye bir söz vardır, bilir misin? Benim de kendime göre bir sözüm var.

Öyle mi? Ne?

Bekleyenler iyi gelir.

Tokatlanmaya ihtiyacı vardı, gerçekten. Kucağından kalkarak, □Bunu sana hatırlatacağım, □ dedi. Oda servisi menüsünü aldı ve ona doğru fırlattı. Sipariş.

Istakoz ve deniz tarağı, soğutulmuş bir şişe Beaujolais ve elmalı tart. Onun kadar rahat davranmaya kararlı olan kadın, oda servisinin siparişlerini getirmesini beklerken okumaya devam etti. Her iki gazeteyi de karıştırdı, cep telefonuyla Amerika'yı aradı ve araba kazası geçiren arkadaşının durumunu kontrol etti □ yüz ifadesinin endişe çizgileriyle belirlenmesine neden oldu.

Kaygısız biri değildi, diye düşündü yüzüne bakarak. Ne kadar gülse ve şakalaşsa da, duyguları tamamen yüzeyde değildi. Düşüncelere daldığı anlar oluyordu ve yüzünde ya da gözlerinde hiç mizah yoktu; onda soğuk, acımasız bir kararlılığın parıltılarını görmüştü. Onun için iyi zamanlardan daha fazlası olmalıydı, yoksa seçtiği alanda başarılı olamazdı, yine de birisinin gerçekten paralı asker olmayı seçip seçmediğini veya yavaş yavaş içine düşüp düşmediğini merak ediyordu. Belli ki bu işte biraz para kazanmıştı, demek ki iyiydi. Bu sempatik, çekici tavır onun kimliğinin sadece bir parçasıydı; diğer parçası hızlı ve ölümcül olabilirdi.

Lily yıllar boyunca normal erkeklerle, sıradan işlerde çalışan ve normal kaygıları olan erkeklerle ilişki kurmaktan kaçınmıştı. Böyle biri onun yaptığı şeyi nasıl yaptığını asla anlayamayacağı gibi, yakın bir ilişkide böyle bir erkeği alt edeceğinden de her zaman endişe duymuştu. Güçlü ve kararlı olmak zorundaydı ve bu bir musluk gibi açıp kapatabileceği bir şey değildi. Romantizm söz konusu olduğunda, hükmetmek istemiyordu, bir ortak olmak istiyordu ama bu da kendisi kadar güçlü bir kişiliğe sahip birine ihtiyacı olduğu anlamına geliyordu. Swain'de bir rahatlık, onun tarafından hiç tehdit edilmeyen bir özgüven hissetti. Onun egosunu okşamak ya da gözünü korkutmamak için kendi kişiliğini köreltmek zorunda değildi. Swain hayatında hiç korkmuş olsaydı, buna çok şaşırırdı. Muhtemelen küçük bir çocukken bile cesur ve cehennemden kaçan biriydi.

Onu daha fazla gözlemledikçe, ona daha fazla saygı duyuyordu. Hızlı ve sert bir şekilde düşüyordu ve altında ağ yoktu.

Yemeklerini yedikten sonra bir süre Sky News izledi ve Lily biraz daha kitap okudu. Gösterdiği sabırsızlığa bakılırsa yıllardır birlikte olabilirlerdi, ama Lily kalçasına çarpan ereksiyonu hatırladı ve aksini anladı. Bir erkek ilgilenmediği zaman acı verecek kadar sertleşmezdi. Ona rahatlaması için zaman tanıyor, baskı yapmıyordu; elbette eninde sonunda birlikte yatağa gireceklerini ve kaçınılmaz olanın o zaman gerçekleşeceğini biliyordu. O da bunu biliyordu ve bilgi başlı başına bir baştan çıkarıcıydı. Yakında onun da çıplak olacağını düşünmeden ona bakamıyordu, yakında onu içinde hissedecekti, yakında içindeki bu sarmal gerginlik bir rahatlama bulacaktı.

Saat onda, □Ben duş alacağım,□ dedi ve onu Sky News'e bıraktı. Mermer banyodaki ücretsiz banyo malzemeleri tasarım markalardı ve mis gibi kokuyorlardı. Acele etmedi, saçlarını yıkadı, koltuk altlarını ve bacaklarını tıraş etti □bir Amerikan alışkanlığıydı ve asla kaybetmedi □sonra saçlarını kurutmadan ve dişlerini fırçalamadan önce kokulu losyonunu her tarafına sürdü. Kendini hiç olmadığı kadar hazır hissediyordu,

ve bir saatin çoğunu öldürdükten sonra, kalın otel bornozlarından birini giydi ve çıplak ayakla odaya geri dönmeden önce kemerini sıkıca bağladı.

Televizyonu kapatıp ayağa kalkarak, □Banyo domuzusun,□ diye suçladı. Bakışları onun parlak saçlarından ayak parmaklarının ucuna kadar indi. Pijamalarını giyip gelmeni bekliyordum. Onları senden çıkarmayı düşünüyordum.□

Ben pijama giymem, □ dedi ve esnedi.

Kaşları birbirine çarptı. Pijama giydiğini söylemiştin.

Yalan söyledim. Ben çıplak uyurum.

Yani mükemmel bir fanteziyi sırf eğlence olsun diye mi mahvettin?

Yatarken ne giydiğim seni ilgilendirmezdi.□ Ona kendini beğenmiş bir gülümseme verdi ve kanepeye gidip kitabını aldı ve bacaklarını altına kıvrarak oturdu. Noel'e kadar ona göz kırptığından emindi □en azından denedi □çünkü adam aniden arkasını döndü ve başka bir şey söylemeden banyoya girdi ve yaklaşık otuz saniye sonra duşun çalıştığını duydu. Şimdi acelesi vardı.

Yatağın başucundaki saate bakarak zaman tuttu. Duş alması iki dakikadan biraz az sürmüştü. Sonra suyun kırk yedi saniye boyunca leğende aktığını duydu. Bundan yirmi iki saniye sonra adam beline düğümlenmiş nemli bir havluyla ve başka hiçbir şey giymeden banyodan çıktı.

Lily onun yeni tıraş olmuş çenesine baktı. Bu kadar çabuk tıraş olduğuna inanamıyorum. Boğazını kesmemiş olman bir mucize.

□Seni yatağa yatırmanın yanında kesik bir şahdamarı nedir ki? □ diye sordu, kanepeye doğru yürüdü ve elini tuttu, sonra onu ayağa kaldırdı. Lambayı söndürdü ve onu yatağa çekti, bir başucu lambası dışında oda karanlık olana kadar ışıkları kapattı. Yatak örtülerini arkaya attı, sonra ona döndü.

Yatağın yanında durarak yüzünü kavradı ve onu öptü. Diş macununun tadını almıştı; banyodaki o yarışta her nasılsa dişlerini de fırçalamayı başarmıştı. Onun el becerisine hayranlık duyuyordu, çünkü o hızla hareket ederken, tıraş olurken boğazını kesmediyse bile, en azından diş fırçasını gözüne batırmış olmalıydı.

Aciliyetini gösteren bu kanıta rağmen, onu öpmekte acele etmedi. Kollarını ona doladı ve avuçlarını sırtına bastırdı, pürüzsüz nemli teni, kasların esnemesini hissetti. Öpüşme sırasında adam havluyu elinden bıraktı ve Lily'nin bornozunun kemeri çözüldü. Lily kollarının yanlarına düşmesine izin verdi ve bornoz omuzlarından kayarak kollarından aşağı inip ayaklarının etrafında toplandı. Sonra aralarında iç çekişler ve beklentiden başka bir şey kalmadı ve adam son ışığı da söndürüp Lily'yi serin çarşaflara yatırdı.

Yanında yatağa girdiğinde ona uzandı, gözleri karanlığa alışana kadar ellerinin onu tanımasına izin verdi. Göğsündeki keskin tüyleri, sert karnını ve zarif yanlarını hissetti, avuçlarını kaslı kollarına ve omuzlarının kalın kıvrımlarına kaydırды. Adam kendi keşifleriyle meşguldü; kadının poposunu, kalçalarını okşuyor, sonra onu sırt üstü yatırıp dudaklarından çenesine ve boğazına öpücükler konduruyor, sonra açık ağzını kadının göğsünde gezdirerek ağrıyan bir meme ucunun içine girmesini sağlıyordu. Yavaşça, nazikçe emdi ve Lily yumuşak bir zevk sesi çıkardı.

Bunu sevdim,□ diye fısıldadı, elini başının arkasına koyarak onu orada tuttu.

Anlıyorum. □ Diğer meme ucuna da eşit süre verdi, ikisini de ıslak ve sert bıraktı, çilek gibi dikildiler.

Elini hafifçe adamın göbeğinde gezdirdi, sadece ereksiyon halindeki adamın ucunu okşadı, sonra yönünü değiştirdi ve yassı meme uçlarını aradı, minik noktalar ortaya çıkana kadar onlarla oynadı.

Evet,□ dedi kabaca. Hepsi bu.□ Duygu dalgaları üzerine yıkandığında titredi. Hiç de çekingen olmayan adam, kadının elini tuttu ve istediği yere doğru götürdü. Parmaklarını penisinin etrafına kapattı ve adam sarsıldı, sarsıldı, onun kavrayışında nabız atıyordu. Deneysel olarak ona birkaç uzun vuruş yaptı; parmakları onun etrafına zar zor ulaştı ve iç kasları bu kalınlığa tepki olarak sıkıştı.

Islık çalar gibi bir nefes verdi ve Lily'nin elini zorla çekti. Lily homurdanarak itiraz etti ve diğer eliyle ona uzandı, adam o eli de tutmadan önce birkaç vuruş daha yapmayı başardı. Sakinleşmeme izin versen iyi edersin, yoksa bu iş başlamadan bitecek.□

"Yaptığın onca övünmeden sonra, sadece bir raunt için mi iyisin?"□ diye mırıldandı. Şok oldum.

Bir elini kızın başının iki yanına koydu, sonra kendini kızın üzerine bıraktı. Nihayet, sonunda, ağırlığı onun üzerine yerleşti ve bacakları otomatik olarak onu aralarında kucaklamak için ayrıldı, bacakları kalçalarını kavrayacak şekilde büküldü. Kendisinin ona açıldığını hissedebiliyordu; adam sol elini bırakarak aralarına uzandı ve penisini yerleştirdi. Vücudunun girişinde ağır bir baskı vardı ve kendini ona doğru kaldırdı, etin ete ilk uzun, nüfuz edici kayışını hissetmek istiyordu, ama baskı yanmaya başladı ve hiçbir şey olmadı. Biraz geri çekildi ve tekrar itti. Bu sefer

Bedeni bir kez daha onu kabul etmeyi reddederken küçük bir acı nefesine engel olamadı.

Yüzünün yanmaya başladığını hissetti. Özür dilerim.□ Kuruluğu yüzünden utanıyordu. Anı yaşamak benim için her zaman zor olmuştur. Düşünmeyi bırakamıyorum.

Sert bir kahkaha attı, sesi saçlarına çarptı. Kızın şakağına sokuldu. □Eğer düşünmemek bir gereklilikse, o zaman doğru yapmıyorum demektir, çünkü düşünmeyi hiç bıraktığımı sanmıyorum. Sözümü geri alıyorum. Yaklaşık on saniye boyunca kesinlikle düşünmüyorum.□ Dudakları kulak memesine gitti ve dişleriyle onu ısırıldı. Seni böyle aceleye getirdiğim için özür dilemesi gereken benim hayatım.□ Aksanı daha güçlüydü, Batı Teksas aksanı konuşmasını yavaşlatıyordu.

Altı yıldır sevişmemiş bir kadının şefkatli bir bakıma ihtiyacı vardır ve ben çok önemli bazı adımları atladım.

Adımlar mı? □ Kulağa bir video kaydediciyi programlamak gibi geliyordu. Öfkelenmeyi düşündü ama adamın onu ısırın küçük öpücükleri konsantrasyonunu bozdu.

Şimdi boynunu, sonra köprücük kemiğini ısıırıyordu. Ya da daha doğrusu, lekeler. Tam burası gibi.□ Boynuyla omzunun birleştiği bağı hafifçe ısırıldı ve Lily şaşırtıcı bir zevkle nefesini tuttu.

Onun yanlarını tuttu. Tekrar yap.

İtaatkâr olmaktan başka bir şey yapmadı, kız onun altında eğilene kadar boynunu öptü ve ısırıldı, nefesi hızlı pantolonlarla geliyordu. Bu küçük ısırıklar o kadar tahrik ediciydi ki, neredeyse sadece onlardan bile orgazm olabileceğini düşündü. Meme ucunu çimdikledi, sert, sabit bir baskı, sadece biraz acıtabilirdi

Birkaç dakika önce inlemesine ve göğsünü eline doğru itmesine neden olmuştu.

Küçük parmağının ucunu göbeğine koyarak, belinin yan tarafını, kalçasını ısırarak, ellerini altından kaydırarak ve ritmik bir hareketle kalçalarını sıkarak vücudunda aşağı doğru hareket etti. Ona verdiği zevkin bir kısmına karşılık vermek için ona ulaşmaya çalıştı ama adam ellerini itti. □Uh uh,□ dedi sert, nefessiz bir ses tonuyla. Sadece bir adımım var ve o da çoktan halledildi.□

Tutarlı olmak için çaba sarf etmesine rağmen, □Ne oldu? □ diye sormayı başardı.

Nefes almak.□

Kendini tutamadı, gülmek zorunda kaldı ve adam onu kalçasının iç kısmına nefesini kesen ve bacaklarının daha da ayrılmasına neden olan bir ısırıkla cezalandırdı. Adamın ne yapacağını biliyordu, aşağıya doğru inerken beklentiden ölüyordu ama yine de dilinin ilk yalaması onu elektrik gibi etkiledi. Kadın haykırdı, topuklarını şilteye gömdü ve sırtını yataktan kaldırdı. Adam onu yakaladı ve daha derin bir tat, hem diliyle hem de parmaklarıyla daha derin bir araştırma için daha yakına sürükledi. Penetrasyon hissi şiddetliydi, her yavaş giriş çıkış hareketiyle yoğunlaşan küçük şok dalgaları gibi tüm sinir uçlarını titretiyordu.

Oh, o iyiydi. Kız onun için hazır olduğunda, bacaklarının arasındaki ıslaklığı hissettiğinde bile, adam kız yatakta kıvranıp durması ya da durmaması için yalvarıncaya kadar öpücükler ve okşamalarla oyalanmaktan memnun görünüyordu. Sonunda onun kulaklarını tuttu ve herhangi bir şüphesi varsa diye □Ben hazırım,□ diye mırıldandı.

Başını çevirdi ve onun avucunu öptü. Emin misin?

Çileden çıkmış bir halde yatakta doğrulup oturdu. □Ya şimdi yap, ya da hiç yapma! Beni delirtiyorsun!

Adam güldü ve onu yatağa geri yuvarladı. Kadın daha dengesini bulamadan, adam onun üzerine çıkmış, yavaş ve amansız bir basınçla içine girmiş, onu doldururken nefesi ciğerlerinden tıslayarak çıkmıştı. Kendini hiç kıpırdamadan tuttu, gözleri kapalı bir şekilde tüm hisleri, basıncı, sıcaklığı ve ağırlığı özümsemeye çalıştı.

İnce bir ileri geri hareketine başladı, içinde sallanıyordu. İçgüdüsel olarak gerildi, onu zapt etmek ve hareketi kontrol etmek için iç kaslarını sıkılaştırdı. Adam inledi, donakaldı ve sonra, □Bunu bir daha yap, □ diye mırıldandı. Bu kez, kadın onu içten kavrayarak severken kendini sabit tutan adamdı. Onu sıkma, sonra bilinçli olarak gevşetme, sonra tekrar sıkma eylemi onu neredeyse doruk noktasına getirdi □ama yeterince yaklaştırmadı.

Kollarını bacaklarının altından geçirdi ve kontrolü tamamen ele geçirerek onları yukarıda tuttu. Bu pozisyonda adamın penetrasyonunun derinliğini sınırlayamazdı, onun itişlerini karşılamak için kendini kaldıramazdı, sabit bir ritme yerleşirken uzun, yavaş vuruşları hissetmekten başka bir şey yapamazdı. Adam kendini yeterince yüksekte, Lily'nin maksimum sürtünmeyi hissetmesi için mükemmel bir pozisyonda tutuyordu ama dakikalar geçmesine rağmen orgazm çıldırtıcı bir şekilde ulaşılamayacak bir yerde duruyordu. Lily sanki parçalanıyormuş gibi hissediyordu, onu kavrayan gerilim çok yoğundu. Kolları titremeye başladı, tüm vücudu titriyordu ve daha fazla dayanamayacağını ve hala doruğa ulaşamadığını fark ettiğinde neredeyse gözyaşlarına boğuluyordu.

Arkandan yapmak istiyorum, □ diye mırıldandı ve çekildi. Kadın pozisyonunu değiştiremeden, adam uzandı.

Yanına gitti ve onu üstüne çekti, sırtüstü yatırdı, başı sol omzunun üzerinden geriye doğru eğildi. Sıcak nefesi kulağını okşuyor, elleri göğüslerinin üzerinden karnına doğru iniyordu. Kadının bacaklarını ayırarak kendi bacaklarının iki yanına yerleştirdi ve aşağı uzanarak penisini yerinde tutup yukarı doğru itti. Kalın penisin içine girmesiyle inledi, kendisini tamamlanmaya yaklaştıran ama yine de kısa kesen bir paroksizm içinde titredi. Adam onu örtmeden kendini korkunç derecede açıkta hissediyordu. Soğuk hava ısınmış vücudunu yıkıyordu, bacakları iyice açılmıştı ve başı arkaya doğru eğilmişti, garip bir şekilde yönünü şaşırmış, dengesi bozulmuştu.

Adam güven verici bir gürültüyle □Şşşş, sen varsın,□ dedi ve kadın panikle ses çıkardığını fark etti. Adamın kalçaları kadının altında esnedi ve yuvarlandı, kadının içinde ileri geri hareket etti. Bu pozisyonda daha fazla çekilme, daha keskin bir hareket hissi vardı. Sağ elini karnından aşağı kaydırıp ve parmaklarını bacaklarının arasından aşağı doğru kıvrarak ilk iki parmağının çatalıyla klitorisini yakaladı. Parmaklarını nazikçe birbirine geçirdi, sadece yeteri kadar ve vuruşları onu yukarı aşağı, ileri geri hareket ettirirken onu tuttu ve sıcak his sarmalı onun içinde dayanılmaz bir dereceye kadar sıkıldı.

Boğuk bir ses çıkardı ve topuklarını şilteye gömdü, ürperdi, kalçalarını aşağı eğerek her santimini içine alabildi, sonra o çıldırtıcı parmaklara karşı yukarı doğru yükseldi. Tepeden tırnağa titriyordu, kalçaları titriyordu, nefesi boğazına takılan hıçkırıklardan başka bir şey değildi. Daha yakın, daha yakın . . .

Aniden geri dönüşü olmayan bir noktaya savrulduğunda boğazından alçak bir çığlık koptu. Belinden yayılan büyük titreşimli dalgalar son kontrol kalıntılarını da söküp atıyordu. Sonunda, sonunda □oradaydı ve oluyordu, daha fazlası

Hatırladığından daha güçlüydü ve onu delip geçen zevk dışında her şeyi görmesini engelliyordu.

Belli belirsiz ağıladığını fark etti ama nedenini bilmiyordu. Hâlâ titriyordu, o kadar bitkin ve gevşekti ki kolunu bile kaldıramıyordu. Kaldırmasına da gerek yoktu. Swain onun altından kayarak çıktı, üstüne yuvarlandı ve kabaca içine doğru itti. İticileri sert ve hızlıydı, her seferinde onu kabzasına kadar götürüyordu. Ter tenini ıslatıyordu ve şimdi o da titriyordu, tıpkı onun titrediği gibi, derinlere dalıp kendi zevkine ulaşırken her kası titriyordu. Ritmi bozuldu, dağıldı ve uzun, derin bir inilti göğsünde, boğazında gümbürdedi ve sert bir çığlıkla geri çekildi, kalçalarını o kadar sert kavradı ki parmakları teninde iz bıraktı. Sonra yavaşça öne doğru eğildi, hâlâ titriyordu, sarsılıyordu, titreyen kolları ağırlığını kızın üzerine bırakırken gözleri kapalıydı.

Ciğerleri körük gibi pompalanıyor, kocaman nefesler alıp veriyordu. Lily hâlâ kendi nefesi için mücadele ediyor, uzuvlarını yeniden kullanmaya çalışırken, kalbi o kadar sert ve hızlı atıyordu ki bayılabileceğini düşündü. Nabzını parmak uçlarında bile hissedebiliyordu.

Eğer bu onun son orgasmı olacaksa, en azından dünya standartlarında bir orgasm olduğunu düşündü.

Sonunda elini kaldırabildi ve yanaklarındaki gözyaşlarını güçsüzce sildi. Neden ağlıyordu ki? Oraya ulaşmak çok büyük bir çaba gerektirmişti ama sonuç buna değmişti.

Yüzü sol kulağının yanına düşen Swain inledi. □Tanrım. Bunu ayak parmaklarıma kadar hissettim.□ Kendini Lily'nin üzerinden kaldırmadı, sadece yattığı yerde gittikçe ağırlaştı. Lily bunu umursamadı. Kollarını ona doladı ve olabildiğince sıkı sarıldı.

Bir dakika içinde kalkacağım, □ diye söz verdi bitkin bir sesle.

Hayır, □ dedi Lily, ama o çoktan zahmetli bir şekilde Lily'nin üzerinden kalkmış, yüzünü ona dönerek yan yatmıştı. Bir elini Lily'nin beline koydu ve onu kendine doğru çekti, başını Lily'nin omzuna ve koluna yasladı.

İlk tur artık resmen sona erdi,□ diye mırıldandı.

Sözümü geri alıyorum. İkinci bir raundu kaldırabileceğimi sanmıyorum,□ diye nefesini tutmayı başardı ama adamın derin ve düzgün nefes alışından çoktan uyuduğu anlaşılıyordu. İki derin nefes aldı ve ona katılarak battığını hissetti. Sonsuza dek ilk kez kendini güvende hissetti, onun kollarında sıkıca sarılmıştı.

Lily Swain'in kollarında uyandı ve kendini oraya aitmiş gibi hissetti. Tam o anda zamanı dondurabilmeyi diledi, böylece memnuniyet ve güven duygusunu hiç kaybetmeyecekti. Günün getirebileceği olası felaketi düşünmesine izin vermedi; yapması gerekeni yapacaktı, bu yüzden endişelenmenin bir anlamı yoktu. Eğer şanslıysa, bu geceyi de dün gece olduğu gibi geçirecekti.

Şaşırtıcı bir şekilde iki raunt daha ayakta kalmıştı ama şimdi o kadar ağrıyordu ki neredeyse pişman olacaktı. Neredeyse. Saat ikide lambayı açarak onu uyandırmıştı, çünkü bu kez onu görmek istiyordu. Temizlenmeden uyumaktan yapış yapış olmuş halinden utanmıştı ama adam, arabalar söz konusu olmadıkça, vücudunda en ufak bir titizlik olmadığını şüpheyeye yer bırakmayacak şekilde kanıtlamıştı. □Seks dağınıktır,□ dedi yavaş bir gülümsemeyle, temizlenmek için yataktan çıkmaya çalıştığında onu geri çekerken. Bunun sebebi de benim, neden umursayayım ki?

Lambanın açık olması onu rahatsız etmiyordu, gerçi bir şekilde ilk seferin karanlıkta onun için daha kolay olacağını biliyordu. Otuz yedi yaşındaydı, piliç değildi ama formunu koruyordu ve vücut tipi doğal olarak zayıf ve küçük göğüslüydü, bu yüzden bazı kısımları sarkmaya başladığında bile, kaçınılmaz olarak yapacağı gibi, çok fazla sarkamazlardı. Kesinlikle Swain onun her santimini takdir ediyor gibiydi.

Sanki vücudu nasıl olduğunu hatırlamış gibi ikinci kez orgazm olmak daha kolaydı. O kadar gergin ya da çaresiz değildi, ayrıca Swain utanmadan aldığı zevk ve sesli takdiriyle işi eğlenceli hale getirmişti. Daha sonra birlikte duş aldılar ve yatağa geri dönüp birkaç saat daha uyumadan önce çarşaflardaki ıslak noktaların üzerine havlu serdi.

Üçüncü sefer, saat beşten hemen sonra, uzun ve yavaştı, tüm aciliyet duygusu kaybolmuştu. Sonrasında yatağa geri döndüğünü zar zor hatırlıyordu ve o kadar derin uyumuşt ki rüya gördüyse bile hatırlamıyordu. Güneş ışığı şimdi ağır perdelerin kenarlarından sızıyor, saatin kaç olduğunu merak etmesine neden oluyordu ama dönüp saate bakacak kadar umursamıyordu.

Yarı uykulu bir adam, yarı homurdanan bir ayı gibi belli belirsiz bir ses çıkardı, sonra kızın saçlarını kaldırıp ensesinden öptü. Günaydın, □ diye gürledi, sonra onu daha da yaklaştırdı.

Sırtındaki kasların sıcaklığını hissetmek hoşuna gitmişti, adamın bacağına kendi bacağına arasına girmesini ve kolunu tekrar beline yerleştirirkenki ağırlığını hissetmek hoşuna gitmişti.

□Hâlâ o Fiat'ı kullanmak zorunda mıyım? □ Sesi yarı bilinçliymiş gibi geliyordu ama uyandığında ilk düşündüğü şeyin bu olması için konunun onun için önemli olması gerekiyordu.

Kolunu okşadı, sırtı ona dönük olduğu için gülümsemesini göremediğinden memnundu. Hayır, istediğin her türlü arabayı kullanabilirsin.

O kadar iyiydim, ha? □ diye sordu kendini beğenmiş bir şekilde, şimdi daha uyanıktı.

Bunun için kolunun sıvazlanmasından daha iyi bir şeyi hak ediyordu, bu yüzden arkasına uzandı ve poposunu sıvazladı. "Muhteşemdin"□ dedi sesinde hafif monoton, mekanik bir tını ile. Tekniğin harikaydı ve penisin şimdiye kadar gördüklerimin en büyüğü. Ben dünyanın en şanslı kadınıyım. Bu bir kayıttır.

Sırt üstü yuvarlandı ve kahkahalarla bağırdı. Lily yataktan fırladı ve o gülerken, karşılık veremeden banyoya kaçtı. Aynada kendine baktı ve yüz hatlarının yumuşaklığı karşısında durakladı. Bir gece seks yaptı ve gençleşmiş mi görünüyordu?

Her ne kadar vücudundaki derin rahatlama harika bir artı olsa da, bunun seks olmadığını fark etti. Swain'in kendisiydi, ona gösterdiği şefkat ve ihtimamdı ve birileri için önemli olduğunu hissetmesiydi. Yakınlıktı, bağdı, yalnız olmamaktı. Aylardır kendini tamamen yalnız hissediyordu, sanki hiçbir şey ve hiç kimse ona dokunamıyormuş gibi etrafında görebildiği dünyadan uzaklaşmış, acı ve kederden oluşan bir hendekle çevrilmişti. Swain'in coşkusu, kişiliği onu bu yalnızlıktan çekip çıkarmış, bir kez daha hayata bağlamıştı.

Kahretsin, kesinlikle ona aşık oluyordu. Tüm bu olanlardan sonra şu anda yapması ne kadar aptalca bir şeydi ama bunu nasıl durdurabilirdi ki? Çekip gidemezdi, onun yardımına ihtiyacı vardı ama daha da fazlası çekip gitmek istemiyordu. Ona verebileceği her şeyi istiyordu, her dakika. Sonsuza dek yanında olup olmayacağı konusunda endişelenemezdi bile, çünkü sonsuzluk neydi ki? Bugün

Bu onun için son nokta olabilirdi, ya da yarın. Sahip olduğu tek şey şimdiydi ve bu yeterince iyiydi.

Tek bir banyo olduğu için acele etti, böylece o da oraya girebilecekti. Banyoda giysisi yoktu ve bornozu yatağın yanında yerdeydi, bu yüzden içeri girdiği gibi çıplak çıkmak zorunda kaldı, bu önemli değildi çünkü Swain de henüz giysilerle uğraşmamıştı. Kız banyodan çıktığında yataktan kalktı, uykulu gözleri kızın ilgisini çeken noktalarda gezinirken onu uzun bir kucaklaşma için kendine çekti. Sabahki ereksiyonu karnını dürtüyor, bu kadar ağırlı olmamayı dilemesine neden oluyordu.

Birlikte duş almak ister misin? □ dedi başının üstüne doğru.

Sanırım bunun yerine küvette uzun bir banyo yapsam daha iyi olacak,□ dedi hayıflanarak.

Poposuna masaj yaparak onu ayak parmaklarının üzerine kaldırdı. Acıyor, ha?

Evet.

Özür dilerim, düşünemedim. İki kere yeterliydi, son seferinde ellerimi kendime saklamalıydım.

Üçüncü seferde Fiat'tan özgürlüğünü kazandın.□ Kaburgalarını okşadı, ellerini sırtına götürdü ve parmaklarını omurganın derin oyuğuna soktu.

Dudaklarının saçlarına değdiğini hissetti. Bu durumda, yaptığın fedakarlığa değdiğini düşün.

Nedense böyle bir şey söyleyeceğini düşünmüştüm.□ Ama burnunu onun burnuna sürterken o da gülümsüyordu.

Omuz. Önceliklerinizin neresinde durduğumu bilmek güzel.

Durakladı, sonra temkinli bir şekilde sordu, □Orada gerçekten tatlı bir şey mi söylemem gerekiyordu?

Öyleydin ve romantizm konusunda başarısız oldun.

Bir duraklama daha; sonra ereksiyonuyla onu dürttü.
Bu sayılmaz mı?

Yalnız olsaydınız bile buna sahip olacağınızı düşünürsek, hayır.

Şimdiye kadar çoktan düşmüş olurdu. Onu ayakta tutan sensin. Gördün mü, ben romantik biriyim.

Kayıtla ilgili esprisine karşılık veriyordu ama omuzlarının hafifçe titremesi onu ele verdi. Kız, zorlukla kontrol altına alınmış kahkahalarla parıldayan mavi gözlere baktı ama kıkırdayarak kendini rezil etmek üzere olduğu için onu affetti. Poposuna bir tokat attı, sonra bornozu almak için uzaklaştı. Hadi bakalım koca oğlan. Şimdi aç mısın, oda servisi isteyeyim mi?

Kesinlikle kahve içebilirim, o yüzden aynı zamanda yemek de sipariş edebilirsiniz.□ Saate baktı. Neredeyse on oldu.

O kadar geç! Ne kadar iyi uyuduğuna hayret etti ama aynı zamanda gizemli arayanın her an arayabileceğini de hatırladı. Swain banyodayken, bir gece önce şarja taktığı cep telefonunu kontrol etti. Telefon açıldı ve servis hattında güçlü bir sinyal vardı, yani yanlışlıkla bir aramayı kaçırmamıştı. Telefonu şarj cihazından çıkardı ve bornozunun cebine soktu.

Oda servisini aradı ve kruvasan, reel, kahve ve taze portakal suyu siparişı verdi. Swain kahvaltıda geleneksel Fransız yemeklerinden başka bir şey tercih etmediğini söylemişti, o da bunu kabul etti. Yemek konusunda da son derece sofistike ve uyumlu olduğunu kanıtlamıştı. Geçmiş hakkında ona anlatmadığı çok şey vardı ama o da kendisi hakkında her şeyi ona anlatmamıştı ve muhtemelen hiçbir zaman da anlatmayacaktı. Sağlıklıydı, kalbi bütündü ve şu an için ona aitti. Bu kadarı yeterliydi.

Kafasını banyodan çıkardı. Ben oda servisini beklerken sen de ıslatmak ister misin, yoksa daha sonrasını mı beklemek istersin?

Daha sonra. Yemeğimi yarıda kesmek istemiyorum.

Şimdi duş alacağım o zaman.□ Adam banyoya geri döndü ve bir an sonra duşun çalıştığını duydu.

Yemeğin gelmesinden hemen önce dışarı çıktı, siyah pantolonu ve manşetleri kaslı kollarının üzerinde kıvrılmış beyaz yakasız gömleğiyle şık görünüyordu. Lily sırtını odaya dönmüş pencereden dışarı bakarken hesabı imzaladı, sonra da garsona dışarı çıkmasını işaret etti. Tam kapıdan geri dönmüştü ki Lily'nin cep telefonu çaldı.

Derin bir nefes aldı ve telefonu cebinden çıkardı. Pencereye hızlıca baktığında arayan numaranın bloke edilmiş olduğunu gördü. Sanırım bu o,□ dedi ve telefonu çevirerek açtı. Evet, alo,□ dedi ve Fransızca'ya geçti.

□Kararınızı verdiniz mi? □

Mekanik olarak bozulmuş sesi duyunca Swain'e hızlıca başını sallayarak işaret etti ve o da başını eğmek için yanına geldi.

onunkinin hemen yanında. Telefonu kulağından biraz uzaklaştırdı, böylece o da duyabilecekti.

Yaptım. Bunu yapacağım, ama bir şartla. Yüz yüze görüşmeliyiz.

Bir duraklama oldu. Bu mümkün değil.

Bu mümkün olmalı. Benden hayatımı riske atmamı istiyorsun, ama sen hiçbir şeyi riske atmıyorsun.

Beni tanıımıyorsunuz. Bir toplantının güven tazelemek adına ne işe yarayacağını anlamıyorum.

Bu konuda haklıydı ama kadın çoktan rahatlamıştı. Eğer telefon eden Rodrigo olsaydı, buluşma teklifini hemen kabul ederdi. Onunla buluşması için başka birini göndermek, tanımadığı birini kullanarak onu tuzağa çekmek basit bir mesele olurdu. Bu adam Rodrigo değildi ve Rodrigo'yla birlikte çalışmıyordu.

Onun haklı olduğunu, bir toplantıya gerek olmadığını söylemeye başladı, ancak Swain acil bir işaret yaptı ve bağırdı,

□Toplantı,□ sonra başını salladı. Buluşma konusunda ısrar etmesini istiyordu.

Aklına bir neden gelmiyordu ama omuz silkti ve onunla birlikte gitti. Yüzünü görmek istiyorum. Benimkini biliyorsun, değil mi?

Arayan kişi tereddüt etti ve kadın doğru tahmin ettiğini anladı. Yüzümü bilmenizin ne önemi var? Sana herhangi bir isim söyleyebilirim ve sen gerçeği bilemezsin.□

Bu da doğrudu ve ısrar etmeye devam etmek için mantıklı bir neden düşünemiyordu, bu yüzden mantıksızlığı seçti.

Bu benim koşulu,□ o dedi
Aniden. Kabul etmek ya da
düşüş.□

Onun derin ve sinirli bir nefes aldığını duydu. Kabul ediyorum. Yarın saat ikide Jardin du Palais Royal'in önünde olacağım. Kırmızı bir eşarp takarsan seni bulurum. Yalnız gel.

Swain başını salladı, yüzündeki kararlı ifade Lily'ye bu konuda taviz vermeyeceğini söylüyordu.

Hayır, dedi. Bir arkadaşım benimle olacak. Israr ediyor. Siz benim için tehlikede değilsiniz mösyö, o da benim sizin için tehlikede olmadığımdan emin olmak istiyor.

Adam güldü ve bu gülüş elektronik cihazlar tarafından sert, havlayan bir sese dönüştürüldü. Zor birisin. Pekâlâ, matmazel. Başka bir şartınız var mı?

Evet, □ dedi, sırf aykırı olmak için. Sen de kırmızı bir eşarp takıyorsun.

Tekrar güldü ve bağlantıyı kesti. Lily telefonu kapattı ve derin bir nefes aldı. "Rodrigo değil,"□ dedi gereksiz yere.

Öyle görünmüyor. Bu iyi. Gerçekten bir mola alabiliriz.

Neden orada olmak istiyorsun?

Çünkü buluşmaya bu kadar isteksiz bir adamın saklayacak bir şeyleri vardır ve ben ona güvenmiyorum.□ Kahvesini alıp ona uzattı, sonra göz kırptı. Bil bakalım bu ne anlama geliyor?

Lily gözlerini kırıştırdı, hâlâ çağrıya ve çağrının sonuçlarına o kadar odaklanmıştı ki denizdeydi. Ne? □ diye sordu şaşkınlıkla.

Bugün bizim demek...□ Elindeki kahve fincanını onunkine vurarak selam verdi. Ve bu gece.□

Birbirlerinin tadını çıkarmaktan başka yapacak bir şeyleri yoktu, demek istiyordu. Yavaş bir gülümseme dudaklarını büktü. Pencereye doğru ilerledi, perdeleri açtı ve parlak güneşli güne baktı. Eğer sıkılırsan Disneyland'e bir gezi yapabiliriz, □ dedi. Bunu şimdi yapabileceğini ve Zia'nın anılarından acı çekmek yerine tadını çıkarabileceğini düşündü.

Oraya çıplak gidebilir misin?" diye sordu, kahvesini yudumlarken.

Bu konuşmanın nereye varacağını çok iyi bildiğinden dudaklarını büzdü ve □Muhtemelen değil,□ dedi.

O zaman bu odadan çıkmıyorum.

Ertesi gün, Cumartesi, turistlerin akın akın geldiği bir başka serin ve güneşli gündü. Swain yılın bu zamanında turistlerin az olacağını düşünmüştü ama belli ki öyle olmamıştı. Belli ki birçoğu Kraliyet Sarayı bahçelerini görme ihtiyacı hissetmişti ya da belki de bir tür festival düzenleniyordu. Kalabalığı açıklayacak bir şey olmalıydı.

Ne yazık ki, bahçelerin önü oldukça muğlak bir talimat olarak ortaya çıktı. Süslü bahçe parkı genişti ve üç tarafı mağazalar, restoranlar ve sanat galerileriyle çevriliydi. Parka, bir sanatçının fikri olduğunu düşündüğü çizgili taş sütunlarla bezeli geniş bir avludan giriliyordu ama bu sütunlar 1600'lü yılların mimarisi arasında son derece modern ve yersiz görünüyordu. Görüş alanını daha da daraltan daha uzun, daha görkemli sütunlardan oluşan uzun bir sıra da vardı. Sütunlar ve birçoğu kırmızı fular takmış gibi görünen insan kalabalığı arasında herhangi bir kişiyi tespit etmek beklediğinden daha zordu.

Sonuç olarak, bunun iletişim kurmak için çok kötü bir yol olduğunu düşündü ama yine de biraz güven vericiydi. Bir profesyonel daha iyi bir yol seçerdi, demek ki karşılarındaki adam amatördü, muhtemelen Nervi laboratuvarında çalışan ve orada olanlardan endişelenen biriydi. Ona karşı kesin bir avantajları olacaktı.

Lily, Swain'in yanında durmuş etrafına bakınıyordu. Gözlerini gizlemek için güneş gözlüğü, gözlüklerini çıkarması gerekirse diye kahverengi lensler ve saçlarını örtmek için her zaman taktığı takkeyi takmıştı. Swain ona baktı ve elini tutarak kendi tarafına çekti.

Kendisini istekleri ve ihtiyaçları, sevdikleri ve sevmedikleri konusunda karmaşık olmayan bir adam olarak görüyordu ama Lily'nin içinde bulunduğu durum ya da ona hissettirdikleri konusunda karmaşık olmayan hiçbir şey yoktu. Büyük bir ikilem içindeydi ve bunu biliyordu. Yapabileceği en iyi şey, önem sırasına göre her seferinde bir şeyle ilgilenmek ve her şeyin yoluna girmesini ummaktı. Elbette Lily'yle her şey yoluna giremezdi ve ne yapması gerektiğini her düşündüğünde kalbini bir yumruğun sıkıldığını hissediyordu.

Keşke Frank'le konuşabilseydi. Frank hayattaydı, bilinci yerindeydi ama ağır bir şekilde yatıştırılmıştı ve hâlâ yoğun bakım ünitesindeydi. Swain'in görüşüne göre Frank'in asistanına göre □elimi sık □ gibi isteklere cevap verebiliyor ve ara sıra □su kelimesini telaffuz edebiliyordu.□ Swain'e göre bilinçli olmak, konuşabiliyor ve mantıklı bir düşünce sürecine sahip olmak anlamına geliyordu. Frank bundan çok uzaktaydı. Odasında telefon olsa bile, ki yoktu, telefon görüşmesi yapabilecek durumda değildi.

Lily için başka bir çözüm yolu olmalıydı. Onunla konuşmak istedi: oturtmak, ellerini tutmak ve ona tam olarak şunları söylemek

neler olup bittiğini. İşler Frank'ın karar verdiği gibi gitmek zorunda değildi.

Yapmadı çünkü kızın nasıl tepki vereceğini kesinlikle biliyordu. En iyi ihtimalle ondan uzaklaşır ve ortadan kaybolurdu. En kötü ihtimalle de onu öldürmeye çalışacaktı. Kadının geçmişi ve genel olarak ne kadar temkinli ve güvenilmez olduğu düşünüldüğünde, en kötü ihtimal üzerine bahse girerdi. Eğer onu öldürmeye çalışan bir aşık tarafından ihanete uğramamış olsaydı ... belki bir şansı olabilirdi. Kız ona o olayı anlattığında neredeyse yüksek sesle inliyordu, çünkü bunun kızın zihninde korkunç bir emsal oluşturduğunu biliyordu. O sefer canını zor kurtardıktan sonra, ona şüpheyile yaklaştırmaya ve ateş etmeden önce konuşmaya meyilli olmayacaktı.

Duyguları tetikteydi ve o da bunu biliyordu. Kayıp ve ihanet yüzünden o kadar hırpalanmıştı ki neredeyse tamamen içine kapanmıştı, çünkü başka bir darbeye daha dayanamazdı. Onu kendisine sadece koşulların zorladığını çok iyi biliyordu, yine de bu durumdan faydalanmakta gecikmemişti. İnsanlarla temas kurmaktan kaçındığı halde buna aç kalmıştı, hayatı kahkahadan, eğlenceden, zevkten tamamen yoksundu. En azından ona bir süreliğine bunu verebilirdi ve ona söylediği gibi, şanslı bir orospu çocuğuydu çünkü kızın en az karşı koyabileceği şey tam olarak buydu.

Kızın son birkaç gün içinde çiçek açması kalbini kırmıştı. Bunun nedeninin üstün sevişme tekniği ya da hatta kazanan kişiliği olduğunu düşünerek kendini övmüyordu; bunu yapan, onu kabuğundan çıkaran, gülmesine, alay etmesine ve sevgiyi kabul etmesinin yanı sıra vermesine izin veren basit insan dokunuşuydu. Ama birkaç günün aylarca, yıllarca süren şartlanmayı telafi etmesine imkân yoktu; hâlâ o kadar hassas bir dengeye sahipti ki en ufak bir ihanet, aralarında inşa ettiği güveni yerle bir edebilirdi.

Başı fena halde dertteydi, çünkü o da en az kız kadar yakalanmıştı. Eğer o kadına dokunduysa, kadın da ona dokunmuştu. Bu son iki gece, onunla sevişmek, hayatının en güzel zamanlarıydı. Onu kaybetmek içini parçalayacaktı ve işlerin ne yaparsa yapsın onu kaybedeceği noktaya gelmesine izin verecekti, çünkü ona ne olduğunu ve izini sürdüğünü söylerse göreceği tek şey ihanet olacaktı. Bununla başa çıkabileceğini, iyi vakit geçirebileceğini ve ona bir süreliğine iyi vakit geçirtebileceğini düşünmüştü ama onun kendisi için ne kadar önemli hale geleceğini hesaba katmamıştı. Duygusal olarak ne kadar hırpalandığını da bilmiyordu, ki şimdi ona içini dökerse vereceği tepkiyi büyük ölçüde bu belirleyecekti. Aptalca ve küstahça davranmış, büyük beyni yerine küçük beyniyle düşünmüştü ve şimdi bunun bedelini hem kendisi hem de Lily ödeyecekti.

Tamam, ödemeyi hak ediyordu ama Lily hak etmiyordu. Eğer bir şey varsa, bu durumda iyi olan oydu. Yani bir CIA ajanını öldürmüştü; o orospu çocuğu ölmeyi hak etmişti, özellikle de grip mikrobuyla ilgili planları düşünüldüğünde. O sırada bunu bildiğinden değil, amacı tamamen intikamdı ama Swain'e göre bu saçmalığın daniskasıydı. Asıl mesele Lily'nin pes etmemiş olmasıydı. Doğru olduğunu düşündüğü şeyi yapmak için kendini feda etmeye hazır bir şekilde kendini yarığın içine atmaya devam etti. Bu tür bir ahlaki metanet ya da inatçılık, ne dersiniz deyin, pek az insanda bulunur.

Ne olduğunu, nasıl gafil avlandığını tam olarak anladığında midesinin alt kısmı dışarı fırladı ve kalbi çarpmaya başladı. Yüksek sesle □Yüce Tanrım,□ dedi. Serin güne rağmen ter içinde kalmıştı.

Lily şaşkınlıkla ona baktı. Ne?

Hissettiklerinin ve yaklaşmakta olan felaketin farkına varmanın şokuyla bunu açıkça söyledi

önünde. Dişlerini birbirine geçirdi, her şeyi ağzından kaçırmamak için mücadele ederken çenesi kilitlendi. Az önce söyledikleri, kendisini bir uçurumdan atlamış gibi hissetmesine yetmişti.

Güneş gözlüğü yüzünden kızın gözlerini çok iyi göremiyordu ama hızla göz kırptığını ve ağzının biraz açık kaldığını anlayabiliyordu. □Ne? □ diye tekrarladı, ama bu sefer kelime çok silikti.

Cep telefonu çaldı.

Kaşlarını çatarak yüzünü buruşturdu. Telefonu cebinden çıkarırken mırıldandı: □Bu lanet telefon görüşmelerinden çok sıkıldım!

Sözünün kesilmesine sinirlenerek telefonu eline aldı. Ne demek istediğini anlıyorum,□ diye homurdandı küçük görüntü penceresine bakarken. Numaraya bakarak durakladı. Bu numarayı biliyordu; daha birkaç gün önce aradığı numaraydı. Bu da nesi □? Bu sefer bir numaramız var, □ dedi duraksamasını örtmek için; sonra telefonu çevirip açtı ve □Evet, nedir o?

Belki de yanlış numarayı aramışımdır.

Swain, sessiz ses şüphesini doğrulayınca öfkeyle düşünerek, □Ben öyle düşünmüyorum, □ dedi. Bir toplantı için mi aramıştınız?

Belki arayan kişi de onun sesini duydu, çünkü uzun bir sessizlik oldu, o kadar uzun sürdü ki Swain acaba bağlantıyı mı kesti diye düşünmeye başladı. Sonunda arayan kişi şöyle dedi,
□Oui.□

Swain, bu adamın kendisini ele vermeyeceğini umarak, □Ben sana bahsedilen arkadaşınım,□ dedi. Swain'in CIA'den olduğunu biliyordu; eğer Lily'ye bunu sorarsa, iş işten geçmişti.

Anlamıyorum.

Hayır, yapamazdı, çünkü Swain'in Fransa'ya bir sorunla, yani Lily'yle ilgilenmek için gönderildiğini varsayıyordu. Oysa Swain burada görünüşe göre onunla birlikte çalışıyordu.

Swain, □Anlamak zorunda değilsiniz,□ diye yanıtladı, □sadece toplantının devam edip etmediğini söyleyin.

Evet. Bu parkın bu kadar kalabalık olacağını tahmin etmemiştim. Ortadaki havuzdayım. Orası daha kolay bir buluşma yeri. Ben havzanın kenarında oturacağım.

Swain, □Beş dakika içinde orada olacağız,□ dedi ve telefonu kapattı.

Lily telefonu onun elinden kaptı. Bunu neden yaptın?

Böylece yalnız olmadığınızdan emin olacaktı, □ dedi Swain. Bu da iyi bir nedendi, ayrıca aklına gelen tek nedendi. Bizi parkın ortasında, havzada bekliyor." Swain onu parka götürmek için koluna girdi.

Kolunu serbest bıraktı. Dur bakalım.

Adam olduğu yerde durdu ve ona baktı. Ne? □ Kadının bu beklenmedik açıklama hakkında konuşmakta ısrar edeceğinden korkuyordu, çünkü tecrübelerine göre kadınlar bir şeyleri ölümüne konuşmaya bayılırlardı; ama kadının aklı tamamen farklı bir yöne gidiyordu.

Bence orijinal plana sadık kalmalıyız. Sen geride kal, beni izleyebilirsin. Rodrigo, buluşma fırsatını kaçırırsa şüpheleneceğimizi bilecek kadar kurnaz olabilir.

CIA'den olduğunu bilen bir adamla yalnız buluşmasına izin mi verecekti? Böyle bir şey olmayacaktı.

Rodrigo değildi, □ dedi.

Nereden biliyorsun?

Çünkü adam bu parkı tanımiyordu; yoğun bir Cumartesi günü girişin buluşmak için iyi bir yer olmadığını bilmiyordu. Sizce Rodrigo bunu kontrol etmez miydi? Ve etrafınıza bakın; Rodrigo etrafta bu kadar insan varken bir kadını kaçırmayı dener miydi? Bu muhtemelen seviyeli biri.

Muhtemelen, ama kesinlikle değil, □ diye belirtti.

Tamam, bir de şu açıdan bak. Eğer Rodrigo ise, bir kişinin varlığı onu yapmak istediğı şeyden alıkoyar mı?

Hayır, ama dikkat çekmeden istediğini yapması imkansız olurdu.

Kesinlikle. Güven bana, ne senin ne de kendimin hayatını riske atıyorum. Rodrigo buluşma için تنها bir yer seçerdi, çünkü bunu yapmamak aptallık olurdu. □

Bunu düşündü ve sonunda başını salladı. Haklısın. Rodrigo hiç de aptal bir adam değil.

Parmaklarını onunkilerle birleştirdi ve onu hareket ettirmeye başladı. Kadının ince elini onunkinin içinde hissetmek midelerini yeniden bulandırdı ve kadının güveni adamın üzerinde bir örs gibi ağırlaştı. Tanrım, ne yapacaktı?

Sadece bil diye söylüyorum, ne dediğini duydum. □ Güneş gözlüklerinin üst kenarından ona baktı. Bu ona bir sarsıntı verdi.

Soluk mavi gözler yerine kahverengi gözlerin kendisine baktığını görünce, sanki alternatif bir evrene çekilmiş gibi oldu.

Parmaklarını kısa süreliğine onunkilere geçirdi. Ve?

Ve . . . Sevindim.□ Basitçe söylenmişti ve adamın içinde ok gibi yayılmıştı. Çoğu kadın □Seni seviyorum□ demeyi erkeklerden daha kolay bulurdu, ama Lily çoğu kadın gibi değildi. Onun için sevmek ve bunu itiraf etmek sahip olduğu cesaretin her zerresini gerektirmiş olmalıydı □ve bu çok büyük bir cesaretti. Onu hiç beklemediği ve nasıl başa çıkacağını bilmediği bir şekilde alçaltmıştı.

Bir zamanlar Kardinal Richelieu'ye ait olan devasa resmi parka doğru el ele yürüdüler. Ortasında fıskiyesi olan büyük bir havuz bulunuyordu. İnsanlar etrafta dolaşüyor, bazıları Kasım ayında birkaç ay önceki kadar gür olmasa da bahçelerin tadını çıkarıyor, bazıları da havzanın kenarında oturup eve döndüklerinde tatil anıları albümüne koymak üzere fotoğraf çektiriyordu. Swain ve Lily havzanın etrafında dolaşarak kırmızı atkı takmış yalnız bir adam aradılar.

Onlar yaklaşırken ayağa kalktı. Swain hızla onu değerlendirdi. Beş-on yaşlarında, siyah saçlı, siyah gözlü, kemikli yüz yapısıyla □Fransız!" diye bağırان, temiz, düzgün bir adamdı.□ Özel dikim ceketinin üzerine oturşuna bakılırsa ya silahsızdı ya da Lily gibi ayak bileğinde bir kılıf taşıyordu. Evrak çantası taşıyordu, bu da onu diğer park sakinlerinden ayıran bir ayrıntıydı; bugün cumartesiydi, ofis çalışanlarına göre bir zaman değildi. Casusluk yeteneği yok, diye düşündü Swain, yoksa göze çarpmak yerine ortama uyum sağlaması gerektiğini bilirdi.

Temas ettikleri kişinin □ koyu renk gözleri önce onun yüzünü aradı, sonra Lily'ninkilere gitti. Şaşırtıcı bir şekilde yüz hatları yumuşadı.

Matmazel, □ dedi ve küçük bir yarım eğilme hareketi yaptı.

tamamen doğal ve Saygılı. Evet, o oldu

kesinlikle Swain'in hatırladığı sessiz sestti. Yine de adamın Lily'ye bakma şeklinden hoşlanmamıştı ve erkeklerin diğer erkeklere kişisel alanlarına girdiklerini belirtmek için kullandıkları hareketlerden biriyle onu biraz daha yanına çekti.

Swain, Interpol görevlisinin adını zaten bildiğini, ancak Lily'nin önünde açıklanamayacak bir hata yapmasını önlemek için Bana Swain de. Şimdi, onun adını biliyorsun ve benimkini de biliyorsun. Seninki ne?

Kurnaz kara gözler onu inceledi. Interpol'deki adam ne yapacağından emin olmadığı için değil, her açıdan düşündüğü için tereddüt ediyordu. Belli ki gizliliğe gerek olmadığına karar vermiş olmalıydı, çünkü Swain'in elinde cep telefonu numarası ve isterse bu numaraya bir isim koyabilecek kaynaklar vardı. Adam □Georges Blanc,□ dedi. Evrak çantasını gösterdi. Sistem hakkında bilmeniz gereken her şey bunun içinde, ancak dikkatli bir değerlendirmeden sonra gizli bir girişin muhtemelen şu anda mümkün olmadığını fark ettim.□

Swain kimsenin duymadığından emin olmak için sertçe etrafına bakındı. Adamın □sesinin doğal olarak sessiz olması iyi bir şeydi. Daha özel bir yere gitmeliyiz, □ dedi.

Blanc da etrafına bakındı ve anlayışla başını salladı. Özür dilerim, dedi. Prosedür konusunda pek bilgili değilim.

Özenle bakımdan geçirilmiş ağaçlardan oluşan bir sıraya doğru yürüdüler. Swain resmi bahçeleri pek sevmezdi, doğanın daha asi halini tercih ederdi ama parkın etrafına serpiştirilmiş taş banklar vardı ve sakın bir günde buranın dingin bir havası olacağını düşündü. Her ne kadar bu onun pek hoşuna gitmese de, başka pek çok insana hitap ediyor gibiydi. Şu taş banklardan birini buldular.

Banklar, ve Blanc davet edildi Lily için Otur. O
yerleştirildi Yanındaki evrak çantasını.

Birden telaşa kapılan Swain bir adım öne çıktı ve evrak çantasını Lily'den uzaklaştırdı. Tekrar Blanc'a doğru itti. Aç şunu,□ diye emretti, sesi keskin ve sertti. Bir evrak çantasında kolayca bomba bulunabilirdi.

Lily ayağa kalktı ve Swain onun arkasında duracak şekilde hareket etti, aynı zamanda elini ceketinin içine soktu. Eğer çantada bir bomba varsa belki onu koruyabilirdi ama Blanc'ın kendisi bu kadar yakındayken bombayı patlatacağından şüpheliydi. Ama ya Blanc'ın elinde fünye yoksa ve onları izleyen birinin elindeyse?

Hem Swain'in ne kadar hızlı hareket ettiğini hem de yüz ifadesinin sertliğini gören Blanc'ın yüzünde bir endişe belirdi. Sadece kâğıtlar var, □ dedi, evrak çantasını aldı ve mandalları oynattı. Açıldılar ve kapağı kaldırarak içindeki kâğıt demetini gösterdi. Bir iç cep vardı ve Swain'in değerlendirmesi için onu açık tuttu, sonra kâğıtları karıştırdı. Bana güvenebilirsiniz.□ Konuşurken Swain'in bakışlarını üzerinde tuttu ve Swain mesajı aldı.

Omuzlarındaki gerginlik azaldı ve elini silahının kabzasından çekti. Üzgünüm, dedi. Rodrigo Nervi'nin başına gelmeyen kalmadı.

Lily onun sırtına yumruk attı. Ne yaptığını sanıyorsun sen?

Onu korumaya çalıştığı için sinirleneceğine güveniyordu. Neler olabileceğini bilseydi, onu korumak için önüne geçerdi ama bu tür konularda Blanc kadar eğitilmiş değildi ve birkaç saniye boyunca Swain'in ne yaptığını fark etmemişti. Yaptığı şey için özür dilemeden önce lanetlenecekti.

onun yapacağı bir şeydi. Omzunun üzerinden dar gözlerle ona baktı. Bununla yaşa.

Ona ters ters baktı, sonra kasıtlı olarak etrafından dolaştı ve bir kez daha banka oturdu. Mükemmel Fransızcasıyla □Lütfen oturun, Mösyö Blanc,□ dedi.

Blanc, Swain'e eğlenen bir bakış atarak öyle yaptı.

□Gizli bir yaklaşımın şu anda mümkün olmayabileceğini söylemiştin,□ dedi Lily onu teşvik ederek.

Evet, ek dış güvenlik önlemleri bunu zorlaştırdı □özellikle geceleri, her girişte, her koridorda ek korumalar varken. Aslında daha fazla çalışanın olduğu gündüz saatlerinde daha az güvenlik var.□

Swain bunun mantıklı olduğunu düşündü. Amaçları için iyi değildi ama mantıklıydı.

Gün içinde sizi içeri almayı öneriyorum.

Bunu nasıl yapacaksın? □ diye sordu Swain.

□İsviçre'den kardeşine yardım etmek için gelen genç Nervi Damone tarafından işe alınmanızı ayarladım. Onunla hiç tanıştınız mı, matmazel? □ diye sordu Lily'ye.

Başını salladı. Hayır, o hep İsviçre'deydi. Anladığım kadarıyla o bir finans sihirbazı. Ama neden herhangi bir şey için birini tutmaya ihtiyaç duysun ki? Bunu Rodrigo yapmaz mıydı zaten?

Dediğim gibi, idari yükün bir kısmını omuzlamak için burada. Dışarıdan bir firmanın güvenlik önlemlerine bakmasını ve bunların

mümkün olduğunca zaptedilemez. Çünkü bu laboratuvarın korunması için, Rodrigo bunu kabul ediyor.□

□Rodrigo neye benzediğimi biliyor,□ diye belirtti Lily. Tüm çalışanları biliyor.

Ama Mösyö Swain'i tanımıyor, değil mi? □ dedi Blanc. Bu bir tesadüf. Ve sanırım kılık değiştirme konusunda biraz yeteneklisiniz?

Bir dereceye kadar, □ dedi Lily, onun bu konuda bir şey bilmesine şaşırarak.

Yani bu Damone bizi görmeden işe mi alacak? □ diye sordu Swain şüpheyle.

Blanc hafifçe gülümsedi. Onun için birini bulma görevi bana verildi. Bana güveniyor ve kararlarımı sorgulamayacak. Damone Nervi sizi güvenlikten geçirip laboratuvara götürecekt.□ Ellerini iki yana açtı. Daha iyi ne olabilir ki?

Swain, "Bu basit bir iş değil, " dedi. Üçü, mahremiyetlerini korumak için küçük bir kafeye gitmiş, orada en تنها masaya oturup kahvelerini yudumlarken çantanın içindekileri gözden geçirmişlerdi. Hem Fransızca hem de İngilizce konuşuyorlardı ve bunun işlerine yaradığını keşfetmişlerdi. Blanc kendini Fransızca daha iyi ifade edebiliyordu ama Swain onu anlayabiliyordu ve bunun tersi de geçerliydi. Lily bunu düşünmüş gibi görünmeden, kiminle konuştuğuna bağlı olarak her ikisini de kullanıyordu. Alışveriş listemi tamamlamam en az bir hafta sürer, " diye devam etti.

Swain'i kızdıracak şekilde, Blanc onay almak istercesine hemen Lily'ye baktı. Omuz silkti ve şöyle dedi: "Ben patlayıcılar ve yıkım hakkında hiçbir şey bilmiyorum. Uzman olan Swain'dir.

Ona bir uzman olduğunu söylememişti ama güven oyu için minnettardı. Aslında bir fününin nasıl kullanılacağını biliyordu.

Damone için uydurduğun hikâye iyi, □ diye açıkladı, □ ama şimdi bunu desteklememiz gerekiyor. Söylediklerine bakılırsa Damone aptal değil.

Hayır, □ Blanc mırıldandı. Çok uzak.

Rodrigo'nun en azından kimlik bilgilerimizi kontrol edecek kadar meraklı olacağına emin olabilirsiniz.

En azından,□ dedi Lily alaycı bir tavırla. Eğer zamanı olursa, geniş çaplı bir araştırma yapacaktır.□

O kadar zamanı olmadığından emin olmalıyız. Patlayıcıları ilk girdiğimizde yerleştirmeliyiz, çünkü ikinci bir şansımız olmayabilir. Damone sana Rodrigo'nun bizi araştırmasına fırsat vermeden bizi laboratuvara götürecek kadar güveniyor mu?

Blanc tereddüt etmeden cevap verdi. Ona kendim kapsamlı bir araştırma yaptığımı söyleyeceğim.

Swain, Damone'un Interpol'ün soruşturma yapmadığını bilip bilmediğini sormaya başladı ama kelimeleri yuttu çünkü Lily'ye Blanc'ın Interpol'den olduğunu nereden bildiğini açıklamasına imkân yoktu. Blanc bu konuşma sularında hafif adımlarla yürümek zorunda olan tek kişi değildi.

Bir kamyonet ya da minibüse, kartvizitlere, kırtasiye malzemelerine, tulumlara, bir işletmenin tüm dış gereksinimlerine ihtiyacımız olacak. Minibüs ihtiyacımız olan her şeyi taşıyabilir; en azından kompleksin bu planları bana kaplamamız gerekebilecek alan hakkında bir fikir veriyor. Söz konusu laboratuvarın kompleksin tam olarak neresinde olduğunu bildiğinizi sanmıyorum.

Blanc başını salladı. İlgili her şeyin tek bir alanda olup olmadığını da bilmiyorum. Kayıtlar kompleksin her tarafına dağılmış olabilir, ancak bu kalitesiz bir kayıt tutma olurdu, değil mi?

Ya da akıllıca, artık yerleşik yedekler varsa, yani bir kayıt seti yok edilirse yedekleri varsa. Bunu oraya gittiğimizde öğrenmemiz gerekecek. Damone, Dr. Giordano'nun bize bir tur attırmasını sağlayabilir mi? Kendi işinin güvenliğiyle ilgili olduğu için, muhtemelen bize fazlalıkları gösterecektir, böylece düzgün bir şekilde korunduklarından emin olabiliriz, □ dedi Lily.

Burada pek çok belirsizlikle çalışıyorlardı ama Swain, Lily'nin insanları okuyabilmesiyle ünlü olduğunu hatırlıyordu. Bu yüzden, bir şey dışında, ona karşı tamamen kendisiydi. Onun kendisinde herhangi bir yapmacıklık sezmesini istememişti. Lily Dr. Giordano'yla tanışmış, adam hakkında bir fikir edinmişti. Yaptığı işle gurur duyduğunu söylemişti; profesyonel anlamda tam bir dâhiydi. Evet, onlara araştırma materyali için aldığı tüm güvenlik önlemlerini gösterebilirdi. Zaten bir kez yok edilmişti; bunun tekrar olmasını istemezdi.

Blanc'ın gözlerinde endişeli bir ifade belirdi. Etrafta bu kadar insan varken patlayıcıları patlatacak mısınız, yoksa daha az insanın olduğu geceye kadar bekleyecek misiniz?

Paketleri geceye kadar bırakırsak birilerinin fark etmesi riskini göze alamayız. Yerleştirildikten sonra mümkün olan en kısa sürede patlatılmaları gerekecek.□

Lily sahte bir bomba tehdidi tatbikatı yapabiliriz, □ diye önerdi. Gün içinde açıklanmayan bir saatte alarmin çalacağını ve hızlı, düzenli bir çıkış yapmaları gerekeceğini hemen duyurun. Herhangi biri şüpheli bir şey görürse, muhtemelen bunun tatbikatın bir parçası olduğunu düşünecektir. Aslında bunu tatbikatın bir parçası haline getirebiliriz: Onlara binanın her yerine sahte patlayıcılar yerleştirildiğini ve testin, işçiler normal rutinlerine devam ederken hepsinin fark edilip edilmeyeceği olacağını söyleyin. Arama yapmayacaklar, sadece tetikte olacaklar, bu tür şeyler. A

Patlayıcı madde gören herkese ikramiye. Onlara dokunmayacaklar, sadece yerini bildirecekler.

Swain bunu düşünürken gözlerini yarı kapalı tuttu. Bu plandaki belirsizliği büyük ölçüde ortadan kaldırırdı, çünkü o zaman Lily'yle birlikte etrafta sinsice dolaşıp uğursuz görünümlü paketler yerleştirmeleri beklenirdi. Dr. Giordano onlara patlayıcılar için iyi saklanma yerleri bile gösterebilirdi. Plan o kadar sinsi ve küstahtı ki kimse buna karşı tetikte olmayacaktı. En büyük zorluk muhtemelen Lily'yi Dr. Giordano'nun tanıyamayacağı kadar iyi gizlemek olacaktı. Bu çok şeytani. Hoşuma gitti. Tespit edilirse patlayıcıları içeri almak için bir bahanemiz bile olur; işçilere Semtex veya C-4'ün tam olarak neye benzediğini gösterebiliriz, böylece gelecekte tanıyabilirler.□

Blanc, "Plastik mi kullanacaksınız?" diye sordu.

En güvenlisi □□işleyici için en güvenlisi, yani □□ve en kararlısı.□ Swain □hangisini alabileceğini bilmiyordu, Semtex ya da C-4, ama kullanım açısından aralarında pek bir fark yoktu. İkisi de kararlıydı, ikisi de güçlüydü ve ikisinin de patlaması için fünüye gerekiyordu. Semtex Çek Cumhuriyeti'nde üretildiği için burada daha kolay bulunabilirdi ama yeni versiyonu da üç yıl sonra plastikliğini kaybediyordu, bu yüzden eğer Semtex alacaksa, çalışmak için çok eski olmadığından emin olması gerekiyordu.

Swain Blanc'a, "Damone'la bir hafta sonra buluşmak için bizi ayarla," dedi. İhtiyacımız olan her şeyi almakta bir gecikme olursa sizinle temasa geçeceğim.

Onunla Cumartesi günü mü görüşmek istiyorsunuz?

Cumartesi günü komplekste daha az çalışan olursa, bu çok daha iyi olacaktır.□

Evet, anlıyorum. O gün için bir toplantı ayarlamaya çalışacağım.□

Bir şey daha var, □ dedi Lily.

Evet, matmazel?

Milyon dolarlık ücret. Harekete geçmeden önce hesabıma yatırılmasını istiyorum. Bir kere, ihtiyacımız olan her şeyi almak için paraya ihtiyacımız olacak.

Blanc irkilmiş görünüyordu.

Amerikalı,□ Lily belirtti. Anlaşma buydu.

□Evet, elbette. Bunun yapıldığını göreceğim.□

Bu benim numaralı hesabım ve bankam.□ Bir isim ve numara karaladı ve ona verdi. Pazartesi öğleden sonra bakiyemi kontrol edeceğim.□

Blanc kâğıt parçasını aldı. Swain onun gözlerinde hâlâ şaşkın bir ifade olduğunu düşündü, sanki Lily'nin kalbinin iyiliği için hareket etmek yerine parayı gerçekten alacağına inanamıyordu. Swain, bu ayrıcalık için para ödemesi gerekse bile işi yapacağını düşünmüştü ama Blanc ona ödeme yapmayı teklif ettiğine göre, bu kadar parayı geri çevirecek kadar aptal değildi.

Swain kahvenin parasını öderken Lily her şeyi özenle çantasına yerleştirdi. Blanc'la tokalaşmak için elini uzattı ama Fransız onun yerine elini dudaklarına götürüp öptü. Sinirlenen Swain uzandı ve elini Blanc'ın elinden kurtardı. Kes şunu. O alındı.□

Ben de öyle, mösyö, □ diye mırıldandı Blanc. Yine de minnetsiz değilim.

Sevindim. Şimdi git başkasını takdir et.

Anlıyorum, □ dedi Blanc ve yine sözlerinin arkasında daha derin bir anlam vardı.

Onlar uzaklaşırken Lily kıkırdıyordu. Fransızlar el öper. Hiçbir şey kastetmezler.

Saçmalık. O bir erkek, değil mi? Bir şey demek istiyor.

Bunu tecrübelerinizden biliyorsunuzdur.

Evet. Elini kendisi tuttu. Lanet Fransızlar öpebildikleri her şeyi öperler. Dudaklarının nerede olduğu belli değil.

Bu, mikroplardan kurtulmak için elimi kaynatmam gerektiği anlamına mı geliyor?

Hayır, ama seni bir daha öperse dudaklarını kaynatırım.

Koluna yaslanarak usulca güldü. Yanaklarında hafif bir kızarıklık vardı, bu da ona bir parçasının onun huysuzluğundan hoşlandığını söylüyordu. Adam kolunu onun omuzlarına doladı ve yürürken ona sarıldı.

Bir hafta! Bütün hafta boyunca meşgul olacak olsalar da Swain kendisine bir erteleme verilmiş gibi hissediyordu. Lily en azından yedi gece daha yanında olacaktı. Bir hafta içinde Frank telefonda konuşabilecek kadar iyi olabilirdi □eğer bir aksilik olmazsa.

Lily aniden, "Seni paradan mahrum etmeye çalışmıyordum," deyince adamın dikkati tekrar ona yöneldi. Yarısını sana aktaracağım.

Parayı düşünmedim bile, □ dedi tüm samimiyetiyle. Burada Sam Amca'nın zamanında çalışıyordu, her ne kadar eylemleri onaylanmamış olsa da; o zaten

ödeniyor. Sende kalsın. Param var ve söylediğine göre birikimlerini yeniden oluşturma gerekiyor.□ Bu da gerçektir. Bu birikimlerin tadını çıkarmak için hayatta olup olmayacağı belirsizdi.

Öyle olmak zorundaydı. Başka türlüüne katlanamazdı. Frank'in mantıklı düşünmesi gerekiyordu.

O gece otel odasındaiken, masada oturmuş çantadaki planları ve şemaları incelerken yanına geldi. Blanc laboratuvar kompleksinin planında her odanın işlevini çok yardımcı bir şekilde işaretlemişti, böylece Swain ele almaları gereken alanı daraltabilirdi. Tüm mekânı düzleştirmeleri gerekmeyecekti, sadece belirli kısımlarını düzleştireceklerdi. Örneğin, banyoları veya toplantı odalarını çıkarmalarına gerek yoktu; bu plastik israfı olurdu. Swain toplam alanı metre kare olarak hesapladığında, ne kadar plastiğe ihtiyaçları olduğunu tahmin edebilecekti.

Lily onun sırtına yaslandı ve kollarını gevşekçe ona doladı, sonra kulağının altına bir öpücük kondurdu. Ben de seni seviyorum,□ dedi kasvetli bir ses tonuyla. Sanırım. Yine de oldukça eminim. Korkutucu, değil mi?

Odaların metrekaresini hesaplamak için kullandığı kalemi bıraktı ve onu kucağına çekebilmek için sandalyesinde döndü. Birlikte biraz eğleniriz diye düşünmüştüm; sonra bir baktım ki kahvaltıda yeterince yedin mi diye endişeleniyorum. Gizli bir bombardıman uçağı gibisin. Radarım hiç sinyal vermedi.□ Kaşlarını çatarak ona baktı.

Bana bakma, diye itiraz etti. Bunların hiçbirisi benim suçum değildi. Kendi işime bakıyordum, sayıca az olduğum küçük bir çatışmaya giriyordum, sen içeri daldığında

ortasında. Bu arada, Jaguar'ı kaydırma şeklin çok iyi bir sürüşü.

O arabayı özlüyorum,□ dedi düşünceli bir şekilde. Teşekkür ederim hanımefendi. Buna, yön değiştirmeniz gerektiğinde ve durma ve geri gitme gibi ayrıntılarla uğraşmak istemediğinizde kullandığınız, durum kontrollü dönüş denir.□

Mercedes'ten memnun olduğumu sanıyordum.

Bir önceki öğleden sonra Fiat'ı iade etmişlerdi ve Swain güçlü motorlu bir başka lüks araba olan Mercedes S-Class'ı tercih etmişti. Lily aslında Fiat'ta daha rahat etmişti ama belli ki Swain'in egosu kullandığı arabanın kaputunun altında kaç silindir olduğuyla doğrudan bağlantılıydı, bu yüzden Lily de ona uymuştu. Fiat sürdüğü sürece eğlenceliydi ve parasını o ödediğine göre, istediğini kullanabilirdi. Sadece bir Rolls'un mevcut olmadığına sevinmişti.

Öyleyim, dedi. Kimse Almanlar gibi motor yapamaz. Ama Jaguar da havalıydı. Ve Mégane'ın yol tutuşu iyiydi.

Lily aşık olmakla ilgili bir tartışmadan nasıl olup da arabalarla ilgili bir tartışmaya geçtiklerini merak etti. Kollarını onun boynuna doladı ve ona sokuldu. Buradan sonra nereye gideceklerdi? Ve bir gelecekleri olduğundan emin olana kadar gelecek hakkında endişelenmenin bir anlamı var mıydı?

Swain başladı.

Başlama bile, □ Lily araya girdi. Arabada kalmamın imkanı yok.

Kusursuz bir mantıkla □Daha güvende olacaksınız,□ dedi.

Ama sen yapmayacaksın,□ diye aynı mantıkla karşılık verdi. Adam ona kaşlarını çattı. Onun mantığının da kendisi kadar kusursuz olmasından nefret ediyordu. O da kaşlarını çattı ve onunla alay etmek için yüzünü abartılı bir ifadeye büründürdü.

Beni koruyacak kimseye ihtiyacım yok.

Peki. O zaman ben yaparım, madem tehlike yok.□

Eliyle yüzünü ovaladı, sonra parmaklarını direksiyona vurdu. En azından direksiyon gerçek bir arabaya, siyah bir Mercedes S-Class'a aitti; şu anda bulabildiği tek teselli buydu.

Bu satın alma onu sallanan sandalyelerle dolu bir odadaki uzun kuyruklu bir kedi kadar germiştir. Ense kökünde bir karıncalanma hissi vardı, içgüdüleri ona bu işin kötüye gidebileceğini haykırıyordu. Bu işe karışan tek kişi o olsaydı, daha iyi idare edebilir, buna daha çok yeteneklerine bir meydan okuma olarak bakabilirdi ama Lily işin içindeydi ve bu her şeyi değiştirdi.

İhtiyaç duydukları kadar plastik için bir tedarikçi bulması üç gününü almıştı ve adam Paris'in kötü bir bölgesinde, patlayıcıların ve paranın el değiştirmesi gereken yerde buluşmaları için ısrar etmişti. Swain'e göre burası kötü bölümlerin en çukuru sayılırdı. Gecekondu mahallesi gecekondu mahallesi idi ve o da birçoğunda bulunmuştu ama burada sırtını kaldırmasına neden olan kötü bir koku vardı.

Tedarikçinin adı sözde Bernard'dı. Yeterince yaygın bir isimdi, belki de onun ismiydi. Swain bundan şüpheliydi ama adamın gerçek adının bu olup olmaması umurunda değildi. Tek derdi plastiğin kullanılabilir olduğundan emin olmak, parayı teslim etmek ve oradan canlı çıkmaktı. Bazı çirkin karakterler aynı yasadışı malı tekrar tekrar satarak çok iyi para kazanıyordu;

sadece alıcıyı öldür, sonra malı sakla ve parayı al.

Büyük olasılıkla bazı alıcıların aklında tam tersi bir fikir vardı: satıcıyı öldürmek, parayı almak ve malı almak. Kâr her iki tarafa da giderdi. Bu da Bernard'ın Swain kadar sinirli olabileceği anlamına geliyordu. Bu hiç iyi değildi.

Lily vizör aynasındaki yansımasını kontrol ederek, □Arkani buradan, arabanın içinden koruyamam, □ dedi. Kılık değiştirme alıştırmaları yapıyordu. Bu gece tepeden tırnağa siyahlar giymiş, siyah deri bir palto giymişti ve bu palto onun zayıf ama kesinlikle kadınsı vücudunu gizliyordu. Her zamanki şık botları yerine, boyunu uzatan ve aynı zamanda ayaklarının boyutunu gizleyecek kadar hantal olan iki inç topuklu motosiklet botları giyiyordu. Özel bir mağazadan ten rengi lateks satın almıştı ve daha erkeksi görünmek için çene ve kaş çizgilerini nasıl oluşturacağını öğreniyordu. Ayrıca kahverengi kontakt lensler takıyordu ve sarı saçları, burnunun altına yapıştırdığı orta boy sahte bıyıkla uyumlu olması için karartılmış, neredeyse kaşlarına kadar çekilmiş siyah örgü bir başlıkla örtülmüştü.

Onu ilk gördüğünde kahkahalarla gülmüştü ama şimdi tek ışık arabanın ön farlarından geldiği için kılık kıyafeti çok daha gerçekçi görünüyordu. Erkeksi ve korkutucu görünüyordu. Kirpiklerini koyulaştırmak için rimel sürdükten sonra çok kadınsı görünmesinler diye kısaltmaya başlamıştı ama Swain onu durdurmuştu. Eğer biri ona kirpiklerini fark edecek kadar yakından bakarsa, zaten başları beladaydı.

Tabancasını elinde tutuyordu. Kullanması gerekirse, botundan ya da cebinden çıkarması için gereken saniyeler çok uzun olabilirdi.

Swain onun arabadan dışarı adım atmasından dolayı ter içinde kalmıştı. Eğer istediği olsaydı, onu çelik yelekle kaplatır, belki kendisi de bir çelik yelek giyerdi. Ne yazık ki, onunla gelmesi ya da otele kalması konusundaki tartışmayı kaybetmişti ve şimdi de arabada kalması konusundaki tartışmayı kaybetmişti. Son zamanlarda onunla girdiği her tartışmayı kaybediyor gibiydi ve bu konuda ne yapacağını bilmiyordu. Onu otele yatağa bağlamayı düşündü ama eninde sonunda çözmesi gerekecekti □ve bu Lily Mansfield'dı, tatile çıkan bir anne değil. Onun ne yapacağını bilmiyordu ama bu yüzden acı çekeceğinden emindi.

Gün içinde soğuk bir hava dalgası gelmiş ve serin ama hoş olan hava, güneş batarken bulutlu ve düpedüz soğuk bir hal almıştı. Yine de Swain, arabaya yaklaşan herhangi birini duyabilmeleri için camları kısmen indirmiş ve alçaktan gelenleri yakalamak için dış aynaları aşağı doğru açmıştı. Bölgenin geri kalanına gelince, Lily'yle birlikte gözcülük yapmak zorundaydılar. Saldırı beklemediği tek yön yukarı doğruydı ama bunun tek nedeni arabayı metruk binalardan kimsenin atlayamayacağı kadar uzağa park etmiş olmasıydı.

Arabayı tamamen karanlığa gömmek için ön farları kapattı ve Lily'nin eline uzandı. Eldiven giymişti, çünkü elleri kadın olduğunu gösteren bir başka işaretti □ve laboratuvara erkek olarak girerse bu sorunu çözmek zorunda kalacaklardı. Parmaklarını sıktı. Bir kaya kadar sağlamdı, en ufak bir sinir belirtisi göstermiyordu. İş başa düştüğünde, aklına gelen herkesten çok onun arkasında olmasını tercih ederdi.

Bir araba köşeyi döndü, yavaşça onlara doğru ilerliyordu. Farlar parlaktı ve tanıdık bir ses duydu

tiz bir vınlama sesi. Bernard, orospu çocuğu, bir Fiat kullanıyordu.

Swain hemen motoru çalıştırdı ve farlarını da yaktı. Bernard arabada kendisiyle birlikte kaç kişinin daha olduğunu görmelerini istemediyse, Swain de bu duyguya karşılık verdi.

Arabanın iç ışıklarını da kapattığı için, Lily kapısını dışarı kayacak kadar açtığında hiçbir ışık görünmüyordu; normalde yaptığı gibi inip ayağa kalkmak yerine bir nevi kayıyordu. Onun ışıkları Fiat'ın içindekileri bu hafif harekettten dolayı kör ettiğinden, arabadan çıktığını ve hâlâ çömelerek arkaya doğru ilerlediğini görmediler.

Swain direksiyonun arkasına geçerek, farların üst kısmının gözüne gelmesini engelleyecek şekilde konumlandı. Parıltıdaki bu küçük fark sayesinde Fiat'ın içindeki üç kafanın şeklini görebiliyordu.

Fiat yaklaştı. İki arabanın arası bir metre kadar açılınca durdu. Bernard'ın da aynı şeyi yapmasını sağlayıp sağlayamayacağını görmek için Mercedes'in farlarını söndürdü. Parlak farlar bir rol oynamıştı ama artık o rol bitmişti. Birkaç saniye sonra Fiat'ın ışıkları söndü.

Tanrı'ya şükür. En azından şimdi hepsi kör olmamıştı. Dikiz aynalarını kontrol etti ama Lily'yi hiçbir yerde göremedi.

Fiat'ın yolcu kapısı açıldı ve uzun boylu, iri yapılı, kısa siyah sakallı bir adam indi. Kimsin sen?

Swain, sol elinde George Blanc'ın evrak çantası olduğu halde Mercedes'ten indi. Siper olarak motor bloğunun olmaması hoşuna gitmemişti ama şu gerçek onu biraz rahatlatmıştı

Diğer adamın da kurşunla arasında sadece bir araba kapısı vardı □ki bu da pek bir şey ifade etmiyordu. Bir kurşun arabanın kapısından tereyağından kıl çeker gibi geçerdi. Arabanın koruma sağlayan tek parçası motoruydu.

□Swain. Kimsin sen?

Bernard.□

Swain dedi ki, □Para bende. □ Bernard

dedi ki, □Mal bende. □

Tanrım. Swain'in gözlerini devirmemek için yapabileceği tek şey buydu. Kulağa kötü bir casus filmi gibi geliyordu.

Silahını deri ceketinin altındaki omuz kılıfında taşıyordu, bu yüzden sağ elini serbest bırakmıştı. Yine de Fiat'ta oturan diğer iki adamın son derece farkındaydı. Bernard'ın elinde silah yoktu ama Swain arabadaki iki adamın olduğundan emindi.

Bernard'ın elinde hiçbir şey yoktu. Swain, "Mallar nerede?" diye sordu.

Arabada.

Görelim bakalım.

Bernard arabaya döndü ve yolcu kapılarından birini açtı. İçinde bir şeyler olan küçük bir spor çantası çıkardı. Swain kendi gözleriyle görene kadar çantanın plastikle dolu olduğunu düşünmüyordu.

Çantayı aç, □ diye talimat verdi.

Bernard homurdanarak çantayı yere bıraktı, sonra da fermuarını açtı. İki arabanın farları, selofana sarılmış tuğla benzeri içeriği açıkça gösteriyordu. Bir tane al

Swain dedi ki. Alttan lütfen. Sonra da açın.

Bernard sabırsız bir ses çıkardı ama elini çantanın içine soktu, etrafı karıştırdı ve tuğlalardan birini çıkardı. Selofan kaplamayı yırttı.

Şimdi bir köşesini sıkıştırın ve parmaklarınızın arasında yuvarlayın,□ diye talimat verdi Swain.

Bernard kızgınlıkla, □Bu yeni, □ dedi.

Bunu bilmiyorum, değil mi?

Sabırsız bir ses daha. Bernard plastik tuğladan bir köşe kopardı ve onu bir top haline getirdi. İşte, gördünüz mü? Hâlâ şekillendirilebilir.

İyi. Dürüstlüğünüzü takdir ediyorum,□ dedi Swain ağır bir ironiyle. İçindeki parayı göstermek için çantayı açtı. Belirtildiği gibi Amerikan doları, seksen bin dolar. Neden kimse ödemeyi avro olarak istememişti? Çantayı kapattı ve kilitledi.

Bernard plastik topunu ana tuğlasına geri taktı ve spor çantasının içine bıraktı. Yüzünde yavaş bir gülümseme belirdi. Teşekkür ederim, mösyö. Parayı şimdi alacağım ve eğer çok dikkatli olursanız, her şey yolunda gidecektir □□

□Mösyö.□ Ses Lily'nindi, o kadar sessizdi ki sadece o ve Bernard duyabiliyordu. Aşağı bak.

Beklenmedik bir sesin araya girmesiyle donup kaldı. Aşağıya baktı ama hiçbir şey göremedi; farlar buna engel oluyordu.

Beni göremiyorsun, değil mi? Lily'nin sesi o kadar kısıktı ki, kadın olduğunu bilmese Swain

söyleyebildim. Ama seni görebiliyorum. Bu açıdan, korkarım ki en iyi atışım testislerinize olacak. Mermi yukarı doğru açılı olacak, tabii ki mesaneni ve bağırsaklarının bir kısmını parçalayacak. Yaşayabilirsin, ama asıl soru, yaşamak ister misin?

Ne istiyorsun? □ Bernard mırıldandı, ama elbette biliyordu.

Swain, □Sadece mallar, □ dedi. Kelimeleri kendi kendine mırıldanacakmış gibi hissetti. Lily'nin tehdidi kanını dondurmuştu. Para senin. Biz dolandırıcı değiliz ve dolandırılmaktan da hoşlanmayız. Çok sakın bir şekilde takası yapacağız. Sonra şoförünüze arabayı geri çekmesini söyleyeceksiniz ve siz de yanında yürüyeceksiniz. Sokağın sonuna gelene kadar arabaya binmeyin. Anlaşıldı mı?

Bernard arabada olmadığı sürece açık bir hedefti. Yanında yürümek, Lily hâlâ arabanın altındayken şoförünün Mercedes'e çarpmayacağını garantisiydi. Mercedes daha ağırdı, ama Fiat'ın sert bir darbesi onu yine de biraz kaydırabilirdi.

Bernard temkinli bir şekilde yaklaştı. Bir şey yapmayın! □ dedi, Fiat'taki arkadaşlarının yararına sesini yükselterek.

Swain sol eliyle evrak çantasını, Bernard da sol eliyle spor çantasını uzattı. Swain çantayı bıraktı ve Bernard bir anlığına hem çantayı hem de çantayı tuttu, ama sonra Swain'in sol eli spor çantasının kayışının üzerine kapandı ve çantayı ele geçirdi. Sağ eli paltosunun içindeydi.

Bernard evrak çantasını tutarak geri çekildi. Anlaşmamıza sadık kaldık, □ diye geveledi. Paniğe gerek yok.

Paniklemiyorum, □ dedi Swain sakince. Ama arabanız da geri geri gitmiyor, bu yüzden panik atak geliyor olabilir.

Bernard hiddetle, şoförüne mi yoksa Swain'e mi söylediği belli olmayan bir sesle, □ Aptal! Köşeye kadar yavaşça geri git. Ateş etme!□ Muhtemelen sıcak bir kurşunun kasıklarına saplandığını hayal ediyordu.

Lily,□ Swain tısladı. Arabanın altından çık, hemen!

Zaten öyleyim,□ dedi arabanın diğer tarafından, kapıyı açıp içeri girerken.

Kahretsin, Bernard'ın kendisine söyleneni yapıp yapmadığını görmek için beklememişti ama o zaman kaç erkek bu tehdidi görmezden gelirdi ki? Swain spor çantasını kucağına attı, sonra hızla arabaya bindi ve vitesi geri vitese taktı, direksiyonu keskin bir şekilde çevirerek arabayı döndürdü, ardından lastik gıcirtısıyla hızlandı. Arkalarında bir arabanın kapısı çarptı; Fiat'ın motoru hızlanıp peşinden giderken tiz bir vınlama duyuldu. Swain bunun bir dikiş makinesinin sesine benzediğini düşündü. Sonra arkalarından keskin bir çatırtı duyuldu.

Swain acımasızca, □Şerefsiz □bize ateş ediyor, □ dedi. Eğer yine araba değiştirmek zorunda kalırsa, cidden çok kızacaktı.

Lily pencereyi indirip dizlerinin üzerine çökerek, □Tamam, □ dedi. Hareket halindeki bir platformdan hareket halindeki bir hedefe ateş etmek, gerçek bir beceri kullanmaktan çok bir mucize istemek anlamına geliyordu, ama Lily kendini pencereden yarı dışarı kaldırdı, elinden geldiğince sabitledi ve dikkatlice nişan alarak ateş etti. Arkalarında, Fiat bir kez daha düzleşmeden önce çılgınca savruldu ve onlara en azından bir ön camı vurduğunu söyledi.

Swain gaz pedalına bastı ve tüm atların koşmasına izin verdi. Fiat hızla geride kaldı ve Swain, hepsinin çılgınca pedal çevirdiğini, dizlerinin yukarı ve aşağı çalıştığını hayal ederken kıs kıs güldü.

Bu kadar komik olan ne? diye sordu Lily.

Eğer hala dikiş makinesini kullanıyor olsaydım, asla başaramazdık.□

Beni çok korkutuyorsun, □ dedi Swain hiddetle, deri paltosunu çıkarıp yatağa fırlattı, sonra da omuz kılıfını çıkarıp silkindi.

Lily onun paltosunu her gördüğünde hissettiği dürtüye yenik düşerek □Nedenmiş o? □ diye sordu hafifçe. Ceketini eline aldı ve tereyağı yumuşaklığındaki derisini okşadı, sonra da üzerine geçirdi. Elbette giysi çok büyüktü, omuzlarından sarkıyordu ve kolları ellerinin çok ötesine uzanıyordu, ama onun vücudundan sıcaktı ve derinin verdiği his o kadar şahaneydi ki neredeyse mırıldanacaktı.

"Ne yapıyorsun?" diye sordu, dikkati dağılmıştı.

Ceketini giymeye çalışıyorum,□ diye cevap verdi, ona "Duh" der gibi bir bakış atarak. Ne yapıyor gibi görünüyordu?

Sanki sığmasının bir yolu varmış gibi mi?

Hayır, sadece hissetmek istedim.□ Kenarları birleştirdi ve aynanın karşısına geçti, sonra yansımasına gülmek zorunda kaldı. Hâlâ bıyıklıydı, siyah sokak kıyafetleri giyyordu ve örgü şapkasını saçlarının üzerine indirmişti. Bir sokak serserisi ile Charlie Chaplin'in karışımı gibi görünüyordu.

Bıyığını ve lateksini yavaşça soydu, ardından örgü şapkasını çıkardı ve kabartmak için ellerini saçlarında gezdirdi. Hâlâ palyaço gibi görünüyordu, bu yüzden paltosunu çıkarıp yatağına geri attı, sonra oturdu ve botlarını çıkarmaya başladı.

□Seni neden korkutuyorum? □ diye sordu, onun önceki ifadesine dönerek.

Sen beni korkutmuyorsun; ben senin için korkuyorum. Gerçi Bernard'a onu vuracağın yeri söylediğinde taşaklarım kalktı ama sanırım her erkek böyle bir tepki verirdi. En azından ödünü kopardı. Tanrım, Lily, ya Fiat sen altındayken arabaya çarpmış olsaydı? Nasıl olduğunu biliyor musun? Ne yapıyorsun?

Giysilerimi çıkarıyorum,□ dedi yine o Duh bakışıyla. İç çamaşılarına kadar inmişti ve sütyenini çıkarıp yatağın üzerine bıraktı, ardından külotunu sıyrıp çıkardı. Tamamen çıplaktı, ceketini tekrar aldı ve üzerine geçirdi, sonra aynaya doğru yürüdü.

İşte, böyle daha iyi oldu. Palto hâlâ onu yutuyordu ama şimdi dağınık saçları ve çıplak bacaklarıyla seksi görünüyordu. Ellerini ceplerine soktu ve omuzlarını kamburlaştırdı, sonra boynunu kıvırdı. Arkasını görmek için arkasını döndü. Bu paltoyu seviyorum,□ diye mırıldandı, etek ucunu kışının başlangıç kıvrımını gösterecek kadar kaldırdı. Sanki biri odadaki termostat ayarını yükseltmiş gibi nefessiz ve biraz fazla sıcak hissediyordu. Etek ucunu daha yukarı kaldırdı.

Alabilirsin, □ dedi kısık sesle. Gözleri buğulanmıştı. Arkasından yaklaştı ve iki eliyle kalçalarını kavradı. Sadece üzerinde başka giysiler varken onu asla giyemezsin.

Bu çok sınırlayıcı.□ Nefes nefese kalmamak için elinden geleni yaptı. Meme uçları o kadar sertleşmişti ki acıyordu ve adam onlara dokunmamıştı bile. Bu yoğun cinsel ihtiyaç nereden gelmişti? Bilmiyordu ama içine girmezse ölecekmiş gibi hissediyordu.

Yuvarlak yanakları yoğururken avuçları sıcacıktı.

Ellerini ceplerinden çıkarıp kollarını okşadı. Sıkı pazarlık yapıyorsun.

□Sert olan tek şey bu değil, □ diye mırıldandı, fermuarını açmak için aralarına uzandı. Eğil.

Erimek üzere olduğu için, iç kasları onu kavrayan kabaran şehvete karşı sıkıca kenetlenmişti, eğildi ve ellerini duvara dayadı, o dizlerini bükerken parmak uçlarına çıktı. Adam penisinin geniş başını içine sokarken nefesini tuttu, sonra uzun, istikrarlı bir itmeyle kabzasına kadar battı. Adam kalçalarını kavradı ve geri çekilip tekrar iterken onu sabitledi.

Ayakları neredeyse yerden kesiliyordu ve başı duvara çarptı. Küfretti ve bir kolunu kadının kalçalarına dolayarak onu kendine doğru çekti ve yatağa doğru götürdü. Geri çekilmedi, temel pozisyonlarını değiştirmede, sadece onu yatağa doğru eğdi ve pompalamaya başladı.

Normalde doruğa ulaşmak için doğrudan uyarılmaya ihtiyacı vardı, ama onun için o kadar hazırды ki, sadece bu uzun vuruşların sürtünmesi onun için yapıyordu. Adrenalinin, çıplak derisinin üzerindeki duyusal derinin birleşimiyle ilgili bir şey vardı.

Teni, ceketini dışında çıplak olduğu bilgisi, o hâlâ tamamen giyinikken, ilkel pozisyonu, tepkilerinin yükselmesine neden oluyordu. Bacaklarını birbirine kenetledi, adamın etrafında sıkılaştı ve bir sonraki darbenin onu içine doğru sıkıştırdığını hissetmesi gereken tek şeydi. Bir çığlığı bastırarak yüzünü yatak örtüsüne gömdü ve saliverilme spazmları vücudundaki tüm kasları sarsarken kumaşı avuç avuç kavradı.

Swain onun üzerine eğildi, ellerini omuzlarının her iki yanına dayadı, o kadar güçlü bir şekilde sürdü ki, her itişin etkisi onu titretti. Gırtlaktan bir ses çıkardı, penisi inanılmaz derecede sertleşti; sonra kısa okşamalara başladı ve sırtı kavislendi ve doruğa ulaşmaya başladı, kalçalarını sertçe kavradı ve ona karşı sürtündü.

Beş dakika sonra ikisi de kıpırdanmayı başardı. Kıpırdama, □ dedi kalın bir sesle, geri çekildi ve deri ceketini yukarı kaydırarak kızın poposuna bakabildi. Adam inledi ve ürperdi. Evet, sanırım az önce bir fetiş keşfettim. □

"Benimki mi seninki mi?" □ diyebilirdi. Hâlâ içinde küçük şimşekler çakıyordu ve aynı şeyin ona da olduğundan şüpheleniyordu, çünkü adam pek yumuşamamıştı.

Tanrım, kimin umurunda? □ Bir nefes verdi ve kalçalarını sertçe kavradı, yanakları ayırdı ve başparmaklarını, hassas etinin ereksiyonunun etrafında sıkıca gerildiği yerde buluşana kadar kıvrımdan aşağı sürükledi.

Adam ona masaj yaparken tüm vücudu kasıldı; sonra yavaş yavaş rahatlatıcı hizmetin altında gevşedi. Bu ahlaksızlık, □ diye mırıldandı uykulu uykulu. Bu gece vurulduk; üzgün olmalıyız, tahrik olmamalıyız.

Adrenalin sisteme tuhaf şeyler yapar ve onu bir şekilde yakmanız gerekir. Ama eğer böyle tepki veriyorsan, ben de sana ateş etmeye başlayacağım.

Kadın kahkahalarla sarsılarak adamın içinden kaymasını sağladı. İnleyerek doğruldu ve kıyafetlerini çıkarmaya başladı.

Hadi, hızlıca bir duş alalım. Çok terledim.

Deri ceketini silkti ve onunla birlikte banyoya gitti. Küvette uzun uzun yıkanmak isterdi ama uyuyakalmaktan korktuğu için duş almakla yetindi. Tazelenmiş olarak temiz iç çamaşırlarını ve onun gömleklerinden birini giydi, ayaklarının üşümemesi için de bir çift çorap giydi. Oda dağınıktı, giysiler her yere saçılmıştı, ama onları toplayacak havada değildi ve deri ceketini asmak dışında □o ceketle ilgilenmesi gerekiyordu □açıkçası o da değildi. Bunun yerine, bir pantolon giyip başka bir şey giymedikten sonra spor çantasını açtı ve Semtex çubuklarını test etmeye başladı.

İyi çubuklar bir tarafına, kötü olanlar diğer tarafına kondu. Bütün çubuklar çantadan çıktıktan sonra, kullanılamayacak kadar eski olan sadece beş çubuk kalmıştı. Biz iyiyiz, □ dedi. Yeterince iyi mal var. Her ihtimale karşı bir kısmının kötü olmasına izin verdim."□ İyi çubukları tekrar spor çantasına koymaya başladı.

Lily parmağıyla eski bir çubuğu itti. Bunları ne yapacağız?

Sanırım onları çöpe atmak pek akıllıca olmayabilir. Bildiğim kadarıyla plastiği imha etmenin tek yolu yakmak ya da patlatmak, bu yüzden sanırım onları laboratuvara götürüp diğerleriyle birlikte patlatmayı deneyeceğiz. Patlamasalar bile ateşte yanarlar.□ Bıçak, pense, minyatür testere ve başka ne olduğunu bilmediği, tüm havayollarında yasaklanan kullanışlı bir alet □ edinmişti ve bıçağı

eski blokları çentikledi, böylece onları diğerleriyle karıştırmayacaktı. Sonra onları spor çantasına yerleştirdi ve çantayı dolabın üst rafına yerleştirdi.

Umarım otel meraklı hizmetçilere yer vermeyecek kadar sıktır, □ dedi ve esnedi. Biraz uyuyabilirim. Ya sen?

Lily duştan çıktığından beri giderek daha uykulu hale gelmişti ve onun esnemesi Lily'ninkini tetikledi. Hızla kayboluyor. Bir sonraki adımımız ne olacak?

Patlayıcılar, radyo kontrollü. Patlayıcıları ateşlediğimde güvenli bir mesafede olmamız gerekecek ve yüzlerce metre uzunluğundaki kabloyu laboratuvarın içinde dolaştırmak birilerini şüphelendirebilir. Donanımı aldıktan sonra çevre birimleri üzerinde çalışacağız: kartvizitler, tulumlar ve minibüs. Bunları temin etmek o kadar da zor olmayacak ve minibüsün yan tarafına asılacak manyetik bir tabela özelleştirme işini halledecek.

Bu gece yapabileceğimiz başka bir şey yok o zaman.□ Tekrar esnedi. Adrenalinin etkisi geçtiğine ve toprak gibi seks onu rahatlattığına göre, sanki kemikleri lastik gibi olmuş gibi hissediyordu. Yatağa doğru döndü ve ışıkları halletmesi için onu yalnız bıraktı. O kadar yorgundu ki tek yaptığı çoraplarını çıkarmak oldu; sonra da yatağa uzandı.

Adamın kendisini gömleğinden sıyırdığını, sonra da külotunu indirip çıkardığını belli belirsiz fark etti. İkisiyle de rahatça uyuyabilirdi ama onun kollarında çıplak olmayı seviyordu. Adam yatağa girip onu kendine doğru yaklaştırdığında iç çekti. Eli onun göğsünde gezindi. Seni seviyorum, □ diye mırıldandı.

Kolları onun etrafında sıkılaştı. Ben de seni seviyorum.□ Dudaklarının şakağına değdiğini hissetti; sonra onun için ışıklar söndü.

Swain o gece uzun süre uyanık kaldı, ona sıkıca sarıldı ve karanlığa baktı.

Cumartesi günü, D günü, Lily makyaj aynasının önünde acele etmedi. Kılık değiştirmesi olabildiğince iyi olmalıydı, yoksa bu iş yürümezdi. Eğer Dr. Giordano onu fark ederse, bütün bahisler kapanırdı.

Seçenekleri ya saçlarını kısacık kestirip boyatmak ya da başka bir peruk almaktı. Saçını boyatmaktan çekinmiyordu ama yapacak başka bir şey yoksa bir erkeğinki kadar kısa kestirmek de istemiyordu. Neyse ki Paris'te çok iyi peruklar bulunabiliyordu. Aldığı peruk bir erkeğe göre uzundu ama aşırı uzun değildi. Denise Morel olarak kullandığı kahverengi rengi ya da kendi sarışın rengini kopyalamak da istememişti. Geriye siyah ya da kırmızı kalıyordu. Kırmızıdan çok daha yaygın bir renk olduğu için siyahı tercih etmişti. Aslında dünya nüfusunun çoğu siyah saçlıydı. Peruğun üzerine Swain'in icat ettiği hayali güvenlik şirketi Swain Security Contractors'ın (Swain Güvenlik Müteahhitleri, SSC) baş harflerinin basılı olduğu bir şapka takmıştı. Amerikan ismi kullanmayı tercih etmişti, çünkü kimseyi Amerikalı olduğundan başka bir şey olduğuna inandırması mümkün değildi.

Film makyajlarında kullanılan türden latekslerle pratik yapmıştı. Bir makyaj sanatçısı kadar iyi değildi ama tekniğini mükemmelleştirmek için yıllarca pratik yapma lüksüne de sahip değildi. Çenesini biraz genişletebilir, burnunun köprüsünü büyütebilir, böylece neredeyse gaga yerine klasik bir Roma profiline sahip olabilirdi □ ki göz rengi kadar ayırt edici olan profilini gizlemek için aklına gelen tek yol buydu □ kaşlarını ve kirpiklerini koyulaştırabilir ve dolgun üst dudaklarını gizlemek için bıyık ekleyebilirdi. Kaş çıkıntısını geliştirmemeye karar vermişti, çünkü bunu asla doğru yapamıyor ve her zaman Neandertal gibi görünüyordu. Koyu kahverengi lensler □ eladan daha koyu kahverengi

Denise Morel olarak giydiği □ve tel çerçevesli gözlükler yüz kılık değiştirmesini tamamladı. Lateksi cildiyle aynı renge boyayan tabanı ustalıkla kullanması gerekiyordu çünkü kimsenin makyaj yaptığını fark etmesini istemiyordu.

Delinmiş kulak memelerindeki küçük delikleri bile lateksle kapatmıştı. Bir erkeğin tek kulağı delik olabilir, hatta işe giderken küpe takabilirdi ama çoğu erkek kesinlikle iki kulağını da deldirmezdi. Bazılarının olduğunu tahmin ediyordu ama kendisiyle ilgili hiçbir şeyin dikkat çekmesini istemiyordu.

Aralık ayını başlatan soğuk hava hâlâ onlarla birlikteydi ve bu bir nimetti. Vücudunu gizlemek için göğüslerinin etrafına geniş bir elastik bandaj sarmıştı ve giydiği koyu mavi tulum kalçalarının şeklini gizleyecek kadar boldu. Hava o kadar soğuktu ki, tulumun üzerine hafif bir elyaf dolgulu yelek ekledi ve bu son dokunuş vücudunu tamamen gizledi. Kalın tabanlı iş botları boyuna üç santim daha ekliyordu.

Elleri bir sorundu. Tırnakları ojeli değildi ve çok kısa kesmişti ama parmakları ince ve inkar edilemez derecede kadınsıydı. Hava şartlarından dolayı dışarıdayken eldiven giyebiliyordu ama ya içeride? Hem Swain'in patlayıcıları yerleştirmesine yardım edip hem de ellerini cebinde tutamazdı. Yapabildiği en iyi şey, ellerinin arkasındaki damarları belirginleştirmek ve daha belirgin görünmelerini sağlamak için mavi göz farı kullanmak ve taçlandırıcı bir dokunuş olarak, elleriyle çalışan birinin çentik ve kesiklerine sahip olduğu izlenimini vermek için iki parmağına yapışkan bandaj eklemektir.

En azından fazla konuşmak zorunda kalmayacaktı. Swain sözcüydü; o emekçiydi. Sesini daha alçak bir perdeye ayarlayabiliyordu ama bunu sürdürmesi zordu. için

Konuşmak zorunda kaldığında sesini kalınlaştırmak için kendini boğazını tahriş edecek kadar öksürmeye zorlamıştı.

Swain, elbette, kısık sesinin seksi olduğunu düşünüyordu. Hapşırırsa bile Swain'in bunu seksi bulacağını düşünmeye başlamıştı. Son bir buçuk hafta boyunca onunla ne kadar sık sevişmiş olursa olsun, Swain'in yaşı hakkında yalan söylediğinden ve aslında sadece yirmi iki yaşında olduğundan, saçlarının da erken beyazladığından şüpheleniyordu. Onun ilgisi gururunu okşamıyor değildi; aslında yağmura hasret bir bitki gibi bu ilgiyi içine çekiyordu.

Ancak, tavşan gibi oynaşmaktan başka bir şey yapmadıkları da söylenemezdi. Ya Swain'in şehirdeki adi herifleri bulma konusunda bir yeteneği vardı ya da gerçekten şüpheli tanıdıkları vardı. Lily □her zaman kılık değiştirirdi □gereksinimlerine uygun bir minibüs bulmak ve iki manyetik tabela yaptırmak, kartvizitlerin yanı sıra üzerinde çok resmi görünümlü teknik kontrol listeleri ve en üstte □SSC□ bulunan formlar, panolar, çeşitli aletler, tulumları ve botları gibi ihtiyaç duydukları çevresel şeyleri hallederken, Swain ihtiyaç duydukları patlayıcıları satın almak için çok kaba bazı karakterlerle ilişki kuruyordu.

Uzaktan kumandayı kendisi yapmak istemişti, bunun herhangi bir radyo kontrollü oyuncağın uzaktan kumanda sistemiyle kolayca yapılabileceğini söylemişti □örneğin bir araba ya da uçak, herhangi bir iyi oyuncak ya da elektronik mağazasında bulunabilirdi □ama özel bir kumanda kullanmanın daha profesyonel görüneceğine karar vermişti, bu yüzden gereken parayı ödemiş ve günlerce maliyet hakkında sızlanmıştı.

Sonra, planlarda yer alan bilgilere dayanarak, patlayıcıların nereye yerleştirilmesi ve ne kadar güçlü olması gerektiğini belirlemeye koyulmuştu. Lily yıkımları matematiksel açıdan hiç düşünmemişti ama Averill'in patlayıcıların gücünü tam olarak ne kadar olması gerektiğini hesaplamaktan gurur duyduğunu biliyordu.

İş yapmak için gerekliydi, daha fazlası değil. Swain her şeyi açıklamış, sanki genel bir bilgiymiş gibi rakamlar sıralamıştı: şu kadar Semtex şu kadar hasar verir. Plastik ve Semtex terimlerini birbirinin yerine kullanıyordu ama kadın sorduğunda, bunların tam olarak aynı olmadığını kabul etti. C-4, plastique ve Semtex aynı patlayıcı ailesindendi ama plastique daha yaygın olarak bilinen terimdi ve her şeyi kapsayacak şekilde kullanılıyordu ama yanlış. Lily ayrıntıların yanlış olmasından nefret ederdi; hayatı çoğu zaman ayrıntıları doğru anlamasına bağlıydı, bu yüzden Semtex demek istediğinde Semtex demesi için ısrar etti. Adam gözlerini devirdi ama onu kırmadı.

Ona patlayıcıyı nasıl ve nereye yerleştireceğini göstermek için saatler harcamıştı. Patlatıcı işin kolay kısmıydı ama patlayıcıların nereye yerleştirileceği konusunda çok titizdi. Yerleri numaralandırmış, sonra her biri için patlayıcıları hazırlamış ve her patlayıcıyı gitmesini istediği yere karşılık gelen numarayla etiketlemişti. Her bir yeri ve numarasını tereddüt etmeden ezberleyene kadar çalışmışlar, planları ezberlemişler, sonra da araziye çıkmışlar, kompleksin büyüklüğünü ve işin ne kadar süreceğini daha iyi hissetmelerini sağlamak için mesafeleri işaretlemişti.

İyi haber, komplekse girmek için bir kılıfları vardı. Kötü haber ise, içeri girdiklerinde ne bulacaklarına bağlı olarak, tüm suçlamaların yerleştirilmesinin birkaç saat ya da daha fazla sürebileceğiydi. İçeride ne kadar uzun süre kalırlarsa, keşfedilme şansları da o kadar artacaktı. Swain güvendeydi ama Lily değildi, özellikle de Rodrigo herhangi bir nedenle ortaya çıkarsa. Damone'dan □güvenlik uzmanlarının □tesisi gezdiğini öğrenebilir ve merak edebilirdi. Eğer Rodrigo gelirse, Lily başka bir işle meşgul olurken Swain tanışma ve selamlaşma işini halledecek ve Rodrigo'nun diğer □uzmanla□ tanışmak için ısrar etmeyeceğini umacaktı.

Dr. Giordano, Lily'yi tanıması söz konusu olduğunda diğer tehlikeydi. Aynı şekilde, onun dikkatini çekmemeye çalışacaktı, ancak bu daha zor olacaktı. Ne de olsa tesis ona aitti ve yaptığı iş onun gururu ve neşesiydi. Swain'in alınan güvenlik önlemleri hakkındaki görüşlerini merak ediyordu. Swain sözde SSC'nin sahibi olduğu için Lily'den çok onun dikkatini çekecekti ama Lily de bundan tamamen kaçmayı umamazdı.

İkisi de bunun Dr. Giordano'nun dünyadaki son günü olduğunu unutmamıştı. Lily, o kadar hastayken kendisine ne kadar nazik davrandığını hatırlıyordu ama aynı zamanda onun şeytani bir planın merkezinde olduğunu da biliyordu. Giordano hayatta olduğu sürece, bir virüsün insandan insana geçecek şekilde nasıl mutasyona uğratılacağı bilgisi bir pandemi üretmek için kullanılabilirdi. Kuş gribi değilse bile, başka bir şey olabilirdi. Virüsler onun yardımı olmadan da yeterince ölümcüldü. Pandemi her halükarda, her an ortaya çıkabilirdi ama birilerinin çok para kazanması için kasıtlı olarak zamanlanmasına izin verirse lanetlenirdi.

Plana göre, patlayıcılar yerleştirildikten sonra sahte bir bomba tehdidi tatbikatı yapacaklar ve binaların ne kadar hızlı boşaltılabileceğini zamanlayacaklardı. Herkes dışarı çıktığında Swain patlayıcıları patlatacak ve neredeyse aynı anda Lily de Dr. Giordano'yu infaz edecekti. Patlamalardan çıkan sarsıntı ve ateş kesinlikle paniğe ve belki de bazı yaralanmalara neden olacaktı. Kendileri de patlamadan önce kulak tıkaçlarını takacak ve sığınmak için bir şeyin arkasında durduklarından emin olacaklardı. O karmaşada minibüse binip uzaklaşacaklarını umuyorlardı. Hiçbir şey hafife alınmadı.

Lüks bir otel, patlayıcı yükleri hazırlamak için seçebilecekleri en iyi yer değildi. Her gün temizlik servisi gelmeden önce her şeyin toplanması gerekiyordu ve patlayıcıları yerleştirmek istemediler.

minibüse girilmesi ihtimaline karşı, tamamlandıkça minibüse yüklendi. Dünyada en son isteyecekleri şey bir serserinin o kadar Semtex'e sahip olmasıydı.

Hazır mısın Charles? diye sordu Swain. Charles Fournier, Lily için seçtikleri isimdi. Swain bu isimden o kadar hoşlanıyordu ki, yalnız olduklarında bile ona Charles diye hitap ediyordu.

Sanırım en iyisi bu olacak, □ dedi, makyaj masasından kalkıp ağır iş botlarının içinde elinden geldiğince ona doğru dönerek. İyi görünüyor muyum?

"Tamam "dan ne anladığınıza bağlı, □ dedi. Eğer kastettiğin buysa, sana çıkma teklif etmezdim.

Memnun bir ifadeyle, □Bu olur,□ dedi.

Sırıttı. Seni öpmek bile istemiyorum. O bıyık beni ürkütüyor." Patlayıcıları paketlemeyi yeni bitirmişti, bir kısmı spor çantasında, bir kısmı da bir kutudaydı. Patlayıcılar ayrı bir kutudaydı ve önlem olarak uzaktan kumandanın pillerini çıkarmıştı.

Sol göğüs cebinde SSC işlemeli, onunkine benzer bir tulum giymişti ama patron olduğunu belirtmek ve dikkatleri üzerine çekmek için altına beyaz bir elbise gömleği ve kravat takmıştı. Tulumun fermuarı kravatı ortaya çıkaracak kadar açıktı ve giydiği omuz kılıfının çizgisini gizleyecek kadar boldu. Her zamanki bilek kılıfını tercih etmişti, ancak bu botlarla tabancasına ulaşmak her zamankinden daha zordu. Yine de hızlı silah çekme yarışmasına girmiyorlardı; zamanı geldiğinde, her şey yolunda giderse, silahını çekmek için bolca vakti olacaktı.

Adam spor çantasını ve patlayıcıların bulunduğu kutuyu taşıırken, kadın da füyyelerin bulunduğu kutuyu taşıyordu. Asansörde yalnızdılar, ama çene çalmadılar ya da planın üzerinden bir kez daha geçmediler. Her ikisi de ne yapmaları gerektiğini biliyordu.

Minibüse vardıklarında Swain, □Sen kullan, □ dedi ve cebinden anahtarları çıkarıp kıza uzattı.

Kaşları yukarı kalktı. Araba kullanmam için bana mı güveniyorsun?

A: Patron benim ve ben sürüyorum, sürücü değil. B: Bir minibüsü sürmek hiç eğlenceli değil.□

Ben de öyle düşünmüştüm, □ dedi sertçe. Lucas Swain'in anahtarları isteyerek teslim ettiğine göre minibüs karaya vurmuş bir balina kadar çevik hareket ediyor olmalıydı.

Damone Nervi ile saat 15:00'te tesiste buluşmaları gerekiyordu. Swain bu saati seçmişti çünkü öğleden sonra insanlar sabahkinden daha yorgun ve daha az uyanık oluyorlardı. Komplekse vardıklarında Lily iki hafta önce silahlı çatışmanın patlak verdiği küçük parka bakmaktan kendini alamadı. Olaydan haberlerde bahsedilmişti; sonra birinin ölmesi heyecanı artırmayınca ertesi gün konu tamamen kapatılmıştı. Hafta sonu olmasına rağmen soğuk havanın çoğu insanı parkın tadını çıkarmaktan alıkoyduğunu görmekten memnun oldu. Arada bir köpek gezdiren cesur insanlar dışında park çoğunlukla ıssızdı. Ne kadar az insan olursa o kadar iyiydi.

İki muhafızın beklediği kapıya yaklaştıklarında, sesini sertleştirmek için birkaç kez daha öksürdü. Nöbetçilerden biri elini kaldırdı ve o da mecburen durdu, sonra da camını indirdi. Buz gibi hava, yeleştiğine memnun olmasını sağladı. Mösyö Lucas Swain, Mösyö Nervi'yi görmek istiyor.

uluslararası ehliyetini görevlinin kontrol etmesi için verdi. Yeni sahte ehliyetini çıkardı ve onu da teslim etti.

Görevli, □Fournier,□ dedi, ruhsattaki ismi okuyarak. İsimleri bir listeye göre kontrol ettiler, kız listede sadece iki isim olduğunu fark etti, bu yüzden görevlerini tamamlamaları çok uzun sürmedi.

Görevli, □Soldaki ana girişe gidin,□ diye talimat verdi ve ehliyetleri onlara geri verdi. Ziyaretçiler için işaretlenmiş yere park edin. Mösyö Nervi'yi arayıp gelişinizi bildireceğim. Kapının yanında bir zil var; ona basın, içeriden biri kilidi açıp içeri girmenizi sağlayacak.

Lily ehliyetini cebine geri koyarken başını salladı ve soğuk havayı kesmek için minibüsün camını kaldırdı. Birkaç kez daha öksürdü, çünkü güvenlik görevlisiyle konuşurken sesinin yeterince kısık çıktığını düşünmüyordu. Ne kadar çok öksürürse öksürük sesi o kadar kötü çıkıyordu, sanki boğazına bir şeyler oluyordu. Zaten biraz ağrıyordu, bu yüzden aşırıya kaçmamaya dikkat etmesi gerekiyordu.

Girişten iki adam çıktı. Biri Dr. Giordano'ydu. Swain'e, □Sol taraftaki doktor, □ dedi. Diğer adam Damone Nervi olmalı.

Aslında güçlü bir aile benzerliği vardı, ama Rodrigo çok yakışıklı bir adamken, Damone Nervi muhtemelen şimdiye kadar gördüğü en yakışıklı adamdı, yine de hiçbir şekilde kadınsı değildi. Siyah gür saçlarından pürüzsüz zeytin tonlarındaki tenine kadar klasik bir görünüşü vardı. Uzun boylu ve düzgün vücutluydu, üzerinde sadece İtalyanların giyebileceği şekilde dökümlü, kruvaze kömür grisi bir takım elbise vardı. Dr. Giordano hoş geldiniz dercesine gülümsüyordu ama Damone'nin yüzünde mesafeli ve oldukça sert bir ifade vardı.

Lily mırıldandı.

Nasıl? □ Swain sordu.

Güya Damone'un ısrarı üzerine buradayız, o yüzden bizi veba kadar hoş karşılamış gibi görünmemeli.

Uygun bir benzetme,□ diye gözlemledi. Evet, ne demek istediğini anlıyorum. Doktor gülümsüyor, Damone gülümsemiyor. Belki de güler yüzlü bir adam değildir.

Bazen en basit açıklama en iyisiydi ama Lily içindeki belirsiz huzursuzluğu bir türlü atamıyordu. Minibüsü uygun bir yere park etti ve iki adamı incelerken belli etmemeye çalıştı.

Swain beklemedi. Minibüsten çıktı ve kendinden emin adımlarla girişe doğru ilerleyerek iki adamla da hızlıca tokalaştı. Lily onun duruşunun değiştiğini fark etti, alışlagelmiş tembel yürüyüşünün yerini, bir şeyler söyleyen bir yürüyüş almıştı, Yolumdan çekil.□ Vücut diliyle ilgili her şey incelikle değişmişti ve agresif, saçmalamayan bir işadamı gibi görünüyordu.

Planlarına göre, inip minibüsün arkasına gitti, kapıları açtı ve her birinde kalın bir deste basılı form bulunan iki pano ile yapmaları gereken herhangi bir şey için tamamen işe yaramaz olan ancak Swain'in etkileyici görüldüğüne karar verdiği iki devre test cihazını çıkardı. Sırf bir şeyler yapıyormuş gibi görünmek için bir ya da iki devreyi bile test edebilirlerdi.

Bu gereçlerle yüklü olarak, kadınların yaptığı gibi panoları göğsüne bastırmak yerine her şeyi bir erkeğin tutacağı gibi tutmaya özen göstererek üç adama yaklaştı. Swain onu göstererek, "Ortağım Charles Fournier,"□ dedi. Damone Nervi, Dr. Giordano. Doktor bize bir tur attırmayı ve zaman kazanmak için alınan tüm güvenlik önlemlerini göstermeyi kabul etti.□

Elleri tokalaşmasını engelleyecek kadar meşguldü, bu yüzden herkes başını sallayıp selam vermekle yetindi. Dr. Giordano hâlâ rahat ve misafirperverdi; Damone'un ifadesi ise daha da sertleşmişti. Lily'nin tedirginliği de aynı oranda artmıştı. Damone neden sanki bu □teftiş□ en başından beri onun fikri değilmiş gibi davranıyordu?

Lanet olsun. Tüm bunlar onu bir tuzağa, başına her şeyin gelebileceği ve kimsenin bundan haberdar olmayacağı özel bir binaya çekmek için düzenlenmiş olabilir miydi? Rodrigo hayal ettiğinden daha da kurnaz mıydı? İtiraf etmeliydi ki, eğer öyleyse, Rodrigo sadece kendi kitabından bir sayfa ödünç almış ve onu yakalamak için ilk birkaç fırsatta atlamayarak onu tuzağa çekmişti. Onu sokaktan uzaklaştırmak fark edilebilirdi ve Rodrigo'nun bir olayı unutturacak siyasi sermayesi varken, sabırlı davranıp onu kimsenin bir şey fark etmeyeceği bir yere çekmek varken bunu neden harcasındı ki? Tek bildiği, laboratuvarında personel olmadığı ve otoparktaki araçların sadece vitrin süsü olduğuydu.

Eğer yanlış hesap yaptıysa, sadece kendi ölümüne değil, Swain'in ölümüne de sebep olmuştu. Bütün o kahkahaların ve yaşam sevincinin söndüğünü düşündü ve içi buz kesti. Lucas Swain olmadan dünya daha karanlık bir yer olacaktı. Eğer onun yüzünden başına bir şey gelirse □

Ama şimdi Damone arkasını dönmüştü ve Dr. Giordano, nişanlısı planlanmış bir ziyareti iptal ettiği için bu kadar asık suratlı olduğu için onu azarlıyordu. Belki de onu ziyaret etmelisiniz,□ diye alay etti doktor Damone'un sırtına vurarak. Kadınlar biz erkeklerin onlara gelmesinden hoşlanır.

Belki yarın,□ dedi Damone omuz silkerek ve biraz da utangaç bir ifadeyle.

Lily rahatladı. Hayal gücü onu ele geçirmişti; Damone sadece kız arkadaşı ziyarete gelmediği için kötü bir ruh hali içindeydi.

Dr. Giordano kapıdaki tuş takımında bir dizi numaraya bastı ve kapı vızıldayarak açıldı. Eskiden her birimizin tarayıcıdan geçirdiğimiz bir kartı vardı, ama insanlar kartlarını sürekli kaybediyordu ve güvenlik şirketi tuş takımının daha güvenli olacağına karar verdi, □ dedi içeri girerken ve onlar da onu takip ettiler.

Swain, □Bu doğru,□ dedi, □kimse giriş numarasını yetkisiz kişilere vermediği sürece. Ancak, iki dakikadır buradayım ve size giriş için numara sırasının altı-dokuz-sekiz-üç-bir-beş olduğunu söyleyebilirim. Numarayı girerken tuş takımını vücudunuzla engellemediniz. Daha da kötüsü, tuş takımı tonlu. Cebinden küçük bir dijital kayıt cihazı çıkardı. Sen kapıyı açmaya başladığında bunu aktif hale getirdim, her ihtimale karşı.□ Oynatma düğmesine bastı ve altı farklı tonda küçük bip sesi duyuldu. Bununla, numaraların ne olduğunu bilmesem bile kapıyı açabilirim.□

Dr. Giordano son derece utanmış görünüyordu. □Sizi temin ederim, genelde bu kadar dikkatsiz değilimdir. Size karşı tetikte olmam gerektiğini düşünmemiştim.

Herkese karşı tetikte olmalısın, □ diye cevap verdi Swain, rolüne gerçekten girerek. Ve tuş takımı değiştirilmeli ki sesleri duymayasınız. Asıl zayıflık bu.

Evet, anlıyorum.□ Dr. Giordano önlüğünün cebinden bir not defteri çıkardı ve deftere bir not düştü. Bununla hemen ilgileneceğim.□

Güzel. Turdan sonra, izin vererseniz iki tatbikat yapmak istiyorum. Ortağım ve ben sahte fidanlar dikeceğiz.

Kompleksin çeşitli yerlerine patlayıcılar yerleştirdik ve buradaki işçilerden herhangi birinin şüpheli gördükleri bir şeyi fark etmelerinin ne kadar süreceğini göreceğiz. Eğer kimse bir şey fark etmezse, yaptığımız şey hakkında bir duyuru yapmak ve onları etrafa bakmaya ve sıra dışı bir şey gördüklerinde size haber vermeye davet etmek istiyorum. Bu, öncelikle bu paketlerin fark edilmeden yerleştirildiğini bilerek ve yine aslında nereye bakacaklarını ve ne arayacaklarını öğreterek farkındalıklarını artırır. Son olarak, herkesin binaları boşaltmasının ne kadar sürdüğünü, hangi rotaları kullandıklarını ve olası alternatif rotaları görmek için bir bomba tehdidi tahliyesi yapmak istiyorum. Bu en iyi şekilde işgücünüzün maksimum sayıda olduğu zaman yapılabilir, ancak bugün müsait olan tek gündü, bu yüzden elimizdekilerle çalışacağız.

Lily etkilenmişti. Swain çok iyi rol yapıyordu. Sadece bu da değil, o küçük kayıt cihazının onda olduğunu bilmiyordu. İhtiyaç duyacaklarını düşündüğü diğer elektronik aletleri toplarken almış olmalıydı.

Dr. Giordano, "Elbette, bu harika" dedi. Şimdi, lütfen beni takip eder misiniz?

Lily'nin şaşkınlığına rağmen, Swain Dr. Giordano'nun yanında yürürken Damone da onun yanına geldi. İsteddiği son şey biriyle teke tek konuşmaktı. Elleri dolu olduğu için ağzını kapatamıyordu ama başını omzuna yasladı ve iki sert öksürük çıkardı.

Swain ona baktı. Charles, öksürüğün kötüleşiyor. Bunun için bir şeyler almalısın.□

Sonra, diye mırıldandı ve iyi bir önlem için tekrar öksürdü.

Damone kibarca sordu: □Hasta mısın?

Sadece öksürük, mösyö.

Belki de maske takmalısınız. Dr. Giordano influenza virüsleri üzerinde çalışıyor ve zaten hasta olan herkes özellikle savunmasız olacaktır.□

Dr. Giordano başını çevirdi ve endişeyle, □Hayır, hayır, o laboratuvara girmeyeceğiz, □ dedi.

Swain, "Çalışanlarınız çalıştıkları virüs ve bakteriler nedeniyle sık sık hastalanıyor mu?" diye sordu.

Elbette oluyor, o kadar sık oluyor ki kimse kayıt tutmuyor. Ancak özellikle öldürücü bir tür için aşı geliştirmeye çalışıyorum ve laboratuara giren herkesin hiçbir hastalık belirtisi göstermemesi gerekiyor, ayrıca maske ve eldiven takılmasını gerektiren sıkı önlemler aldım.□

Lily, doktorun, onlara milyonlarca dolar kazandıracak aşı bulunmadan önce böceğin halka yayılmamasına özen gösterdiğini bilmek güzel, diye düşündü. Adamın sırtına, düzgün biçimli kafasına baktı. Çok iyi bir adama benziyordu ama bütün bunların nedeni oydu. Onun yüzünden Zia ölmüştü.

Son zamanlarda □Swain'den beri □zaman zaman Zia'yı kederin sakatlayıcı acısı olmadan, daha çok sevgi dolu ve hüznü bir hatırayla düşünebiliyordu. Ama Dr. Giordano'ya bakınca ve artık Zia'ya sahip olmamasının sebebinin o olduğunu bilince, her şey tüm gücüyle geri geldi. Yüksek sesle inlememek için çenesini sıktı ve gözyaşlarının yakıcılığıyla savaştı. Charles'ın ağlamaya başlaması iyi olmazdı.

Hepsi □o, Averill ve Tina □üzülmüşlerdi çünkü Zia her hastalığa yakalanıyor gibiydi. On yaşına geldiğinde iki kez zatürre olmuştu bile. Bağışıklık sistemi yaşamının ilk birkaç haftasındaki yoksunluk nedeniyle mi zayıflamıştı, yoksa sadece şanssız mıydı?

önemli. Zia her kış birkaç kez hastalanırdı ve kaçınılmaz olarak bronşite dönüşen en az bir yaz nezlesine yakalanırdı. Dr. Giordano'nun dünyaya salmayı planladığı gibi bir gribe yakalanması neredeyse kesindi ve ölen şanssızlardan biri olma ihtimali neydi?

Averill ve Tina bunun olmasını engellemeye çalışırken, zaten tam da bu sonuca yol açacak bir olaylar zincirini harekete geçirmişlerdi. Bu ironi çok acıydı.

Acının hemen ardından o kadar güçlü bir nefret dalgası geldi ki, titremeye başladı. Sert bir nefes çekti, aptalca bir şey yapıp her şeyi mahvetmeden önce duygularını tekrar kontrol altına almaya çalıştı.

Yanında yürüyen Damone ona meraklı bir bakış attı. Lily başını çevirip bir öksürük daha çıkararak kendini korudu. Çenesindeki lateksin tüm bu stres altında dayanmasını umuyordu. Dahası, Damone'un bıyığı olduğunu ama yüzünde saat beş yönünde bir gölge bile olmadığını fark etmemesini umuyordu.

Uzun bir koridorda yürüdüler ve sağa döndüler. Dr. Giordano, üzerinde adının altın harflerle yazılı olduğu bir kapıyı ve başka bir tuş takımı girişini göstererek, □Burası benim ofisim, □ dedi. Hemen yanında size göstermek istediğim ana laboratuvar var. En önemli çalışmalarımı burada yapıyorum. Mösyö Fournier, siz belki de dışarıda kalmalısınız.

Lily başıyla onayladı. Swain ondan defterlerden ve devre test cihazlarından birini aldı ve şöyle dedi: □Çok uzun sürmeyecek.□ Üç adam laboratuvara girerken Lily erkeklerin yaptığını gördüğü gibi duvara yaslandı ve sabır timsali oldu. Damone'un onunla kalmayı seçmediğine sevinmişti.

On dakika içinde dışarı çıkmışlardı, Swain notlar alıyordu. Swain'in güvenilir küçük kayıt cihazını kullanarak

Dr. Giordano'nun tuş takımına girdiği zamanki tonal kodlar, çünkü o zaman doktor sırayı girerken tuş takımını vücuduyla korumaya çok dikkat etmişti. Ücretleri ayarlamak için hem laboratuara hem de ofise girmeleri gerekecekti.

Charles, □ Swain dalgın bir şekilde, □ Doktorun muayenehanesindeki 365 BS dedektöründeki GF modülatörünü kontrol etmeni istiyorum, □ dedi.

Evet, efendim,□ diye mırıldandı Lily, anlamsız sözleri özenle yazarken. GF modülatörünün ne olduğu ya da böyle bir şeyin var olup olmadığı hakkında hiçbir fikri yoktu ve bildiği tek BS Swain'in neredeyse her ağzını açtığında ağzından çıkanlardı. Yine de kulağa etkileyici geliyordu ve ona Dr. Giordano'nun ofisinde olmak için bir bahane veriyordu.

Tur boyunca bu şekildeydi; ne zaman Swain'in vurulacaklar listesinde olduğunu düşündüğü bir bölgeyi inceledikten sonra, ya kendisini ya da Lily'yi o bölgeye geri götürmek için tasarlanmış bir dizi talimatı sıralıyordu. Muhtemelen daha önce kullandığı tüm numaraları ve baş harfleri hatırlayamadığı için bir kez bile kendini tekrar etmedi. Dr. Giordano'nun Swain'in kapsamlı bilgisinden etkilendiği belliydi, ancak Damone'un ifadesi daha esrarengizdi. Lily, Damone'un herhangi bir şeyi satmakta zorlanacağından şüpheleniyordu, bu da Blanc'ın tavsiyesini kabul ettiğine göre Georges Blanc'a ne kadar güvenmiş olması gerektiğinin altını çiziyordu.

Sonunda bitirdiler ve Swain kısa bir gülümseme verdi. Sanırım bu yeterli. Şimdi, beyler bize izin verirseniz, Charles'a bahsettiğim eşyaları kontrol edeceğiz ve sonra da küçük sürpriz paketlerimizi gizlice saklayacağız. Bu muhtemelen bir saat sürecektir, belki biraz daha fazla. Sonra çalışanlarınızla biraz eğleneceğiz, umarım ne kadar dikkatli olmaları gerektiği konusunda onları etkileyeceğiz ve sonra da tahliye tatbikatını yapacağız.□

Elbette, □ dedi Damone ve çok kıtasal bir selam verdi. Geldiğiniz için ikinize de teşekkür ederim. Sakıncası yoksa burada kalmayacağım. Dr. Giordano tesis hakkında benden çok daha fazla şey biliyor ve buradaki tüm araştırmaların kalbi o. Sizinle tanıştığıma çok memnun oldum." Swain'le tokalaştı, sonra elini Lily'ye uzattı ve Lily'nin tokalaşmayı kabul etmekten başka çaresi yoktu. Elini sıkıca kavramaya çalıştı ve bırakıp ellerini ceplerine sokmadan önce hızlıca bir kez salladı.

Damone ona uzun, okunamayan bir bakış attı ama hiçbir şey söylemedi ve gitti. Onun yokluğunda içinde bir şeyler biraz rahatlamıştı. Damone kibar olmaktan başka bir şey yapmamıştı ama sanki Damone onda bir tuhafılık sezmiş de ne olduğuna bir türlü karar veremiyormuş gibi bakışlarının sık sık onu delip geçtiğini hissetmişti.

Damone gittikten sonra Lily ve Swain minibüse döndüler ve masrafları aralarında bölüşmeye başladılar. Notları patlayıcıların nereye yerleştirilmesi gerektiğini söylüyordu. Swain ona patlayıcıların nasıl kullanılacağını göstermişti; yapacak bir şey yoktu. Yok etmek her zaman inşa etmekten çok daha kolaydı.

Neredeyse bitti, dedi Swain. İyi misin? Başta neredeyse kaybediyordun.

Demek duygularının onu ele geçirdiğini fark etmişti. Evet, □ dedi, gözleri kuru ve elleri sabitti. Ben hazırım.

Başlıyoruz o zaman. İyi şans getirmesi için seni öperdim ama üst dudağın kıllı.

Sırf bu yüzden, bu gece yatarken bıyık takacağım.□ Yapmak üzere oldukları şey göz önüne alındığında şaka yapmak garip geliyordu, ama bir şekilde mizah onu demirlemişti. Tek umudu, gece olduğunda ikisinin de hâlâ hayatta ve birlikte olmasıydı.

Bu □korkutucu bir düşünce.□ Omuzlarını silkti, sanki gerginliğini atmaya çalışıyordu. Onu incelerken mavi gözleri ölümcül bir ciddiyetteydi. Dikkatli ol. Başına bir şey gelmesine izin verme.□

Burada da aynı.

Saatine baktı. Tamam, acele edelim. Bunların hepsini yarım saat içinde dikmek istiyorum.

Binaya tekrar girdiler ve uzun uzun bakıştıktan sonra zıt yönlere gittiler. İkisi de arkalarına bakmadı.

Swain plan üzerinde odaları numaralandırdığı ve patlayıcıları buna göre işaretlediği için Lily hangi patlayıcının nereye yerleştirileceğini biliyordu. Swain ona patlayıcıları maksimum etki yaratacak şekilde nereye yerleştireceğini göstermişti, ama binaları boşaltana kadar gizli kalmalarını sağlayacak kadar iyi gizlenmişlerdi.

Neredeyse bitti. Tespit edilmekten kaçınmak için herhangi bir girişimde bulunmadan kompleksin koridorlarında yürürken bu düşünce aklından geçip duruyordu. Neredeyse hiç kimse ona dikkat etmedi ve kimse onu sorgulamadı. Sanki sadece kompleksin içinde bulunarak orada bulunmaya hakkı olduğunu kanıtlamış gibiydi. Nervis ve Dr. Giordano ilk olaydan sonra güvenlik konusunda iyice bilinçlenmişlerdi ama diğer herkes için her şey olağan görünüyordu. Zaten hafta sonu olduğu için işgücü de azdı. Orada bulunanlar muhtemelen kendilerini her şeyi göremeyecek kadar işlerine adanmışlardı ya da yorgun ve diğerlerinin çoğu çalışmazken çalıştıkları için kızgındılar. İş gününün sonu yaklaşıyordu ve pek çok insan sadece zaman öldürüyordu.

Neredeyse bitti. Dört uzun ay boyunca tek bir amacı vardı: intikam. Ama bu, Nervis'e karşı kişisel kan davasından daha büyük, daha önemli bir şeye dönüşmüştü. Averill ve Tina'nın başlattığı şeyi, kendisi henüz çocukluk ve ergenlik arasındaki eşikte titrerken ölen genç bir kızın onuruna bitirmek üzereydi.

Lily'nin kendi hayatı on sekiz yaşındayken tuhaf bir hal almıştı ama Zia'nın normal, mutlu bir hayat yaşadığını görmeyi umuyordu: evlenmek, çocuk sahibi olmak, dünya nüfusunun çoğuna ayak uydurmak. Akıntıya kapılanlar, kalabalığa uyanlar, genellikle ne kadar şanslı olduklarının farkında değillerdi. Onlar aittiler. Zia'nın da ait olmasını, kendisinin hiç sahip olmadığı ya da vazgeçmek zorunda kaldığı şeylere sahip olmasını istemişti.

Zia ne kadar özel bir çocuktü! Sanki hayatının kısa olacağını bir şekilde biliyormuş gibi, onu coşku içinde geçirmişti. Her şey onun için bir merak ve neşe kaynağıydı. Söylenebilecek her şeyi söylemeye çalışan bir geveze olmuş, onlar gülmek ve yavaşlamasını söylemek zorunda kalana kadar çılgınca konuşmuştu.

Lily'nin görevi neredeyse sona ermişti. Dr. Giordano'nun deneylerinin ve sonuçlarının dokümantasyonunu tutan dosya dolaplarının arkasındaki duvara bir şarjör yerleştirdi ve Semtex yığınınına bir fünüye yerleştirdi. Yakında bunların hepsi külden başka bir şey olmayacaktı.

Patlayıcıları tüm kayıtların bilgisayar disklerine yüklendiği ve saklandığı ofise yerleştirirken neredeyse bitti diye düşündü. Her bilgisayarın altına küçük bir patlayıcı ve disklerin depolandığı yere de daha büyük bir patlayıcı yerleştirdi. Her şey gitmeliydi. Dr. Giordano'nun araştırmasından geriye hiçbir şey kalmamalıydı.

Swain doktorun ofisi ve canlı virüsün saklandığı iki laboratuvarla ilgileniyordu. Ne yazık ki burası aynı zamanda aşının geliştirildiği alandı.

Lily aşı sürecinin bir şekilde kurtarılabılmesini diliyordu, çünkü bir yıl kadar sonra aşıya çok ihtiyaç duyulabilirdi. Yapabilecekleri hiçbir şey yoktu, Dr. Giordano'nun araştırmasının bu kısmını korumalarının hiçbir yolu yoktu. Sadece zamanı geldiğinde, başka bir laboratuvarın da aynı şey üzerinde çalıştığını ve bu işe el atabileceğini umuyordu.

Uzun, dik merdivenlerden bodruma indi ve yıkımın tamamlandığından emin olmak için en büyük patlayıcıları kritik duvarların altına yerleştirdi. Tekrar yukarı tırmandığında nefes nefese kalmış ve kalbi küt küt atmaya başlamıştı.

Artık kendine hâlâ gücünü toparladığını söyleyemiyordu. Hiç şüphesi yoktu: herhangi bir efor onu nefes darlığına itiyordu. Nefes darlığının daha da kötüleşip kötüleşmediğini anlayamıyordu ama gerçekte yüzleşti: gücü yettiğinde bir yerlerde iyi bir kalp uzmanı bulmalı ve o sinir bozucu kapakçığı tamir ettirmeliydi.

Bundan sonra yapacaklarının çoğu Rodrigo Nervi'ye bağlıydı. Fransa'dan ayrılmak zorunda kalacaktı; buna hiç şüphe yoktu. Aslında Avrupa'yı da terk etmeliydi. Swain sonrası hakkında bir şey söylememişti, o da söylememişti. Önce sonrasının olup olmadığını görecektlerdi. Kendi başına bir gelecek hayal etmeye çalıştı ve yapamadı. Şu anda kendini ne zaman görse Swain'le birlikteydi.

Nereye gitmesi güvenli olurdu? Güney Amerika'ya değil, Birleşik Devletler'e dönmek de ikisi için güvenli olmazdı. Belki Meksika ya da Kanada. Bu olabilir.

onları eve yakın bir yere götürmek. Jamaika da bir olasılıktı. Swain soğuk havayı sevmeydi, bu yüzden Swain'in Kanada'yı seçeceğini sanmıyordu, gerçi ilk tercihi orası olurdu. Belki de yazı Kanada'da geçirip kışı daha güneyde geçirebilirlerdi.

Laboratuvar önlüğü giyen ve elinde kalın bir defter taşıyan telaşlı görünümlü bir adam başını sallayarak yanından geçti. Pencereden dışarı baktığında güneşin batmakta olduğunu gördü; kısa Aralık günü neredeyse bitmek üzereydi. Zamanlamaları iyiydi; günün bu saatinde herkes evini düşünüyordu.

Suçlamaların hepsi, hiçbir sorun ya da kimsenin müdahalesi olmadan yerleştirilmişti. O kadar kolay olmuştu ki neredeyse korkutucuydu.

Dr. Giordano'nun ofisine doğru ilerledi. Swain zaten oradaydı, ofisteki rahat koltukta oturmuş bir fincan kahve içiyordu. Dr. Giordano sürahiyi gösterdi. Lütfen, buyurun, dedi. Kahve boğazınıza iyi gelecektir.□

Merci,□ dedi. O kadar çok öksürmüştü ki boğazını tahriş ettiği kesindi. Sıcak kahvenin ilk yudumu zarlarını yatıştırdı ve neredeyse zevkle iç geçirdi.

Swain doktora kesin bir sorununuz olduğunu söylüyordu. Kimse bize ne yaptığımızı sormadan ya da telaşlanmadan suçlamaları yerleştirdik. Farkındalık ilk savunmanızdır ve adamlarınız işlerine o kadar dalmışlar ki başka hiçbir şey düşünmüyorlar.□

Ama bilim adamları böyledir, □ diye itiraz etti Dr. Giordano, ellerini İtalyanca bir hareketle kaldırarak. Ne yapabilirim ki? Onlara çalışmaları hakkında düşünmemelerini mi söyleyeyim?

Swain başını salladı. Bariz çözüm, tamamen elektroniğe bel bağlamak yerine içeride bilim adamı olmayan □eğitimli güvenlik personeli □insanlar bulundurmaktır. İkisine de sahip olmalısınız. Güvenlik şirketinizin bunu önermemesine şaşırdım.

Ama yaptılar. Buradaki işimiz o kadar hassas ki, bu virüslerle ilgili almamız gereken güvenlik önlemlerini anlamayan kişilerin komplekste bulunmamasını tercih ettim.□

O halde bu, yapmaya karar verdiğiniz bir değiş tokuş. Güvenliğinizde büyük bir boşluk bırakıyor, ama eğer bunun farkındaysanız □□ Swain yapabileceği bir şey olmadığını söylercesine omuz silkti. Önerilerimi size bir rapor halinde sunacağım. İstediklerinizi uygulayın. Şimdi, adamlarınızın suçlamaları tespit edip edemeyeceklerini görmeye hazır mısınız?

Dr. Giordano saatine baktı. Zamanları az. Korkarım bu kısa bir ders olacak.□

Elbette.

Dahili telefon sistemine gittiler ve Dr. Giordano hoparlörleri açan düğmeye bastı. Boğazını temizledikten sonra o öğleden sonra neler olup bittiğini anlatmaya başladı. Lily kompleksin her yerinde çalışanların önce birbirlerine baktıklarını, sonra da tedirginlikle etraflarını incelediklerini hayal etti.

Dr. Giordano saati tekrar kontrol etti. Bu sahte patlayıcılardan herhangi birini tespit edip edemeyeceğinizi görmek için beş dakikanız var. Onlara dokunmayın, sadece beni arayın ve rapor verin.□

Hoparlörü kapattı ve Swain'e sordu, □Bu suçlamalardan kaç tane var?

On beş.□

Saate bakarak beklediler. Ayrılan beş dakika içinde dört çağrı geldi. Dr. Giordano üzgün görünerek içini çekti ve sonuçları hoparlörden duyurdu. Yüzünde □ne yapabilirim? □ ifadesiyle Swain'e döndü.

Lily oturdu ve sanki ağrıyormuş gibi sağ bacağını ovuşturdu. Artık zamanı geldiğine göre hesaplanamaz bir üzüntü hissediyordu. Daha önceki öfkesi ve nefreti düşünüldüğünde, şimdi neden üzgün hissetsin ki? Ama hissediyordu.

Öldürmekten çok yorulmuştu. Bunun bir sonu olup olmayacağını merak ediyordu. Rodrigo Nervi ömrünün sonuna kadar onu arayacaktı; her yabancıya olası bir tehdit olarak bakmak zorunda kalacak, toplum içinde asla rahat edemeyecekti.

Swain ayağa kalktı. Onlara bomba tehdidi tatbikatından bahsetmemişsin. Bence bu iyi. Halkınız oldukça habersizdi, bakalım onları biraz daha harekete geçirebilecek miyim? İnterkom sistemini işaret etti ve Dr. Giordano gülümseyerek eliyle izin verdi. Swain hoparlörü tekrar açtı ve kaba Fransızcasıyla acilen şöyle dedi: □Patlayıcılar gerçek! Bir hata oldu! Çıkın, çıkın, çıkın!

Döndü ve Dr. Giordano'yu hızla kapıdan çıkarmaya başladı. Arkalarında Lily botundan tabancasını almaya başladı ama Swain omzunun üzerinden baktı ve başını sertçe salladı. Minibüsü hareket ettirin, □ diye bağırdı.

Bunu daha önce düşünmediklerine inanamıyordu. Minibüs binaya çok yakın park edilmişti. Eğer onu daha güvenli bir mesafeye çekmezse, ulaşimleri olmayacaktı. Swain bunu yapamazdı çünkü anahtarlar ondaydı ve o zaten cebinden uzaktan kumandanın pillerini çıkarmakla meşguldü, hızlı bir şekilde hareket ederken onları takmaya çalışıyordu.

İnsanlar çeşitli odalardan ve laboratuvarlardan aceleyle çıkıyorlardı, yüzlerinde şaşkınlık vardı. Bir kadın □Ne oldu? □ diye sordu. Bu bir şaka mı?

Hayır, □ dedi Lily kısaca. Acele et!

Kapıdan çıktıklarında, Dr. Giordano'nun yararlanması için, □ Minibüsten bir şey almalıyım,□ dedi ve araca doğru koştu.

Belli ki onun bu hareketini kendilerinin yapması gereken bir şey olarak algılayan laboratuvar çalışanları, trene binmek yerine kendi araçlarına doğru koşmaya başladılar. Bu olağandışı hareketliliği gören kapıdaki muhafızlar, elleri silahlarının kabzalarında, kılıflarında ama bir saniye içinde çekmeye hazır bir şekilde küçük binalarından dışarı çıktılar.

Lily minibüsü çalıştırdı ve hızla park yerinden çıkardı. Dr. Giordano ona şaşkınlıkla baktı ama Swain bir şeyler söyledi ve işçilerin ne yaptığını işaret ederek dikkatini dağıttı, aynı zamanda hızlı adımlarla daha güvenli bir mesafeye doğru yürüyor ve Dr. Giordano'yu da yanında götürüyordu.

Minibüsü Swain ile muhafızların arasına çekerek görüşlerini engelledi ama aynı zamanda onları yaklaşan patlamadan biraz koruyacak şekilde konumlandırdı. Araçtan indiğinde Swain'in şöyle dediğini duydu: □Sence herkes bu kadar mı?

Dr. Giordano, "Bilmiyorum," diye cevap verdi. Bugün pek fazla kişi çalışmıyordu, ama kaç kişi çalışıyordu?

Swain makul bir şekilde sordu ve Lily'yi şaşırtarak dönüp uzaktan kumandayı ona uzattı.

Bu onuru sana bırakıyorum, dedi.

Cihazı test ederken onu izlemiş ve nasıl çalıştığını ona açıklamıştı ama neden plandan sapıyordu? Soracak zamanı yoktu, çünkü Dr. Giordano zaten şaşkın görünüyordu. O soru soramadan ya da telaşa kapılmadan önce cihazı çalıştırdı. Açık olduğunu gösteren küçük yeşil bir ışık yandı ve patlaticılara radyo sinyali gönderen düğmeye bastı.

Derin, boğuk bir ses duyuldu; ardından kıyamet koptu.

Kompleksin bazı bölümleri havaya uçtu ve dışarı çıktı, patlamanın sarsıntısı onlara bir darbe gibi çarptı. Kara duman ve alevler yükseldi ve tepelerinde kara bir enkaz bulutu yayıldı. İnsanlar çığlık atıyor, eğiliyor ve kendilerini ellerinden geldiğince koruyorlardı. Uçan camlar birkaç kişiyi ok gibi delip geçti. Bir adam, bir devin fırlattığı taşlar gibi üzerlerine yağın enkaz parçalarının altında kaldı.

Dr. Giordano yüzünde dehşet dolu bir ifadeyle Swain'e döndü. Lily silahına uzandı ama Swain elini tulumunun içine sokmuştu bile. Büyük H & K'yi çıkardı, doğrudan Dr. Giordano'nun göğsüne dayadı ve tetiği iki kez çekti. Dr. Giordano yere yığıldı, çoktan ölmüştü.

Swain hızla hareket ederek Lily'yi minibüse doğru itti. Lily sürücü koltuğuna tırmandı ama Swain itmeye devam edince Lily yolcu koltuğuna geçti, Swain de direksiyona geçti. Motor hâlâ çalışıyordu. Kapıyı çarptı, aracı vitesine taktı ve korumalardan biri yanlarından koşarak geçerken ilerlemeye başladı. Diğer küçük binalarında telefonla konuşuyor, ahizeye çılgınca bağıırıyordu. Kapıdan çıktıklarında hâlâ telefonla konuşuyordu.

Telefon aldığında Damone Rodrigo'nun ofisindeydi. Rodrigo telefonu açtı ve zeytin rengi teni garip bir kül rengine döndü.

Damone ayağına kalktı. Rodrigo telefonu kapattığında, "Ne oldu?" diye sordu.

Rodrigo'nun başı öne eğilmiş, omuzları çökmüştü. Laboratuvar yok edildi, □ dedi kısık sesle. Patlayıcılar. Vincenzo öldü.□ Yavaşça başını kaldırdı, gözlerinde dehşet belirmişti. Komplekse götürdüğünüz güvenlik danışmanları tarafından öldürüldü.

Damone birkaç derin nefes aldı. Sonra sessizce şöyle dedi: □Bu virüsü salmana izin veremezdim.□

Rodrigo gözlerini hızla kırıştıtararak kelimelere başka bir anlam vermeye çalıştı. Ama sözcükler aynı kaldı ve Damone orada çok sakin bir ifadeyle durdu. Ne yapacaklarını biliyor muydunuz?

Bunu yapmaları için onlara para verdim.

Rodrigo sanki dünya ekseninden kaymış, gerçek sandığı hiçbir şeyin aslı astarı yokmuş gibi hissetti. Kör edici bir berraklık anında, biliyordu. İlk patlamanın arkasında sen vardın. Joubran'ları sen kiraladın!

□Ne yazık ki Vincenzo onun çalışmasını kopyalamayı başardı, bu yüzden daha sert önlemler almak zorunda kaldım.□

Senin yüzünden babam öldü!" Rodrigo kükreyerek ayağına fırladı ve her zaman masanın çekmecesinde duran silaha uzandı.

Damone daha hızlıydı, kendi silahı da eline çok daha yakındı. Hiç tereddüt etmedi. Tetiği üç kez çekti, Rodrigo'nun göğsünde iki delik açtı ve kafasına da bir kurşun sıktı. Kardeşi masanın üzerine yığıldı, sonra yere düşerek çöp sepetini devirdi.

Damone elini yanına bıraktı ve yüzünden bir damla yaş süzüldü.

Ağustos ayında başlattığı olaylar yüzünden bu noktaya gelmişti. Derin bir nefes aldı ve gözlerini sildi. Cehenneme giden yol gerçekten de iyi niyetlerle döşenmişti. Tek istediği o virüsün yok edilmesiydi. Babasının onu serbest bırakma planlarını gerçekleştirmesine izin veremezdi.

Giselle, onun harika, cesur, kırılgan Giselle'i, gribe yakalanmış olsaydı asla hayatta kalamazdı. Daha bir yıl önce böbrek nakli olmuştu ve bağışıklık sistemini baskılayan ilaçlar almak zorundaydı ve aşı bile onu kurtaramazdı. Ona çocuk veremeyeceği ve genel olarak İtalyanlar için ailenin ne kadar önemli olduğunu bildiği için teklifini kabul etmekte isteksiz davranmıştı ama sonunda onu ikna etmişti. Onu ifade edebileceğinden, kendisine bile açıklayabileceğinden çok daha fazla seviyordu. Onun için virüsü yok etmek üzere adımlar atmıştı.

Babasının ilk patlamayı kimin yaptığını öğreneceğini hiç düşünmemişti ve Salvatore Nervi'ye karşı gelenlere bir ders olsun diye Joubran'ların ve kızlarının idam edildiğini öğrendiğinde yüreği ağzına gelmişti.

Ama Joubran'ların bir arkadaşı vardı, bu Lily Mansfield'di ve onların ölümü onu babasını mezara koyacak bir intikam arayışına itmişti.

Joubran'ların □ görevini tamamlamak için mükemmel bir seçim olmuştu. George Blanc'ın yardımıyla □ Damone

Kız buluşma talep ettiğinde neredeyse paniğe kapılmıştı ama Blanc'a yaptığı acil bir telefon onu Damone'un yerine gelmeye ikna etmişti □ onu ve arkadaşını kompleksin içine sokmak için bir plan yapmıştı.

Onu, babasını öldüren kadını gerçekten gördüğünde hissedeceklerine hiç hazırlıklı değildi. Bir an için onu öldürmek, kendisinin neden olduğu acı yüzünden onu cezalandırmak istemişti. Şundan emindi ki □ Charles Fournier □ kılık değiştirmiş bu kadındı, ama o kadar iyi bir kılık değiştirmişti ki şaşırmış ve işin içinde üçüncü bir kişi olmadığından emin olamamıştı. Ama kasıtlı olarak onu kendisiyle tokalaşmaya zorlamıştı ve o ince, kadınsı eli elinin içinde hissetmek onu ikna etmişti.

Böylece görevi tamamlamış □ ve bunu yapması için ona bir milyon Amerikan doları ödemeye zorlamıştı. Adam ödemeyi yapmaya niyetli değildi ama kadın peşin ödeme konusunda ısrar ederek onu alt etmişti.

Onun patlamada ölmüş olmasını diledi. Belki de ölmüştü; Vincenzo'dan başka ölen olup olmadığını henüz bilmiyordu. Ama canlı kurtulmuş olsaydı, ateşkes ilan ederdi. Lily Mansfield Nervi örgütünden kurtulmuştu. Onun neden olduğu bir olaya tepki göstermişti ve yokuş aşağı yuvarlanan bir kartopunun çığa dönüşmesi gibi, işler bu noktaya kadar gelmişti.

Kardeşini öldürmüştü. Ölümsüz ruhu belki de bu yüzden lanetlenmişti ama virüsü yok ederek kurtardığı hayatların terazide tartılacağını düşünüyordu. Ve Giselle'i kurtarmıştı.

Damone kapıya doğru adım attı. Silah sesleri elbette duyulmuştu ama içeri kimse girmemişti. Kapıyı açtı ve hemen dışarıda duran, yüzlerinde belirsiz ifadeler olan birkaç gergin adam gördü. Kapıya baktı.

ve Rodrigo'nun adamı Tadeo'nun yüzünü seçti. Rodrigo öldü, □ dedi nazikçe. Tüm operasyonların kontrolünü ben üstlendim. Tadeo, lütfen kardeşimin cesedine gereken saygının gösterildiğinden emin olur musun? Onu eve götüreceğim, babamın yanına gömeceğim.

Yüzü solgunlaşan Tadeo başını salladı. İşlerin nasıl yürüdüğünü biliyordu. Damone'un adamı olabilirdi ya da ölebilirdi.

Yaşamayı seçti. Diğer adamlara sessiz bir şeyler mırıldandı ve onlar da Rodrigo'nun cesediyle ilgilenmek üzere ofise girdiler.

Damone gitti içine başka bir oda ve yerleştirildi Ara. □ Mösyö Blanc. Bitti. Bana olan hizmetiniz sona erdi.

Lily, Swain'in otel odasında eşyalarını hızla toplarken
□Neden Yunanistan? □ diye sordu.

Sıcak olduğu için ve bizi alabileceğim ilk uçak olduğu için.
Pasaportunuz yanınızda mı?

Birkaç.□

Yaptığı şeyi bıraktı ve ona garip bir şekilde şefkatli bir gülümseme verdi. Gerçek adın. Biletinizi bu isimle almıştım.

Yüzünü buruşturdu. CIA'e karşı da tetikte olması gerektiğini unutmamıştı ama şimdiye kadar bu konuda radara yakalanmamış gibi görünüyordu. Bugün olanlardan sonra bunun böyle devam edip etmeyeceğini kimse tahmin edemezdi. Televizyonu aç. Bakalım haberlerde bir şey var mı?

Ya patlamayla ilgili sessiz kalınıyordu ya da haber rotasyonunda haberi kaçırmışlardı ve başka bir bölümü bekleyecek zamanları yoktu. Swain belboy çağırmak yerine valizlerini kendisi aşağı indirdi ve otelden çıkışlarını yaptı.

Arabaya bindiklerinde Lily, □Evime gitmeliyiz, □ dedi. Minibüsü otelden birkaç blok ötede bırakmışlar ve yolun geri kalanını yürümüşlerdi.

Swain ona inanmayan bir bakış attı. Bunun ne kadar süreceğini biliyor musun?

Zia'nın fotoğraflarını almalıyım. Ne zaman dönebileceğimi ya da dönüp dönemeyeceğimi bilmiyorum, bu yüzden onları geride bırakmayacağım. Eğer uçağımızı kaçıracağımızı görürsem, arayıp rezervasyonları iptal ettireceğim ve bir sonraki uçağa yer ayırtacağım.

Belki başarabiliriz, □ dedi yüzünde şeytani bir sırıtışla ve Lily kendini hayatının yolculuğuna hazırladı.

Apartmana tek parça halinde varabildiler ama Lily yolun büyük bölümünde gözlerini kapalı tuttu ve gıcırdayan frenler ve patlayan kornalar ne kadar yakın olursa olsun gözlerini açmadı. Adam durduğunda, "Bir dakika sürmez," dedi.

Seninle geliyorum.

Adam arabadan inip kapıyı kilitlerken kadın ona kuşkulu bir bakış attı. Ama caddeyi kapatıyorsun. Ya biri geçmek isterse?

O zaman bekleyebilirler.

Sol eli Lily'nin sırtında, sağ eli de tabancasının kabzasında, onunla birlikte merdivenleri tırmandı. Lily kapının kilidini açtı ve Swain önce içeri girdi.

ve ışık düğmesini çevirdi, kimsenin onları beklemediğinden emin olana kadar tabancasıyla sağdan sola doğru taradı.

Lily içeri girdi ve kapıyı kapattı. Silahlarımızı burada bırakabiliriz. □ Dolaptan bir kilit kutusu çıkardı. Burası bir yıllığına kiraya verildi ve benim sekiz ayım kaldı.

İkisi de silahlarını kutuya koydular, o da kutuyu kilitledi, sonra tekrar dolaba koydu. Silahları kontrol edilen bagajlarına koyabilir, demonte edip kilitli bir kutuya koyabilir, havayolu şirketine beyan edebilir ve belki de diğer tarafta onları toplamakta sorun yaşamayabilirlerdi, ama işlerin bu kadar sorunsuz gideceğinden şüpheliydi. Gideceği yere vardıktan sonra silah edinmek, yanına bir tane almaya çalışmaktan her zaman daha kolaydı. Ayrıca, havayolu personelinin kendilerine özel bir ilgi göstermesini de istemiyorlardı.

Zia'nın fotoğraflarını alıp çantasına ekledi ve kapıdan çıktılar. Merdivenlerden inerlerken Swain sırtarak, □Bu bir rahibeden aldığın yatak mıydı?

Lily kıs kıs güldü. Hayır, daireyle birlikte geldi.

Rahibe hikayesine bir dakika bile inanmadım.

Arabayı deli gibi sürmesine rağmen, uçağa yetişmek için havaalanına zamanında varamayacakları belli olmuştu. Lily arayıp rezervasyonlarını iptal ettirdi ve başka bir uçuş için yeni rezervasyonlar yaptırdı ve bundan sonra adam ara sıra ayağını gaz pedalından çekti, bu yüzden Lily gözlerini açık tutmaya cesaret etti.

Neden Dr. Giordano'yu vurdun?" diye sordu, onun yerine trafiği izliyordu, çünkü adamın plandan sapmış olması onu rahatsız etmişti. Kadının duygusallaştığı o anı fark etmiş ve atışta hata yapabileceğinden mi korkmuştu?

Bu konunun ne zaman gündeme geleceğini merak ediyordum, □ diye mırıldandı ve içini çekti. Bunu yaptım çünkü senin için kişiseldi ve sonrasında hissedeceğini bildiğim suçluluk duygusuna ihtiyacın yoktu.□

Salvatore Nervi'nin de kişisel bir hit olduğunu belirtti. Onunla ilgili zerre kadar suçluluk hissetmiyorum.

Bu farklıydı. Ne yaptığını öğrenmeden önce Dr. Giordano'yu gerçekten seviyordun. Onu öldürmek seni incitebilirdi.

Muhtemelen haklıydı, diye düşündü başını koltuk başlığına yaslayarak. Salvatore'a suikast düzenlerken, her şeyi bastırarak kadar büyük bir acı dalgasına kapılmıştı. Ama o günle bugün arasında yeniden gün ışığını bulmuştu; her nasılsa Dr. Giordano'yu öldürmek güneşin bir kısmını karartmış olmalıydı. Bunu anlamamıştı. Giordano doğru bir vuruştı, belki de en doğrusu □ama bunu yapmadığı için memnundu. Bu memnuniyet onu hem şaşırtıyor hem de üzüyordu. Üstünlüğünü mü kaybediyordu ve Swain bunu fark etmiş miydi? Bu yüzden mi yapmıştı?

Uzandı ve onun elini tuttu. Bu konuda endişelenmeyi bırak. Bitti.

Bitmişti. Bitti. Bitmişti. Sanki bir kapı arkasından kapanmış, geçmişini mühürlemiş gibi hissediyordu. Swain ile Yunanistan'a gitmek dışında, bundan sonra ne yapacağına dair hiçbir fikri yoktu. Hayatında ilk kez başıboş kalmıştı.

Havaalanına ulaştılar ve Mercedes'i kiralama şirketine teslim ettiler, ardından bilet gişesine gidip check-in yaptılar. Uçuşlarından önce öldürmeleri gereken birkaç saatleri vardı ve ikisi de acıkmıştı, bu yüzden havaalanı restoranlarından birine girdiler. Girişi izleyebilecekleri arka taraftaki kabinlerden birini seçtiler,

Gerçi giriş işlemleri tamamen olaysız geçmişti. Kimse onları alıkoymaya çalışmamıştı; kimse Lily'nin adını duyunca gözünü bile kırpmadı. Bu sinir bozucuydu.

Restoranın duvarlarında birden fazla televizyon vardı, böylece müşteriler yemeklerini yerken haberleri, spor karşılaşmalarını ve hava durumunu takip edebiliyorlardı. İkisi de □Nervi□ ismini duyduklarında başlarını kaldırıp baktılar.

Damone Nervi, bu akşam geç saatlerde Nervi mülklerinden birini harap eden patlamanın ağabeyi Rodrigo Nervi'nin ölümüyle sonuçlandığını duyurdu. Kardeşler bir aydan kısa bir süre önce babaları Salvatore Nervi'yi kaybetmişlerdi. Damone Nervi tüm Nervi holdinglerinin liderliğini üstlendi. Rodrigo Nervi'nin ölümüne neden olan patlamanın hatalı bir gaz hattından kaynaklandığı düşünülüyor. Yetkililer soruşturmayı sürdürüyor.

Lily ve Swain birbirlerine baktılar. Rodrigo orada değildi, □ diye tısladı.

Biliyorum. Düşünceli görünüyordu. Orospu çocuğu. Sanırım bir darbe oldu.

Lily de aynı fikirdeydi. Damone belli ki Rodrigo'yu öldürmek ve cinayete kaza süsü vermek için bir fırsat yakalamıştı. Bu bir dürtü olmalıydı, laboratuvarın yok edilmesiyle aniden verilmiş bir karar. Ama Damone'un zeki, Midas dokunuşuna sahip biri olduğu düşünülüyordu; sonuç kolayca kendi ölümüyle sonuçlanabilecekken, bu kadar düşüncesizce hareket eder miydi?

Diğer tek olasılık Rodrigo'nun ölümünün hiç de bir dürtü olmamasıydı. Ve bu da ancak □□Tanrım,□ diye ağzından kaçırdı. Her şeyi o planladı.

Üç hafta sonra Lily öğleden sonra uykusundan uyandığında Swain'in terasta, bir yerlerden bulup getirdiği uydu telefonuyla öfkeyle konuştuğunu duydu, Kahretsin Frank, hayır. Hayır. Siktir et, hayır. Tamam, tamam. Tamam dedim ama hoşuma gitmedi. Bana borçlusun, hem de çok. Evet, bana borçlusun dedim, o yüzden haklı olduğundan emin olsan iyi edersin.☐ Telefonu kapattı ve terasın alçak duvarına doğru yürüdü, ellerini kalçalarına dayayıp mavi Ege'ye baktı.

Yataktan kaydı ve çift kapıdan terasa çıktı, onun arkasından yürüdü ve kollarını beline doladı. Başını onun çıplak sırtına yasladı ve sıcak kürek kemiğini öptü. Sonunda Frank'le konuşabildin mi? ☐ Frank onun araba kazası geçiren arkadaşıydı. İki hafta önce Frank yoğun bakımdan çıkarılıp normal bir hastane yatağına yatırılmıştı ama belli ki rahatsız edilmemesi konusunda kararlı olan biri tarafından korunuyordu. Bir gün önce de bir rehabilitasyon merkezine nakledilmişti ama Swain'in ses tonuna bakılırsa ilk konuşmaları pek de hoşuna gitmemişti.

☐Sert kafalı orospu çocuğu,☐ diye homurdandı ama kızın ellerinden birini yakalayıp göğsüne bastırdı.

Sorun ne?

Benden yapmak istemediğim bir şeyi yapmamı istiyor.☐

Mesela?

☐Sevmediğim bir işi kabul etmek.☐

Bu hoş bir haber değildi. Yunanistan'da, Evvoia adasında geçirdikleri üç hafta boyunca, kendilerini cennet gibi hissettiren tembel bir rutinin içine girmişlerdi. Gündüzler genellikle bulutluydu ama Paris'tekinden kesinlikle daha sıcaktı, yüksekler genellikle yetmişlere ulaşıyordu. Geceler soğuk oluyordu ama bu

yatakta kucaklaşmak için çok daha iyiydi. Bugün neredeyse mükemmeldi, gün boyu güneşliydi ve o kadar sıcaktı ki Swain günün çoğunda üstsüzdü. Şimdi güneş batıyordu, sıcaklık bir kaya gibi düşecekti ama sadece birkaç dakika daha rahattılar.

Seviştiler; geç saatlere kadar uyudular; istedikleri zaman yemek yediler; kasabada gezintiye çıktılar. Liman kenti Karystos'un yukarısındaki dağ yamacında, muhteşem deniz manzaralı bir evde kalıyorlardı. Lily eve aşık olmuştu, parlak mavi panjurları ve huzurlu havasıyla sade beyaz bir evdi bu. Onunla sonsuza dek orada kalabilirdi ama bu cennet gibi ortamın eninde sonunda sona ereceğini biliyordu.

Belli ki bu iş beklediğinden daha erken bitecekti. Eğer Swain istemediği bu işi kabul ederse □ve Frank de belli ki kabul etmesi için onu zorluyorsa □adadan ayrılması gerekecekti. Elbette onsuz da burada kalabilirdi ama asıl soru şuydu: İstiyor muydu? Daha da büyük bir soru, onunla birlikte gitme seçeneğinin olup olmadığıydı. Hâlâ geleceği konuşmamışlardı; şimdiki zaman o kadar keyifliydi ki, günlerin akıp gitmesine izin vererek tadını çıkarıyordu.

Eğer işi kabul edersen, nereye gitmek zorunda kalacaksın?

Henüz bilmiyorum.

O zaman istemediğini nereden biliyorsun?

Çünkü ben burada olmayacağım.□ Kollarının arasında döndü ve onu alnından öptü. Gitmek istemiyorum.

O zaman yapma.

Frank şu "benim için yap" anlaşmalarından birini yapıyor.

Bunu kendi başına yapamayacağı çok açık. Rehabilitasyonda ne kadar kalacak?

En az bir ay, dedi ve normale dönmesinin ne kadar süreceğini sadece Tanrı bilir.□

İş kabul edersen, ne kadarlığına gideceksin?

Adam sessizdi ve kadının kalbi sıkıştı. Uzun bir süre sonra. Seninle gelebilirim, □ diye teklif etti, ama öyle bir niyeti yoktu. Eğer onu yanında istiyorsa, bunu söylerdi. Elbette istiyordu, değil mi? Her gün, günde birkaç kez □Seni seviyorum□ diyordu. Bunu onunla birlikte olmaktan aldığı bariz zevkle, ona gösterdiği ilgiyle, ona dokunma şekliyle gösterdi.

Yapamazsın, □ dedi sonunda. Eğer onu alırsam, bu bir seçenek olmayacak.□

Bu kadardı o zaman. Ne zaman karar vermek zorundasın?

Birkaç gün içinde. En azından şimdi değil."□ Çenesini kavradı ve yüzünü yukarı çevirdi, büyüyen alacakaranlıkta sanki ezberlemeye çalışıyormuş gibi yüz hatlarını inceledi. Mavi gözlerinin niyeti karanlıktı. Bunu yapabileceğimi sanmıyorum, □ diye fısıldadı. Buradan ayrılmak istemiyorum.

O zaman yapma, □ dedi basitçe ve adam güldü.

Keşke o kadar kolay olsaydı. Frank reddedilmesi zor bir adam.

Sana karşı bir şey mi var?

Güldü ama sesi mizahi olmaktan çok alaycıydı. Öyle değil. O sadece şu ikna edici insanlardan biri. Ve bunu itiraf etmekten nefret ediyorum ama ona tanıdığım diğer tüm erkeklerden daha çok güveniyorum.

Sıcaklık sonunda onu alt etti. Hadi içeri girelim. Kabul etmeyebileceğim bir iş için endişelenmektense yapmayı tercih edeceğim birkaç şey düşünebilirim.□

Bundan bir daha söz etmedi ve etmediği için Lily de konuyu kapattı. Dereotu ve kapari ile pişirilmiş yeni patates, zeytinyağında beyaz peynir, ekmek ve Boutari şarabından oluşan basit bir akşam yemeği için içeri girdiler. Her gün gelip onlara yemek pişirmesi için kasabadan Hrisoula adında bir kadın tutmuşlardı; ilk başta Yunan geleneğine göre büyük akşam yemekleri hazırlamak istemişti ama geceleri daha hafif yemek yemeyi tercih ettiklerini ona kabul ettirmişlerdi. Bu hoşuna gitmemişti ama razı oldu. Bir kere bu, eve daha erken bir saatte gidebileceği ve uzun akşam yemeğinin tadını kendi ailesiyle birlikte çıkarabileceği anlamına geliyordu.

Evde televizyon yoktu ve ikisi de televizyonu özlememişti. Orada bulundukları üç hafta içinde Swain iki kez gazete almıştı. Dışarıdan müdahale olmaması tam da ihtiyacı olan şeydi; baskı olmadan, arkasını kollamadan sadece kendi olma şansı. Sıcak günlerde terasta saatlerce oturup güneş ışığını içine çekerek ruhunun iyileşmesine izin veriyordu. Zia'nın fotoğraflarından birini yatak odasında görebileceği bir yere koymuştu ve bir gün sonra Swain cüzdanından çocuklarının fotoğraflarını çıkarıp Zia'nınkilerin yanına koymuştu. Chrisoula üç çocuğun da kendilerinden olduğunu düşündü ve onu bu fikrinden vazgeçiremediler, zaten bu o kadar da kolay olmayacaktı çünkü ikisi de Yunancayı iyi bilmiyordu ve Chrisoula'nın İngilizcesi de pek iyi değildi. Sonunda çoğu konuda iletişim kurmayı başardılar, ancak bu bir çabaydı.

O gece, Swain'in yakında gideceğini bildiğinden, Zia Lily'nin aklından çıkmıyordu. Bazı günler böyleydi, anılar her fırsatta onu pusuya düşürüyordu ama artık ağlamadan geçirdiği günler de oluyordu. Ve düşündüğü için

Swain'in tek d    nebildiği Şeyin  ocukları olduğu g nler olup olmadığını merak etti.

"Onları  zlemiyor musun?" diye sordu.  Chrissy ve Sam'i mi?

O kadar  ok acıtıyor ki,   diye cevap verdi. Bunu hak ettiğimi d    n yorum.

Onun  ocukları i in su luluk duyduğunu biliyordu; sadece bu su luluğu benimsediğini fark etmemişti. O sa  tiŐ rt n  giymek yerine neden onlara daha yakın bir yere taŐınmıyorsun?  ocukluklarının  oğunu ka ırdın, ama bu yetiŐkinliklerini de ka ırman gerektiği anlamına gelmez. Bir g n dede olacaksın. Kendinizi torunlarınızdan uzak mı tutacaksınız?

Şarap bardağını evirip  evirerek d Ő nceli d Ő nceli baktı. Onları daha  ok g rmek isterim. Sadece onların beni daha fazla g rmek isteyip istemeyeceklerini bilmiyorum. Onları g rd Ğ mde arkadaş canlısı oluyorlar, beni seviyorlar ama belki de bunun nedeni hayatlarının periferisinde olmamdır. EĞer araya girmeye  alıŐırsam . . . kim bilir?

O zaman onlara sor.

Hızlıca sıııttı. Basit bir sorun i in basit bir cevap, ha? K   k bir  ocuk i in hi bir Şey orada olmak kadar  nemli değildir ve ben onları hayal kırıklığına uğrattım. Acı ger ek bu.

Evet,  yle. Hayatının geri kalanında bunun acı ger ek olarak kalmasına izin mi vereceksin?

Uzun bir s re ona baktıktan sonra Şarabının kalanını i ti ve bardağı masaya bıraktı. Belki de değil. Belki bir g n cesaretimi toplayıp onlara sorarım. 

Zia hâlâ hayatta olsaydı, orada olmamamın imkânı yoktu.□
Bu da başka bir acı gerçektir ve Zia hayatta değil, ama çocukların hayatta. Zia'yı düşünmesi ve Swain'in bunu ona söyleyecek kadar uzun süre burada olmayabileceği dışında, bu konuda neden ona yüklendiğini bilmiyordu. Bu konuyu daha önce de konuşmuşlardı, ama onun kafasına girmemiş gibiydi □ya da yaptığı hataların o kadar farkındaydı ki çocuklarından uzak durarak kendini cezalandırıyordu. Onun hakkında daha fazla şey öğrendikçe, ikincisinden daha fazla şüpheleniyordu.

Pekâlâ, dedi alaycı bir gülümsemeyle. Bunu düşüneceğim.□

Yıllardır bunu düşünüyorsun. Ne zaman bir şeyler yapacaksın?

Gülümseme kahkahaya dönüştü. Tanrım, bir kaplumbağa kadar kötüsün.

Kaplumbağalar nag?

Eski bir deyişe göre, eğer bir kaplumbağa sizi ısırırsa, gök gürültüsünü duyana kadar gevşemezmiş.□

Başını öne eğdi. Buraya geldiğimizden beri gök gürültüsü duyduğumu sanmıyorum.

Yapmadığımı biliyorum. Tamam, söz veriyorum çocuklarımı arayacağım.

Ve □?

Onlara kötü bir baba olduğumu bildiğimi söyle, ama onları daha sık görürsem bundan nefret edip etmeyeceklerini sor □ Doğru cevabın bu olduğundan emin değilmiş gibi bunu bir soru haline getirdi, ama mavi gözleri dans ediyordu.

Sahne alan bir çocuğu alkışlayan biri gibi ellerini çırdtı.

Şimdi yüksek sesle gülüyordu, ayağa kalktı ve kızın elinden tutarak onu kollarına çekti. Bu gece sana özel bir şey gösterecektim, ama sanırım artık hep aynı şeyleri yaşayacaksın.□

Eğer bunun bir ceza olduğunu düşünüyorsa, hedefinden çok uzaktaydı. Lily yüzünü onun omzuna bastırırken gülümsemesini gizledi. Onu o kadar çok seviyordu ki, onunla geçireceği zamanın son dakikasına kadar tadını çıkaracak ve arkadaşı Frank'in istediği bu işi kabul edip etmemesi konusunda endişelenmeyecekti. Az önce onunla konuştuğu şeyin bir parçası da bu değil miydi, sevdiğin insanlarla geçirdiğin zamanı en iyi şekilde değerlendirmek, çünkü bu zamanın ne kadar süreceğini bilemezsin?

Onu sevdiğ i ve kaybettiğ i için ne kadar şanssız olduğunu düşünmeyecekti. Bunun yerine, hayatının ona çok ihtiyaç duyduğ u bir döneminde onunla tanıştığı için kendini şanslı sayacaktı.

Ertesi gün de alışılmadık derecede güneşli bir gündü ve sıcaklık geceleri soğ uduğ u kadar hızla ısınıyordu. Nisan ayına gelindiğinde gündüz sıcaklığı doksanları bulurdu; Temmuz ayında ise yüzün üzerine çıkması alışılmadık bir durum olmazdı. Ancak Ocak ayı başındaki hava, özellikle yılın bu zamanındaki Paris'le karşılaştırıldığında, bazen biraz yağmurlu olsa da güzeldi.

Chrisoula onlara otlarla tatlandırılmış ve zeytinyağında kızartılmış et köftelerinden oluşan bir öğle yemeğ i hazırladı ve safranlı pilavla servis etti. Terasta havanın tadını çıkararak yemek yediler. Terasın taşları güneşin sıcaklığını yansıttığı için Lily kasabadan aldığı bol, tüllü beyaz bir elbise giymişti ama ihtiyaç duyarsa diye yanında bir şal vardı. Bileğindeki kılıfı gizleyip gizlemediğ i konusunda endişelenmek zorunda kalmadan istediğini giyebilmeyi seviyordu ve

adanın □ turist modasını coşkuyla benimsemişti. Yerliler muhtemelen Ocak ayında yaz modası giydiği için onun deli olduğunu düşünüyorlardı ama o bunu umursamıyordu. Sandalet giymek istiyordu ve kendisini kadınsı ve kaygısız hissettiren gümüş bir halhal almıştı. Swain gitse bile Evvoia'da kalabileceğini düşündü. Burayı çok sevmişti.

Aniden sordu ve düşüncelerinin günün tembel keyfinden çok farklı olduğunu söyledi. Seni bu işe sokan adam. Adı neydi?

Bay Rogers,□ dedi alaycı bir şekilde gülümseyerek. Adam neredeyse şarabını yudumlayacaktı.

Bana ilk adını hiç söylemedi ama Fred olmadığına emin olabilirsin. Fark etmez; zaten gerçek adının bu olduğundan şüpheliyim. Neden soruyorsun?

Seni izliyordum ve ne kadar genç görüldüğünü düşünüyordum ve ne tür bir piçin bir çocuğa böyle bir işle yaklaşabileceğini merak ediyordum.

Ne olursa olsun işini bitiren türden biri.□

Öğle yemeğinden sonra terastaki şezlonglardan birinde uyukladı ve Swain'in dilinin verdiği inanılmaz zevkle uyandı. Swain, Lily'nin eteğini beline kadar sıyırmış, iç çamaşırını çıkarmış ve başını Lily'nin iki yana açılmış kalçalarının arasına sokmuştu. Lily'nin nefesi kesildi, vücudu zevkten kamburlaşırken bile, □Chrisoula görecekti□□

Swain, □Birkaç dakika önce gitti, □ diye mırıldandı ve iki parmağını yavaşça kadının içine soktu. Bu çifte uyarım altında hızla doruğa ulaştı ve adam pantolonunu gevşetip vücuduyla onu sardığında hâlâ son spazmlarla titriyordu. Penetrasyonu pürüzsüzdü

ve yavaştı, geçen ay pek çok kez seviştikten sonra şimdi mükemmel bir uyum sağlamıştı. şefkatli ve zenliydi, kadın ikinci kez doruğa ulaşana kadar bekledi, sonra derinlere indi ve kendi saliverilmesiyle rperirken kendini orada tuttu.

Açık havada sevişmek harikaydı, diye düşündü onlar kendilerini toparladıktan ve kendisi bir kez daha tamamen giyindikten sonra. Hava teninde ipek gibi hissettirmiş, tepkisini artırmıştı. Tamamen rahatlamış bir halde gerindi ve Swain şarap kadehlerini getirdiğinde ona gülümsedi. Kadın kendininkini aldı ve Swain bacaklarının yanındaki şezlonga oturdu, sıcak eli eteğinin altından kayarak tembelce kalçasını okşadı.

□Hrisoula neden bu kadar erken çıktı? □ diye sordu güzel kokulu şarabı yudumlarken, o kadar uzun süre uyumadığını düşünerek. Chrisoula'nın akşam yemeğini hazırlayacak zamanı olmamıştı.

Bir şey almak için markete gitmek istedi. Sanırım.□ Swain gülümsedi. Ya yle ya da evinin tepesinde bir domuz vardı.

Bazen iletişim kurma çabaları gln sonuçlara yol açsa da Swain bu işe büyük bir hevesle sarıldı.

Muhtemelen.□ Okşayan eli kızın ayak bileğine kadar inmişti. Gümüş halhalla oynadı, sonra ayağını kaldırdı ve bileğine bir öpücük kondurdu. Akşam yemeğinde domuz yiyebiliriz, bakalım çevirimde ne kadar yanılmışım.□

Öğleden sonra ne yapmak istersin?" diye sordu, şarabını bitirip kadehi bir kenara bırakarak. Tek bir kasını bile oynatabileceğinden emin değildi. İki orgazm kemiklerini tereyağı gibi hissettirmişti. O

Yine de böyle muhteşem bir günü boşa harcamaktan nefret ediyordu, bu yüzden eğer Karystos'a gitmek istiyorsa, o da çaba gösterecekti.

Başını iki yana salladı. Hiçbir şey. Belki bir süre kitap okurum. Burada otur ve körfezi seyret. Bileğini okşadı, sonra ayağa kalktı ve teras duvarına doğru yürüdü, orada durdu, ara sıra kendi bardağından bir yudum aldı. Kadın onu izledi, içindeki tüm kadınlar adamın omuzlarının genişliğini ve poposunun darlığını takdir ediyordu, ama özellikle de adamın tembel, seksi yürüyüşünün tadını çıkarıyordu. Chrisoula bile ona karşılık veriyor, flört ediyor ve gülüyordu, üstelik yirmi yaş daha büyüktü. Kız flört ettiğinde genellikle ne söylediği hakkında hiçbir fikri olmamasından bahsetmiyorum bile, yine de bu onu kızın söylediğini düşündüğü şeylere cevap vermekten alıkoymuyordu. Lily'nin de tam olarak ne demek istediği hakkında hiçbir fikri yoktu ama Chrisoula'nın kızarmasından ve vücut dilinden kesinlikle flört ettiğini anlayabiliyordu.

Büyük bir halsizlik hissi kapladı içini ve gözlerinin kapanmasına izin verdi. Çok uykusu vardı, çok rahatlamıştı. ... son kadeh şarabı içmemeliydi ... onu uyutuyordu □

Gözlerini zorla açtı ve Swain'in yüzünde tanımadığı bir ifadeyle onu izlediğini gördü, tetikte ve dikkatliydi, hiçbir mizah belirtisi yoktu.

Aptal, dedi içinden bir ses. Tıpkı Salvatore Nervi'yi yakaladığı gibi yakalanmıştı.

Artık vücuduna yayılan uyuşukluğu hissedebiliyordu. Ayağa kalkmaya çalıştı ama sezlonga yığılmadan önce zar zor oturmayı başardı. Yine de ne yapabilirdi ki? Zaten içinde olan şeyden kaçamazdı.

Swain geri gelip şezlongun yanına çömeldi. Karşı koyma, □ dedi nazikçe.

Kimsin sen?" diye sormayı başardı ama yine de bunu anlayabilecek kadar net düşünebiliyordu. Adam Nervi çalışanı değildi, yani geriye tek bir olasılık kalıyordu. CIA'dendi; ister kara operasyon personelinde biri olsun, ister sözleşmeli bir ajan; sonuç aynıydı. Nervi'ye yardım etme nedeni ne olursa olsun, bu iş bittikten sonra kendi görevini tamamlamıştı. Kız onun oyununa tamamen kanmıştı, ama onun ne kadar iyi bir aktör olduğunu daha önce de fark etmişti ve bu bir uyarı olmalıydı. Ancak o zamana kadar ona çoktan aşık olmuştu.

Sanırım biliyorsun.

Evet.□ Göz kapakları çok ağırdı ve uyuşukluk dudaklarına yayılmıştı. Tutarlı olmak için savaştı. Şimdi ne olacak?

Yüzündeki bir tutam saç okşadı, dokunuşu nazikti. Sen sadece uyu, □ diye fısıldadı. Onun sesinin bu kadar şefkatli çıktığını daha önce hiç duymamıştı.

Acı yok o zaman. Bu iyi bir şeydi. Acı içinde ölmeyecekti. Gerçek miydi? Yoksa her dokunuş, her öpücük yalan mıydı?

Gözleri karardı ya da o öyle olduğunu düşündü. Görme yetisi azalıyor olabilirdi. Gerçektir.

Sonra . . .□ Düşünce akışını kaybetti, geri almak için mücadele etti. Neydi o □? Evet, şimdi hatırladı. Yapacak mısın?

. Zar zor konuşabiliyordu ve onu hiç göremiyordu. Yutkundu, çaba gösterdi: □. . uyurken beni öper misin?

Emin değildi ama onun şöyle dediğini duyduğunu sanıyordu, Elini ona uzatmaya çalıştı ve zihninde uzattı da. Son düşüncesi ona dokunmak istediğiydi.

Swain onun yanağını okşadı ve hafif bir esintinin saçlarıyla flört edişini izledi. Solgun teller sanki canlıymış gibi kıpırdıyor, kalkıyor, geri düşüyor ve tekrar kalkıyordu. Eğildi ve onun sıcak dudaklarını öptü, sonra uzun bir süre elini tutarak oturdu.

Gözyaşları gözlerini yaktı. Lanet olası Frank. Dinlemiyordu, orijinal planından vazgeçmiyordu ve eğer Swain bu işi yapamazsa, Tanrı tarafından yapabilecek birini gönderecekti.

Evet, öyle. Eğer hâlâ bulunması gereken küçük bir köstebek meselesi olmasaydı, Swain ona lanet işiyle ne yapabileceğini söyleyecekti. Ama elinde Blanc'ın Nervi laboratuvarını çökertmeye hazırlandığı o hafta boyunca aldığı kayıt vardı ve Washington'a döndüğünde bununla ilgilenmesi gerekiyordu. Dün öğleden sonra Lily'nin yatak odasında kıpırdadığını duymuş ve Frank'e olan biten her şeyi anlatamamıştı, sadece Dr. Giordano'nun ne yaptığının özünü ve Frank'in Lily ile ne yapmasını istediğine dair kısa bir tartışmayı.

Bu öğleden sonra Chrisoula'yı göndermişti çünkü Lily'yle bir kez daha birlikte olmak istemişti, ona sarılmak ve boşalırken o olağanüstü gözlerine bakmak istemişti, kollarını etrafında hissetmek istemişti.

Artık her şey bitmişti.

Onu son bir kez öptü, sonra da telefon etti.

Çok geçmeden dağın yamacında bir helikopterin kusursuz güm güm güm sesi duyuldu. Üzerine oturdu

Terasın hemen dışındaki düzlükte üç adam ve bir kadın indi. Sessizce ve ustalıkla çalışarak Lily'yi sardılar ve nakil için hazırladılar. Sonra adamlardan biri kadına, □Ayakları getir,□ dedi ve Swain ona doğru döndü.

Ayakları, □ dedi vahşice. O bir kadın, bir şey değil. Ve o lanet olası bir vatansever. Eğer ona saygıdan başka bir şeyle davranırsan, bağırsaklarını deşerim.□

Adam ona dehşetle baktı. □Elbette, dostum. Öyle bir şey demek istemedim.□

Swain yumruğunu sıktı. Biliyorum. Sadece . . . devam et.□

Birkaç dakika sonra helikopter havalandı. Swain durdu ve küçücük siyah bir leke haline gelene kadar onu izledi; sonra yüz ifadesi sabit ve boş bir şekilde döndü ve eve girdi.

Sonsöz

Altı ay sonra

Lily koridorda Dr. Shay'in ofisine doğru son kez olduğunu umduğu bir şekilde yürüdü. Altı ay süren yoğun programdan çıkarma, terapi ve danışmanlık yeterli olmuştu. Uyandıktan ve kendini gözaltında bulduktan sonraki ilk öfkesinden sonra bu ikinci şans için minnettar olmuş ve mümkün olduğunca işbirliği yapmıştı ama artık gitmeye hazırdı.

Gerçi altı ayın tamamı terapiyle geçmemişti. İki ay önce kalbindeki sızdıran, hasarlı kapakçığı onarmak için ameliyat olmuştu ve bunun iyileşmesi bir gecede olmamıştı. Şu anda kendini tamamen iyi hissediyordu ama kalp cerrahı minimal invaziv tekniği kullanmış olsa da ameliyattan sonraki ilk birkaç hafta zor geçmişti. Kalp üzerinde yapılan herhangi bir ameliyat kalbin atmamasını gerektiriyordu, bu yüzden ameliyat sırasında kalp-akciğer makinesine bağlanmıştı. Geçmişte kalmış olsa da bu konuda hâlâ tedirgin hissediyordu.

Dr. Shay □ Lily'nin tipik bir psikiyatrist fikri değildi, böyle bir hayvan olduğunu varsayarsak. Kısa boylu, tombul, neşeli bir elfti ve Lily'nin hayal edebileceği en nazik gözlere sahipti. Lily, Dr. Shay için adam öldürebilirdi ve hâlâ özel klinikte olmasının bir nedeni de buydu.

Normal bir hayata uyum sağlayıp sağlayamayacağı konusunda kendisi de endişelenmişti ama Dr. Shay'in tasarladığı terapiler Lily'ye bu normallikten ne kadar uzak olduğunu göstermişti. Dürtülerini test eden o egzersizleri yapana kadar, öldürmeye ne kadar hazır olduğunu, yüzleşmeye verdiği ilk tepkinin her zaman bu olduğunu fark etmemişti. Yıllar içinde bu yüzden yüzleşmekten kaçınmakta çok iyi hale gelmişti, yaptığı şeyin bu olduğunu hiç fark etmeden. Çok fazla insanla ilişki kurmayarak riski en aza indirmişti.

Kendini yeniden eğitime kadar egzersizleri tekrar tekrar yapmış ve öfkesi ve acısı daha kontrol edilebilir hale gelene kadar Dr. Shay ile birçok seans yapmıştı. Keder korkunç bir şeydi ama izolasyon da öyleydi ve o bu kadar izole olarak her şeyi daha da kötüleştirmişti. Ailesine ihtiyacı vardı ve Dr. Shay'in teşvikiyle birkaç hafta önce annesini aramak için cesaretini toplamıştı. İkisi de ağlamıştı ama Lily hayatının o kısmıyla bir kez daha bağlantı kurduğu için inanılmaz bir rahatlama hissetmişti.

Swain, hayatının Dr. Shay ile konuşmadığı tek parçasıydı.

Annesini arayana kadar ziyaretçilere ya da dış dünyayla herhangi bir temasa izin verilmemişti, bu yüzden Evvoia'da onu öldürdüğünü sandığı o günden beri onu görmemiş ya da ondan haber almamış olması şaşırtıcı değildi. Onun böyle düşündüğünün farkında olup olmadığını bile merak ediyordu.

Görevini yerine getirme şekli yüzünden başının belaya girip girmeyeceğini, hatta Teşkilat'ın bu konuda ne kadar bilgisi olduğunu bilmiyordu, bu yüzden ondan bahsetmedi ve Dr. Shay de bahsetmedi.

Dr. Shay'in kapısını çaldı ve tanımadığı bir ses, □Gir içeri, □ dedi.

Kapıyı açtı ve masanın arkasında oturan adama baktı. İçeri gel, □ diye tekrarladı adam gülümseyerek.

Lily ofise girdi ve kapıyı a r k a s ı n d a n kapattı.
Sessizce her zaman oturduğu koltuğa oturdu.

Ben Frank Vinay,□ dedi adam. Yetmişli yaşlarının başında görünüyordu, belki de... Nazik bir yüzü vardı ama o güne kadar karşılaştığı en keskin bakışlara sahipti. İsmi şaşkınlıkla hatırladı. Bu, Teşkilat'ın □ operasyon direktörünün ta kendisiydi.

Birkaç nokta birleşti ve kadın dedi ki, □Swain□ Frank mi? □ Adam başını salladı. Bunu kabul ediyorum.

Gerçekten bir araba kazası mı geçirdiniz?

Gerçekten öyleydim. Elbette bu konuda hiçbir şey hatırlamıyorum ama tüm raporları okudum. Bu Swain'i zor durumda bıraktı, çünkü Rodrigo Nervi'ye rapor veren bir köstebek olduğunu öğrendi, ama kim olduğunu bilmiyordu ve köstebek olmadığından emin olduğu tek kişi bendim, bu yüzden arayabileceği kimse yoktu. Bu operasyonda tamamen tek başınaydı □tabii ki siz hariç. Yaptıklarınız için lütfen ülkenizin teşekkürlerini kabul edin.□

Duymayı beklediği her neyse, bu değildi. "Beni öldürteceğinizi düşünmüştüm" dedi.

Nazik yüzü kasvetli bir hal aldı. Ülkeye bunca yıl hizmet ettikten sonra mı? Ben bu şekilde çalışmam. Raporları okudum, biliyorsun; zayıf düştüğüne dair işaretleri gördüm, ama seni yapmam gerektiği gibi çekmedim. Salvatore Nervi'yi öldürdükten sonra, tüm ağı bozacağından korktum, ama yine de bana başka seçenek bırakmadığın sürece seni işten çıkarmayı hiç düşünmedim. Bu benim ilk seçeneğimdi,□ dedi Dr. Shay'in ofisini göstererek. Ama plan size sunulduğunda buna inanmanızın mümkün olmadığını biliyordum. Ya kaçacaktın, ya öldürecektin, ya da her ikisini de yapacaktın. Seni yakalamak gerekiyordu, ben de en iyi avcımı peşinden gönderdim. Bu tesadüfi bir seçimdi, çünkü başka bir saha görevlisi koşullar değiştiğinde durumu onun kadar iyi idare edemeyebilirdi.□

Köstebeği öğrendiğinde ve ben o laboratuvarı gerçekte neler olduğunu öğrendiğimde.□

Kesinlikle. Karmaşık bir durumdu. Damone Nervi, babası ve kardeşinin ne planladığını öğrendiğinde, Averill Joubran ve karısını çalışmayı yok etmeleri için kiralarak virüsün serbest kalmasını önlemek için adımlar attı ve bu da tüm balmumu topunu harekete geçirdi.□

Bir film yıldızı kadar yakışıklı bir adam, Madam Bonnet arkadaşlarının ziyaretçisini böyle tarif etmişti. O Damone Nervi'ydi, evet.

Yani o gün laboratuvarı kim olduğumu başından beri biliyordu,□ diye mırıldandı. Ve babasını öldürdüğümü biliyordu.

Evet. O inanılmaz bir adam. Patlamada ölmüş olsaydınız ya da Swain'le ayrılırken muhafızlardan biri sizi vursaydı umurunda olmazdı, ama görevinizi tehlikeye atacak hiçbir şey yapmadı.□

Lily sessizce onun kendisinden daha büyük bir insan olduğunu kabul etti. Neredeyse kontrolünü kaybedip Dr. Giordano'ya saldıracaktı □ ama yapmadığını fark etti. Damone Nervi de böyle hissetmiş olmalıydı. Hah. Ne de olsa o daha büyük bir insan değildi.

Mesele şu ki, hiçbir işe yaramamış olabiliriz,□ dedi. Kuş gribi virüsü her an kendi kendine mutasyona uğrayabilir.

Bu doğru ve bunu durdurmak için yapabileceğimiz hiçbir şey yok. Ancak CDC ve WHO aşı üretmek için güvenilir bir yöntem geliştirmek için çok çalışıyor ve bu gerçekleşmeden önce virüs mutasyona uğrarsa □□ Ellerini yaydı. En azından kimse kasıtlı olarak salmıyor ve milyonların ölümünden bir servet kazanmıyor. Bu da beni başka bir sağlık sorununa getiriyor,□ dedi, konuyu yumuşak bir şekilde değiştirerek. Nasılsın?

Sonunda kendimi iyi hissediyorum. Ameliyat kolay olmadı ama işe yaradı.

Sevindim. Swain oradaydı, biliyorsun.

Sanki adam ona bir vücut bloğu fırlatmış gibi hissetti. Ne? □ Kelime zayıf bir soluk olarak çıktı.

Ameliyatın için. Orada olmak istedi. Sen kalp-akciğer makinesine bağlandığında neredeyse bayılıyordu.

Bunu nereden biliyorsun? □ Neredeyse konuşamayacaktı, yaşadığı şok o kadar derindi ki.

Ben de oradaydım elbette. Endişeliydim. Küçük bir ameliyat değildi. Sizi iyileşirken görmüş ama siz uyanmadan ayrılmak zorunda kalmış.

Ya da o uyanmadan önce gitmek istemişti. Bütün bunları nasıl kabulleneceğini ya da ne düşüneceğini bilmiyordu.

Bay Vinay devam etti: □İstediğin zaman buradan ayrılabilirsin. Ne yapmak istediğini biliyor musun?

Öncelikle annemi ve kız kardeşimi gör. Ondan sonra . . . Bilmiyorum. Yeni bir iş koluna ihtiyacım var,□ dedi alaycı bir şekilde.

□Eğitim almak istediğiniz herhangi bir alan varsa. . . . Kendini işine adanmış, becerikli ve sadık birini her zaman kullanabiliriz.

Teklifiniz için teşekkür ederim, ama bunu düşünmem gerekecek. Açıkçası ne yapmak istediğime dair hiçbir fikrim yok.

Belki biraz yardım edebilirim, □ dedi, biraz zorlukla ayağa kalkarak. Artık bir baston kullandığını, ağırlığını bastona verdiğini gördü. Bekliyor. Onu görmek ister misin?

Kimin beklediğini sormaya gerek yoktu. Kalbi yerinden fırladı ve nabızı hızla atmaya başladı. Evet, □ dedi tereddüt etmeden.

Gülümsedi. Sevindim. Onun için ne kadar zor şeyler olduğunu anlayıp anlamadığını bilmiyordum.

İlk başta anlamadım, □dedi dürüstçe. Fark ettiğimde çok şaşırdım... ama sonra düşünmeye başladım.□

Masanın etrafında zahmetli bir şekilde ilerledi ve Liliane'in omzunu sıvazladı. İyi bir hayatın olsun Liliane.

Teşekkür ederim. . . Bay Rogers.

Frank Vinay gülümsedi ve ofisten çıktı. On saniye sonra kapı tekrar açıldı ve Lucas Swain orada durdu.

Her zamanki gibi yakışıklıydı ama şimdi gülmüyordu. Mavi gözlerindeki ifade neredeyse korkmuştu.

Lily, □ diye başladı. □□□

Biliyorum,□ diye araya girdi ve gülerek kendini ona doğru fırlattı. Adamın refleksleri mükemmeldi; kollarını açtı ve onu yakaladı.

Linda Howard tarafından

BATI ANGEL CREEK'İN

BİR HANIMI

ATEŞİN DOKUNUŞU

ATEŞİN KALBI RÜYA

ADAM

GECEDEN SONRA

ALACAKARANLIĞIN

GÖLGELERİ SABAHIN

OĞLU ÖLDÜR VE ANLAT

ŞİMDİ ONU GÖRÜYORSUN.

KRALİÇENİN TÜM

ERKEKLERİ BAY

MÜKEMMEL

LÜTFEN DAHA

FAZLA AĞLAMAYIN

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür veya hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek olaylar, yerler veya kişilerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

Bir Ballantine Kitabı

The Random House Publishing Group tarafından yayımlanmıştır

Telif Hakkı © 2004 Linda Howington

Uluslararası ve Pan-Amerikan Telif Hakları Sözleşmeleri uyarınca tüm hakları saklıdır. Amerika Birleşik Devletleri'nde Random House, Inc., New York'un bir bölümü olan The Random House Publishing Group'un bir baskısı olan Ballantine Books tarafından ve eş zamanlı olarak Kanada'da Random House of Canada Limited, Toronto tarafından yayınlanmıştır.

Ballantine ve colophon, Random House, Inc. şirketinin tescilli ticari markalarıdır.

www.ballantinebooks.com

kongre kütüphanesi kontrol numarası: 2004092320

eISBN 0-345-47853-3

v1.0
